

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ BİRİNCİ
LİSANSÜSTÜ MEZUNİYET
TÖRENİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

İSTANBUL AYDIN
UNIVERSITY FIRST
POSTGRADUATE
GRADUATION CEREMONY
WAS REALIZED

Ayten Abbaslı (iAHA)

02

ÇİN'İN DÖNÜŞÜMÜ
ÇİN EKONOMİK
MUCİZESİNİN SONA
ERDİĞİNİN KABULÜ

TRANSFORMATION
OF CHINA
ADMISSION OF CHINA'S
ECONOMIC MIRACLE
IS OVER

George Friedman

06

EKONOMİK KRİZİN İLK
KURBANİ GENÇLER
MALİ KRİZİN
'KAYBOLAN NESLİ'

THE FIRST VICTIM OF
ECONOMIC CRISIS IS
YOUNG PEOPLE
THE 'LOST GENERATION'
OF THE FINANCIAL CRISIS

Euronews

10

CEVRESEL DEĞİŞİMİN
GÜVENLİĞE ETKİLERİ
BARİŞ POLİTİKASI
OLARAK ÇEVRE

THE EFFECTS OF
ENVIRONMENTAL
CHANGE ON THE
SECURITY
THE ENVIRONMENT AS A
PEACE POLICY

Achim Steiner

16

EDWARD SNOWDEN'İN '1984'Ü:
İTTİFAK'IN ZARARLARI
ZOR TELAFİ EDİLİR GİBİ

'1994' OF EDWARD SNOWDEN:
IT SEEMS THAT IT WILL BE
DIFFICULT TO COMPENSATE
THE HARMS CAUSED BY
THE ALLIANCE

32

AYDIN

Sayı / Issue: 19

MOLLA'NIN İDAMI

EXECUTION OF THE MOLLA

Yrd. Doç. Dr. Filiz Katman

Bangladeş. Güney Asya'nın bu ülkesi sağında son dönemde adını duymaya alıştığımız Myanmar, solunda ise dünyanın yükselen ülkelerinden Hindistan'a komşu. Resmi din olarak İslamı benimseyen ülkede nüfus içinde Müslüman oranının %90, kalan nüfusunsu Hindu ve Budist olduğu belirtilir. Doğu Pakistan olarak 1971'e dek anıldıktan sonra İngilizler Kıta Bengal'i olarak adlandırmıştır. Tarihinde Hindistan ile Pakistan arasındaki mücadeleye sahne olan ülkede son yaşananlar bu mücadelenin yeni bir perdesi olarak da okunuyor: Molla'nın idamı.

1948 doğumlu olan Abdülkadir Molla, Cemaat-i İslami Partisi'nin üst kademelerinde görev yapmış, hâlihazırda da genel sekreter yardımcılığını yürütmektedir. Molla'nın geçmişinde 1986 ve 1996 yıllarında iki kez meclise girebilmek için aday olması yanında The Daily Sangram gazetesinin yayın yönetmenliği de yer alıyor. Pakistan'dan ayrılmaya karşı çıkan duruşuyla biliniyordu. 2009 yılında kurulan Uluslararası Suçlar Mahkemesi tarafından Pakistanlılara yardım etmek ve çatışmalarda rol almak suçlamasıyla ömür boyu hapis cezası alması üzerine temyiz için başvurduğu Yüksek Mahkeme, ömür boyu hapsi idam cezasına çevirmişti. Ve infial bu noktada başladı.

Cemaat-i İslami'nin kurduğu iddia edilen Bedir Milis Gücü'nün üyesi olarak çok sayıda ölüme sebebiyet vermekten suçlanan Molla yanında, partinin lideri Gulam Azam 91 yaşında 90 yıl hapis cezası almıştı. Burada resmin bütünü görmek için dikkate alınması gereken bir başka nokta ise Ocak 2014'te genel seçim yapılacak olması. Seçim atmosferinde yaşanan olaylar, resmi berraklaştırıyor. Bangladeş Yüksek Mahkemesi tarafından Ağustos 2013'te Cemaat-i İslami'nin 2014 seçimlerine katılmasına yasak getirilmesi yanında muhalif İslamic TV kanalının Aralık 2013'te kapatılması da resimde yerini bulan diğer gelişmelerdir.

Bangladeş Seçim Komisyonu genel seçimlerin 5 Ocak 2014'te yapılacağını duyurması sonrası seçim tarihine karşı çıkan muhalefetin protestolarının sert karşılık bulması ölümlerle sonuçlanmış ve çatışmayı artırmıştı. Şiddet sarmalına giren ülke, muhalefetin seçimleri boykot edeceğini açıklamasına koalisyon ortağı Jatiya'nın katılacağını da ilan etmesi eklenince siyasi kırılganlığın boyutu daha net anlaşılabilecektir. Bu şartlar altında Cemaat-i İslami'nin önde gelen isimlerinden bazı kesimlerce 'alim' diye nitelenen Molla'nın ertelenen idamının 12 Aralık'ta yurtiçi ve yurtdışından gelen her seviyedeki engel olma yönündeki girişime rağmen gerçekleştirilmesinin ne tür bir infial yarattığı daha iyi anlaşılabilecektir. Diğer taraftan başka bir görüşe göre de olayın dış politika ve Hindistan-Pakistan mücadelesinin yönü de mevcut. Bangladeş'in stratejik konumu ve hükümetin Hindistan'a limanlarını kullandırması gibi farklı açılardan kurulan yakın ilişkilerin de etkisi bulunuyor.

DEVAMI
SAYFA 3'DE

Bangladesh is located in South Asia with Myanmar, recently heard frequently, on the right and India, a rising star, on the left. Islam being the official religion, 90% of the population is Muslim and the rest is Hindu and Buddhist. Until 1971, called as East Pakistan, British named as Continental Bengal. Its history is composed of the struggle between India and Pakistan, and recent events in the country are called as just a new chapter of the struggle: Execution of Molla.

Born in 1948, Abdul Quader Molla served in high ranks of Jamaat-e-Islami and recently as deputy secretary general. In the past, he was candidate for membership in the parliament twice, in 1986 and 1996, and he was chief editor of The Daily Sangram Newspaper. He is known as being against the separation from Pakistan. After he was sentenced to life imprisonment with accuse for helping Pakistanis and taking part in the clashes by Bangladeshi International Crimes Tribunal founded in 2009, for appeal, he applied Supreme Court in which his life imprisonment turned into death penalty. And the public unrest began.

Besides Molla, who was accused for membership to Al-Badar Militia claimed to be formed by Jamaat-e-Islami and held responsible for mass murders during independence, Gulam Azam, the leader of Jamaat, was also sentenced to 90 years of imprisonment in the age of 91. In order to see the big picture, another critical point that should be considered is the upcoming general elections to be held in January 2014. Developments in the eve of elections make picture crystal clear: Supreme Court announced Jamaat-e-Islami Party as illegal in August 2013 for general elections in 2014 and also shut down TV channel of opponents in December 2013, all well-placed developments in the picture. After it is announced by Electoral Commission that general election will be held on January 2014, atrocities by opponents who are against the election date led to deaths and it flamed the clash. While the country entered into a spiral of violence, the extent of the political vulnerability can be grasped better if one considers the announcement by Jatiya, the coalition party, to join the boycott of elections by the opponents. Under such circumstances, it can be better understood what kind of turmoil was created by the execution of Molla, called as Intellect-Alim, one of the leading names of Jamaat-e-Islami, on December 12 despite domestic and external initiatives from all ranks to prevent. On the other hand, for another argument, the case has foreign policy and India-Pakistan rivalry aspect as well. Strategic location of Bangladesh and close relations with India in various forms such as opening harbours also had impacts.

CONTINUES
ON PAGE 3

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ BİRİNCİ LİSANSÜSTÜ MEZUNİYET TÖRENİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY FIRST POSTGRADUATE
GRADUATION CEREMONY WAS REALIZED

Ayten Abbaslı (İAHA)

İstanbul Aydın Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü ve Sosyal Bilimler Enstitüsü lisansüstü programlardan mezun öğrenciler için "Birinci Lisansüstü Mezuniyet Töreni"ni gerçekleştirdi.

Üniversitenin Florya Yerleşkesi'nde düzenlenen mezuniyet törenine İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı Dr. Mustafa Aydın, İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli ve üniversitenin akademik kadrosu da katıldılar.

Sosyal Bilimler Enstitüsü birincisi Beyza Çelebi'nin açılış konuşmasıyla başlayan mezuniyet töreni İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın'ın konuşmalarıyla devam etti.

Yaptığı açılış konuşmasında başarının tesadüf olmadığını vurgulayan Beyza Çelebi, başarının anahtarının inanmak olduğunu da vurguladı. Çelebi, konuşmasının sonunda İstanbul Aydın Üniversitesi ailesinin bir üyesi olmaktan duyduğu mutluluğu dile getirdi.

Yaptığı açılış konuşmasında Sosyal Bilimler Enstitüsü ve Fen Bilimleri Enstitüsünün mezunları için bu yıl ilk defa gerçekleştirdikleri "Birinci Lisansüstü Mezuniyet Töreni"nde bulunmaktan duyduğu heyecanı dile getiren İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, "Üniversitemiz kurulduğu günden itibaren bilim ve teknolojik gelişmeyi ülkenin kalkınmasında ve gelişmesinde toplum yararına kullanma hedefini daima ön planda tutmuştur. Lisansüstü eğitimde yetiştirdiğimiz bilim uzmanlarının ülkemizin yönetimine, iktisadi ve sosyal hayatına damga vuracak birer lider, girişimci olması idealiyle yola çıkmıştır" şeklinde konuştu. Prof. Dr. Yadiğar İzmirli konuşmasının sonunda üniversitelerin lisansüstü mezunlarının o üniversitelerin başarılarının simgesi olduğunun da altını çizdi.

İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın ise yaptığı açılış konuşmasında mezun lisansüstü öğrencilerine kendilerini her alanda geliştirmeye devam etmeleri gerektiğini tavsiye ederek, "Çağımız tek bir yetenekle bir yere varılmayacak bir çağ haline dönüşmüştür. Multidisipliner felsefeyi içine sindirebilen, disiplinler arasında koordinasyonu sağlayabilen ve o koordinasyondan elde edeceği ürünü hedeflemiş olduğu noktada en üst düzeyde kullanan insanlar ancak yarının küresel rekabetiyle baş ede-

İzmirli, İstanbul Aydın University Board of Trustees President Dr. Mustafa Aydın.

Beyza Çelebi, who emphasized that success was not a chance in her opening speech, also stressed that the key to success is to believe. Mrs. Çelebi uttered at the end of her speech that she was very happy for being a member of the İstanbul Aydın University family.

İstanbul Aydın University Rector Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, who expressed his excitement for being in the "First Postgraduate Graduation Ceremony" realized for first time in this year for the graduates of the Institute of Social Sciences and Institute of Science at his opening speech, spoke like that "Our university since its inception has always kept at the forefront the target for utilization of science and technologic progress for the benefit of the society in development and improvement of the country. We have started out with the ideal of our science experts who have been educated in postgraduate education would be one leader, entrepreneur that to leave their marks on the management, economic and social life of our country." Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, at the end of his speech, underlined that universities' postgraduates are the success symbol of these universities.

Meanwhile, İstanbul Aydın University Board of Trustee President Dr. Mustafa Aydın spoke like that "Our era has become an era which can't be achieved through only one skill. The individuals only who have adopted multidisciplinary philosophy, ensuring inter-disciplinary coordination and utilizing the product which to be obtained from this coordination at the highest level of the aimed point can cope with the tomorrow's global competition. Now, the period of people specialized in only one field closed. Because the life quality of the human increased at the same rate of life expectation, facilities and methods brought by the era." by recommending graduate postgraduate students that they must continue to improve themselves in every fields in his opening speech. This also has obliged us to have a say in the branches which are related to our branch as well as our own branch.

Dr. Mustafa Aydın stressed that people must be ready for constant change by pointing the importance of personal development. Dr. Aydın ended his speech after thanking to students who believe endeavor, self-sacrifice, science and technology.

The ceremony ended after postgraduates threw their caps.

İstanbul Aydın University Institute of Science and Institute of Social Sciences realized the "First Postgraduate Graduation Ceremony" for students graduated from postgraduate programs. İstanbul Aydın University Rector Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, İstanbul Aydın University Board of Trustees President Dr. Mustafa Aydın and academic staff of the university attended to the graduation ceremony held at Florya Campus of the University.

The graduation ceremony, which began with the opening speech of Beyza Çelebi top of the Institute of Social Sciences, continued with the speeches of İstanbul Aydın University Rector Prof. Dr. Yadiğar

bilir. Artık tek bir alanda uzmanlaşmış insanların dönemi kapandı. Çünkü insanın yaşam kalitesi, hayattan beklentisi, çağın getirmiş olduğu kolaylıklar ve yöntemler orantısında arttı. Bu da bizim kendi alanımızın dışında, alanımızla akraba olan branşlarda da söz sahibi olmamızı zorunlu kılmıştır" şeklinde konuştu.

Dr. Mustafa Aydın, kişisel gelişimin önemine dikkat çekerek insanların sürekli değişime hazır hale gelmeleri gerektiğini de vurguladı. Dr. Aydın gayret, özveri, bilim ve teknolojiye inanan öğrencilere teşekkür ederek konuşmasını sonlandırdı.

Tören lisansüstü mezunlarının kep atmalarıyla son buldu.

FOTOĞRAFLAR: İsa Ökten (İAHA)

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ UYGULAMA GAZETESİ
AYDIN
İSTANBUL AYDIN UNIVERSITY PERIODICAL JOURNAL

1 Kasım-1 Aralık 2013 / 1st November - 1st December 2013

SAYI / ISSUE: 19

İmtiyaz Sahibi / Beneficiary

İAU Mütevelli Heyet Bşk. / IAU Chairman of the Board of Trustees
Dr. Mustafa AYDIN

Genel Yayın Yönetmeni / Chief Editor

Özgül YAMAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Editor in Charge

Av. Nigar ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü / Editor

Nabi SARIBAŞ

Haber Merkezi / News Center

Erhan YÜKSEL

Dünya Haberleri / World News

Turquie Diplomatieque

Tasarım ve Uygulama / Design and Application

İAU Görsel Tasarım Birimi / IAU Visual Design Unit

Arif İBİŞ

Basım Yeri / Printing House

Ceren Matbaa / Ceren Printing House

Namık Kemal Mah. 122. Sok. No: 8 Esenyurt İSTANBUL

İletişim / Contact

İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi

Beşyol Mah. İnönü Cad. No: 38

Küçükçekmece / İSTANBUL

0212 444 1 428 - 1224

Gazetede yayımlanan yazılar kurumun değil, yazarların görüşleridir
The articles published in the journal are the views of the authors, not of the entity.

KÜRESEL TİCARETİN ROTASI DEĞİŞİYOR

THE ROUTE OF GLOBAL TRADE IS CHANGING

Mui Cui

Küresel ısınma Asya'dan Avrupa'ya gemi yolculukları için yeni bir alternatif ortaya çıkardı. Kuzey Denizi Rotası adı verilen bu rota sayesinde Çin'den Avrupa'ya gemilerin çok daha kısa sürede ulaşması bekleniyor. Çin'den bir gemi Avrupa'ya doğru yola çıktığında, kaptan genelde Hint Okyanusu üzerinden Süveyş Kanalı rotasını kullanır. Yüzlerce yıldır kullanılan bu rotayı izleyen bir Çin gemisi, ortalama altı ila yedi hafta arasında Avrupa'ya ulaşmış olur. Ancak artık bu rotaya bir alternatif var.

Çin ağustos ayında ilk nakliyat gemisini yaklaşık 5 bin 470 kilometrelik Kuzey Denizi Rotası üzerinden Avrupa'ya gönderdi. Çin devletine ait COSCO Grup'un işlettiği yaklaşık 20 bin ton demir malzeme taşıyan yük gemisi Yong Sheng, Şanghay yakınlarındaki liman kenti Taicang'dan 15 Ağustos tarihinde yola çıktı. Kuzey Denizi Rotası ile yolculuk geleneksel Süveyş Kanalı rotasına göre 12 gün daha erken tamamlanıyor. İklim değişikliği nedeniyle, artık Kuzeydoğu Pasajı'nı yazları dört ay boyunca kullanmak mümkün. İlk kez 2009 yılında iki gemi Kuzeydoğu Pasajı'ndan geçmişti. 2012 yılında bu rakam 46'ya yükseldi. Çin de ilk kez bir ticaret gemisini 'geçilmez' olarak bilinen bu rota üzerinden Avrupa'ya gönderdi. COSCO'dan Cai Meijiang "Bu yol çok daha kısa, dönüş yolu açısından bu büyük bir avantaj. Böylece yakıt kullanımı da azaltılmış oluyor." diyor.

'Geleneksel rota da çok güvenli değil'

Meijiang geleneksel rotanın da çok güvenli olmadığını vurguluyor. Endonezya ile Malezya arasında olduğu gibi, Somali açıklarında da korsan saldırılarının yaşandığına dikkat çeken Meijiang, Mısır'daki siyasi çalkantılardan ötürü Süveyş Kanalı'nın da riskli olduğunu ifade ediyor. Cai Meijiang, gemi taşımacılığı alanında faaliyet gösteren şirketlerin, yüksek petrol fiyatları nedeniyle büyük sorunlar yaşadığını kaydediyor. Yolun kısalmasının sadece taşımacılık şirketlerini değil, ticareti de olumlu etkilemesi bekleniyor. Hamburg Ticaret ve Sanayi Odası'ndan ticaret uzmanı Philip Koch ise "Daha iyi planlama yapılıyor. Bu ticaretin canlanmasını sağlayabilir." şeklinde konuşuyor. Kuzey Buz Denizi'ndeki buzullar erimeyi sürdürüyor. Rusya'nın kontrolündeki Kuzey Denizi Rotası yönetimi, bu sene 400 geminin bölgeden geçişine izin verdi. Amerikalı Meteorolog Mark Serreze gibi uzmanlar, küresel ısınmanın sürmesi ve sıcaklıkların artması halinde, 2030 yazında Kuzey Buz Denizi'nde hiç buzul kalmamış olabileceği tahmininde bulunuyor.

Fakat bu rota tam anlamıyla güvenli de sayılmaz. Her ne kadar yaz aylarında gemiler buradan geçebiliyor olsa da, çok sayıda buzdağı yolculuğu tehlikeye sokuyor. Bir yük gemisi Kuzey Buz Denizi rotasına girdiğinde, Rus bir kılavuzun da gemide bulunması gerekiyor. Bazen bu tür bir geminin bir buzdağına çarpması halinde bir çevre felaketi meydana gelebileceği uyarısında bulunuyor: "Uluslararası politika, malların güvenli şekilde geçişi ve çevreye verilen zararın asgariye düşürülmesi için doğru çevre koşullarının oluşturulmasını sağlamalı."

Yalnızca ekonomik açıdan değil, çevre açısından da bazı risklere dikkat çekiliyor. Çevre örgütü Greenpeace uzmanlarından Jörg Feddern, Kuzey Kutbu'nun doğa koruma alanı olmadığını belirterek, bu yüzden petrol taşıyan birçok geminin buradan geçtiği ve bu gemilerin atıklarının çevreye zarar verdiği eleştirisinde bulunuyor. Jörg Feddern, buradan geçen bu tür bir geminin bir buzdağına çarpması halinde bir çevre felaketi meydana gelebileceği uyarısında bulunuyor: "Uluslararası politika, malların güvenli şekilde geçişi ve çevreye verilen zararın asgariye düşürülmesi için doğru çevre koşullarının oluşturulmasını sağlamalı."

Uluslararası Denizcilik Örgütü (IMO), 'Polar Code' adındaki bir düzenleme üzerinde çalışıyor. Bu yasal düzenlemede, Kuzey Buz Denizi'nden geçmek isteyen gemilerin daha iyi bir altyapı ile donatılması gerektiğine dikkat çekiliyor. Ancak düzenlemenin en erken 2014 yılında yürürlüğe girmesi bekleniyor. (duelle.de)

Global warming emerged a new alternative for ship cruises from Asia to Europe. It is expected that the ships will arrive to Europe from China in much shorter time through this route named as North Sea Route. When a ship sets off from China to Europe, the captain usually tracks the Suez Canal route across the Indian Ocean. A Chinese ship tracking this route which has been used for hundreds of years would have arrived to Europe averagely in six and seven weeks. However an alternative for this route is available now.

Chine sent his first transport ship to Europe via North Sea Route which is approximately 5 thousand 470 kilometers in August. The cargo ship Yong Sheng, which was transporting about 20 thousand tons iron material operated by COSCO Group in possession of Chine government, set off on 15 August from the port city Taicang in the vicinity of Shanghai. The voyage via North Sea Route is completed 12 days earlier than the traditional Suez Canal. Due to climate change, now it is possible to use Northeast Passage for four months in summer. For the first time in 2009, two ships had passed through the Northeast Passage. This number increased to 46 in 2012. Chine for the first time also sent it's a merchant vessel to Europe via this route known as "impassable". Cai Meijiang from COSCO says that "This way is much shorter; this is a great advantage in terms of return way. So fuel consumptions are reduced."

'Traditional route is also not very safe'

Meijiang stresses that the traditional route is also not very safe. Meijiang, who notes that pirate attacks are experienced in off-Somali, as being between Indonesia and Malaysia, states that Suez Canal is also risky due to political turmoil in Egypt. Cai Meijiang expresses that the companies doing business in the field of shipping have been experiencing great problems due to high oil prices. It is expected that shortening of the way will positively affect not only shipping companies but also the trade. Trade specialist Philip Koch from Hamburg Chamber of Commerce and Industry speaks that "Better planning is made. This may enable the revival of commerce." The glaciers in Arctic Ocean have been continuing to melt. North Sea Route management under control of Russia permitted 400 ships for passing through the zone in this year. The experts like American Meteorologist Mark Serreze, in case of global warming continues and temperatures rise, predict that no glacier would have remained in the Arctic Ocean in the summer of 2030. But this route isn't regarded completely safe. Although ships can pass through here in summer months, a plenty number of icebergs endanger the journey. When a cargo ship enters in the Arctic Ocean route, a Russian guide must be present in the ship. Sometimes ice breaker escort ships also accompany large vessels. While all of these increase the cost of voyage, also decrease the advantages of this route against traditional South route. Industrialists are aware of these risks. Therefore most of the shipping companies prefer the South route. Philip Koch from Hamburg Chamber of Commerce and Industry believes that several years should pass away for this route to be utilized effectively.

It is noted that some risks exist not only regarding economy but also with respect to environment. Jörg Feddern from Greenpeace specialists, by specifying that North Pole is not within nature protection area, criticizes that many ships transporting petroleum pass through based on this reason and wastes of these ships have a harmful effect on the environment: Jörg Feddern warns that in case of this kind of a ship strike to an iceberg, an environmental disaster may occur: "International policy should ensure the establishment of right framework conditions in order to secure the passage of goods and to minimize the damage on the environment." International Maritime Organization (IMO), has been studying over a regulation called as 'Polar Code'. It has been noted in this legislation that the ships wanting to pass via Arctic Ocean should be equipped with a better infrastructure. However the legislation is expected to be enacted in 2014 at the earliest. (duelle.de)

MOLLA'NIN İDAMI

EXECUTION OF THE MOLLA

BAŞ TARAFI SAYFA 1'DE

HEAD SIDE IS ON PAGE 1

Darbelerin siyasal sahnede mütemadiyen yer aldığı ülke 1990'lara gelinceye kadar güç mücadelesine sahne olmuştur. Ağustos 2013'te Bangladeş Yüksek Mahkemesi'nin Cemaat-i İslami'yi yasadışı ilan ederek seçimlere girmesine engel olmasına giden süreç de olayın incelenmesi gereken başka bir yönünü oluşturur. 1940'larda kurulan Cemaat-i İslami, Tercüman-ül Kur'an dergisini çıkarmıştı. İhvan ile her ne kadar tanışsa da aynı çatı altında toplanmayarak kendi bünyesinde çalışmalarını yürüttüğü belirtilir. Molla'nın idamına giden sürecin bir benzeri o yıllarda kurucusu ve lideri olan Allame Mevdudi'de görülür; ancak tam tersi bir şekilde: Önce idam sonra halkın tepkisiyle ömür boyu hapis cezasından serbest bırakmaya gidecek şekilde.

Cemaat'in Bangladeş'in bağımsızlığına karşı durarak Pakistan'dan ayrılmasını istememesi ve Bengal milliyetçileri ve Hindu azınlığa yönelik operasyonlarda Pakistan Ordusu ile işbirliği yaptığı, paramiliter güçler oluşturduğu argümanına dayanarak 1971'de Bangladeş bağımsızlığını kazandıktan sonra kurulan hükümet Cemaat'in siyasete katılmasını yasaklayarak liderlerini de Pakistan'a sürgüne göndermişti. 1975 yılına gelindiğindeyse ilk devlet başkanı olan Tümgeneral Ziaur Rahman'ın askeri darbeyle iktidara gelişiyle Cemaat'in siyasi yasağı kaldırılmış, liderlerin ülkeye dönüşüne izin verilmişti. 1978 yılında siyaset yapmasına izin verilen Cemaat 1980'lere gelindiğinde çok partili koalisyonu katılması sonrasında Ziaur Rahman'ın Bangladeş Milliyetçi Partisi ile ittifak yapmıştı. 1986'daki meclis seçimlerinde 10 sandalye, 1991 meclis seçimlerinde 18 sandalye, 1996 meclis seçimlerinde 3 sandalye, 2001 seçimlerinde 17 sandalye olan Cemaat 2001'de üç partiyle ittifak kurmuş, 2008 meclis seçimlerindeyse aldığı destekte azalmanın göstergesi olarak aldığı sandalye sayısı tekli rakamlara düşmüş, yine üç partiyle ittifak kurmuştu. Begüm Halide Ziya'nın başbakanlık yaptığı kabinede 2 bakan bulundurmıştı. Molla'nın idamına giden süreç ise 2010 yılında Awami League hükümetinin savaş suçları kovuşturması ile başlamıştı ve bu süreçte 2012'de 2 Bangladeş Milliyetçi Partisi yönetiminden 2 kişi ve 8 Cemaat üyesi savaş suçuyla suçlanmış, 2013'te 3 Cemaat üyesi hüküm giymiş ve ülkede olaylar patlak vermişti. İkbâl mücadelesinin geldiği boyut siyasette her yol mübahır söylemini akla getiriyor ve Molla'nın idamını tekrar düşündürüyor.

The country with military coups taking place in political arena continuously witnessed power struggle until 1990s. The process leading to the ban of Jamaat-e-Islami to participate in elections by Supreme Court in August 2013 is another aspect to have a closer to look. Jamaat-e-Islami founded in 1940s published Tercuman-ul Qur'an (Translation of Qur'an). Despite its acquaintance with Ihvan, they did not assemble under one organisation and followed their own path. A similar process to the execution of Molla can be found in Allame Mevdudi, the founder and leader of Jamaat but reversely in those years: first death penalty then life imprisonment and release due to public reaction.

After independence in 1971, government banned Jamaat to participate in elections based on the argument that Jamaat for being against independence of Bangladesh and separation from Pakistan, allying with Pakistani army in operations against Bengali nationalists and Indian minority, forming paramilitary forces; and sent the leaders of the party to exile. In 1975, Major General Ziaur Rahman holding power after military coup lifted the ban and allowed the leaders to return. Jamaat was allowed to make politics in 1978 and participated in multi-party coalition in 1980 and allied with Bangladesh Nationalist Party of Ziaur Rahman. Then, in parliamentary elections, Jamaat won 10 seats in 1986, 18 seats in 1991, 3 seats in 1996, 17 seats in 2001 with forming alliance with 3 parties, and finally in 2008, its seats were down to digits only. Jamaat had 2 ministries in the cabinet of Begum Halide Zia. The process leading to the execution of Molla began with prosecution of war crimes by Awami League government in 2010 and in this process, 2 people from Bangladesh Nationalist Party and 8 members of Jamaat were accused for war crimes in 2012. Then, in 2013, 3 members of Jamaat were found guilty and atrocities began. The extent of the struggle for prosperity reminds us the saying: "The ends justify the means in politics" and it leads us to reconsider the execution of Molla.

ZOMBİLERİN CASUS UÇAK TERÖRÜNE İHTİYAÇLARI VAR

ZOMBIES NEED SPY AIRCRAFT TERROR

Zombilerin öldürülmesi, bir film için ilginç olabilir ve bugün ordunun işe aldığı çocuklar, bu konuda her şeyi biliyorlar. Bununla birlikte, Amerikan ordusunun uyguladığı casus uçak saldırıları, gündelik insan yaşantısının füyer ürpertici tahribatıdır ve dünya çapında binlerce casus uçak kurbanının aileleri açısından son derece açık ve nettir. Gerçek yaşam senaryosunda, kurbanlar, zombi değildir.

Killing zombies may be interesting for a film and the children employed by the army today, know everything on this issue. However, spy aircraft attacks implemented by American army, are blood-curdling destruction of daily human life and it is utmost clear and obvious for families of thousands of spy aircraft victims throughout the world. In the real life scenario, the victims are not zombies.

Kevin Ryan

Amerikan Hava Kuvvetleri, yeterince casus uçak pilotu bulamadığı konusunda sitem ediyor. Elbette, video oyun yeteneklerine sahip onlarca çocuk var; ancak bir sebepten ötürü bu görevde pek istekli değiller. Bunun sebepleri arasında, casus uçak programında daha az terfi olanağı bulunması olsa da, bir diğer sebep ise bu çocukların büyük bölümünün kendilerini uzun mesafeli cınayetlere angaje etmek istememeleridir. Her halükarda, casus uçak saldırılarının ateşlendiği bir dönemde, onları ikna edecek bazı unsurlara ihtiyaç var.

Halen askerin ve kurumsal medya, Amerikan casus uçak programı hakkındaki algıları iyileştirmek üzere aşırı çaba sarf ediyor ve casus uçak saldırıları mercek altına alınıyor. Sarf edilen laf kalabalığı içinde bazı iddialara göre, burada sadece genel kamuoyu hedef olmuyor, belki de daha önemlisi potansiyel casus uçak pilotlarının görüşleri de hedef alınıyor. Casus uçak pilotları, “sensör operatörleri” olarak yeniden tanımlanıyor ve casus uçak endüstrisi, casus uçak kelimesini ortadan kaldırmaya dönük bir kampanya yürütüyor. Hava Kuvvetleri, casus uçak pilotlarını işe almak için “askerin beceri” olarak adlandırılan video oyunlarını kullanmaya başladı. 2012 yılı başında, Araştırmacı Gazetecilik Bürosu, ordunun “çifte vuruş” (double tap) olarak adlandırıldığı bir casus uçak tekniğinin kullanımı konusunda bir rapor hazırladı.

Buna göre; bir casus uçak saldırısı gerçekleşikten bir süre sonra, kurbanları kurtarmak için sahneye çıkan ilk kişiler de, bir diğer casus uçak saldırısında vuruluyor. 2009-2011 yılları arasında kurtarma çabasına girenler üzerinde gerçekleştirilen 11 saldırı ve cenazelere bilerek yapılan saldırılarda oluşan kitlesel zayıflatlar bunun bir örneği. Çifte vuruş tekniği, bugün de varlığını sürdürüyor. Çocuklar, “çifte vuruş” kelimesinin daha iyi bir kullanım şeklini kolaylıkla anlayacaklardır. Daha sonraları video oyununa da dönüştürülmüş olan popüler film Zombieland’deki kuralardan birisidir bu. Film, bir delikanlının maceralarını temel alıyor; keza kendisi bir zombi kıyametinin içinden geçiyor. Bu süreçte bazı hayatta kalma kurallarına ve çifte vuruşa bel bağlıyor –öl-müş gibi görünse de tüm zombilere ikinci kez ateş ediyor. Diğer kurallar arasında; “ilk vuran sen ol”. “küçük şeylerden mutlu ol”. “kahraman olma” gibi kurallar da var ve bunların hepsi müstakbel casus uçak pilotuna uygulanıyor.

Kurbanların “insani” özelliklerinden soyutlanması sorunsalı şuradan kaynaklanmaktadır: Bu kişiler,

Amerikan Air Forces complaints about not being able to find sufficient spy aircraft pilots. Indeed, there are dozens of children having video game talents; however they are not willing for this task due to one reason. Although less promotion opportunities are available in spy aircraft program among the reasons, another reason is the majority of these children don't wish to engage themselves in long-term murders. In any event, in a period which spy aircraft attacks are fired, necessitate certain factors that will convince them.

Military and institutional media has still excessively struggling to improve perceptions about American spy aircraft program and spy aircraft attacks are being focused. According to some assertions among the verbiage, here not only general public opinion is targeted, perhaps more importantly potential spy aircraft pilots' opinions are being targeted. Spy aircraft pilots are identified again as "sensor operators" and spy aircraft industry is conducting a campaign for eradication of spy aircraft word. Air Forces started to use video games called as "military skill" for hiring spy aircraft pilots. At the beginning of 2012, The Bureau of Investigative Journalism prepared a report on the use of a spy aircraft technique named as "double tap" of the army.

Accordingly; a period of time after realization of a spy aircraft attack, first people coming on the scene to rescue the victims are shot with another spy aircraft attack. The 11 attacks made on those who involved in rescue effort between the years of 2009-2011 and mass casualties occurred by attacks made deliberately to funerals is an example to this. The double tap technique has been in existence today. Children can easily understand a better usage way of "double tap" word. This is one of the rules in the popular film Zombieland which has been converted into a video game afterwards. The film is based on adventures of a young man; likewise he is passing through a zombie doomsday. He relies on certain survival rules and double tap during this process – he fires second time to all zombies though he seems dead. The rules such as "be the first who shoot". "be happy from small things", "Don't be a hero" are also present among other rules and all of them are implemented to prospective spy aircraft pilot. The problem of isolation of victims from "humanitarian" characteristics is caused by: These people are known as real human beings who are living and struggling in their own lands. And they are subject to the attacks of foreign young men playing video games at 7-10 thousand miles away. When political purposes behind the spy aircraft program are considered, the

ABD BAĞIMLILIKTAN KURTULUYOR MU?

DOES USA FREE ITSELF FROM DEPENDENCY?

Henry Ridgwell

Merkezi Paris'te bulunan Uluslararası Enerji Dairesine göre, Amerika önümüzdeki beş yıl boyunca yeni petrol kaynaklarının üçte birine sahip olacak, 20 yıl içinde de enerji kaynakları kendi kendine yetebilen bir ülke haline gelecek. Uzmanlar, Arap ülkelerinden ithal ettiği petrol miktarı geçen yıl artsa da, Amerika'nın Ortadoğu petrolüne bağımlılıktan kurtulacağını öngörüyor. Bu durum, güç dengelerini ve uluslararası ilişkileri derinden etkileyebilir. Uluslararası Enerji Dairesi'ne göre dünya petrol piyasası, Amerika'nın petrol bolluğuyla çalkalanıyor. John Mitchell, Londra'daki düşünce kuruluşu Chatham House'da petrol piyasaları uzmanı: "Amerika'daki petrol bolluğu şist petrol üretimine bağlı. Şist petrolü konusu bir süredir gündemdeydi, ancak son üç yıldır büyük boyutlara ulaştı."

Şist petrol ve doğalgazı, hidrolik kırma, yani basınçlı sıvı kullanarak petrol ve gazı kayaların içinden çıkarma yoluyla elde ediliyor. Amerika'da bazı eyaletler ve Avrupa ülkeleri, hava kirliliği, hatta depreme neden olacağı kaygısıyla hidrolik kırma yöntemini yasakladı. Uluslararası Enerji Dairesi, 2035 yılına kadar Amerika'nın bu teknoloji sayesinde kendine yetecek kadar petrol çıkaracağını kaydediyor. Amerika doğalgaz üretiminde de Rusya'yı geçecek. John Mitchell, enerji güvenliği kavramının Amerikan dış siyasetinde ağırlığı kalmayacağı görüşünde: "Ortadoğu Amerika'nın askeri desteğine hala bağımlı olmaya devam edecek mi" sorusunun yanıtı büyük ihtimalle evet. Ancak Amerika, bölgeyle eskisi kadar çok ilgilenemeyebilir."

Amerika'nın enerji açısından kendine yeter

According to International Energy Office having its center located in Paris, United States will possess one in third of new petroleum resources in next five years, it will become a self-sufficient country in terms of energy sources within 20 years. Experts predict that United States will be rid of dependence on Middle East petroleum though petroleum amount imported from Arab countries increased last year. This situation may profoundly affect power balances and international relations. According to International Energy Office the world petroleum market is talking about nothing but oil abundance of United States. John Mitchell, petroleum markets expert at Chatham House think tank organization in London: "Oil abundance in United States is dependent on production of schist petroleum. Schist petroleum issue has been on agenda for some time, however it has reached to great dimension in last three years."

Schist petroleum and natural gas is obtained through hydraulic fracturing, namely by extraction of petroleum and gas from rocks by using pressure fluid. Some states in United States and European countries prohibited hydraulic fracturing method with the anxiety that would cause air pollution, even earthquake. International Energy Office states that United States will extract as much petroleum as become sufficient for itself through this technology until the year of 2035. United States will outstrip Russia also in production of natural gas. John Mitchell thinks that energy security concept won't be a major issue on foreign policy of United States: "The answer of the question 'Will Middle East continues to be dependant still on military support of United States?' is probably yes. However United States might not care with this region as much as before. Becoming self-sufficient of United States in terms of energy, may profoundly affect its Middle East policy. Christopher Davidson

‘Kurbanlar, Zombi Değil’

‘Victims are not Zombies’

Zombilerin öldürülmesi, bir film için ilginç olabilir ve bu gün ordunun işe aldığı çocuklar, bu konuda herşeyi biliyorlar. Bununla birlikte, Amerikan ordusunun uyguladığı casus uçak saldırıları, gündelik insan yaşantısının tüyler ürpertici tahribatıdır ve dünya çapında binlerce casus uçak kurbanının aileleri açısından son derece açık ve nettir. Geçek yaşam senaryosunda, kurbanlar, zombi değildir. Daha ziyade, kurbanlar hakkındaki tüm insani duyguları ve düşünceleri bastırması gereken bir casus uçak pilotu söz konusudur. Bir diğer deyişle, casus uçak pilotu, zombiye dönüşmektedir.

CIA, Ordu ve Gizli Ortak Özel Operasyonlar Kumandanlığı da buna dahil, her gün Terörle Savaş gibi tanımlanmamış bir etkinlik çerçevesinde sınır ötesinde casus uçaklarla insanları öldürmektedir. Casus uçak saldırıları; Afganistan, Pakistan, Somali ve Yemen gibi ülkelerde düzenli olarak gerçekleşmektedir. Ve bu saldırıların halk nezdinde doğru veya kabul edilebilir gösterilme çabaları, kurbanların insani özelliklerinin göz ardı edilmesiyle eş zamanlı işlemektedir. Tercih edilir bir şekilde, kurbanlar, birer militan olarak resmedilmektedir; ancak bu yapılamıyorsa klasik “muharip” tanımlaması işe yarayacaktır. Muharıpler askere gitme yaşındaki erkekler olarak tanımlandıkları için, bu durumda söz konusu tanım neredeyse herkesi kapsayabilmektedir.

Öncelikle, ilk yardıma koşanlar ve cenaze katılanlar, hiçbir savaşta, makul hedefler olarak görülemezler. Ancak, casus uçak kurbanlarının yakınlarının potansiyel teröristlerle veya yakın çevresiyle “bağlantılandırıldıklarını” üstü kapalı bir şekilde duymamız gerekmektedir. Amerikan Adalet Bakanlığının verdiği sonuca göre, hükümet liderleri, herhangi bir kişinin -hatta Amerikan vatandaşının bile- El Kaide veya bağlantılı bir gücün üst düzey operasyonel liderleri olduklarına inanılıyorsa casus uçaklarla öldürülmesi emrini verebilir. Eğer bu süreçte her şey başarısız olursa, onlara sadece “Arap” denilip geçilecektir.

Killing zombies may be interesting for a film and the children employed by the army today, know everything on this issue. However, spy aircraft attacks implemented by American army, are blood-curdling destruction of daily human life and it is utmost clear and obvious for families of thousands of spy aircraft victims throughout the world. In the real life scenario, the victims are not zombies. Rather, a spy aircraft pilot is on the carpet that has to suppress all humane feelings and thoughts about victims. In other words, spy aircraft pilot turns into zombie.

CIA, the Army and Secret Joint Special Operations Command post kills people with spy aircrafts beyond the border within the framework of an undefined activity like Fight against Terror every day. Spy aircraft attacks are carried out on a regular basis in countries like Afghanistan, Pakistan, Somalia and Yemen. And the efforts for showing these attacks as correct or acceptable in front of the people are processed simultaneously with undervaluing the humane features of victims. In a preferable manner, the victims are delineated as a militant; however if this can't be done, classic “combatant” identification will be useful. Because of combatants are defined as men who are in the proper age for being recruited, in this case the aforementioned definition can almost include everybody.

Firstly, those who run for first-aid and attendees of a funeral are not seen as reasonable targets. However, we need to hear implicitly that the relatives of spy aircraft victims are “associated” with potential terrorists or close circle of people. According to the conclusion of United States Ministry of Justice, government leaders can order for killing any person - even an American citizen - with spy aircrafts if they are believed as top level operational leaders of Al Qaeda or an associated power. If everything fails in this process, they will only be underrated as “Arab”.

kendi topraklarında yaşayan ve mücadele veren gerçek insanlar olarak bilinmektedirler. Ve 7-10 bin mil ötede video oyunu oynayan yabancı gençlerin saldırısına uğramaktadırlar. Casus uçak programının gerisindeki siyasi amaçlara bakıldığında, kurbanların bir şekilde daha az insan olmalarına veya meşru çatışmalarda adil hedefler olarak kabul edilmelerine ihtiyacımız var. Casus uçak pilotlarının kahraman gibi görülmesini istiyoruz. Bu amaç çerçevesinde, casus uçak saldırılarına dair normal bir şekilde ortaya çıkan ahlaki hissiyatın nasıl yok edileceğini bize söylemeleri için görevli zombi muhabirler var. Zombi muhabirliğin bir örneği olarak, geçen gün The Atlantic’te muhabir Mark Bowden’in “Casus Uçaklar Hakkında Nasıl Düşünmek Gerekir” başlıklı makalesine bakmak gerekir. Bowden, savaşta olduğumuz, ve “istediğimiz tek şeyin, adil bir mücadele olduğu” yönünde açıklama getirmiştir. Bir casus uçak pilotunun ne boyutlarda endişelere gark olduğunu açıklamış; dolayısıyla bu kişinin Terörle Mücadele’de gerekli ve cesur bir asker olarak kabul edilmesi gerektiğine dikkat çekmiştir. Bowden, Pakistan ve Yemen’deki casus uçak terör çabalarına öncülük eden CIA Direktörü John Brennan’i tebrik etmektedir. Bu çabaya dair ortaya atılan eleştirilere yanıt babında ise, şunları yazmaktadır: “John Brennan, yan hasar mahiyetindeki ölümlerin abartıldığını söylemektedir. Birçok patlama alanındaki yerel basın mensupları, ölen kadın ve çocuklardan bahsetmiştir. Ancak bunların bir kısmı propaganda olabilir.” Bowden, şunu da açıklamaktadır: “Amerikan-karşıtı propagandacılar sürekli olarak casus uçak savaşının soykırımla eşdeğer olduğuna dair savlar ileri sürüyor. Bu yüksek rakamlar, casus uçak-karşıtı söylemi ayakta tutuyor. Keza bu söylem, Amerikan hükümetinin eylemlerini terör eylemleriyle aynı görüyor.”

Evet, casus uçaklarla dünya çapında sivillerin öldürülmesi, kulaga terör gibi geliyor. Eğer yeterince kanıt varsa, Bowden’in yaşayan ve ruhsuz bir ölü olduğuna rahatlıkla inanabiliriz. Casus uçak saldırılarının gerekçelendirilmesinin ardından, bir hafta sonra The Atlantic’te Michael W. Lewis tarafından bir başka makale yayımlandı. Bu makalede de, casus uçak saldırılarının altında “bu zamana değin en insani savaş şekli” olduğu açıklanıyordu. Lewis’in anımsattığı gibi, “tüm silahlı çatışmalar, sivil zayıt doğurmaktadır”, ve Afganistan lideri Hamid Harzai, bu saldırılarından rahatsız olmadı; keza bu durum “ne kendisine ne de Afgan halkına ciddi bir endişe yaratmamaktadır.”

Medya kaynaklarının bizleri casus saldırılar karşısında içimiz daha ferah bir şekilde düşünmeye iten girişimleri, aslında absürttür ve hedefteki kitlenin, zombilere atfedilen zihinsel ölümden mustarip olduğunu ima eder. Henüz propaganda-kaynaklı ölüme boyun eğmemiş olanlarımız, insanlık dışına çıkanların aslında ordu ve kurumsal medya olduğunu fark etmektedirler. Gerçek zombilerin, sadece ellerindeki oyun kumandalarıyla öldüren çocuklar değil, zombi-benzeri vatandaşlara yönelik saldırıların çerçevelendirilmesi için kullanılan zombi muhabirlik olduğunu anlıyoruz.

Kırk yıl kadar önce Amerikalılar, CIA’in “aile mücevherleri”nin – CIA’in dünya çapında gizlice terptilediği demokrasi karşıtı suçlar- ifşaatı karşısında çok öfkelenmişlerdi. Ancak, bu Amerikalıların büyük bölümü, şimdilerde öldüler ve torunları da eskiden hayal dahil edilemeyecek kadar devlet suçunu bir şekilde, sessizce kabullenmek zorunda kaldılar. Onlarca saldırı savaşı, şüphelilerin herhangi bir suç atfedilmeksizin sınırsız bir şekilde tutuklu tutulması, dünya çapında CIA’in gizli işkence bölgeleri ve tüm Amerikalılar hakkında casusluk çabaları, hükümetimiz üzerinde inkar edilemez saldırılar doğurmaktadır – ve bu durum kurumsal medya ve gıyaben kamuoyunun da kabullendiği bir durumdur. Casus uçak terörü, bunun sadece bir sonraki adımını teşkil etmektedir.

Toplumumuzun zombileştirilmesine dönük bu girişimler giderek yaygınlaşıyor – dünya çapında uzun mesafeli cinayetlere müdahil edilmek üzere çok fazla sayıda genç insanı işe almak için çabalar ortaya konuyor. Bununla birlikte, Amerika Birleşik Devletleri içinde kullanılmak üzere on binlerce casus uçak üretildi. Bu durum bile, kendi başına, casus uçak saldırıları ve Başkanlık’ın “ölüm listeleri” karşısında bir ikaz oluşturamayabilir. Casus uçak saldırıları Amerikan topraklarında yaşanmaya başlandığında, belki de müdahale ekiplerini öldüren çifte vuruş eşliğinde, tüm bunlar bir feryat doğurur mu, yoksa kıdemli vatandaşlarımız da daha sonraları zombileşir mi? Bu eylül ayında, Terörle Savaş’ın kökenlerinin onuncu yıl dönümü. Belki de, Amerikan kamuoyu açısından, siyasi iradesinin kadvrasını yeniden canlandırma zamanı çoktan gelmiştir. Bunun için de, aydınlanmış öz-çıkarcı ve eleştirel tavra çağrı gerekmektedir. (Globalresearch - Kanada)

victims should be regarded as being less human or fair targets in legitimate clashes. We want that spy aircraft pilots seem to be heroes. In the framework of this purpose, there are zombie correspondents assigned to tell us that how moral feelings revealing in a normal manner with regard to spy aircraft attacks will be eradicated. As an example of zombie journalism, it is necessary to have a glance at the article titles as “How Do We Need to Think About Spy Aircrafts” of Mark Bowden a reporter in The Atlantic last day. Bowden expressed that we were in a war, and “the only thing we want is a fair fight”. He explained that to what extent a spy aircraft pilot is overwhelmed with worries; therefore he highlighted that this person should be recognized as a necessary and brave soldier for Fight against Terrorism.

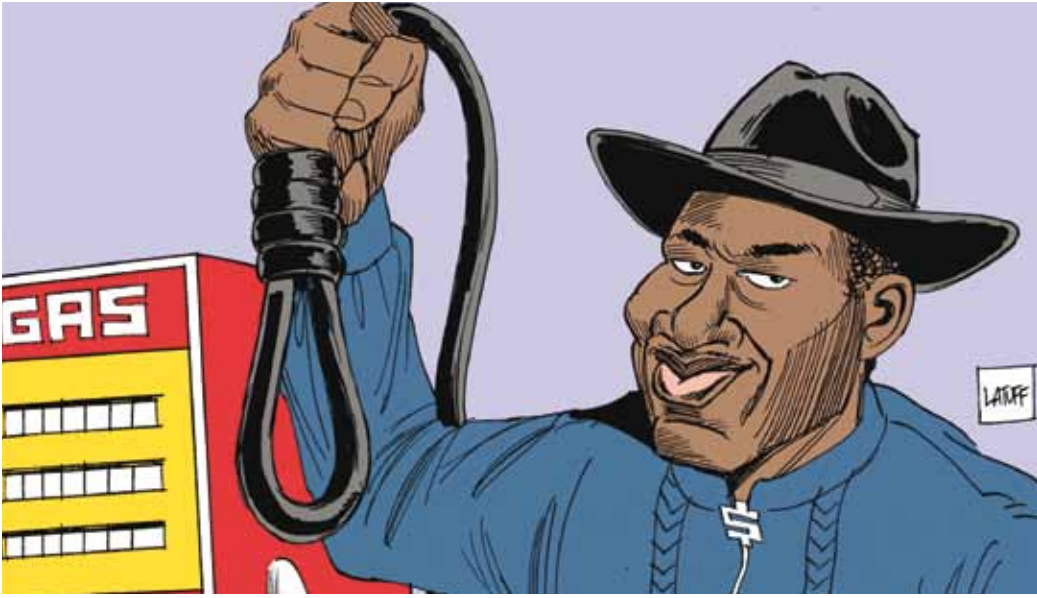
Bowden congratulates the CIA Director John Brennan pioneering the spy aircraft terror fights in Pakistan and Yemen. He wrote as a response to criticisms putting forth regarding this effort: “John Brennan says that the deaths in the nature of collateral damage have been exaggerated. Local press members in many explosion areas have mentioned about women and children who died. However some of them might be propaganda.” Bowden also explains this: “Anti-American propagandists continuously allege that spy aircraft war is equivalent with genocide. These high figures are sustaining the discourse of anti-spy aircraft. Likewise this discourse recognizes the actions of U.S. government with terrorist actions.”

Indeed, killing of civilians worldwide with spy aircrafts sounds like terror. If there are sufficient evidence, we can easily believe that Bowden is a living and soulless dead. Following the justification of spy aircraft attacks, after one week another article was published by Michael W. Lewis in The Atlantic. Also in this article, it was being explained that spy aircraft attacks are in fact “the most humane war method till now”. As reminded by Lewis, “all armed clashes lead to civilian casualties, and Afghanistan leader Hamid Harzai didn’t get annoyed of these attacks; likewise this circumstance doesn’t create a serious concern neither to himself nor to Afghan people.

The attempts of media sources directing us for thinking more relieved against spy attacks are actually absurd and it implies that the mass on the target is suffering from mental death attributed to zombies. Those who has not surrendered to the propaganda-induced death yet, become aware that in fact the military and the corporate media are those who go beyond the humanity. We understand that real zombies are not only children who kill with game controls in their hand, but also the zombie journalism used for grounding the attacks towards zombi-like citizens.

Forty years ago the Americans had got very enraged in the face of disclosure of “family jewels” of CIA – anti-democratic offenses arranged secretly worldwide by CIA. However, great majority of these Americans died recently and their grandchildren have obliged to accept silently, in some way this state offense to the extent couldn’t be dreamed previously. Dozens of attack wars, keeping under detention of suspects in an unlimited way without imputing a crime, secret torture regions of CIA worldwide and spy efforts on all Americans are arising undeniable assaults on our government – and this circumstance is a situation accepted by corporate media and also by public opinion in absentia. Spy aircraft terror establishes only next step of this.

The attempts for conversion our society into zombie-like people are becoming increasingly common – it is being struggled to hire a plenty of young people in order to be involved in long-distance murders throughout the world. However, tens of thousands spy aircrafts were manufactured for being used in United States of America. Even this case, on its own, may not create a warning against the “death lists” of the Presidency and spy aircraft attacks. When spy aircraft attacks began on the American lands, perhaps to the accompaniment of double tap killing intervention teams, do all of these raise a scream, or do our senior citizens turn into zombies later? In this September, it is the tenth anniversary of the root of Fight Against Terror. Perhaps, in terms of American public opinion, time for revitalization of political will’s cadaver has already come. For this, enlightened self-interest and critical attitude should be called. (Globalresearch - Canada)

hale gelmesi, Ortadoğu politikasını derinden etkileyebilir. İngiltere’deki Durham Üniversitesinden Christopher Davidson, ‘Şeyhlerden Sonra: Körfez Monarşilerinin Yaklaşan Sonu’ adlı kitabın yazarı: “Amerika Körfez monarşileri üzerindeki tavrını daha sağlam bir şekilde ortaya koyabilir.”

Amerika’nın müttefiklerinden Bahreyn’de 2011’den bu yana Arap Baharı benzeri ayaklanmalar yaşanıyor. Davidson, petrol zengini Körfez monarşilerinin ayaklanmaları engellemek ve halkı yatıştırmak için para dağıttığını, petrol gelirinin düşmesinin de siyasi ayaklanmaya yol açabileceğini söylüyor: “Birkaç yıl içinde Körfez moşarşilerinin çoğunda kamu harcamalarında açık görülecek. Arap Baharı’nın aynı zamanda Suriye ve Kuzey Afrika’daki halklara da cesaret verdiğini görüyoruz. Artık kimse baskı rejimlerine boyun eğmek istemiyor.” Davidson, Körfez ülkelerinin önümüzdeki yıllarda petrol ihracatını doğuya yönelteceğini tahmin ediyor: “Bu senaryoda eksik kalacak tek şey, Batılı güçlerin Körfez ülkelerine tarih boyunca sağladığı güvenli garanti. Bence Çin ve Güney Asya ülkeleri, Körfez ülkelerine, Batı’nın güvenlik garantisini sağlamayacaklarını söylerken blöf yapmıyor.” Uzmanlara göre, petrol patlaması, Amerika’ya küresel jeopolitik durumdan etkilenmeyecek, ucuz enerji kaynağı sağlayacak ve ekonomiyi güçlendirecek. (voa)

from Durham University in England, the author of the book named ‘Imminent End of Gulf Monarchies After Seikhs’: “United States may show its attitude more robustly towards Gulf Monarchies.” Uprisings similar to Arab Spring have been taking place since 2011 in Bahrain which is one of the allies of United States. Davidson says that oil-rich Gulf monarchies are distributing money in order to prevent uprisings and appease the people, and decline in petroleum revenue could lead to political revolt: “Deficit will be seen related to public expenditures in majority of Gulf monarchies within a few years. We see that Arab Spring at the same time is providing courage to people in Syria and North Africa. Now, nobody wants to humiliate himself before repressive regimes.”

Davidson estimates that Gulf countries will direct their oil import towards east in the coming years: “The only thing that will be missing in this scenario is the security guarantee which has been provided to Gulf countries by Western powers along the history. In my opinion China and South Asian countries don’t bluff while saying to Gulf countries that the West won’t provide security guarantee. “In experts’ opinion, the oil boom will provide cheap energy source that won’t be affected by global geopolitical situation to United States and strengthen the economy. (voa)

ÇİN'İN DÖNÜŞÜMÜ ÇİN EKONOMİK MUCİZESİNİN SONA ERDİĞİNİN KABULÜ

TRANSFORMATION OF CHINA ADMISSION OF CHINA'S ECONOMIC MIRACLE IS OVER

Çin, büyük bir güç olmaya devam edecek ve ekonomik anlamda kâle alınan bir ülke olmayı sürdürecektir. Bir sıkıntıya düşmek, varlığının sona erdiği anlamına gelmez. Çin her zaman var olacaktır. Bununla birlikte, düşük gelirli, yüksek büyüme oranlarına sahip bir dünya merkezi olmayacaktır artık. Tıpkı Japonya'nın kendisinden önce yaptığı gibi, artık farklı bir rol üstlenecektir.

China will continue to be a great power and will maintain to be a country taken into consideration in the economic sense. To fall in a problem doesn't mean the existence come to an end. China will always exist. However, no longer it will be a world center having low incomes, high growth ratios. It will undertake a different role now, just as the Japan did before it.

George Friedman

Stratfor'un yıllardır öngördüğü ve masaya yatırdığı üzere Çin ekonomisinde süregiden büyük değişimler, artık anaakım medyanın da ilgisini çeker oldu. Birçok kimse Çin'in ne zaman ekonomik krize gireceğini sorduğunda bizim yanıtımız "zaten Çin'in bir süredir ekonomik krizde olduğu" yönündeydi. Bu durum, Çin dışında aslında çok fazla kesim tarafından bilinmez –hele ki Amerika Birleşik Devletleri'ndekiler hiç farkında değildirler. Bir kriz, henüz farkında olunmadan önce var olabilir. Bir krizin var olduğunun kabulü, kritik bir dönemeçtir; keza birçok kişi bunun üzerine krize yanıt olarak davranışını değiştirmeye başlar. Sorup durduğumuz soru ise, Çin'in ekonomik krizinin en sonunda ne zaman herkesin kabul ettiği bir gerçeklik hâlini alacağı, dolayısıyla küresel dinamiği değiştireceğiydi.

Geçtiğimiz hafta, söz konusu krizden, "gösterişli bir şekilde" söz açıldı. İlk olarak New York Times köşe yazarı ve Nobel ödüllü sahibi Paul Krugman, "Çin Seddine Toslamak" ("Hitting China's Wall") başlıklı bir makale yayımladı. Makalede şöyle söylüyordu: "Artık işaretler mutlak bir hâl aldı: Çin'in başı belada. Küçük çaplı bir geri çekilmeden söz etmiyoruz; mevzu bahis olan daha kökten bir durum. Ülkenin tüm ticaret yapma biçimi, otuz yıldır inanılmaz boyutta bir büyümeyi sağlayan ekonomik sistem artık sınırlarına ulaştı. Çin modelinin Çin Seddi'ne toslamak üzere olduğunu söylemek bile mümkün. Ve şu anda önümüzdeki yegane soru; bu toslama halinin ne kadar kötü olacağı." Bu hafta sonuna doğru Ben Levisohn, Barron'da bir köşe yazısı kaleme aldı. Yazının başlığı, "Çin'den Gelen Yangın Kokusu" idi. Şöyle yazıyordu: "Klasik bir afet filmi olan "Gökdelende Yangın"da (The Towering Inferno), partiye katılan kişiler, depodaki yangını kaale almamışlardı çünkü yangının söndürüldüğünü düşünmüşlerdi. Peki yatırımcılar da Çin konusunda aynı hatayı mı yapıyorlar?" Kendi sorduğu soruya şu şekilde yanıt vermişti: "Yatırımcıların Çin'in politika-yapıcılarına ekonomideki büyümeyi tetiklemesi için nakit pata pompalayacaklarına dair büyük bahisler oynadıkları üç ay öncesinden farklı olarak, piyasalar artık şu gerçeği kabullenmiş durumdalar: Dünyanın en büyük ikinci ekonomisinin ağırkanlı büyümesi, artık yeni normal halini aldı."

Öte yandan, Goldman Sachs, Çin'in büyümesine yönelik öngörülerini de %7,5'a gerilettili. Oysa ki 2001 yılı Kasım ayında Jim O'Neil BRIC terimini ortaya attığında, Çin'in 2028 yılı itibariyle ekonomik açıdan ABD'yi sollayacağı öngörüsünde bulunmuştu. The New York Times, Barron's ve Goldman Sachs, konvansiyonel öngörünün hem deprem ölçeri hem de yaratıcılarıdır. Dolayısıyla, her üçü de birkaç hafta içerisinde "Çin'in ekonomik koşullarının hayalkırıklığı yaratan bir noktadan bir yol kazası noktasına doğru kaydığını" açıklamışlarsa, insanların Çin hakkındaki düşüncelerini de dönüştürmeye başlamışlar demektir. Şimdilerde bu konuda yapılan sohbetler; artık Çin'in kısa süre içerisinde ABD'nin yerini alacağına dair tahminlerden, Çin'in yaşayacağı bir yol kazasının nasıl sonuçlar doğuracağı noktasına kaymaktadır.

Çin hakkında kuşku duymak

Kabul etmem gerekirse, Stratfor'un Çin konusundaki tahminlerinin konvansiyonel öngörüler arasında yer alverdiğini görmek, biraz tuhaf geliyor. Yıllar önce insanlar Çin mucizesi karşısında büyülediği zamanlarda Çin'in ekonomik büyümesindeki temel çelişiklere ilk dikkat çeken, ancak küresel güç dengelerinde süregiden değişimi anlamadığımız şeklinde bir aşağılamaya maruz kalan kişi olarak, şimdilerde benim gibi düşünen çok akranımın olduğunu görmek sevindirici. Son birkaç yıldır Çin konusunda kuşku duyanların sayısı artış eğiliminde. Ancak, son birkaç ay boyunca gidişatta bir değişim yaşandığı da bir gerçek. Çin'in başaramayacağı hiçbir şey olmadığı, Çin'in her şeye ka-

The continuing major changes in Chinese economy as predicted for many years and laid on the table by Stratfor, now also draws attention of mainstream media. When many people ask about when China will fall into economic crisis, our response was "China has already in economic crisis for some time". This situation is actually not known by many people outside of China – even those in Unites States of American were not aware of this. A crisis may exist before being aware of this. Admission of existence of a crisis is a critical turning point; because many people begins to change behaviors in response to the crisis upon this. Meanwhile the question which we are insistently asking was; When China's economic crisis will become a reality accepted by everybody finally, therefore when will it change the global dynamics.

Last week, the crisis in question was mentioned "in an ostentatious way". First of all New York Times columnist and Nobel laureate Paul Krugman published an article titled "Hitting China's Wall". He was saying in the article that: "Now signs became absolute: China is in trouble. We are not talking about a retreating of a small-scale; it is a deeply-rooted circumstance. The entire way of doing trade of the country, the economic system which has enabled unbelievable growth for thirty years has reached its limits now. It is even possible to say that Chinese model is about to hit the China's Wall. And now the unique question before us is; how this hitting case will be bad." Towards the end of this weekend Ben Levisohn wrote a column in Barron. The title of the article was "Fire Smell Coming From China". He wrote that: "The people who joined the party in The Towering Inferno, a classical disaster film, have not taken into consideration the fire in the warehouse because they have thought that the fire had been extinguished. Well are the investors making the same mistake about China?" He has responded the question asked by himself that: "Unlike the three months ago when investors were placing large bets with regard to pumping cash money to policy-makers of China for triggering the growth in economy; now the markets have accept unwillingly the fact that: sluggish growth of world's second-largest economy has now become normal which is the new state."

On the other hand, Goldman Sachs dropped down his forecasts to 7,5% for China's growth. But he has predicted that China would outstrip USA in terms of economy as of the year of 2028, when Jim O'Neil suggested the term of BRIC in November month of 2001. The New York Times, Barron's and Goldman Sachs are both seismic gauge and creators for the conventional prediction. Therefore, if all of three have explained within several weeks that "China's economic conditions have been shifting towards a road accident point from a disappointing

ESKİ ARAÇLAR E-MOTORLA CANLANIYOR

OLD VEHICLES ARE REVIVING WITH E-ENGINE

Almanya'nın Offenbach kentinde iki usta, eski araçlara bugüne 'uyarlıyor'. İçten yanmalı motoru söküp yerine e-motor monte ediyor. Bu otomobilin motorunun sesi bir değişik... Marco Lorey beş yıldan bu yana geleneksel otomobilleri elektrikli otomobile çeviriyor. Lorey'in elinde neredeyse her tür otomobilin dönüşümü mümkün. Gereken parçalar ise Çin'den geliyor. Makine Mükendisi Marco Lorey, yaptıkları işi şu sözlerle özetliyor: "Genelde içten yanmalı motoru söküp yerine bir e-motor monte ediyoruz. Frenden vites sistemine kadar her şey olduğu gibi kalıyor. Bu da daha sonra yeni bir şeye alışmak zorunda kalmadığı için sürücünün işini oldukça kolaylaştırıyor. Otomobil ve vites eskiden çalıştığı gibi çalışıyor. Bu da dönüşümü maddi açıdan karşılanabilir kılıyor." Söz konusu dönüşümün maliyeti lityum batarya-

Two masters in Offenbach city of Germany is 'adapting' old vehicles for today. E-engine is mounted in place of internal-combustion engine after removing it. The sound of this automobile's engine is somewhat different... Marco Lorey has been transforming traditional automobiles into electrical automobiles since five years. Transformation of virtually all kind of automobiles is possible by Lorey. The required pieces are coming from China. Mechanical Engineer Marco Lorey summarizes their job with these remarks: "Usually we detach the internal-combustion engine, and mount an e-engine in place of this. Everything from brake to gear system remains as they are. This also fairly simplifies the driver's work because of not obliged to become familiar to a new thing afterwards. Automobile and gear operates as running formerly. So this makes the

lar dâhil 10 bin ila 15 bin euro. İyi de onca pil nereye konuyor? Bunun için en iyi yerlerden biri yedek lastiğin bulunduğu boşluk. Marco Lorey, "Muhafazanın kenarlarının yuvarlak olması haliyle oldukça fazla yer kaybına neden oluyor." diyor. Aracını dönüştüren Erich Mertins, "Eğer rota iyi hesaplanırsa 100 kilometreyi gidip dönmek mümkün. Hiç sorun değil. Hızlı şarj imkânı bulunması halinde, tam dolum 2 saatte tamamlanıyor." diyor. Marco Lorey, her müşteri ile özel olarak ilgileniyor. Zira hemen her dönüşüm birbirinden farklı. Ancak Offenbach kentindeki işletme hep bu şekilde çalışmış. Aile şirketi daha önce de tekstil sanayi için makine üretimi yapıyordu. Ancak bu iş artık yeterli gelir getirmiyor. E-dönüşüm hizmeti veren Rainer ve Marco Lorey kardeşler, birlikte çalıştıkları küçük işletmelerin hızla yok olduğunu belirterek,

dir olduğu yönündeki yaklaşımdan, Çin mucizesi-
nin artık işe yaramadığı noktasına doğru bir dönüş
söz konusu oldu.

Ancak bu kez işler bu şekilde gitmiyor. Çin'in za-
yıflama sürecini maskeleyen şeylerden birisi, Çin'in
hazırladığı istatistiklerdir. Krugman, söz konusu is-
tatistikler hakkında "hayal ürününden de öte" ta-
nımlamasını kullanıyor. Çin, toprak ve nüfus anla-
mında devasa bir ülke. Bunu nasıl başardığına dair
bilgi toplamak oldukça göz korkutucu bir iş olabi-
rir. Çin şunu gayet iyi anlıyor: Batıda, hükümetlerin
hazırladığı istatistiklerin gerçeklikle en azından sı-
nırlı bir ilişki taşıdığına dair bir ön-kabul söz ko-
nusu. Pekin, bu çerçevede, ülke içi ve ülke dışında
Çin'in başarılarına dair algıları şekillendirmek üzere
sayıları kullanıyor. Ocak ayının üçüncü haftasında
yıllık gayri safi millî hasıla rakamlarını yayımlıyor
ve bunları sadece bir sonraki yıl gözden geçiriyor.
Büyümeleri hakkında dünyayı neye inandırmak is-
tediklerini biliyorlar ve dünya da onlara inanıyor
– böylelikle ekonomik büyümeye dair fantastik hi-
kayeler ortalığa saçılıyor.Çin'in aslında geçmişte sı-
radışı bir büyüme dönemi oldu. Son otuz yıl dik-
kat çekiciydi. Mao döneminin politikaları sebebiyle
Çin bu sürece son derece düşük bir noktadan baş-
lamıştı. Büyüme ilk aşamada görece olarak olaydı.
Zaten bundan daha kötüsünü yapması zordu. An-
cak, Çin bir sıçrama yaşadı. Tüketime dair ekono-
mik performanslara bakıldığında, Krugman'a göre,
Çin, halihazırda Japonya ile kıyaslandığında ekono-
mik açıdan çok daha büyük bir ülke. Ancak, Çin'in
GSYİH'sına dair tahminlerinin bileşik etkilerine ba-
kıldığında, bizim tahminimize göre Japonya'nın ge-
risinde kalıyor. Çin ekonomisinin son otuz yılda
çarpıcı biçimde büyüdüğünü –herhangi bir kuşku
duymaksızın- söyleyebiliriz; ancak artık bir zaman-
lar olduğu gibi çabuk büyümüyor.

Çin'in büyümede yaşadığı sıçrama, son dere-
ce sıradan bir gerçeklik üzerine temellenmişti:
Çin'deki ücretler, Batılı düzeylerin oldukça altın-
daydı. Dolayısıyla Çinliler, Batı'da olduğundan
çok daha düşük maliyetle bazı ürün sınıflarını üre-
tebiliyorlardı. Çin, bu çerçevede iş kolları yarattı;
Batılı şirketler de bu değer farkından yararlanmak
üzere Çin'e fabrikalar kurdular. Çinli işçiler elde
ettikleri düşük maaşlardan dolayı kendi ürettikleri
ürünlerin çoğunu satın alamazken, Çin, büyüme-
sini ihracat üzerine temellendirdi.

Bunun devam edebilmesi için ise Çin'in ücret-
lerdeki söz konusu değer farkını sonsuza dek de-
vam ettirmesi gerekiyordu. Ancak Çin'in bir baş-

transformation as affordable." The cost of aforemen-
tioned transformation varies from 10 thousand to 15
thousand Euros including the lithium batteries. Well,
all that batteries are being placed in where? One
of the best places for this is the space where spare
tire is present. Marco Lorey says that "Being round
of edges of the casing naturally causes pretty much
loss of place". Erich Mertins, who had his car trans-
formed, says that "It is possible to shuttle 100 km if
the route is calculated well. It is never a problem. In
case of finding quick charge opportunity, full charge
is completed in 2 hours". Marco Lorey is privately car-
ing with every customer. Because almost every trans-
formation are different from each other. However the
enterprises in Offenbach city have always worked in
this manner. The family company had been produc-
ing machinery for textile industry previously. However
this business is not yielding sufficient income know.
Rainer and Marco Lorey brothers, who are providing
e-transformation business, says that "Many compa-
nies have shifted their production towards abroad
and it is impossible to cope with that" by specifying
that small companies which they are doing business

point", it means that they began to change thoughts
of people about China. Nowadays the conversations
made on this issue; now are shifting towards the
point that how an accident to be suffered by China
will bring consequences, from the estimates regard-
ing China will take the place of USA within a short
time.

Get suspicious about China

If I need to admit, Stratfor's estimations about
China's falling between conventional assumptions
seems to be a little weird. Years ago, when people were
fascinated in the face of China miracle, as being the
person who firstly noted the basic contradictions in
economic growth of China, however I was exposed to
humiliation that I couldn't understand the ongoing
changes in balances of global powers, it is gratify-
ing to see that there are a lot of colleagues think-
ing like me nowadays. Last several years, number of
those who are suspicious about China tends to raise.
However, along past a few months it is also a fact
that a change has been experienced in the process.
The approach, that there was nothing for China not
able to achieve and China was omnipotent, turned
into a point that no longer China miracle is of use.

However it is not going to work this time. One of
the things masking China's weakening process is the
statistics prepared by China. Krugman is using the
definition of "more beyond a figment of the imagi-
nation" about the aforementioned statistics. China
is a huge country in terms of territory and popu-
lation. To collect information regarding how it has
achieved this may become a daunting task. China
understands well this: There is a pre-admission that
statistics prepared by governments in the West bear
at least limited relationship with the truth. Beijing,
in this context, is using figures in order to shape per-
ceptions on successes of China inside and outside of
the country. It has been publishing annual gross na-
tional product figures in third week of January and
just reviewing them next year. They know what they
want to make the world believe about their growth
and the world believes in them – thus fantastic sto-
ries have been scattering around regarding the eco-
nomic growth. In fact, China had experienced an
extraordinary growth period in the past. The last
thirty years were noteworthy. China had begun this
process from an extremely low point due to policies of
Mao era. The growth is an event relatively at the first
stage. Already, it was difficult to make worse than

"Çoğu firma üreti-
mini yurtdışına kaydır-
dı ve bununla baş et-
mek mümkün değil."
diyor. Eski vosvosu-
nu iki yıl önce dönüş-
türen Helena Malsy,
"Otomobilin ses çı-
kartmaması çocuklar
için çok heyecan veri-
ci. Çünkü genelde so-
kaktaki insanlar baka-
kılıyor, hatta bize el
sallıyor. Özellikle vos-
vosu iyi taniyan ve ne kadar gürültülü bir motor sesi
olduğunu bilen yaşlılar çok şaşırıyor. Tabii otomo-
bilin neden gürültü yapmadığını anlamıyorlar." di-
yor. Marco Lorey kendisi için de elektrikli otomo-
billerden küçük bir koleksiyon yapmış, 40 yaşında-
ki bu Saab'ı da e-otomobile çevirmiş. 100 kilomet-
rede 4 euroluk elektrik yakıyor. Benzinli bir otomo-
bilin masrafı bunun üç katı. (Almanyanın Sesi)

with them are disappear-
ing rapidly. Helena Malsy,
who had her old Volkswa-
gen beetle transformed
two years ago, says that
"Not making sound of the
automobile is very excit-
ing for children. Because
generally the people on
the streets stand in aston-
ishment, even they wave
to us. Especially the old
people who acquainted
with the Volkswagen bee-
tle and know that how it
makes a noisy engine sound are bewildered too much.
Of course, they don't understand why the automobile
doesn't make noise." Also, Marco Lorey has prepared
a small collection composed of electrical automobiles
for himself, he has transformed this 40 years old Saab
into e-automobile. It consumes 4-euro electricity per
100 kilometers. The expense of a gasoline automobile
is threefold of this. (The Voice of Germany)

ka temel politikası daha vardı: Pekin, işsizlik ve bu-
nun doğurduğu sosyal sonuçlar karşısında dehşete
kapılmıştı. Bu mantıklı bir korkuydu; ancak Çin'in
temel gücü olan ücret avantajına ters düşüyordu.
Çin işsizlikten korktuğu için, -bankaların kredi po-
litikalarının gösterdiği gibi- Çin'in politikası işsiz-
liği önlemek, bunun için de atıl olsalar bile iş kol-
larının varlığını sürdürmek idi. Çin, devasa altya-
pı ve ticari-konut mülkiyetleri inşa etmek için ban-
ka kredileri kullandı. Zaman içerisinde bu politi-
ka Çin ekonomisinde devasa verimsizlikler yarattı.
Resesyon olmaksızın verimsizlik artar. Ekonomi-
nin geliştirilmesi mümkündür; ancak verimliliğin
geliştirilmesi değil. Ve hiç kuşku yok ki bu verim-
sizlik yüzünden ekonomi geriye doğru gidecektir.

İşsizlik karşısında enflasyon

İş sektörleri verimsiz olmaya başladıkça üretim
maliyetleri artar. Bu da enflasyon doğurur. Verim-
siz iş kollarının varlıklarını sürdürmeleri için kredi
verildiği için enflasyon çok daha fazla artar. Verim-
sizlikteki artış ise, para arzındaki artışla telafi edilir.
Bu da ekonominin çarklarının döndürülmesi için
agresif bir şekilde kredi pompalanmasına yol açar.
Bu durum yıllar boyu devam ettiği için Çin ekono-
misindeki verimsizlikler de sarsıcı bir hâl almıştır.

Dikkate alınması gereken ikinci mesele ise, Çin'de
yüksek oranlardaki yoksulluktur. Çin'de 900 milyon
kişinin yıllık kişi başına geliri, Guatemala, Gürcis-
tan, Endonezya veya Moğolistan'daki düzeye eşde-
ğerdir (yıllık yaklaşık 3000-3500 dolar). 500 mil-
yon kadar kişinin ise yıllık kişi başına geliri, Hin-
distan, Nikaragua, Gana, Özbekistan veya Nijerya
ile aynı düzeydedir (1500-1700 dolar). Çin'in genel
itibariyle kişi başına GSYİH'sı, Dominik Cumhuri-
yeti, Sırbistan, Tayland veya Jamaika ile aynı düzey-
dedir. Bir milyanın üzerinde kişinin derin bir yok-
sulluk içinde yaşadığı bir ekonomiyi harekete geçir-
mek imkansızdır. Ekonomik teşvik, halkın ürünle-
ri satın alabildiği zaman anlam taşır. Ancak Çinli-
lerin büyük bölümü Çin'de üretilen ürünleri satın
alabilecek durumda değildir. Dolayısıyla verilen teş-
vikler, söz konusu ürünlerin tüketimini artırmaya-
caktır. Talebi harekete geçirerek verimsiz fabrikala-
rın ürünleri satabilmesini sağlamak ise sadece enf-
lasyonist etki doğurmakla kalmaz, aynı zamanda in-
tihtarla eşdeğerdir. Buradaki görev; verimsizliği süb-
vanse etmek değil tüketimi artırmaktır.

DEVAMI SAYFA 8'DE

that. However, China experienced a jump.

When economic performances regarding the con-
sumption are considered, according to Krugman,
China is much greater in terms of economy when
compared with Japan currently. However, when
combined effects of estimates for GDP of China are
considered, according to our estimation it lags be-
hind the Japan. We can say – without any doubt
- that Chinese economy has grown strikingly for last
thirty years; however it is not growing now as quick-
ly as it was once. The jump experienced by China in
growth, grounded on an extremely ordinary reality:
the wages in China were fairly lower than the West-
ern levels. Therefore Chinese people could produce
some product classes with much lower costs than the
West. China created business branches in this frame-
work; So western companies established factories in
China in order to take advantage from this value
difference. While Chinese workers couldn't by the
products which produced by themselves due to low
salaries, China grounded its growth on export.

For being able to maintain this, China needs to
continue this aforementioned value difference in
wages forever. However China had another funda-
mental policy: Beijing has been appalled by the un-
employment and social consequences of this. This was
a reasonable fear; however it was running counter to
the wage advantage, basic strength of China. Due to
China's fear about unemployment, -as evidenced by
bank credit policies- China's policy was to prevent
unemployment, to maintain the existence of business
branches even if they were idle. China used bank
loans in order to construct giant infrastructure and
commercial-residential ownerships. In the course
of time, this policy created massive inefficiencies in
Chinese economy. Inefficiency increases without the
recession. It is possible to develop economy; however
it is not possible to develop efficiency. And no doubt,
economy will regress due to this inefficiency.

Inflation in the face of unemployment

While business sectors start to be unproductive,
production costs increase. This too leads to inflation.
Inflation increases much more due to loan is given
for survival of inefficient business lines. Meanwhile
the increase in inefficiencies is compensated with the
increase in money supply. This in turn causes aggres-
sive credit pumping for turning the wheels of econ-
omy. Because of this situation has been continuing
for many years, also the inefficiencies in the Chinese
economy has become a jarring status.

The second matter must be taken into considera-
tion is, the poverty at highest rates in China. annual
per capita income of 900 million people in China
is equivalent with the level of Guatemala, Georgia,
Indonesia or Mongolia (yearly about 3000-3500
dollars). And the annual per capita income of 500
million people is at same level with India, Nica-
ragua, Ghana, Uzbekistan or Nigeria (1500-1700
dollars). The overall per capita GDP of China is at
the same level with Dominican Republic, Serbia,
Thailand or Jamaica. It is impossible to spur an
economy in which people over than one billion are
living in deep poverty. Economic incentive makes
sense if people can afford to buy products. However
a large majority of Chinese people are not in a sta-
tus that can buy products produced in China. Thus
the incentives provided are not going to increase
the consumption of these aforementioned products.
Meanwhile, ensuring the inefficient factories capa-
ble for selling their products by stirring the demand
doesn't only raise an inflationary effect but at the
same time it is equivalent with the suicide. The task
here is; to enhance consumption not to subsidize the
inefficiency.

CONTINUES ON PAGE 8

Dolayısıyla Çinliler burada bir tuzakla karşı karşıyadır. Eğer batmakta olan iş kollarına agresif bir şekilde kredi verilmeye devam edilirse, enflasyon yaratılmış olacak. Bu durumda maliyetler artacak ve Çinlilerin ihracat anlamında rekabet gücü azalacak. Zaten Avrupa'daki resesyon ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki zayıflık hali, ihracat potansiyelini azaltıyor. İş kollarının batmasına izin vermek ise işsizlik doğuracak ve bu da devasa bir sosyal ve siyasi sorun anlamına geliyor. Çinliler şu iki nokta arasında zikzaklar yaşıyorlar: gayriresmi kredileri düzenlemek suretiyle kredilere yönelik aşırı önlemler alıp bankalar arası oranları artırmak mı, yoksa eşik kredi oranına dair tavan fiyatı ortadan kaldırarak krediler üzerindeki kısıtlamaları gevşetmek ve küçük ve orta ölçekli iş kollarına yönelik kredileri artırmak mı? Her iki politika da sorunlu gözüküyor.

Çinliler, Batı'daki ticaret döngüsünün operasyonlarını dikkate almaksızın ihracata bağımlı bir strateji sürdürdüler. Dolayısıyla talep üzerinde sürekli ve ciddi miktarlarda daralmalar yaşanacak. Çin'in endüstriyel tesisleri, Batı'nın talebine endeksli. Batının talebinde daralma yaşandı mı, şu anda tanıklık ettiğimiz kargaşa ortamı doğuyor. Çin ekonomisi belki de %7,5 oranında büyüyebilir; ancak halihazırda bu rakama yaklaşıldığından kuşkuluyum. Bazı tahminlere göre, %5'lik dilime yakın bir büyüme öngörülüyor. Büyümeden bağımsız olarak, kar marjlarını sürdürme yeteneği pek göz önüne alınmıyor. Maliyetine veya onun da altına üretmek ve satmak, GSYİH rakamlarını güçlendirecek, ancak mali sisteme zarar verecektir. 1990'lı yılların başında Japonya böyle bir durumla karşılaşmıştı. Şimdi de Çin aynı şeyi yaşıyor.

Çin, 1997 yılında Doğu Asya'yı etkisi altına alan türden bir tren kazasını önleyebilir. Para birimleri konvertibl değil; dolayısıyla bu para biriminden bir kaçış olamaz. Devlet güdümlü bir ekonomiye sahip olmaya devam ediyorlar; halen Komünistler. Ancak, ekonomik gerçekliğin sonuçlarını engelleyemiyorlar ve hesaplaşma gününü ne kadar ötelelerse, bu süreçten kurtulmaları da o kadar zorlaşacak. Daha şimdiden hesaplaşma sürecini oldukça ileri bir tarihe ötelediler. Çöken iş kollarını kredilerle ayakta tutmaya devam ederek bunu daha çok uzun süre devam ettirebilirler – şayet Sovyet modelinin yok oluşunu taklit etmeye hazırlıklı iseler. Çinliler böyle bir şey istemiyorlar; ancak istedikleri şey de, sorunlarına yönelik mucizevi bir çözüm bulunması... İzdırapsız bir çözüm yoktur. Zaten bu yüzden de hesaplaşma gününü öteliyorlar ve yavaş yavaş çöküyorlar.

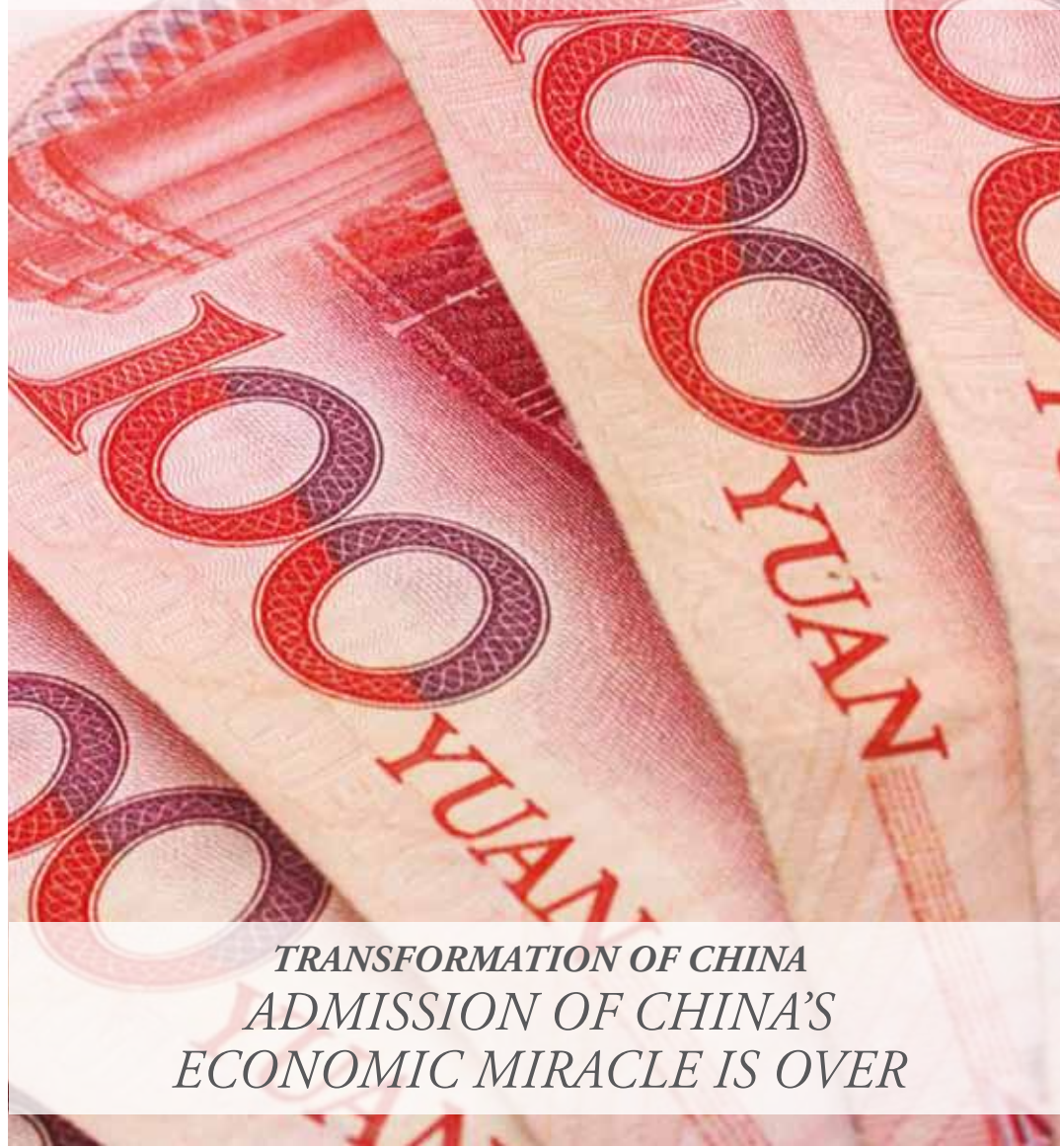
Çin'in Dönüşümü

Çinliler, Japonya veya Güney Korelilerle kıyaslandığında ekonomik açıdan çok daha büyük bir çöküş yaşamayacaklar. Olacak olan şey; Çin'in eskiden olduğundan farklı davranacağıdır. Onları korkutan bir seçenek olmadıkça Çinliler siyasi ve sosyal çöküşü durdurmaya odaklanacaklar. Bunun için de, siyasi olarak hassas gruplara verilen avantajları hedef alıp, ayaklanmaları durdurup bastırmak üzere mükemmel güvenlik aygıtlarını kullanacaklar. Çin'in ekonomik performansı düşecek; ancak kriz ölenecek ve siyasi çıkarlar korunacak. Çin'in büyük bölümü bu ekonomik yükselişten yarar sağlamadığı için, kendisini marjinalize olmuş hisseden ve kıyı bölgelerde yaşayan elit kesimin kurbani olarak geçen devasa bir güç söz konusu. Bu ise, Komünist Parti'nin dayanak olması için pek de kötü bir temel sayılmaz.

Buradaki anahtar mesele ise; Çin'in eğer kendi sorunlarını kabul edilemez siyasi sonuçlar doğurmaksızın çözemesi durumunda çöküş sürecini alabildiğince ötelemeyi deneyip denemeyeceğini anlamaktır. Japonya, sadece Batılı yatırımcıların zihninde kayıp bir on yıl yaşadı; keza bu yatırımcılar GSYİH büyümesini kişi başına GSYİH artışı veya tam istihdam gibi diğer başarı tedbirleri üzerinden zımnı olarak değerlendirmekteydiler. Çin, yoğun bir şekilde içe dönerek ve düşük bir ekonomik performans sergileyerek, bu süreci olabildiğince uzatabilir. Ne de olsa son otuz yılın takip edilmesi oldukça zordur. Bunun dünyanın geri kalanı üzerindeki ekonomik etkisi ise, demir cevheri gibi endüstriyel emtiaları üretenlerin üzerinden kendini hissettirecektir. Çin'in büyümesine dair abartılı beklentiler karşılanamayacak; dolayısıyla emtia fiyatlarına dair beklentiler tutturulamayacak. Çin'in ekonomik başarısızlığı bir süredir devam ettiği için fiyatlardaki gerileme zaten baş gösterdi. Özellikle Avustralya Çin'in durumu karşısında oldukça etkilendi – tıpkı Japonya'nın durumundan bir kuşak önce etkileneceği gibi.

Çinliler kuşkusuz Amerikan hükümet araçlarını da ve diğer piyasalarda devasa bir para tutuyorlar. Korkulanın aksine söz konusu parayı geri çekmeyecekler. Çin'in sorunu sermaye eksikliği değil. Paranın ülkeye geri dönmesi ise, sadece enflasyonu artıracaktır. Çinliler şayet söz konusu parayı iyi bir mecrada kullanabilmiş olsalardı, öncelikle ABD'ye yatırmazlardı. Paranın Çin'den dışarı kaçışı, hastalığın aslında bir semptomu idi. Çin'de yatırım yapmak için bir altyapı bulunmayışı sonucunda hükümetin ve özel sektörün fonları denizaşırı ülke-

ÇİN'İN DÖNÜŞÜMÜ ÇİN EKONOMİK MUCİZESİNİN SONA ERDİĞİNİN KABULÜ

TRANSFORMATION OF CHINA ADMISSION OF CHINA'S ECONOMIC MIRACLE IS OVER

HEAD SIDE IS ON PAGE 7

Therefore, Chinese people are facing a trap here. If it is continued to give loans aggressively to sinking business branches, inflation would be created. In this case, costs will increase and Chinese competitive power will decrease in terms of export. Already the recession in Europe and weakness status of United States of America reduces the export potential. Meanwhile if the business branches are permitted to go bankrupt, unemployment will arise and so it means a giant social and political problem. Chinese people are zigzagging between the following two points: whether to increase inter-bank rates by taking excessive measures against credits through regulation of informal loans, or to loosen the restrictions over the credits by removing ceiling price regarding the threshold credit ratio and to increase credits for small and medium-sized business branches? Both policies seem to be problematic.

Chinese people had sustained a strategy dependent on export regardless of the operations of trade cycle in the West. Therefore, shrinkages will be experienced on demand continuously and in serious quantities. China's industrial facilities are indexed on demand of the West. When any shrinkage is experienced on demand of the West, this turmoil environment occurs which we are witnessing now. Perhaps, Chinese economy may grow with a rate of 7,5%; however I am suspicious about approaching to this figure currently. According to some estimates, a growth is being envisaged close to the slice of 5%. Independently from the growth, the ability for sustaining the profit margins is not much taken into account. To produce and to sell at its cost or even below, will strengthen GDP figures but will damage the financial system. In the early 1990s, Japan had confronted with such a situation. And now China is experiencing the same.

China can prevent a train accident which had influenced Eastern Asia in 1997. The currencies are not convertible; so this currency can't be evaded. They are continuing to have a state-controlled economy; they are still communists. However, they can't hinder the consequences of economic reality and how far they postpone the settlement day, it will be so difficult for them being rescued from this process. They has already postponed the settlement day to an utmost future date. They can maintain this for a very long time by continuing to support collapsing business branches with loans – if they are ready to imitate the eradication of Soviet model. Chinese people don't want such a thing; however the only thing they want is; finding a miraculous solution for their problems... There is not a painless solution. For this reason, they are post-

lere gitti. Çin, bu şekilde davranarak, ülkesindeki istikrarsızlaşmayı sınırlandırmaya çabalarlarken, bir yandan da Çinlilere ait özel fonlar da zaten emareleri gelmekte olan kasırgaya karşı kendilerine güvenilir bir sığınak arayışına girdiler.

ABD ise, Çinlilerin fonlarının ülkelerine geri dönmelerinden korkmak yerine, Çin kaynaklı büyük çaplı nakit akışlarının hedefi olmaya devam edecektir. Avrupa'nın halen sersemlemiş bir halde olduğu bir dünyada, sadece Amerika Birleşik Devletleri, Çin'in güvenlik açlığını karşılayacak kadar geniş ve güvenilirirdir. Tıpkı 1990'lı yıllarda Japon yatırımlarının sağlıklı bir yatırım açlığından ziyade bir sermaye kaçışı anlamına gelmesi gibi, Çinli yatırımcıların son yıllardaki davranışları da bir sermaye kaçışı anlamına gelmektedir: karlılığa bakılmaksızın paralarına güvenilir sığınaklar aramaktadırlar. Bu para, Amerikan piyasalarını güçlendirmiştir: keza, herhangi bir şekilde kaçmayacak, aksine gerisi de gelecektir. Uluslararası düzendeki büyük değişim, Çin'in bölgedeki rolünün azalması şeklinde olacak. Çin'in Asya'da askeri güç projeksiyonlarında bulunma yeteneği, büyük oranda abartıldı. Coğrafyası, Avrasya'da güç projeksiyonu yapma yeteneğini sınırlıyor. Keza, bu tür bir girişim, Çin'in kapasitesinin çok üzerinde bir lojistik gerektirecek. Donanma kapasitesi ise, ABD ile kıyaslandığında halen sınırlı düzeyde. İçerideki ekonomik sorunlarını, gerçek (söylemsel değil) bir askeri güçle telafi etme fikri, dolayısıyla, pek muhtemel görünmüyor. Çin'in oldukça ciddi bir güvenlik sorunu var ve bu durum, ülkedeki temel güvenlik gücü olan orduyu pek de önemli olmayan eylemlerin içine doğru çekiyor. Bizim görüşümüze göre, buradaki en önemli değişim, Japonya'nın Doğu Asya'da başat ekonomik ve siyasi güç olarak yeniden ve yavaşça ortaya çıkmasıdır.

Çin, büyük bir güç olmaya devam edecek ve ekonomik anlamda kâle alınan bir ülke olmayı sürdürecektir. Bir sıkıntıya düşmek, varlığının sona erdiği anlamına gelmez. Çin her zaman var olacaktır. Bununla birlikte, düşük gelirli, yüksek büyüme oranlarına sahip bir dünya merkezi olmayacaktır artık. Tıpkı Japonya'nın kendisinden önce yaptığı gibi, artık farklı bir rol üstlenecektir. Küresel sistemde, her zaman için düşük gelirli ve yüksek büyümelili ülkeler olagelmıştır, çünkü ileri endüstriyel güçlerin tüketicileri, malları düşük ücretlerle satın almak isterler. Bu malların tedarikçisi haline gelmek, bu ülke için hem büyük bir fırsat, hem de bozucu bir etmendir. Çin'in yerini hiçbir ülke alamaz; ama Çin'in yerine geçilecektir. Bu süreçte bundan sonraki adım, Çin'in vasilerinin belirlenmesi olacaktır.

Kaynak: <http://www.stratfor.com/weekly/recognizing-end-chinese-economic-miracle>

poning the settlement day and collapsing gradually.

Transformation of China

Chinese people are not going to suffer a much larger collapse economically when compared to Japanese or South Koreans. The thing will occur is; China is going to act different than it was before. Chinese people will focus on stopping political and social collapse unless there is an option frightens them. For this, they will use perfect security devices in order to suppress the revolts by targeting the advantages granted to politically sensitive groups. China's economic performance is going to fall down; however crisis will be obstructed and political interests will be maintained. There is a colossal power who feels itself marginalized and has become a victim of the elite part living in coastal regions, because of China's large portion can't benefit from this economic rise. This also is not regarded such a bad foothold for taking by the Communist Party.

Here the key matter is; to understand whether China will attempt to postpone the collapse process as far as it is possible in case of unable to solve its own problems without arising unacceptable political consequences. Japan, suffered only ten lost years in the minds of Western investors; likewise these investors were evaluating the GDP growth impliedly over other success precautions such as GDP growth per capita or full employment. China can extend this process as far as possible by demonstrating a low economic performance and turning inside intensely. After all, it is quite possible to trace back the last thirty years. Meanwhile the economic impact of this on the rest of the world will be felt over producers of industrial commodities like iron ore. Exaggerated expectations regarding the growth of China will not be met; and therefore the expectations for commodity prices will not be hit. Dropping in prices have already started due to China's economic failure has been continuing for a while. Particularly Australia was quite affected in the face of China's situations – just like been affected one generation ago by Japan's situation.

Chinese no doubt have been holding huge money in American government instruments and other markets. They won't withdraw the aforementioned money contrary to fears. China's problem is not lack of capital. Turning money back to the country will just increase the inflation. If Chinese could achieve to use the mentioned money in a good field, first of all they wouldn't invest in USA. The escape of money to outside from China, was actually the symptom of the disease. The funds of government and private sector went to overseas countries due to lack of an infrastructure for investing in China. While China, by behaving in this way, has been struggling to limit the ongoing destabilization in the country, on the other hand the special funds belonging to Chinese have started to look for a safe shelter for themselves against the hurricane that already giving signs of coming.

And the USA will continue to be the target of large-sized cash flows of China, in spite of being afraid of Chinese's funds turning back to their country. In a world wherein the Europe is still in a dazed state, only the United States of America is reliable and wide enough to meet the China's security hunger. Just like in the 1990s Japan investments meant a capital flight rather than a health investment hunger, Chinese investors' behaviors in recent years mean a capital flight: they're seeking for reliable shelters for their money regardless of the profitability. This money has strengthened the American markets: because, it is not going to escape in any way, even the rest will also come. The big change in international order, will be in the form of decreasing China's role in the region. The capability of China for carrying out military power projections in Asia was greatly exaggerated. Its geography limits its ability to carry out power projection in Eurasia. Likewise, such kind of an attempt will necessitate logistics much over the capacity of China. And also its navy capacity is still limited when compared to USA. The opinion to compensate the interior economic problems with a real (not discursive) military power, and therefore doesn't seem very likely. China has a pretty serious security problem and this situation is drawing the army, which is the essential security power in the country, towards inside of actions that are not so important. In our opinion, the most significant change here is, the re-emergency of Japan gradually as a dominant economic and political power in East Asia.

Chine will continue to be a great power and will maintain to be a country taken into consideration in the economic sense. To fall in a problem doesn't mean the existence come to an end. China will always exist. However, no longer it will be a world center having low incomes, high growth ratios. It will undertake a different role now, just as the Japan did before it. In the global system, the countries with low-income and high-growth have always been, because the consumers of advanced industrial powers desire to buy goods with low prices. To become supplier of these goods is both a great opportunity and also a corruptive factor for these countries. No country can take place of China; but China will be substituted. The next step in this process is to identify the guardians of China.

Source: <http://www.stratfor.com/weekly/recognizing-end-chinese-economic-miracle>

“VEFATININ 30. YILINDA NECİP FAZIL KISAKÜREK” KONFERANSI İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİNDE GERÇEKLEŞTİRİLDİ

*THE CONFERENCE OF “NECİP FAZIL
KISAKÜREK AT 30TH ANNIVERSARY
OF HIS DEATH” WAS HELD IN
ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY*

İstanbul Aydın Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesinin düzenlediği “Vefatının 30. Yılında Necip Fazıl Kısakürek” adlı konferans İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi D Blok Turuncu Salon’da gerçekleştirildi. Moderatörlüğünü İstanbul Aydın Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şuayip Karakaş’ın yaptığı konferansa Prof. Dr. Kazım Yetiş, Prof. Dr. Nejat Birinci, Öğr. Gör. Fuat Bol ve Prof. Dr. Erman Tuncer konuşmacı olarak katıldılar.

Konferansın açılış konuşmasını yapan Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şuayip Karakaş Necip Fazıl Kısakürek’in bir yazarla sohbet esnasındaki konuşmasını şu şekilde aktardı, “Necip Fazıl’a soruyor, ‘Sizden sonra şiir bayrağını kim taşıyacak?’ Necip Fazıl, ‘Benden sonra o bayrağı taşıyacak kimse yok. Türk şiiri benimle birlikte sona erecek’ demişti. Tabii biz buna güldük. ‘Sanatkar övünmesidir’ dedik, fakat 1983 yılında Necip Fazıl öldükten sonra anladık ki o söz boşuna söylenmemiş. Türk şiirinin yetiştirdiği son şair Necip Fazıl Kısakürek.” Prof. Dr. Kazım Yetiş ise konuşmasında Necip Fazıl Kısakürek’in yaşamının iki bölümde incelenmesi gerektiğini belirtti. Prof. Dr. Yetiş, Necip Fazıl’ın 1923 öncesi ve sonrası olarak ele alınması gerektiğini vurgulayarak, “1910’a kadar doğmuş şahsiyetler Osmanlı’nın en buhranlı dönemini yaşamışlardır. Büyük bir imparatorluğun çöküşünü, yüzlerce binlerce insanın öldüğü ve Anadolu işgalinin yaşandığı yıllardı. Necip Fazıl Kısakürek, o dönemi yaşamış bir şahsiyettir. Şiirleri de daha sonradan yön değiştirerek, toplum meselelerini ele almaya başlamıştır. 1950’den sonra Necip Fazıl büyük ilgi, alaka, saygı ve sevgi görmüştür. Bu sevgi bugün zirveye çıkmıştır; çünkü mevcut Cumhurbaşkanımız ve Başbakanımız da onun çevresinde bulunmuş kişilerdir” şeklinde konuştu.

“Türkiye bugün Büyük Doğu’yu kurmaktadır”

Necip Fazıl Kısakürek’in yeni bir neslin doğup yayılmasına yol açtığını ve bugünün siyasi iktidarında bulunduğunu vurgulayan Prof. Dr. Nejat Birinci, “Yeni düzende değerler sistemini oluşturup o sistemler çerçevesinde milletin devamlılığını bağmsızlığını sürdürmek için bazı şahısların tüm zaman aralığı içinde olan biteni yeni nesillere anlatması gerekiyor. Toplumlara şekil veren, onların duygusunu işlemeyi bilen veya kendi duygularını topluma mal edebilen sanatkarlar milletlerini ilerletebilir. Necip Fazıl da bunlardan biridir.” şeklinde konuştu. Kısakürek’in yetiştiği ortam üzerinde de durulması gerektiğini belirten Nejat Birinci, Türk tarihinde 1908 ve 1923 yılları arasında Türkiye’nin siyasi ve sosyal yıkım açısından önemine dikkat çekti. “Sanatkarları değerlendirirken yaşadıkları dönemi de anlamak lazım.” diyen Birinci, Necip Fazıl Kısakürek’in bazı eserlerini de seslendirerek dönemlerine göre açıklamalarını yaptı. Prof. Dr. Nejat Birinci konuşmasını Necip Fazıl’ın yaşadığımız dönemdeki iktidarda önemli bir kaynak olduğunu belirtip, “O kaynak bugün Türkiye’nin ufkunda, şiiri içinde, duygusu içinde, hayatı içinde olmak isteyen anlayışın içinde iktidardır. Türkiye bugün Büyük Doğu’yu kurmaktadır.” sözleriyle bitirdi.

“Allah’a itaat etmeyene itaat edilmez”

Öğr. Gör. Fuat Bol, Necip Fazıl Kısakürek’in zekâsının aklından çok ileride olduğunu söyleyerek konuşmasına başladı. Fuat Bol, ilk şiirlerini daha onlu yaşlarında yazmış olan Necip Fazıl’ın o şiirlerle zirveye kadar gelmiş olduğunu ekleyerek, 1930’lu yıllara gelene kadar bohem hayatı yaşayan bir şair olduğunu da salondakilerle paylaştı. Necip Fazıl Kısakürek’le anlatımları da anlatan Fuat Bol, “Zekâsı o

The conference named as “Necip Fazıl Kısakürek at 30th Anniversary of his Death”, organized by Istanbul Aydın University Faculty of Arts and Sciences, was held in Istanbul Aydın University Florya Campus D Block Orange Hall. Prof. Dr. Kazım Yetiş, Prof. Dr. Nejat Birinci, Inst. Fuat Bol and Prof. Dr. Erman Tuncer participated as speakers to the conference moderated by Istanbul Aydın University Faculty of Arts and Sciences Dean Prof. Dr. Şuayip Karakaş. Istanbul Aydın University Faculty of Arts and Sciences Dean Prof. Dr. Şuayip Karakaş, who made the opening speech of the conference, quoted the speech of Necip Fazıl Kısakürek during a conversation with an author as follows, ‘He asks Necip Fazıl, “Who will carry the flag of poetry after you? Necip Fazıl said that, ‘There is nobody after me to carry this flag. Turkish poetry will end with me’. Of course we laughed it. We said ‘it is the artist boasting’, but we understood after Necip Fazıl died in 1983 that this word was not said to no avail. The last poet raised by Turkish poetry is Necip Fazıl Kısakürek.” Meanwhile Prof. Dr. Kazım

kadar ileridir ki tanıştığı ve kendi dünyasını değiştirdi efendisi Abdülhakim Arvasi Hazretleri, ‘Keşke bu kadar zeki olmasaydın’ demiş kendisine” diyerek, “Karanlık Devir” olarak nitelendirdiği 1940-1950’li yıllar arasında Necip Fazıl’ın başından geçen bir hikâyeyi ise şöyle anlattı: “Matbuat Müdürlüğü tarafından bütün gazetelere bir bildiri geliyor. Bundan sonra Allah’tan ve ahlaktan bahsetmek yasaktır” diye. Necip Fazıl bunu duyunca ‘Büyük Doğu’ diye bir mecmua çıkarıyor ve derginin kapağında sürmanşet şeklinde ‘Allah’a itaat etmeyene itaat edilmez.’ başlığını veriyor. Dönemin bakanı kendisini arıyor ve ‘Necip Bey ne yani bize itaat edilmez mi?’ diyor. Kısakürek de ‘Ne anlıyorsan o’ şeklinde cevap verince büyük bir kavga çıkıyor aralarında. Bu sefer dönemin bakanı Büyük Doğu’yla güzel sanatlar akademisindeki hocalık işi arasında tercih yapmasını söylüyor. Necip Fazıl Kısakürek de 47 kişilik bir sınıfa hitap etmektense ruhsatını alıp bütün bir yurda hitap etmeye karar verip kendini cemaat arenasına attığını belirtiyor ve istifa ediyor.”

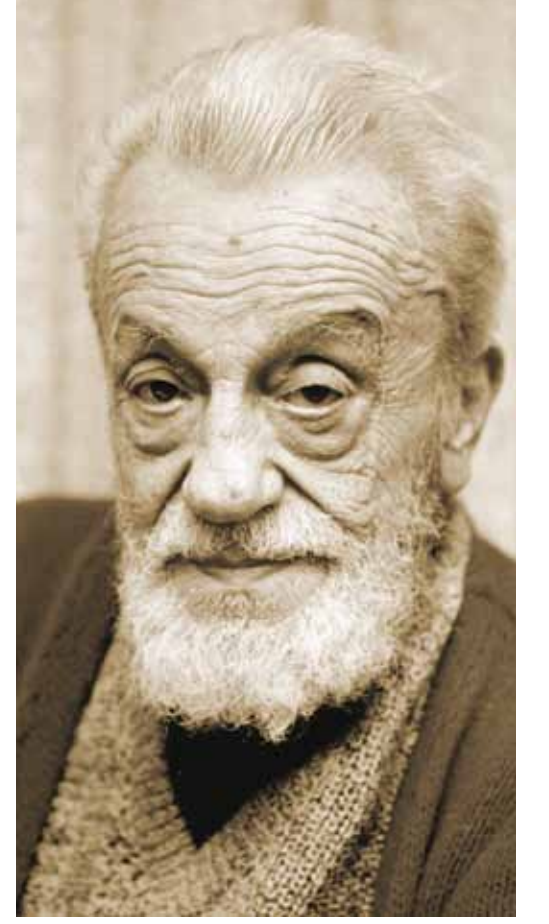

Necip Fazıl, Nazım Hikmet, Nihal Atsız

Prof. Dr. Erman Tuncer ise yaptığı konuşmada mevcut hükümetin şiir babasının Necip Fazıl olduğunu belirterek, “Necip Fazıl, her alanda çok başarılı bir şahsiyetti. Tiyatro alanında, şiirlerinde, günlük yazılarında harikulade biriydi. Necip Fazıl çok kabiliyetliydi, fakat çok da kitap okuyan bir insan değildi. Bir gün evindeki bir mülakatta sormuşlar ‘Evinizde hiç kütüphane göremiyorum yoksa siz hiç kitap okumuyor musunuz?’ diye. O da, ‘Siz hiç süt içen inek gördünüz mü?’ diye cevap vermiş,” şeklinde konuştu. Konuşmasını o dönemin üç önemli isminin olduğunu söyleyerek sürdüren Prof. Dr. Tuncer, “Necip Fazıl, Nazım Hikmet ve Nihal Atsız. Bu kişiler üç farklı yere insanları götürmeyi istediler. Eğer bu üç isim aynı çatı altında olsaydı hiç şüpheniz olmasın 50 yıl önce Türkiye başka bir noktada olurdu.” şeklinde konuştu. Tuncer, Necip Fazıl’ın en çok üzüldüğü şeyin tahsil hayatından çok hapis edilmiş olması olduğunu söyledi. Konuşmasında Necip Fazıl’ın Nazım Hikmet ile aralarındaki anlaşmazlığa da değinen Tuncer, konuşmasını anlattığı şu anekdotla sonlandırdı: “Necip Fazıl, Nazım’a şu şekilde bir şey söylemiş: Nazım ben eğer iktidar olsaydım seni asardım, sonra da darağacının altında hüngür hüngür ağlardım.”

Necip Fazıl, Nazım Hikmet, Nihal Atsız

And Prof. Dr. Erman Tuncer, stating in his speech that poetry father of the current government is Necip Fazıl, spoke as “Necip Fazıl was a personality very successful in every field. He was a marvelous person in the area of theater, poems, daily articles. Necip Fazıl was very talented, but he was not a person reading much books. One day he was asked during an interview at his home ‘I can’t see a library in your house, or don’t you ever read books?’ He responded ‘Have you ever seen a cow drinking milk?’. Prof. Dr. Tuncer, who continued his speech by saying that there were three important names in that period, spoke as “Necip Fazıl, Nazım Hikmet and Nihal Atsız. These personalities wanted to take people to three different places. If these three names were gathered under the same roof, no doubt Turkey would have been at another point 50 years ago.” Tuncer said that he felt the most sorrow because of being imprisoned more than his life of education. Tuncer, who touched upon the disagreement between Necip Fazıl and Nazım Hikmet, ended his speech with this anecdote: “Necip Fazıl has said something to Nazım like this: Nazım, if I were the political power, I would hang you, then I would sob under the gallows”

Yetiş stated in his speech that the life of Necip Fazıl Kısakürek should be examined in two parts. Prof. Dr. Yetiş, by emphasizing the necessity of addressing Necip Fazıl as before and after 1923, spoke as “The personalities who were born until 1910 had lived through the most stressful period of Ottoman Empire. These were the years in which a great empire collapsed, hundreds of thousands of people were killed and Anatolian was occupied. Necip Fazıl Kısakürek is a personality who lived through that period. Later, his poetries had started to address social issues by changing direction. Necip Fazıl has got great interest, attention, respect and love after 1950. This love has peaked today, because our current President of Republic and Prime Minister are also the people who have been around him.

“Today Turkey is establishing the Big East”.

Prof. Dr. Nejat Birinci, who emphasized that Necip Fazıl Kısakürek caused the birth and spread of a new generation and present in today’s political power, spoke as “some individuals shall explain what is going on within the entire time interval to the new generations in order to maintain the continuity independence of the nation within the framework of the systems after creating the system of values in the new order. The artists, who shape the societies, know to treat their emotions or attribute their feelings to the community, can advance their nations. Necip Fazıl is one of them.” Nejat Birinci, stating the environment where Kısakürek grown up should be pondered, pointed out the political and social devastation of Turkey between the years of 1908 and 1923 in Turkish history. Birinci, who says that “It is required to understand the periods in which artists lived when evaluating them”, made his explanations according to the periods by voicing some works. Prof. Dr. Nejat Birinci, after stating that Necip Fazıl is an important source in the political power of the period in which we live, finished his speech with remarks of “that source is in power of the understanding which desires to be on the horizon of Turkey, inside of the poetry, inside of the emotion, inside of the life. Today Turkey is establishing the Big East.”

“Obedience is not shown to the person who doesn’t obey Allah”

Inst. Fuat Bol started his speech by saying that Necip Fazıl Kısakürek’s intelligence is far ahead of his mind. Fuat Bol shared with those in the hall that he was a poet living a bohemian life until 1930, by adding that Necip Fazıl who wrote his first poems even at the age of 10 had reached to the peak with those poems. Fuat Bol, also telling memories with Necip Fazıl Kısakürek, by saying that “His intelligence was so much advanced that his master Abdülhakim Arvasi Lordship who has been acquainted and also changed his world said to him ‘I wish you were not so clever’, told an event which Necip Fazıl experienced between the years of 1940 and 1950 qualified as “Dark Era”: “A notification was sent to all newspapers by the Directorate of Publications. After now it is forbidden to mention Allah and morality.’When Necip Fazıl heard this, he published a journal named “Great East” and wrote a title as “Obedience is not shown to the person who doesn’t obey Allah” as the subhead on the cover of the journal. The term minister calls him and says that ‘Mr. Necip so what, doesn’t obedience is shown to us?’. A big fight breaks out between them when Kısakürek replies as ‘What you understand, that it is’. This time the term minister says to him choose between Great East and teaching job in the academy of fine arts. And Necip Fazıl Kısakürek decides to address the entire nation by receiving his license instead of addressing a class of 47-person, states that he threw himself to the arena of congregation and resigns.”

EKONOMİK KRİZİN İLK KURBANİ GENÇLER MALİ KRİZİN ‘KAYBOLAN NESLİ’

*THE FIRST VICTIM OF ECONOMIC CRISIS IS YOUNG PEOPLE
THE ‘LOST GENERATION’ OF THE FINANCIAL CRISIS*

Avrupa’yı vuran mali kriz genç bir neslin kurban edilmesine yol açtı. Avrupa artan işsizliğin ve gençlerin toplumdan dışlanmasının önüne geçemiyor. Bütün Avrupa Birliği’nde krizin ilk kurbanları 25 yaş altı gençler. Birlikteki 27 ülkenin 8’i dışında üye ülkelerdeki genç işsizlik oranı yüzde 20’yi aştı. Kırmızı alarm veren İrlanda, Slovakya, İtalya, Portekiz, İspanya ve Yunanistan’da ise bu yaş aralığındaki iki kişiden biri işsiz.

The financial crisis which hit the Europe caused to be made victim of a young generation. Europe can’t cope with the exclusion of young people from society and the increasing unemployment. The first victims of the crisis in the whole European Union are the young people under 25. Youth unemployment rate has exceeded 20 percent in except 8 among 27 member countries in the union. One of two persons between these ranges of ages is jobless in Ireland, Slovakia, Italy, Portugal, Spain and Greece which alarms red.

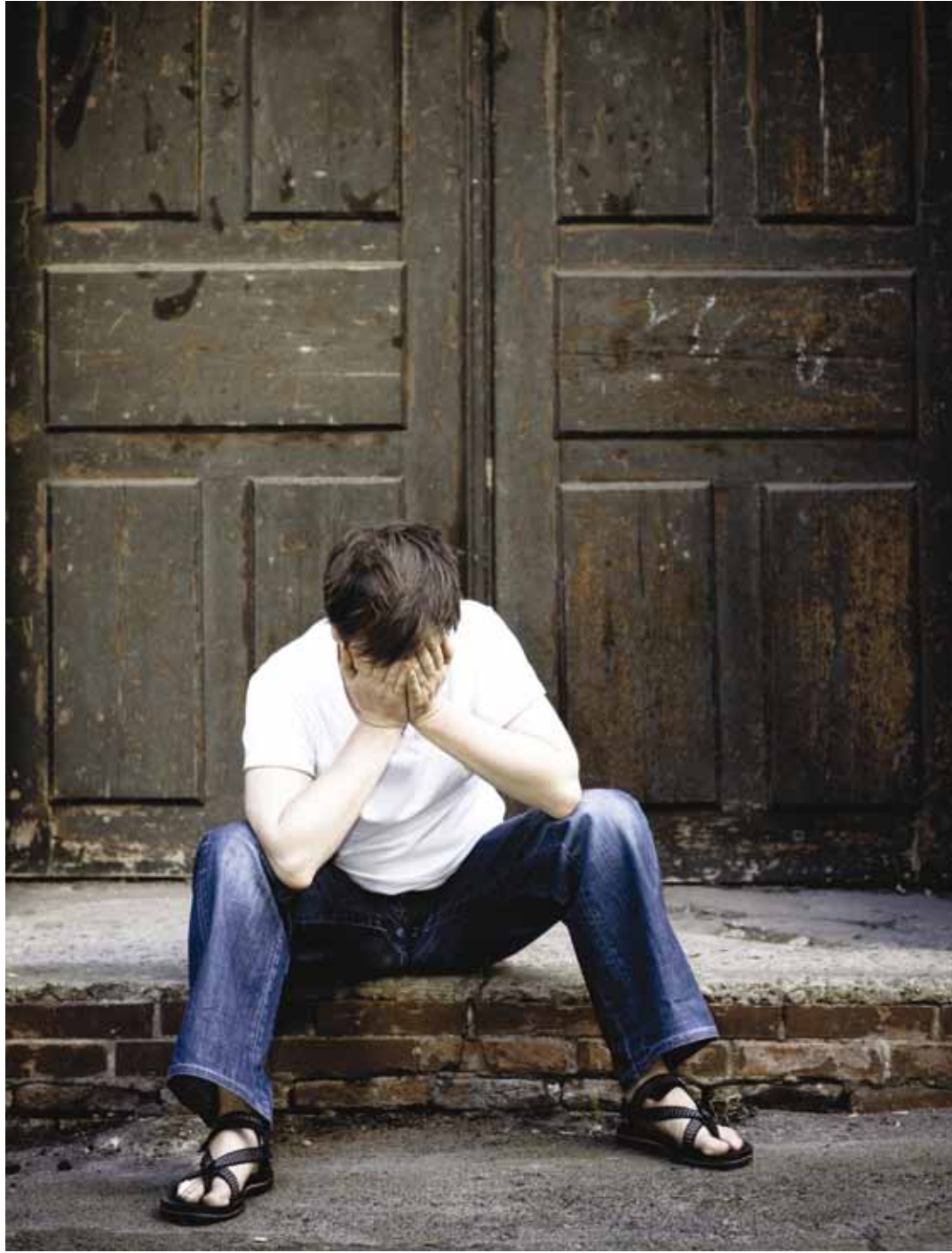
Euronews

Onlar bir zamanlar geleceğin teminatı olarak görülüyorlardı. Şimdi ise kaybolmuş bir nesil olarak kabul ediliyorlar. Gençlerin hayatı 2008’deki mali krizle birlikte tepe taklak oldu. Yetersiz eğitim seviyeleri yüzünden yaşları 15 ile 24 arasında değişen bu kişiler işsizlik krizinin en büyük mağdurları haline geldi. İşsizlik dünyanın kanayan en büyük yarası. Avrupa’da işsiz ordusu 26.5 milyonla nüfusun yüzde 11’ini, Amerika’da yüzde 7.5’ini, Japonya’da ise yüzde 4.1’ini oluşturuyor. Avrupa’nın içinde ise ülkeden ülkeye büyük uçurumlar söz konusu. İşsizlik oranı örneğin Almanya’da sadece yüzde 6’darken İspanya’da yüzde 25’te. Gençlerde ise durum daha da vahim. 5.5 milyon genç umutsuzca iş arıyor. İspanya ve Yunanistan’da genç nüfusun yarısı işsiz.

Durumun vehameti Avrupa’yı tedbir almaya zorluyor. Geçen haftalarda yapılan zirvede Fransa ve Almanya’nın öncülüğünde yaraya tuz basılması na karar verildi. İki ülkenin önerdiği çözüm yollarından birçoğu Fransız Cumhurbaşkanı François Hollande’in seçim vaatlerinde de bulunuyordu. Öncelikle işsiz gençlerin çoğunlukta bulunduğu bölgelere kredi kolaylıkları sunulması planlanıyor. ‘Genç garantisi’ adı verilen tedbirler dört aydır çalışmayan gençlere staj, eğitim ve iş olanakları sunacak. Hedef ise gençlerin hem iş pazarından hem de toplumdan silinmelerini engellemek. Zira özellikle uzun süreli işsizlikler diplomalı gençlerin gelecek planlarını da olumsuz etkiliyor. Üstelik umutsuzluk kendilerini şiddete de sürükleyebiliyor. Fakat her şey henüz kaybedilmiş değil. Örneğin İspanya’da çalışmak için eğitimlerini yarıda bırakan gençler sınıflara geri dönüyor. Eğitim oranının son iki yılda 2 puan artması da bu durumun açık bir göstergesi. “Eğitimin gerekli olmadığını düşünüyorsunuz. 17 yaşında 900 Euro kazanabildiğinizi görüyorsunuz ve bunun önemli olduğunu düşünüyorsunuz ama aslında değil.” Akdeniz’in diğer ucu Yunanistan’da da okula geri dönenlerin sayısı artıştı. Ama ülke tünelin ucunu görmekten hâlâ çok uzak. Burada Yunanistan’da, 26 yaşın altında olanların yüzde 55’i işsiz. Fakat bu durum sadece Yunanistan’a özgü değil. Avrupa Birliği’nde dört işsizden biri bu yaş aralığında. Peki neden gençler iş bulamıyor ve neden Avrupalı liderlerin bu büyüyen soruna tepkisi bu kadar yavaş oluyor? Mary 19 yaşında Atina’da yaşıyor. Üniversiteye gitmemiş ama hemen iş bulmuş ve çalışmaya başlamış. Televizyon satılan bir şirketin çağrı merkezinde haftada 5 gün, günde 8 saat çalışıyor. Maaşı ise haftada sadece 20 euro. Mary anne, babası ve kardeşi ile birlikte yaşıyor. Babası boyacı, çok fazla işi yok. Annesi evlere temizliğe gidiyor. Aylık gelirleri çok az. Peki neden Mary bu işte kalmak zorunda?

Mary Kolonia: “Çünkü başka iş bulamadım. Ailemden de sürekli para almak istemiyorum. Zaten kötü durumdayız. Yani onları üzmemek istemem. Haftada 20 euro alıyorum. Para 3-4 gün içinde bitiyor. Sonra yine parasızım.” Mary ve ailesi Yunan kökenli Arnavutlar. Yunanistan’da iş patlaması olduğu zamanlarda daha iyi bir hayat umuduyla gelmişler. Bugün, daha iyi bir yaşam hayali uzak görünüyor. Mary Kolonia: “Hiç ummadığımız bir hale düştük. Bazen süt ya da ekmek alacak paramız bile olmuyor. Kızgın değilim çünkü benim gibi aynı durumda olan binlerce genç var. Ama çaresizim.” Bu sadece Yunanistan’a özgü bir problem de değil. Bütün Avrupa Birliği’nde krizin ilk kurbanları 25 yaş altı gençler. Birlikteki 27 ülkenin 8’i dışında üye ülkelerdeki genç işsizlik oranı yüzde 20’yi aştı. Kırmızı alarm veren İrlanda, Slovakya, İtalya, Portekiz, İspanya ve Yunanistan’da ise bu yaş aralığındaki iki kişiden biri işsiz. Nick Malkouttzis’in Avrupa’daki 30 yaş altı geç işsizlik üzerine bir araştırması var. Malkouttzis, gelecek umutları olmayan bu gençlerin artık AB liderlerinin görmezden gelemeceği sosyal bir patlayıcıya dönüştüğünü söylüyor:

“Kısa bir şekilde elinizdeki 10 gençten 7’si işsiz. Bu durum onları hayal kırıklığına uğratmış, iş bulamadıkları için oldukça kızgınlar. İşte tehlikeli bir durum söz konusu. Bu durumdan çıkabilmenin ise simdilik iki yolu var gibi görünüyor. Yurtdışına çıkmak bunlardan biri. Halihazırda 120 bin üni-

They had been regarded as the assurance of future once upon a time. But now they are accepted as a lost generation. The lives of young people turned upside down with the financial crisis in 2008. The individuals with ages ranging between 15 of 24 became the biggest victims of the unemployment crisis due to insufficient education levels. Unemployment is the largest bleeding wound of the world. The jobless army comprises 11 percent of the population with 26.5 million, 7.5 percent in United States, and 4.1 percent in Japan. There are huge cliffs from country to country in the Europe. For example while unemployment rate is just 6 percent in Germany, it is at 25 percent in Spain. The situation is even graver among young people. 5.5 million young people is desperately looking for work. Half of the youth population is unemployed in Spain and Greece. The gravity of the situation is forcing Europe to take measures. It was decided in the summit held in past weeks that to heal the wound under the leadership of France and Germany. Many of the solution ways proposed by two countries were also present in election promises of French President François Hollande. Primarily it is being planned to provide credit facilities to regions where unemployed young people are abundant. The measures named as “Young guarantee” will provide internship, education and job opportunities to young people who couldn’t work for four months. And the aim is to hinder the eradication of young people from both business market and the society. Because especially long-term unemployment adversely affects the future plans of the young people having diplomas. Moreover despair can drag them to violence. But everything has not been lost yet. For example young people who dropped the wayside of their education in order to

versite mezunu genç, yurtdışında okuyor ve çalışıyor. Bu sayı arttıkça artıyor. Diğer taraf ise giderek umutsuzlaşıyor ve sisteme daha da öfkeleniyor. Yunanistan’daki karar mercileri de bu durumda radikal çözümlere başvuruyor.”

Yunanistan’ın ilk AB-IMF planını imzaladığı 3 yıl öncesinden bu yana bu tarz protesto gösterileri artık çok tanıdık hale geldi. Genç nesil, siyasetçilerin onlara bıraktığı ekonomik kriz, maaş kesintileri, yüksek vergiler ve gençler için yer kalmayan küçülen iş piyasasını protesto ediyor. Geçen ay, Avrupa’nın iki büyük ekonomisi Almanya ve Fransa, işsizlik 27 milyona ulaşınca uyardılar ve o sosyal kriz kahvesinin acı kokusunu aldılar. Angela Merkel ise “İspanya’da, İtalya’da, Portekiz’de ya da Yunanistan’da kabul edilen planların içeriğine bakarsanız, bunun sadece bütçe konsolidasyonu ile alakalı olmadığını görürsünüz. Bu planlar, ülkeyi tamamen değiştirecek reformlar içerir.” dedi.

Fakat eleştirmenler, Yunanistan’daki iş piyasasında gerçekleşen büyük reformların gençleri piyasaya dışına sürüklediğini söylüyor. “Yeni çözüm” adlı bu plan ise 2 milyar euroluk bir finansman ile küçük ve orta ölçekli işletmelere istihdam sağlamayı hedefliyor. Aynı zamanda Almanya gibi iş imkanı daha fazla olan yerlere gidebilmek için yabancı dil eğitimi sağlayan fonlar da var. Fakat bu plan Yiannis Spanos gibiler için çok geç. Yiannis ailesi ile yaşıyor. Yıllardır da iş başvurusu yapıyor.

work in Spain are turning back to their classes. 2 points increase of education rate in last two years is a clear indication of this situation. “You think that education is unnecessary. You see that you can earn 900 Euro when you are 17 years old and you think that it is important but actually not.” The number of those who going back to the school is also rising in Greece the other end of the Mediterranean. But the country is still too far away from seeing the end of the tunnel. 55 percent of those who are under 26 are unemployed here in Greece. But this circumstance is not specific only to the Greece. One of four jobless individuals in European Union is in this age range. Well why can’t young people find jobs and why are they Europeans?? Why do leaders respond this growing problem so slowly? Mary is 19 years old, living in Athena. She has not studied in the University but she could find a job right away and has begun to work. She is working 5 days a week, 8 hours a day in a call center of a company engaged in sales of television. Her salary is only 20 Euros for a week. Mary is living together with her mother, father and sister. Her father is painter, hasn’t got so much work. Her mother is going homes for cleaning. Their monthly income is very low. Then why do Mary has to stay in this job?

Mary Kolonia: “Because I couldn’t find another job. I don’t want to get money constantly from my family. We are already in a bad condition. So I don’t want to upset them. I am receiving 20 euros a week. The money finishes in 3-4 days. Then I am moneyless again.” Mary and her family are Albanians of Greek origin. They have come with a hope of better life when job boom was experienced in Greece. Today, a better life dream seems distant. Mary Kolonia: “We have fallen into a situation that we had never expect. Sometimes we haven’t got money even to buy milk or bread. It am not angry because there are thousands of young people in the same situation with me. But I am desperate.” This is not a problem only unique to Greece. The first victims of the crisis in the whole European Union are the young people under 25. Youth unemployment rate has exceeded 20 percent in except 8 among 27 member countries in the union. One of two persons within this age range is jobless in Ireland, Slovakia, Italy, Portugal, Spain and Greece which alarms red. Nick Malkouttzis has a study about youth unemployment under 30 in Europe. Malkouttzis says that these young people who have not any hopes for the future have now turned into “a social explosive which can’t be ignored by EU leaders: “Shortly you have 7 in 10 young people as jobless. This situation has disappointed them, they are furious because of couldn’t find a job. Here there is a dangerous situation. It seems there are two ways for being able to get rid of this circumstance. One of them is to go abroad. Currently, 120 thousand university graduates are working and studying at abroad. This number is constantly increasing. Meanwhile the other side becomes increasingly desperate and rages further about the system. The decision makers in Greece are applying to radical solutions in this case. This kind of protest demonstrations has now become very familiar since 3 years when Greece signed the first EU-IMF plan. The youth generation is protesting the economic crisis, salary deductions, high taxes and shrinking business market not having a place for the young people left to them by politicians. Last month, Europe’s two largest economies, Germany and France woke up when the unemployment reached to 27 million and felt the bitter smell of that social crisis coffee. Angela Merkel and François Hollande announced a new vision under the name of “New solution” giving investment chance to young people in Europe. François Hollande said that “We want that Europe should pay more attention to the unemployment problem among especially young people.” And Angela Merkel said that “When you look at the contents of the plans accepted in Spain, Italy, Portugal or Greece, you will see that this is not only associated with budget consolidation. These plans contain reforms to change completely the country.” But critics say that major reforms realized in the business market are dragging the young people out of the market. Meanwhile the plan named “New solution” is aiming to provide employment to small and medium sized business entities with 2 billion euro financing. At the same time the funds are also available which provide

Yiannis Spanos: “28 yaşında üniversite mezunuyum. Fakat hiçbir alanda iş bulamıyorum. Başvurduğum yerler bana geri dönmüyor.”

Bu arada Yiannis yeni çözüm vizyonu ile kendi restoranını açabileceğini düşünüyor ama bu konuda çok şüpheli. Çünkü ona göre konu iş imkanı yaratmaya gelince, siyasetçilerin sicili pek de iyi değil.

Yiannis Spanos: “İlk önce suçu kendimizde aramalıyız. Çünkü onlara biz oy verdik. Politikacılara gelince bu kadar yıl boyunca iktidardaydılar ve hiçbir şey yapmadılar. Her şeyi olduğu gibi bıraktılar.”

Yunanistan’ın ilk kurtarma planından bu yana yaklaşık 70 bin küçük ve orta ölçekli firma kapıya kilit vurdu. Yunanistan’ın iş çevrelerine göre bu yeni çözüm anlaşması eğer küçük düşünülürse işe yarayabilir. Avrupa’da 25 milyon kobi ve 27 milyon işsiz var. Bu iş adamlarına göre, eğer her firma bir kişiyi işe alsa problem çözülür. Fakat endişeler, bu yeni çözüm anlaşmasının pratiğe geçmesinin zaman alacağı yönünde. Vassilis Korkidis: “Bence bu anlaşma işe yarayabilir. Fakat şu sıralarda değil. Sanırım 2014-2020 arası öngörülen bir anlaşma bu. Doğrusunu söylemek gerekirse önümüzdeki 6 ay, ya da bir yıl Yunanistan için oldukça uzun bir süre. 2014’e bile ulaşmak için çaba gösteriyoruz. Ben hükümetin istediklerini yapmadığını düşünüyorum. Çünkü Troyka’ya sormak zorundalar. Troyka içinde de Yunanistan sorunu ile alakalı farklı yaklaşımlar var. Galiba Yunanistan tüm yanlış anlaşmaların arasında kalıyor.” Avrupa’da özellikle gençler arasındaki işsizlik sorunu önümüzdeki AB’nin en önemli gündemi olacak. Avrupalı işsiz gençlere göre, tehlike çanları Avrupalı liderler giderek büyüyen bu sorun için etkili bir çözüm bulmaz, harekete geçmez ise daha uzun süre çalacak. Yiannis Spanos: “Eğer sürekli olumsuz düşünürsek ilerleyemeyiz. Neden işler değişsin. Bence onlar değiştirebilir. Eğer gençlere destek olurlarsa her şey değişir.” Mary Kolonia: “Eğer sorunlar çözülsün diye beklersem sanırım çalırsak ne halim, ne de isteğim kalacak yaşlara geleceğim. Şimdi gencim. Asıl şimdi çalışmalıyım.”

Avrupa Ekonomisiyle İlgili Kaygılar

Avrupa ekonomisinin yeniden canlanmaya başladığına dair işaretler geliyor. Ancak yine de milyonlarca kişinin işsiz olduğu Avrupa’da bu ilk işaretler bütün kaygıları ortadan kaldırmaya yetmiyor. Avrupa’da sanayi üretimi yeniden canlanıyor. Bu da daha fazla kişiye iş olanağı açacağı, iş bulan Avrupalılar’ın da harcayacak parası olacağı anlamına geliyor. Harcamalarla birlikte ekonomi de büyüyecek. Barron’s ekonomi dergisinin Avrupa baskısı editörü Jonathan Buck, son istatistiklerin ekonominin düzelmeye yolunda olduğunu gösterdiğini söylüyor: “Yıl sonuna doğru Avrupa ekonomisinin resesyondan çıktığını göreceğimize inanıyorum.”

Bu, Romanya’da, durumlarını protesto etmek için yürüyüş düzenleyen işçiler dahil, Avrupa’daki çalışan kesim için güzel bir haber. Demiryolu çalışanı Vesile, “Daha iyi çalışma koşulları, daha yüksek maaş ve diğer haklarımız için yürüyoruz,” şeklinde konuşuyor. Londra’daki Capital Economics danışmanlık şirketinden ekonomist Jennifer McKeown, gerçek canlanmanın zaman alacağı görüşünde: “En iyimser tahminler bile yavaş büyümeye işaret ediyor. Uzun süren bir resesyon döneminden sonra bu yeterli olmayabilir.”

Bir yıl önce bazı uzmanlar Euro bölgesinin dağılacığını söylüyordu. Ama şimdi Letonya bölgeye katılıyor ve yetkililer yeni tasarımı madeni paralar basmaya hazırlanıyor. Yine de, McKeown, kemer sıkma politikaları yüzünden halkın sabrı tükenirken Euro’nun hâlâ risk altında olduğunu düşünüyor: “Hâlâ bir risk var, risk olmasa da önümüzdeki dönemde bu bölgede hala gergin günler yaşanacak.” Jonathan Buck farklı görüşte: “Dış yardımlar borçlu ülkelere istikrar getirdi ve bütçe açıklarını azalttı. Bu da Euro bölgesinin dağılma riskini ortadan kaldırdı.”

foreign language education for being able to go places having much more job opportunities like Germany. But this plan is too late for those like Yiannis Spanos. Yiannis is living with his family. He has been applying jobs for years. Yiannis Spanos: “I am 28 years old, university graduate. But I can’t find job in no fields. The businesses which I have applied don’t respond me back”. In the meantime Yiannis thinks that he can open his own restaurant through this new solution vision but he is very skeptical about this issue. Because in his opinion, when it comes to creation of new business opportunities, politicians’ histories are not so good.

Yiannis Spanos: “At first we should think ourselves faulty. Because we voted they. When it comes to politicians, they were in power for so many years but they did nothing. They left everything as they are.” Approximately 70 thousand small and medium sized companies locked their doors since the first rescue plan of Greece. According to business environment of Greece, this new solution agreement may be useful if being thought small. There are 25 million smsb and 27 million jobless people in Europe. According to these businessmen, if every company employs one person, the problem will be solved. But concerns are such that implementation of this new solution agreement will take time. Vassilis Korkidis: “In my opinion this agreement can be of use. But not nowadays. I suppose this an agreement envisaged between 2014 of 2020. To tell the truth, the next 6 months or one year is a quite long period for Greece. We are struggling to reach even 2014. I think that the government can’t make their desires. Because they have to ask Troika. There are different approaches related to the problem of Greece also in the Troika. Presumably, Greece is remaining among all wrong agreements.” The unemployment problem among especially young people in Europe will be the most significant agenda of the forthcoming EU. According to jobless young individuals, the warning bells will ring for longer time if European leaders don’t take action, don’t find an effective solution for this increasingly growing problem. Yiannis Spanos: “We can’t progress if we always think negatively. Why not matters change. I think they can change. If they support the youth, everything changes.” Mary Kolonia: “If I wait for the problems to be solved, I will reach the ages which I won’t have desire or mood for working. I am young now. Actually, I have to work now.”

The Concerns Related to European Economy

Signs are coming with regard to beginning of revival of European economy. However still these first signs are not sufficient to eliminate all worries in Europe wherein millions of people are unemployed. Industrial production is reviving in Europe. So it means that job opportunity will be available for more people, and Europeans who found jobs will have money to spend. Economy together with the expenditures will grow. European edition editor of Barron’s economics journal Jonathan Buck says that last statistics are demonstrating the economy is on the way of recovery: “I believe we are going to see that Europe’s economy will get rid of recession towards the end of this year.” This is a good news for working class in Europe, including workers who organized a march in order to protest their status in Romania. Railway worker Vesile says, “We are marching for better working conditions, higher salary and other rights.” Economist Jennifer McKeown from the Capital Economics consultancy company in London thinks that the real revival will take time: “Even the best estimations are indicating slow growing. This may not be sufficient after a protracted recession period.”

One year ago, some experts were saying that Euro region would be disbanded. But now Latvia is participating in the region and officials are getting ready to mint newly designed coins. But still, McKeown thinks that Euro is still under risk while the people are running out of patience due to austerity policies: “There is still a risk, even if there is not risk stressful days will be lived in the region in the forthcoming period.” Jonathan Buck disagrees: “Foreign aids have brought stability to indebted

Bu görüşe katılan ekonomist sayısı çok. Ancak yine de Buck’ın iyimser tahminini aşağı çeken unsurlar da yok değil: “Avrupa’nın dayanıklılığını sınavdan geçirecek birkaç şok daha geçirmemiz hala mümkün.” Avrupa ekonomisi canlanmaya başlasa da bu süreç uzun, yavaş ve bir süre daha belirsiz bir şekilde devam edecek gibi görünüyor.

Peki ABD’de Durum Nasıl, Amerika Göçmenler İçin Hâlâ Rüya Ülkesi mi?

Amerika, başka ülkelerden gelen göçmenler için “Fırsatlar Ülkesi” olarak görülür. 2011 yılında bir milyondan fazla göçmen ülkede kalıcı oturma izni alarak vatandaşlık yolunda adım attı. Birçoğu yaşadıkları ülkelerdeki zorluklardan kaçmak için Amerika’ya geliyor. Bazıları ise çocuklarına daha iyi fırsatlar sunmak istiyor. Ancak girişimci ruhla gelenler bazen hayallerini gerçekleştiriyor. Ve bu olduğunda başkalarının yaşamlarını da değiştiriyor. 40 yıl önce İran’ı terk ederek Amerika’ya yerleşen Ali Seyfi, Amerikan Rüyası’nın ta kendisi: “Burası çok ilginç bir ülke çünkü yapmak istediklerinizi yapmanıza imkan veriyor.”

Ali Seyfi’nin hayali, bir restoran açmakmış. 1981’de Greenville Güney Carolina’da bir Subway açarak hayalini gerçekleştirmiş: “30 yıl önce Greenville’de açtığımız ilk Subway’di.”

Bugün ise Ali Seyfi’nin, 400’den fazla lokantası var. 400 restoran yaklaşık 4000 kişiye iş sağlıyor. 4000 çalışanın maaşı ortalama 40 milyon dolar tutuyor. Maaşlardan ödenen vergilerse 6 milyon dolar civarında. Ali Seyfi, “Bunun dışında önemli sayıda dolaylı çalışan var. Yiyecek dağıtımını yapanlar, kamyon şöförleri, paketleme yapanlar... Birçok kişiden ürün alıyoruz, onlar da bize teslimat yapıyor.” diyor. Bu Amerikan Rüyası’nın diğer yönü. Bir kişinin başarısı diğerlerinin hayallerini gerçekleştirmelerine yardımcı oluyor. Lakim Campbell, “Bu dükkanın benim için işten farklı bir anlamı var. Hayatımın bir parçası.” diyor. Lakim Campbell Subway’de çalışmaya iki yıl önce başladığında asgari ücret alıyormuş: “Başladıktan 3 ay sonra hamile kaldım ve 3 hafta çalışmadım. Sonra dönüp kaldığım yerden devam ettim.”

Campbell mağaza müdürlüğüne kadar yükselmiş. Ve idarecilikle birlikte ücretli tatil, hastalık izni ve sağlık sigortası kazanmış. Lakim Campbell, “Benim için çok iyi oldu. Sağlık sigortası sayesinde param olduğunda değil, ihtiyacım olduğunda doktora gidebiliyorum.” şeklinde konuşuyor. Bu yalnızca Campbell için geçerli değil. Sağlık sigortası yeni doğmuş çocuğunu da kapsıyor. Ve onlara başlarını sokacak bir ev sağlıyor. Bu durumu 4 binle çarpın. Bir kişinin etkisi bu kadar büyük olabiliyor. Ancak Ali Seyfi’nin açtığı her dükkan başarılı olmamış. Crystal Hardesty, “Bazen karı ikinci plana atıp çalışanları ön plana almak zorunda kaldı.” diyor.

Crystal Hardesty, Goodwill Industries’in bölgesel pazarlama müdürü. Kar amacı gitmeyen bu kuruluş, çalışam isteyenleri, düşük maaşlı giriş düzeyinde işlere hazırlıyor. Ali Seyfi Goodwill’in binada bir Subway açarak birçok kişiyi gıda bektöründe işlere hazırlamasına yardımcı olmuş. Hardesty, “Birçoğumuz için iş basit bir şey olabilir. Hep işimiz olacağına düşünürüz. Ancak birçok kişi için bu ulaşılmaz bir şey gibi görünüyor ve bir iş sahibi olduklarında bu, hayata bakışlarını tamamen değiştiriyor.” diyor.

Ali Seyfi, “Bizden daha şanssız insanları eğitiyorlar. Bunlar bizim normalde işe almayacağımız insanlar. Sabıkaları olabilir ya da şiddet görmüş kadınlar olabilir. Bu kurum onlara el uzatıyor, sadaka vermiyor.” şeklinde konuşuyor. 2012 mali yılında Greenville Goodwill, 7300 kişinin iş bulmasına yardımcı olmuş. Bu kişiler iş bulmasalardı normal şartlarda vergilerin sağladığı sosyal güvenlik gelirine bağımlı yaşayabilirdi. Ancak onlar da toplam 75 milyon dolar kazanmayı başardı. Bunu sağlayan da Amerika’ya rüyalarını gerçekleştirmek için gelen Ali Seyfi gibi göçmenler oldu.

countries and reduced the budget deficits. So this has removed the disbanding risk of Euro zone. Number of economists agreeing with this view is too much. However still there are not without factors pulling down the optimistic forecast of Buck: “It is still possible to suffer several shocks which will have the Europe’s durability be tested.” Although the Europe’s economy starts to revive; this process seems to be long, slow and will continue vaguely for some time.

Well, What is the Situation in USA, Is the USA Still a Dream Country for Immigrants?

USA is seen an “Opportunities Country” for immigrants coming from other countries. In 2011 immigrants over one million took a step on the way of citizenship by getting permanent residential permit in the country. Most of them are coming to USA for escaping difficulties of their countries. Some of them desire to offer better opportunities to their children. However those coming with entrepreneurial spirit sometimes realize their dreams. And when it happens, it also changes the lives of others. Ali Seyfi who left Iran 40 years ago, and has settled in USA, he is the American Dream himself: “This is a very interesting country, because allows you to make what you want.” Ali Seyfi’s dream was to open a restaurant. He has realized his dream with opening a Subway in Greenville South Carolina: “It was the first Subway we opened in Greenville 30 year ago.” And today Ali Seyfi has more than 400 restaurants. 400 restaurants are providing approximately nearly 4000 jobs. The total salaries of 4000 employees are averagely 40 million dollars. And the taxes paid associated with the salaries are around 6 million dollars. Ali Seyfi says that “Apart from this, there are considerable numbers of indirect employees. Those who distribute foods, truck drivers, make packaging... We are buying product from many people, they are distributing.” This is other side of American Dream. The success of one person helps others for realization of their dreams. Lakim Campbel says that, “This store has a meaning for me beyond job. It is a part of my life.” Lakim Campbell was getting minimum wage when she started to work at the Subway two years ago: “I got pregnant 3 months after I started to work and I couldn’t work for 3 weeks. Then I continued from of my stay.”

Campbell has promoted to the position of store manager. And she has gained paid holiday, sick leave and health insurance together with the administration. Lakim Campbell says that, “It was very good for me. I can go to the doctor when I need not when I have money thanks to the health insurance.” This is not only specific to Campbell. This health insurance also covers her new born child. And it provides a house in which they can live. Multiply this case by 4 thousand. The effect of one person can be so large. However every store opened by Ali Seyfi has not become successful. Crystal Hardesty says that “He was sometimes obliged to take employees at the forefront by taking the profit as secondary matter.” Crystal Hardesty is regional marketing manager of Goodwill Industries. This non-profit organization is preparing those who want to work for low salary entry-level jobs. Ali Seyfi has helped Goodwill in preparation of many people for jobs in food sector by opening a Subway in the building. Hardesty says that “The work may be a simple thing for many of us. We think that we always have a job. However this seems an unattainable thing for many people and when they have a job their views of life completely change.” Ali Seyfi says that “They are training people less fortunate than us. These are people who we won’t employ normally. They may have criminal records or they may be women who had been exposed to violence. This institution is bestowing hand on them, not giving alms. Greenville Goodwill had helped 7300 individuals for finding job in the 2012 financial year. These people can survive dependent on the social security income provided by taxes in normal conditions if they couldn’t find a job. However they also achieved to earn a total of 75 million dollars. And so this was enabled by immigrants like Ali Seyfi who came to USA in order to materialize his dreams.

BRICS TUZAĞA MI DÜŞECEK?

IS BRICS GOING TO FALL INTO A TRAP?

Çin ve Brezilya son zamanlarda bazı çok uluslu şirketlerin faaliyetlerini, Vietnam, Endonezya, Ekvador ve Bolivya gibi emeğin daha ucuz olduğu komşu ülkelere transferini yaşadı. Bu tür bir istihdam göçünün, Çin ya da Brezilya'da ekonomik büyümede bir yavaşlamaya neden olabileceği endişesi doğdu. Çin, özellikle Brezilya, Rusya ve Hindistan ile ve diğer gelişmekte olan piyasalarla diplomatik ve siyasi iyi ilişkiler kurdu ve geliştirdi.

Çin Devlet Radyosu / Chinese State Radio

China and Brazil experienced recently the transfer of businesses of some multi-national companies to neighboring countries in which labor is cheaper such as Vietnam, Indonesia, Ecuador and Bolivia. A concern aroused that this kind of employment migration may cause a slowdown in economical growth in China or Brazil. China, established and improved good diplomatic and political relationships with especially Brazil, Russia and India and other emerging markets.

Morgan Stanley Küresel Makroekonomi ve Gelişmekte Olan Piyasalar Başkanı Ruchir Sharma, BRICS ülkelerinin (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika) orta gelir tuzağıyla karşı karşıya olduğunu, bu kasvetli resmin dışına çıkabilecek tek ülkenin Çin olduğunu söylüyor. Ancak Sharma, dünyanın en büyük ikinci ekonomisi olan Çin için bile bunun 'zor bir yolculuk' olacağını söylüyor. Ruchir Sharma, kitabının Çin'de basılması dolayısıyla yapılan tanıtım toplantısında konuştu. Kitabın başlığı Türkçe'ye şöyle çevrilebilir: Yeni gelişen uluslar: Bir sonraki ekonomik mucizenin peşinde!

Başlıktan da anlaşılacağı gibi, Ruchir Sharma, alaycı ifadelerle BRICS'in başarılarının kof olduğunu, sonuç vermeyeceğini iddia ediyor. BRICS'inden, olsa olsa Çin'in, o da belki, gelişmiş ülkeler kategorisine yükselebileceğini söylüyor. Peki BRICS ülkelerini başarısızlığa mahkum eden "orta gelir tuzağı" nedir, kısaca hatırlayalım. Orta gelir tuzağı, kişi başına milli geliri belli bir seviyeye ulaşan gelişmekte olan bir ülkenin teknolojik olarak gelişmiş üretim biçimine bağlı kalması nedeniyle kısırdöngüye girmesini ve kolay kolay gelişmiş ülke kategorisine ulaşamamasını ifade ediyor. Son kırk yılda, Japonya ve Güney Kore dışında bu tuzağa düşmeyen tek bir gelişmekte olan ülke olmadığına dikkat çekiliyor. Örneğin, Tayland, Filipinler, Malezya, Brezilya ve Arjantin, kişi başına milli gelir bakımından belli çıtaları aşmadan orta gelir tuzağına düşen ülkeler arasında sayılıyor.

Ruchir Sharma'nın Çin'e ilişkin yorumu şöyle: "Çin orta gelir düzeyine henüz ulaştı. Şimdi o, bu sıkışıklıktan kurtulup kurtulamayacağı konusunda büyük bir sınav verecek. Çin ekonomisi önümüzdeki 15 yıl ortalama 5 ila 6 oranında büyürse, kişi başına düşen gelirin daha yüksek bir düzeye, 20 bin doların üstüne çıkacağını düşünüyorum. Bu da oldukça yüksek bir düzeydir." Sharma, şimdi Çin'in karşı karşıya olduğu en büyük tehdidin ise, büyümede yavaşlamanın yarattığı "psikolojik engel" olduğunu vurguluyor. Yüzde 5 veya 6'lık büyümenin, Çin için bundan sonraki yeni düzey, yeni norm olacağını savunuyor. Çift haneli büyüme düzeylerinden yüzde 5-6'lara iniş ise Sharma'ya göre şu iki etkeni takip eden genel bir ekonomik sonuç: Yapay teşviklerin istikrarı bozması ve küresel gelir merdivenlerinin hızla tırmanılması. Sharma şöyle konuşuyor: "Büyümenin yavaşlaması kaçınılmaz bir sonuçtur ve sadece Çin'in değil herkesin buna ayak uydurması gerekir. 1970'lerde Japonya'da, 1980'lerde Güney Kore'de ve 1990'larda Tayvan'da benzer bir gelişme yaşandı. Onlar bir sonraki seviyeye ulaştı ama bir öncekinden daha yavaş bir büyüme seviyesiyle." Sharma, BRICS ülkelerinin son on yıldaki büyümelerinin büyük talebe; büyük bölümü Çin'den gelen, doğal kaynaklarına olan büyük talebe dayandığını belirtiyor. Kitabın ana tezi, "BRICS'in bu dönemi bitti. Her on yılda bir, bütün dünyanın gündemini dolduran, bireylerin hayallerini ele geçiren bir tema vardır; son on yılın teması BRICS oldu."

Sharma BRICS ülkelerinin şimdi karşı karşıya kaldıkları sorunların, blogun toplam GSYİH'nin yüzde 56'sını üreten Çin'in, son dönemde büyümesinin yavaşlamasıyla açıklanabileceğini söylüyor. Sharma'ya bakılırsa, bu yüzden Çin'in ya-

Morgan Stanley Global Macroeconomics and Emerging Markets Chairman Ruchir Sharma says that BRICS (Brazil, Russia, India, China and South Africa) countries are encountering with the middle-income trap, the only country that can exit from this dreary picture is China. However Sharma says that it is going to be "a hard voyage" for even China which is the second biggest economy of the world. Ruchir Sharma spoke in the introductory meeting held due to his book being printed in China. The title of the book can be translated into Turkish as follows: New emerging nations: On the track of next economic miracle!

As the title suggests, Ruchir Sharma, asserts with derisive expressions that BRICS's achievements are ineffectual, they won't work. Among BRICS, at the very outside China, it is also uncertain, can promote to the developed countries category. Well what is the "middle income trap" which doomed the BRICS countries to failure, let us remind shortly. The mid-

laşması ve emtia fiyatlarındaki düşüşle birlikte, BRICS'e ilişkin bütün olgular, bütün kavramlar kötü bir darbe yemiştir. Sharma "bu tabloda kendini kurtarabilecek tek ülke Çin" demekle Çin'i övmüş olmuyor. Tam tersine, BRICS ülkelerinin "bittiği" iddiası, BRICS ülkelerinin lokomotif konumundaki Çin'in dünya çapında yarattığı olumlu izlenimi sarsıcı nitelikte. New York'ta yaşayan Sharma, 39 yaşında. Özellikle memleketi Hindistan'da çok tanınıyor. CNN, Bloomberg ve CNBC gibi televizyon kanallarının düzenli ekibinin başkanı olarak da 25 milyar doları yönetiyor. Sharma, akademisyenleri beğenmiyor, onlar hakkında alaycı ifadelerle konuşuyor; "Benim ayaklarım sıkıca gerçek dünyaya basıyor!" iddiasında. Akademisyenlerin, Çin'in geleceği hak-

dle income trap expresses that a developing country, which its per capita national product reached to a certain level, entering into a vicious circle due to dependency on the format of technologically undeveloped production type and not being able to reach easily to developed country category. In the last forty years, it is noted that there was not a developing country which has not fallen into this trap except Japan and South Korea. For example, Thailand, Philippines, Malaysia, Brazil and Argentina are deemed among the countries which have fallen into middle income trap without surmounting certain obstacles with respect to per capita national product.

Ruchir Sharma's comment on China is as follows: "China has yet reached to middle income level. Now it will be tested about whether it can get rid of this congestion. If the Chinese economy will grow averagely at a rate of 5 to 6 within the next 15 years, I think per capita income will rise to a higher level, over 20 thousand dollars. This is also a fairly high

AMERİKA, ŞİÖ VE BRICS'İN ALTINI OYUYOR

UNITED STATES IS UNDERMINING THE SCO AND BRICS

RAN Dünya Ekonomisi ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün uluslararası güvenlik uzmanı Pyotr Topıçkanov, ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden'in Hindistan ziyareti kapsamındaki girişimlerinin Rus politikacılar ve diplomatlar tarafından dikkatle ele alınıp takip edilmesinin önemini altını çizdi. Pyotr Topıçkanov'a göre Amerikalı politikacı, Mumbai'deki görüşmeler esnasında Washington, Yeni Delhi ve Pekin arasında üçlü bir görüşme mekanizması kurulmasını önerdi. Joe Biden'in bu girişiminin önu Rusya destekli bir mekanizma ile kesilemezse, söz konusu öneri Çin ve Hindistan için bir alternatif olabilir. Topıçkanov, "Rusya destekli mekanizma" kavramı ile özellikle Şanghay İşbirliği Örgütü'nü ve BRICS'i kastettiğini ifade etti. Çin ve Hindistan bu iki örgüt kapsamında hali hazırda karşılıklı ilişki içerisinde ve Hindistan ŞİÖ'nün gözlemcisi ve BRICS'in üyesi konumunda. Bu durumda ŞİÖ ve BRICS'in tıpkı Joe Biden tarafından önerilen ABD-Çin-Hindistan mekanizması gibi ortak bir ekonomik bölge oluşturma amacında olacaklarına dikkat çeken Pyotr Topıçkanov, sözlerine şöyle devam etti:

"Rusya ve Çin, ŞİÖ'nün ve BRICS'in gelişimi doğrultusunda gerekli olan perspektifler konusunda karşılıklı bir stratejik anlayış ve atılım politikası göstermek zorundalar. Aksi takdirde, korkarım ki tıpkı Biden tarafından Hindistan'da dile getirilenlere çok benzer başka girişimler de ortaya çıkacaktır. Rusya, Çin-Hindistan-ABD diyaloguna karşı olmamalı. Fakat Rusya ŞİÖ'nün ve BRICS'in yoğun ve hızlı gelişimini önermek suretiyle Biden girişiminin engelleyicisi olmalı. Peki, Rusya bunu

Rusyanın Sesi Radyosu / Radio of Russia's Voice

RAN World Economics and International Relations Institute's international security expert Pyotr Topıçkanov underlines the importance of following and considering carefully the attempts within scope of the India visit of USA Vice President Joe Biden by Russian politicians and diplomats. According to Pyotr Topıçkanov, American politician proposed the establishment of a triple conversation mechanism among Washington, New Delhi and Beijing during the interviews in Mumbai. If Joe Biden's this attempt can't be hindered with a Russian-supported mechanism, the aforementioned proposal may be an alternative for China and India.

neden yapmalı? Rusya bunu, ŞİÖ'nün ve BRICS'in Çin, Hindistan ve Rusya arasındaki ekonomik işbirliğinin ana zemini haline gelebilmeleri ve bölgedeki güvenlik, savunma ve istikrar konularındaki sorunların çözümü ve karşılıklı fikir alışverişi için yapmalı."

Topıçkanov'a göre ŞİÖ, şu ana kadar böyle geniş ve önemli bir faaliyet zemini haline gelemedi. Bu hedefe doğru atılan adımları, Hindistan'ın, Pakistan'ın ve Afganistan'ın birliğe tam üye olmalarını sağlayacak olan kararın halen verilememiş olması engellemekte. Pakistan, Hindistan ve Afganistan temsilcilerinin yer almadığı bir masada Asya-Pasifik bölgesinin ve hatta Şanghay İşbirliği Örgütü'ne üye ülkelerin güvenlik ve ekonomik işbirliği meselelerinin ele alınıp görüşülmesi artık mümkün değildir. Ve tabii ki Rusya burada ŞİÖ'nün genişlemesi ve örgütte gözlemci statüsüne sahip olan ülkelerin örgüte tam üyeliği konularında öncü olmalıdır. ŞİÖ, Asya-Pasifik bölgesindeki ekonomik gelişimin ve güvenliğin lokomotifli olmak adına tüm şanslara sahiptir.

ABD Başkan Yardımcısı mevcut projesinin ciddi zorluklarla karşı karşıya kalabileceğini kabul etti. Washington'un Pekin'le olan ilişkileri tıpkı Pekin'le Yeni Delhi arasındaki ilişkiler gibi çok da dostane değil. Başkan Yardımcısı'nın ifadesiyle "bu ilişkilerde hem dayanışmanın hem de rekabetin bileşenleri var". ABD'nin bu elementleri yapıcı bir hale getirmenin hesapları içerisinde olduğu da Joe Biden tarafından vurgulandı. Bu duruma örnek olarak ABD-Hindistan ve Japonya arasındaki güçlü bir üçlü diyalog sürecinin kurulmasını gösteren Biden, Çin ile de böyle bir diyalog mekanizmasını

kında uzun vadeli abartılı tahminler yaptıklarını öne sürüyor Sharma; “Çin’in 30 yıl boyunca yüzde 10 büyüyeceğini kim tahmin edebilirdi.” diyor. Yine Sharma’ya göre Çin için artık ufukta görünen; “yavaşlayan büyüme, daha yüksek işsizlik ve buna bağlı sosyal sorunlar”dır!

Sharma’nın kitabı Çin’de basıldı ve hemen tartışmalar da başladı. Araştırmacı Miranda Carr “BRICS başarı öyküsü bitti ve tüm bu ülkeler benzer bir kaderle karşı karşıya” tezinin, bu ülkelerin son 10 yılda oldukça farklı yörüngelerde gelişmiş olduğu gerçeğini göz ardı ettiğini söylüyor. Temel fark olarak şu olgu dile getiriliyor: Kaynakları özelikle Rusya, Brezilya ve Güney Afrika ülkeleri sağladı ve Çin ile bir ölçüde Hindistan onları kullandı. Çin ve dünyanın diğer bölgelerinde büyümedeki yavaşlamanın nedeni ve gelecekte büyümeyi sürdürmenin önündeki en büyük tehlike, yurt içi aktivite eksikliğidir. Oysa bu ülkelerde yerli sanayi inşası devam ediyor ve var olanlar da parlak bir gelecek vaadediyor. Miranda Carr şöyle konuşuyor:

“Geçen yüzyılın gelişim tarihinde ders çıkarılabilecek iki örnek ülke var. Japonya ve Güney Kore. Bu iki ülke bugün Çin’in izlediğine benzer modeller uyguluyorlardı. – Büyük çaplı yabancı yatırım çekiyorlardı, teknolojilerini hızla yükselttiler, ağır bir korumacılık altında yerli üretimi ve hizmet şirketlerini hızla geliştirdiler ve son olarak nispeten kapalı bir para ve sermaye akış sistemi uyguladılar. “Sonuç olarak, uluslararası ölçekte, nispeten gelişmiş teknolojiler ve kalifiye işgücü üzerinde kurulu rekabetçi üretim işletmelerine sahip oldular ve bu durum onların ekonomilerini küresel büyümeden yararlanmaları için daha iyi bir konuma yükseltti.”

Küresel mal talebinin ve küresel büyümenin en önemli motoru konumundaki Çin ekonomisi yavaşlıyor. Gerçekten de ekonomileri hammadde ticaretine dayanan BRICS ülkeleri büyük sorunlarla karşı karşıya. Çin’e ilişkin olarak ise Miranda Carr’ın değerlendirmesi şöyle: “Çin dış satımda önemli zorlukla karşı karşıya olmasına rağmen, büyük ve son derece rekabetçi bir endüstriyel yapıya ve kalifiye işgücüne sahiptir; imrenilecek bir konumdadır. Çin’in GSYİH’nın yüzde 40’ını sanayi üretimi oluşturmaktadır.” Shanghai Jiao Tong Üniversitesi Müdür Yardımcısı Zhu Ning, BRIC ülkelerinin, orta gelir tuzagından kopup tam gelişmiş ekonomiler durumuna gelen Singapur veya Güney Kore gibi ülkelerle karşılaştırıldığında önemli üstünlüklere sahip olduklarını vurguluyor ve bunları şöyle sıralıyor: “Birinci olarak, BRIC ülkelerinin yarattığı ekonomik mucizenin arkasında, büyük nüfusları ve potansiyel olarak büyük pazarları ile büyük ülkeler olmaları yatmaktadır.

“İkinci olarak, nüfus nispeten gençtir ve giderek artan sayıda nüfus orta gelirli hale geliyor veya zenginleşiyor. Araştırmalar yükselen bir orta sınıfa sahip bir ülkenin ekonomik büyümenin yanı sıra ve aynı zamanda toplumsal ilerlemeyi sağladığını göstermektedir. Bu ilerleme hem gelir paylaşımını düzeltecek hem de ülkenin bir sonraki büyüme aşamasını sürdürmesine yardımcı olacaktır.”

Topıçkanov expressed that he meant especially Shanghai Cooperation Organization and BRICS with the “Russian supported mechanism”. China and India currently has mutual relationship within scope of these two organizations and India is observer of SCO and in the status of membership of BRICS. In this case, Pyotr Topıçkanov, who noted that SCO and BRICS will aim to establish a common economic region like USA-China-India mechanism just as proposed by Joe Biden, continued his speak as follows:

“Russia and China has to show a mutual strategic understanding and breakthrough policy about perspectives needed in accordance with development of SCO and BRICS. Otherwise, I am afraid that other attempts will appear very similar to those being uttered in India by just like Biden. Russia should not oppose the China-India-USA dialogue. But Russia should become the preventer of Biden attempt by proposing the intense and fast development of SCO and BRICS. Well, Why should Russia do this? Russia should do this because of becoming SCO and BRICS as the main platform of economic cooperation among China, India and Russia and solution of problems about security, defense and stability in the region and mutual exchange of ideas.

According to Topıçkanov, SCO has not yet become so large and important activity platform so far. The steps taken towards this target are prevented due to not being able to make the decision which will enable the full membership of India, Pakistan and Afghanistan in the unity. It is no longer possible to deal with and to negotiate over the security and economic cooperation matters of Asia-Pacific zone and even member countries of Shanghai Cooperation Organization in a table not attended by Pakistan, India and Afghanistan representatives. And of course, here in Russia should pioneer the expansion of SCO and the issues regarding the full membership in the organization of countries possessing observ-

BRICS

kurmanın zamanının geldiğini söyledi. Fakat burada, ABD-Hindistan-Japonya formatındaki ekonomik işbirliğinin herhangi bir toprak ya da sınır anlaşmazlığına sahip olmadığını belirtmek gerekir. Buna karşın Çin ve Hindistan arasında öteden beri süregelen ve zaman zaman silahlı çatışmaya da dönüşen daimi bir sınır problemi bulunmakta ve bu mesele Joe Biden tarafından tasarlanıp inşa edilen yapının tamamen ortadan kalkmasına sebebiyet verebilir.

BRICS ülkeleri Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika, dünya finansman piyasasında kendi kurallarına göre oynamak niyetinde. Bu tutumlarını ülkeler, geçtiğimiz yıl yayınladıkları Delhi Deklarasyonu’nda sağlama bağladılar. BRICS liderleri, zengin ülkeleri, dünya ekonomisini istikrarsızlaştırmak ve global finansal kriz yaratmakla suçladı. ABD’nin para politikası, Batı’ya tek taraflı üstünlükler sağlıyor ve “sıcak” dövizle bağımlı ülkelerin gelişmesine engel oluyor. Delhi zirvesi, çok kutuplu döviz sistemi yönünde önemli bir adım atmış bulunuyor. 5 ülkenin bankaları, karşılıklı kredileşme ve ticari hesapların, dolara baş vurmadan, kendi milli para birimleriyle gerçekleştirilmesi yönünde sözleşme imzaladılar.

er status in the organization. SCO has all chances in the name of being a locomotive of economic development and security in Asia-Pacific region.

USA Vice President admitted that his current project can face serious difficulties. The relations of Washington with Beijing are not very friendly just like the relationships between Beijing and New Delhi. By the expression of Vice President “there are components of both solidarity as well as competition in these relations”. It was stressed by Joe Biden that USA is in contemplation for making these elements as constructive. Biden, who showed the establishment of a strong triple dialogue process between USA-India and Japan as an example of this situation, said that it was the time for establishing such a dialogue mechanism also with China. But here, it should be indicated that economic cooperation in the format of USA-India-Japan has not any land or border dispute. On the contrary, there has been a constant border problem between China and India continuing since before now and turning into armed conflict from time to time and this matter can cause completely elimination of the structure constituted after designed by Joe Biden. BRICS countries Brazil, Russia, India, China and South Africa are intended to play in the world financing market by their own rules. These countries have guaranteed their attitudes in Delhi Declaration which was published last year. BRICS leaders accuse rich countries of destabilization of world economy and creating global financial crisis. The monetary policy of USA provides unilateral superiority of the West and prevents developing of countries dependent on “hot” foreign currency. Delhi summit has taken an important step towards multi-polar foreign exchange system. The banks of 5 countries signed a contract towards the realization of mutual credit transactions and commercial accounts with their own national currencies without applying to dollar.

level.” Sharma emphasizes that now the biggest threat encountered by China is “psychological obstacle” created by slowdown in growth. He argues that growth with 5 or 6 percent would be new norm, new level for China after now. Meanwhile according to Sharma, the decline to 5-6 percent from double-digit growth levels is the overall economic consequence following these two factors: Artificial incentives disrupt stability and climbing fast the global income stairs. Sharma says that: “The slowdown in the growth is an inevitable consequence and not only China but also everybody should keep pace with this. A similar event was experienced in Japan in 1970s, in South Korea in 1980s and in Taiwan in 1990s. They reached the next step but through a growth pace slower than the previous one.” Sharma states that the growth of BRICS countries during the last decade was based on the great demand; the great demand for their natural resources that the majority coming from China. The main thesis of the book, “BRICS’s this period has been over. Once every decade, there is a theme filling the agenda of the entire world, seizing the dreams of individuals; the theme of last decade became BRICS.”

Sharma says that the problems confronted now with BRICS countries can be explained with the slowdown of the growth in the recent period of China producing 56 percent of total GDP of the block. In Sharma’s opinion, all facts, all concepts concerning the BRICS have been influenced badly upon the drop in commodity prices and slowdown of China for this reason. Sharma wouldn’t praise the China by saying that the only country is China which can save itself in this table. On the contrary, the claim that BRICS countries have “exhausted”, is qualified as to impair the positive impression created worldwide by China which is in the locomotive status of BRICS countries. Sharma is 39 years old, living in New York. He is well-known especially in India, his hometown. He is regularly talking on television channels like CNN, Bloomberg and CNBC. At the same time Newsweek, The New York Times, Financial Times and Foreign Policy is publishing articles of Sharma. He is managing 25 billion dollar as the chairman of the Morgan Stanley’s emerging markets stock team. Sharma doesn’t like academicians; he is talking sarcastically about them; He is claiming that “My feet are standing firmly on the real world! Sharma suggests that academicians are making long-term exaggerated forecasts about the future of China; Sharm says “Who could have predicted that China will grow by 10 percent along 30 years”. Again according to Sharma the imminent things for China are; “slowing growth, higher unemployment and associated social problems!”.

Sharma’s book was published in China and right away discussions have also started. Researcher Miranda Carr says that “BRICS success story has been over and all these countries are facing with similar fates” thesis is ignoring the fact that these countries have developed in pretty different orbits in last ten years. This fact is uttered as the essential difference: Resources have been supplied particularly by Russia, Brazil and South Africa and China together with to some extent India has utilized them. The reason of slowdown in the growth in China and other regions of the world and the biggest danger in front of sustaining the growth in future is the lack of domestic activity. However, local industry constructions are continuing in these countries and the existing ones are promising a bright future. Miranda Carr says that:

“There are two example countries which we can take lessons from development history of last century. Japan and South Korea. These two countries today were implementing models similar with Chinese. – They were drawing foreign investor in great sizes, they have raised their technologies, developed rapidly their domestic production and service companies under a heavy protectionism and finally implemented a relatively closed money and capital flow system. “In conclusion, they have possessed relatively developed technologies and competitive production enterprises established on qualified manpower and relatively developed technologies and this situation has raised their economies to a better position for taking advantage of global growth, on an international scale.”

Chinese economy, which is the most important engine of the global demand for commodities and global growth, is slowing down. Indeed BRICS countries with economies based on raw material trade, are facing enormous challenges. Miranda Carr’s comment about China is as follows: “Although China is facing important difficulties in foreign sales, it has a big and extremely competitive industrial structure and qualified manpower; it is in an enviable condition. China’s GDP’S 40 percent is comprised of industrial manufacturing.” Shanghai Jiao Tong University Vice Manager Zhu Ning highlights that BRICS countries have important superiorities when compared to countries such as Singapore or South Korea which has become fully developed economies by breaking off middle income trap and enumerates them as follows: “First, economic miracles created by BRICS countries are lying behind being great countries with large populations and potentially big markets. “Second, the population is relatively young and gradually increasing population is reaching the status of middle income or becoming richer. Studies demonstrate that a country with a rising middle class provides economic growth as well as and at the same time social progress. This progress will correct both the revenue sharing and also will help the country to maintain the next growth phase.”

EKİNİN VE NESLİN İFSADI 'ORGANİK' ÇIKMAZDA!

Almanya'da mahsul, üreticilerin geçimine yetmediği ve yönetmelikler de işlerini zorlaştırdığı için organik tarım üreticileri havlu atmaya başladı.

Sağlıklı beslenme tutkunu Almanların organik ürün talebi hızla artıyor. Kimyevi madde görmemiş gıda maddesi ve çevre sağlığı Almanya'da giderek önem kazanıyor. Son dört yılda organik tarım ürünlerine olan talep yüzde 21 oranında arttı. Talebin daha hızlı arttığı tek ülke ABD. Ancak organik tarım yapan küçük çiftlikler talep patlamasına ayak uyduramıyor. Almanya'daki tarım arazilerinin sadece yüzde altısında ve tarım işletmelerinin ise yüzde sekizinde organik üretim yapılıyor. Avrupa ve deniz aşırı ülkelerden yapılan ucuz organik gıda maddesi ithalatı yerli üreticiyi zor durumda bırakıyor. Büyük marketler organik ürünü kendi markasıyla pazarlayarak fiyat kırıyor. Stefan Röh-

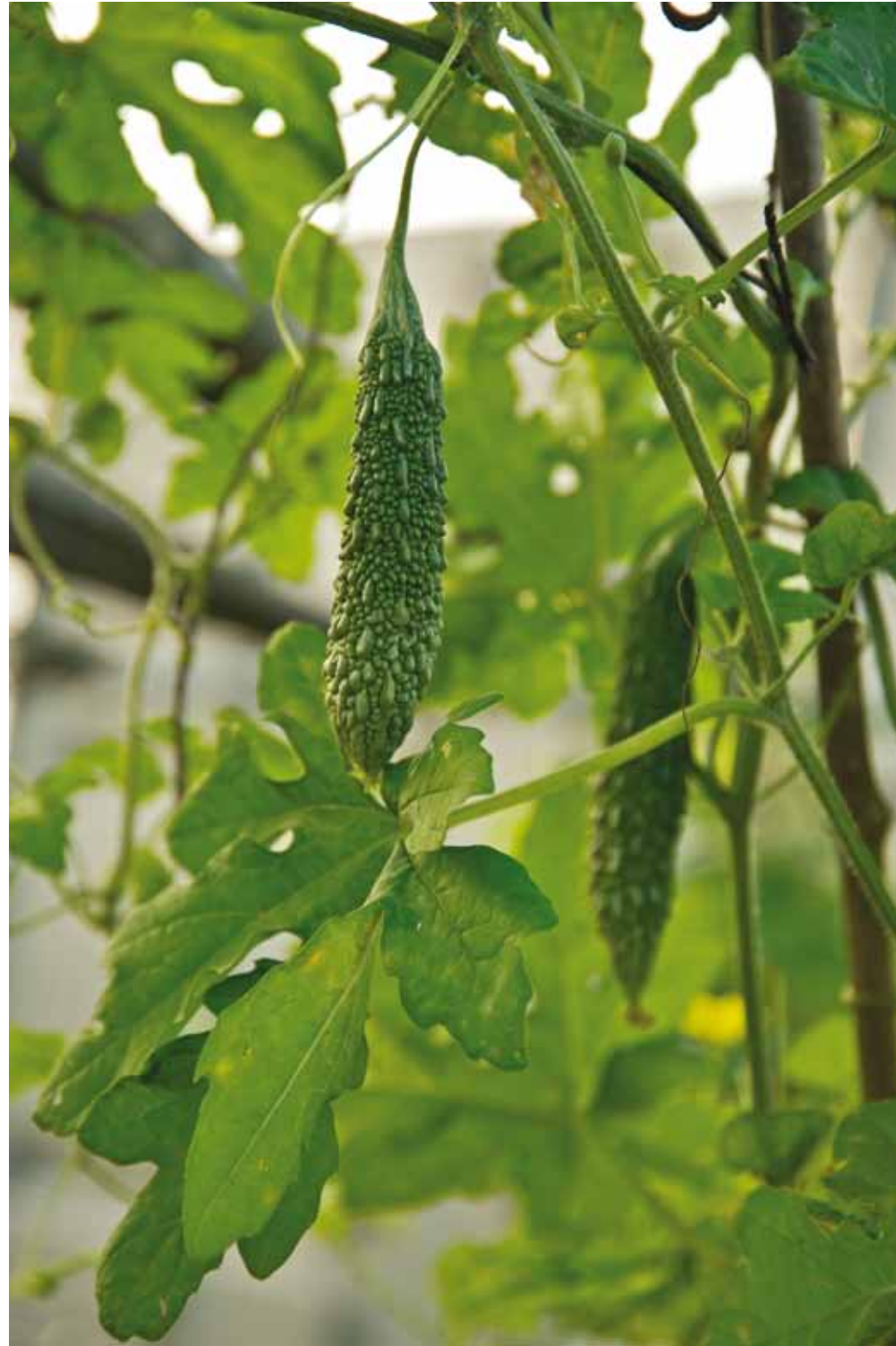
ke bu nedenle geçen yıl yeniden konvansiyonel tarımcılığa başlayan üreticilerden biri. 19 yaşındayken tarım işletmesini babasından devralan Röhke, tarım makineleri teknisyenliğini bırakıp çiftliği birkaç yıl işlettikten sonra organik tarım yapmaya karar vermiş. 80 hektar genişliğindeki arazisinde organik sebze ve tahıl yetiştirmeye başlayan Röhke, suni gübre ve zirai ilaçlamaya karşı olduğu için bu yolu seçmiş, ama 11 yıl sonra işlerin ters gittiğini görmüş. Röhke, "Organik rekolte haliyle düşük oluyordu. Hasadı zordu ve sürekli kontroller canımı sıkıyordu. O yüzden konvansiyonel ürünlere dönmeyi düşünmeye başladım. Ekolojik tarımı istemeyerek bırakıp ve yeniden tarlaya zehir sıkmaya başladım." diyor.

AB'NİN TARIM POLİTİKASI ORGANİK TARIMI VURDU

Almanya'nın Aşağı Saksonya eyaletindeki üretici, toprağından yılda iki ton organik tahıl kaldırmış. 100 kilosuna ödenen 25 euronun ailesini geçindirmeye yetmediğini belirten Röhke, organik tarımla ilgili Almanya'daki sert yönetmeliğe uymakta zorlandığını, arazisinin verimsiz olmasının da belini büktüğünü belirtiyor. Yönetmelikler uyarınca çok az gübre kullanmasına izin verilen Röhke, "40 kilodan fazla azotlu gübre kullanmam yasak olduğu için yeterli miktarda tahıl yetiştiremiyordum. Yönetmelikler uyarınca çok az gübre kullanmasına izin verilen Röhke, "40 kilodan fazla azotlu gübre kullanmam yasak olduğu için yeterli miktarda tahıl yetiştiremiyordum. Zarara girmemem için 100 kilo ürünün 70 euro etmesi gerekiyordu." diyor. Stefan Röhke, organik tarımı bıraktıktan sonra tarlalarından aldığı mahsulün bir kat arttığını ifade ediyor. Almanya'da yapılan araştırmalara göre, 2003 - 2010 yılları arasında kurulan her iki organik tarım işletmesi karşılığında bir işletme konvansiyonel tarıma geri dönmüş. Her yıl 600 çiftçinin de çevre ve sağlık dostu tarımdan vazgeçmek zorunda kaldığı belirtiliyor. Uzmanlar, ekonomik nedenler, büyüme imkânlarının sınırlı olması ve yönetmeliklerden kaynaklanan engellerin çoğu organik tarım işletmesinin sonunu getirdiğine dikkat çekiyor.

Avrupa Parlamentosu ve Konseyi ise haziran sonlarında ortak tarım politikasını yeniden düzenleyerek, organik tarıma ödenen teşviklerin yüzde 15 oranında azaltılmasını kararlaştırmıştı. Organik Üreticiler Birliği, sağlıklı tarım için daha fazla kaynağa ihtiyaç olduğunu teyit edenlerin sübvansiyonları azaltılmasına akıl erdirmenin zor olduğunu söylüyor. Birlik Başkanı Felix Löwenstein, "Organik teşviklerinin artırılması, hiç olmazsa azaltılmaması daha mantıklı olurdu." diyor. AB, tarım sübvansiyonlarını şekillendirmede üye ülkeleri serbest bıraktı. Almanya Tarım Bakanı Ilse Aigner ülkesindeki organik tarımın kayıplarını telafi yoluna gitmeyeceklerini ima etti. Oysa Almanya'daki organik tarım elverişli alanlar çok yavaş genişliyor. 2012 yılında bu oran yüzde 1,8'de kaldı. Federal hükümetin, tarım arazilerin yüzde 20'sini organik tarıma ayırma hedefine ulaşması zaman alacak. Zaten hükümet de hedefe ne zaman varılacağına dair tarih vermeye yanaşmıyor.

(Anja Kimmig, Almanyanın Sesi Radyosu)

SUBVERSION OF THE CROP AND THE GENERATION 'ORGANIC' IS AT DEAD END!

Organic agriculture manufacturers have begun to throw up the sponge because of crops in Germany are not sufficient for livelihood of producers and the regulations are inconveniencing them.

Germans, who are passionate about healthy nutrition, organic product demand is increasing rapidly. Foodstuff without chemical agents and environmental health is increasingly gaining importance in Germany. The demand for organic agriculture products has risen by 21 percent in last four years. The only country is USA wherein the demand increased faster. However, small farms engaged in organic agriculture can't keep pace with the demand boom. Organic production is being made only in six percent of agriculture fields and eight percent of agriculture enterprises in Germany. Cheap organic foodstuff import from Europe and overseas countries is leaving the domestic producer in a difficult situation. Large supermarkets are reducing the price by marketing the organic product with their own brand. Stefan

Röhke is one of the producers who began conventional agriculture again last year for this reason. Röhke, who took over the agriculture enterprise from his father when he was 19 years old, after managing the farm upon leaving the agriculture machinery technician job, he has decided to make organic farming. Röhke, who has started to cultivate organic vegetable and grains in his 80 hectares width field, has chosen this way because of he is against the artificial fertilizer and agricultural spraying application, but he had seen things went wrong after 11 years. Röhke says that "Organic yield was becoming low as a matter of course. Its harvest was difficult and continuous controls were bothering me. For that reason I started to think about returning to conventional products. I reluctantly left the ecologic farming and began again to spray poison to the field."

EU'S AGRICULTURE POLICY WRECKED THE ORGANIC FARMING

The producer in the Lower Saxony state of Germany, has harvested two tons organic grain per year from his soil. Röhke, who is specifying that 25 euro paid for 100 kg is not sufficient for his family's livelihood, indicates that it is hard for him to comply with the stiff regulation in Germany related to the organic farming, being unproductive of the field also broke my back. Röhke, who is permitted to use very little fertilizer in pursuance of the regulations, "I can't grow cereal in sufficient quantities because using nitrogen fertilizer over than 40 kg is forbidden. --- He says that 100 kg product should be priced at 70 euro for avoiding loss." Stefan Röhke expresses that the crop harvested from his fields increased by one fold after leaving the organic farming. According to studies made in Germany, one enterprise has returned to conventional agriculture in return for every two organic agriculture enterprise established between 2003-2010 years. He states that every year 600 farmers are forced to give up environmental and health friendly agriculture. Experts are noting that economic reasons, being limited of growth opportunities and most of the obstacles resulted from regulations are bringing end to organic agriculture enterprise.

Meanwhile European Parliament and Council had decided to reduce incentives paid to organic farming by 15 percent by rearranging the common agriculture policy in late June. Organic Producer Union says that it is impossible to fathom reduction of subsidies by those who verify the need for more resources for healthy agriculture. The Head of Union Felix Löwenstein says that "It would be more logical to increase organic incentives, at least not reducing them." EU set free the member countries for shaping the agriculture subsidies. Germany Minister of Agriculture Ilse Aigner hinted that they won't choose to compensate losses of organic farming in their country. But suitable agricultural fields in Germany are expanding very slowly. In 2012 this rate remained at 1,8 percent. It will take time to reach the goal of Federal government for allocation of 20 percent of agricultural fields to organic farming. Already the government refuses to specify a date regarding when the goal will be reached. (Anja Kimmig, The Voice of Germany Radio)

Kısa süre önce Jerusalem Post tarafından aktarılan bir habere göre, İsrail Savunma Güçleri (IDF) için öngörülen yeni bütçe kesintilerinin amacının, “Yeni Ordu” kurulması olduğu öğrenildi. Haberin kaynağı ise, İsrail Savunma Bakanı Moshe “Bogie” Ya’alon idi. Bu gelişme şu anlama geliyor: İsrail’in savunma yapısı, gelecekteki savaşlarında mücadele etmek üzere yeni teknolojiye odaklanacak. İsrail, muhtemelen IDF için bir standart haline gelecek olan casus uçak kullanımını da içeren ileri teknolojiler geliştiriyor. “Teknolojinin esiri değiliz – onu kullanıyoruz ve onu yeni gerçekliğe uyarlıyoruz; keza Yom Kippur Savaşı’nda 40 yıl önce gördüğümüz ordular arası çatışmalar artık giderek daha az görülüyor.” demişti. Her ne kadar İsrail kimliklerde sahteciliği ve hırsızlığı önlemek için vatandaşlarına yönelik olarak bir “Ulusal Biyometrik Veri Tabanı” sistemini henüz yeni başlatmış olsa da, teknolojinin esiri olmadıklarını belirtiyordu.

Yeni “Ulusal Biyometrik Tespit Kartı”, tüm vatandaşlar için geçerli olacaktır. Bu; hem İsrailliler hem de Araplar açısından ileri teknoloji esaretine dönük bir adımdır – her ne kadar İsrail hükümeti, bunun sadece iki yıllık bir deneme süreci için geçerli olacağını söylese de. Deneme süresi sona erdiğinde, elde edilen sonuçlar temelinde bu programı daha fazla uygulamanın gerekli olup olmadığına dair bir karar verecekler. Ya’alon’un söylediğine göre, reformlar, “Savaş uçaklarının daha etkin çalışmasına yardımcı olacak; ancak bir yandan da muharebe meydanında kararlı ve hızlı bir zafer elde etmelerini sağlayan insani ve teknolojik avantajları da kullanmalarını sağlayacak.” Casus uçak savaşı, 2012 yılında Gazze Şeridi’nde kullanılmıştı. Geçtiğimiz ay ise, International Business Times isimli küresel haberler veren bir internet sitesinde yayımlanan “Casus Uçaklar mı, Savaşçılar mı, Robotlar mı? İsrail, Geleceğin Çatışmalarını Tartışıyor” başlıklı bir makalede, İsrail’in benimsediği yeni yön şu şekilde ifade ediliyor:

Geçtiğimiz kasım ayında İsrail Filistinli militanların ateşlediği roketleri durdurmak için Savunma Ayağı Operasyonu’nu başlattıklarında, Gazze’de sahaya tek bir asker bile indirmemişti. Onun yerine casus uçaklar havalandırmayı uygun bulmuştu. İnsansız hava araçları veya UAV’ler, esasta gözetim amaçlı geliştirilmişlerdi ve hava ve deniz saldırılarını içeren sekiz günlük seferberlik sırasında büyük çaplı bir saldırı rolü üstlenmişlerdi. Uzaktan kontrol edilen uçaklar ise, İsrail’in jet uçakları ve silahlı gemilerinden fırlatılanları yanı sıra, askeri hedeflere silahlar göndermişlerdi.

Sokaklarda tek bir İsrailli asker olmaz iken – dört yıl önceki askeri seferberliğin aksine- havada süzülen casus uçakların vızıltısı, Gazze’deki halk için daimi bir kabusa dönüşmüştü. Casus uçaklar artık birer savaş aytına dönüştü. İsrail, ABD ile birlikte, silahlı casus uçak geliştirme ve kullanma konusunda ön saflarda yer alıyor. Son on yılda Amerikan yapımı casus uçaklar, dünyanın farklı noktalarında –Pakistan’dan Afrika’ya kadar- terörle mücadele amacıyla ölümcül misyonlara gönderildi – ve bu, yeni, konvansiyonel olmayan savaş biçimlerinin sadece bir tanesi.

İsrail Hizbullah’a, Hamas’a ve Suriye’ye karşı casus uçak saldırıları başlatacak; ve önümüzdeki aylarda gerilim daha da tırmanacak. Ya’alon’un IDF’nin bu konudaki tavrına dair şu ifadelerine kulak vererek: “Çevremizde değişen tehditlerden ve IDF’nin geliştirdiği yeteneklerden dolayı, anlamlı bir reforma girişmemiz gerektiği sonucuna vardık. Geleceği, günümüz uğruna esir edemeyiz. Öngörülebilir bir gelecek, üstün IDF teknolojisiyle belirlenecek olan muharebelere yönelendiriyor bizleri: havada, karada, denizde, daha hafif araçlarla ve bize düşman karşısında önemli bir avantaj sağlayan insansız ve sofistike teknolojinin daha fazla kullanımı sayesinde.”

İsrail, Orta Doğu’daki ileri askeri teknolojiye lider konumundadır. United Press International UPI’nin geçtiğimiz Nisan ayında yayımladığı bir rapora göre: “Orta Doğu’daki en ileri savunma endüstrisine sahip olan İsrail, önümüzdeki on yıllarda savaş biçimlerini değiştiren ve hızla yaygınlaşan casus uçak ticaretinin ön saflarında yer almaktadır.” Jerusalem Post’a göre; İsrail hükümeti, savunma harcamalarında gittiği kesintilerle, “3000-5000 kadar kariyer askerinin görevine son verecek; uçak filolarının boyutunu küçültüp, zırhlı topçu birliklerini ve donanma kuvvetlerinin bazılarını kapatacak.” UPI’ye göre, casus uçak üretimi, İsrail devletine ait olan şirketler için karlı bir endüstri gibi görünüyor. “Devletin sahip olduğu İsrail Aircraft Industries, Elbit Systems ve Aeronautics Defense Systems giderek daha fazla sayıda ve daha yetkin insansız hava taşıtlarının yanı sıra yerden ve denizden konuşlana-bilen casus uçaklar üretirken, Yahudi devleti, yıllık yaklaşık 50 milyar dolarlık bir pazarda kendisine büyük bir pay almış durumda.” Casus uçak endüstrisi, Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü SIPRI’nin verilerine göre İsrail açısından büyük bir ihracat kalemidir. Bu nokta, UPI tarafından da şu şekilde aktarılıyor:

“Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü’ne göre, İsrailli şirketler, 2001-11 yıllarında ihrac edilen tüm casus uçaklarda %41’lik

GELECEKTEKİ SAVAŞLARDA CASUS UÇAKLAR DAHA ÇOK KULLANILACAK İSRAİL’İN “YENİ ORDUSU” TEKNOLOJİ MERKEZLİ OLACAK

SPY AIRCRAFT SHALL BE USED MORE INTENSIVELY IN THE FUTURE WARS THE NEW ARMY OF ISRAEL SHALL BE TECHNOLOGY BASED

Son yıllarda İsrail hava kuvvetlerinde pilotsuz araç uçuşları pilotlulardan daha fazla oldu. Casus uçaklar, kadınlı ve çocuklu olmak üzere masum sivilleri hedef alıyor.

The number of the flights of pilotless aircraft have exceeded those of the aircraft with pilot in the israeli air forces in the recent years. Spy aircraft targets at innocent civilian population including woman and children.

Timothy Alexander Guzman

According to a news that has appeared in the newspaper Jerusalem Post the purpose of the new budgetary cuts prescribed for the israeli defense forces (IDF) is the foundation of the new israeli army. The source of that news is the israeli defense minister Moshe Bogie Ya. The meaning of that development may be explained as follows:

The defense structure of Israel shall focus on new technology for fighting in the wars of the future. Israel developes advance technologies which, among others, include the use of spy aircraft which shall probably be a standart for IDF in the near future.

Ya had said the following: “We are not the slave of technology – we just use it and adapt it to a new reality. Besides we observe that direct battles between the armies as was the case in Yom Kippur war 40 years ago are gradually diminishing.” Although Israel had newly launched a system of “national biometric database” for its citizens with the purpose of preventing falsification and stealing of identities, Ya still emphasized that they weren’t the slave of technology. The new natural biometric identification card

bir paya sahipti. İsrail’in söz konusu ihracatları, ABD de dahil olmak üzere 24 ülkeye gitti. Bu ihracat kaleminin, üretim maliyetlerinin görece olarak düşük olması sebebiyle daha da artması bekleniyor. İsrail’in endüstri yetkilileri, bir hava kuvvetleri pilotunu eğitmektense ileri düzey bir UAV satın almanın çok daha ucuz olduğunu ileri sürüp böbürleniyorlar.” Savunma Bakanlığı’nın Araştırma ve Geliştirme Birimi’ne başkanlık eden bir tuğgeneral bile, IDF’nin nasıl bir dönüşüm içerisinde olduğunu şu şekilde ifade ediyor: “Son yıllarda İsrail hava kuvvetlerinde pilotsuz araç uçuşları pilotlulardan daha fazla oldu.” İsrail, Orta Doğu’da patlak verebilecek bir savaş için yaptığı hazırlıklarda yeterince casus uçak üretiyor. Casus uçaklar, kadınlı ve çocuklu olmak üzere masum sivilleri hedef alıyor. Tüm dünya ABD ordusunun Pakistan, Yemen ve Somali’de casus uçak savaşlarında yaşananlara tanıklık etmişti. Bu, İsrail’in sahip olduğunu iddia ettiği teknolojik ilerlemelerden bağımsız olarak, barbarca bir hal alabilecek türden bir savaş şeklidir. (Globalresearch)

shall be valid for all citizens. This is a step towards being the slave of technology both for the israelis and arabs even though the israeli government states that this system shall be valid for a trial period of only two years. When the trial period has come to an end a decision shall be taken about whether this program is required to be applied further or not, on the basis of the results obtained.

According to what Ya Alon says “the said reforms shall contribute to more effective operation of the war aircraft on one hand but also ensure the use of the human and technological advantages that ensures them to obtain a decisive and quick victory in the battle field.” Spy aircraft has been used in the Gaza Strip in 2012. On the other hand, in an internet site named International Business Times which publishes global news an article has been published with the title “Spy aircraft, warriors or robots? Israel is discussing the armed conflicts of the future”. The new direction that Israel has adopted is described as follows in that article:

“When Israel launched “Defense foot operation” last November in order to stop rockets fired by the palestinian militants no single soldier has landed in Gaza. Instead spy aircraft took off. Unmanned air vehicles or “UAV” have been originally developed for the purpose of surveillance and have assumed the role of a wide scale attack during the eight days mobilization period that consisted of air and sea attacks. On the other hand, remote control aircraft had sent weapons to the military targets besides those fired from the jet planes and armed ships of Israel. While there was no single Israeli soldiers in the streets (contrary to the military mobilization four years ago) buzzing of spy aircraft soaring in the air has turned into a steady nightmare for the people in Gaza. Israel ranks among the leaders, together with America, as far as the development and use of armed spy aircraft is concerned. Spy aircraft made in USA may be seen in different parts of the world in the last ten years, they have been sent to fatal missions for fighting terrorism in different countries and regions like Pakistan and Afrika and this is only one of the new, non-conventional forms of war. Israel shall launch attacks using spy aircraft against Hizbullah, Hamas and Syria and the tension will escalate even more in the coming months.

Let’s lend an ear to Ya Alon’s statement about the attitude of IDF in this regard: “We have come to the conclusion that we have to launch a meaningful reform movement considering the changing threats in our environment and the capabilities that IDF has developed. We can not deliver our future to captivity to save today. A foreseeable future directs us towards battles that s be dominated by the superior IDF technology; Israel is in a leading position in terms of advanced military technology in the middle-east thanks to its light vehicles in the air, land and sea and the more intensive use of unmanned and sophisticated technology which gives us a significant advantage against the enemy. According to a report published in United Press International UPL last April, Israel, which owns the most advanced defense industry in the middle-east ranks on the front line as far as the trade of spy aircraft, which has changed the type of war in the coming ten years and is becoming rapidly widespread, is concerned.

According to Jerusalem Post, Israeli government shall discharge 3000-5000 regular soldiers, downsize the dimensions of its aircraft fleet and shut up some of its armoured artillery troops and navy forces.

According to UPI, the production of spy aircraft seems to be a lucrative industry for the state – owned companies in Israel. “While the state – owned companies like Israel Aircraft Industries, Elbit Systems and Aeronautics Defense Sustems produce increasing number of more competent unmanned air vehicles as well as ground and sea based spy aircraft the jewish state have already obtained a big share in a market with a volume of approximately 50 billion USD.” According to the data of the international institute of peace research of Stockholm, SIPRI, the industry of spy aircraft is a major export item for Israel.

This point is described by UPI as follows: “According to the international institute of peace research of Stockholm israeli companies had a share of 41 % in the export of spy aircraft in the years 2001 – 11. The said export; of Israel have been sent to 24 countries including USA. The amount of the export items is expected to increase even more because of the relatively low level of production costs. Israeli industrial officials boast by asserting that it is cheaper to buy an advanced UAV than to train a pilot of the air forces.”

Even a brigadier, who is the head of the research and development unit of the ministry of defense, describes as follows the manner in which IDF is undergoing a transformation “The number of flights of the pilotless vehicles in the Israeli air forces has exceeded the number of flights with pilots. Israel produces sufficient number of pilotless aircraft in its preparations for a war that may break out in the middle-east. Spy aircraft target innocent civilian population including women and children. All the world has witnessed what has happened during the war of spy air waged by USA in Pakistan, Yemen and Somali. This is a kind of war that may prove to be barbarous independent from the technological progress that Israel claims to have realized in this regard (Global research).

ÇEVRESEL DEĞİŞİMİN GÜVENLİĞE ETKİLERİ BARIŞ POLİTİKASI OLARAK ÇEVRE

THE EFFECTS OF ENVIRONMENTAL CHANGE ON THE SECURITY THE ENVIRONMENT AS A PEACE POLICY

Ülkeler iklim değişikliğinin halklarını ve ulusal güvenliklerini nasıl etkileyeceğini anlamalılar ve bununla başa çıkma kapasitelerini arttıracak yollar bulmalıdırlar. Su, yiyecek ve enerji güvenliğinin tehlikede olduğu bir durumda toplumlar bu son derece az olan kaynakları yönetmeye ve bu kaynaklara erişimlerini korumaya çalışacaklardır.

The countries should understand how climate changes will affect their people and national security and should find ways to increase their capacities for coping with this. The societies will struggle to manage these extremely low resources and to protect their access to these resources in the case of water, food and energy security is in danger.

Achim Steiner *

Artan küresel ısı, yağış miktarlarındaki değişiklikler, yükselen deniz seviyeleri, ve aşırı hava koşullarının sıklığı ve yoğunluğu ile kendini gösteren iklim değişikliği barış ve güvenliği tehdit etmeye başlamıştır. Siyasi ve askeri konular önemini korurken, barış ve güvenlik kavramlarının kapsamı genişlemiştir: bugün fakirlik dahil, ekonomik ve sosyal tehditler, salgın hastalıklar ve giderek bozulan çevre koşulları da barışı zayıflatan faktörler olarak görülmeye başlamıştır. Ekolojik açıdan bakıldığında artık çevresel yönetimin kalkınma ve insani çerçeveler kapsamına entegrasyonu bir seçim değil, bir zorunluluktur.

BM Genel Sekreteri'nin Çatışmalar konusundaki Özel Danışmanı Jan Egeland ve UNEP uzmanları Sahel bölgesinde yürüttükleri bir çalışmada çevrenin bozulması ve iklim değişikliğinin yarattığı durumun ölümlere yol açtığı, geçim kaynaklarına zarar verdiği, ve güvensizliği tetiklediği sonucuna varmışlardır. Sahel çalışmasından da görüldüğü gibi, iklim değişikliği mevcut kaynak azlığını daha da arttırmakta ve hassas durumdaki halkları ve adaptasyon kapasitesi zayıf olan devletleri ciddi şekilde etkilemektedir. Bu nedenle iklim değişikliği sadece iklim açısından değerlendirilmemeli, mevcut trendleri, gerginlikleri ve güvensizliği arttıran bir tehdit çarpanı olarak da ele alınmalıdır.

Çevresel Değişikliğin Güvenlikle Bağlantısı

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin iklim değişikliği ve bunun güvenlikle ilgili olası bağlantıları konusundaki raporuna paralel olarak UNEP de çevresel değişikliğin sonuçlarının birbirine bağlı beş boyut altında toplanabileceğini düşünmektedir. Birinci boyut kaynak azlığıdır. Su, yiyecek ve enerji güvenliğinin tehlikede olduğu bir durumda toplumlar bu son derece az olan kaynakları yönetmeye ve bu kaynaklara erişimlerini korumaya çalışacaklardır. Bu nedenle çatışmalar ve gerginlikler artabilir. Örneğin, su kaynağının yüzde sekseni Hindu Kush dağlarında 2000 metrenin üzerindeki kar yağışından gelen Afganistan'da iklim değişikliği su güvenliği açısından büyük risk doğurmaktadır. Kaynaklara erişim ve kaynakların eşit şekilde paylaşılması konusundaki sorunları çözecek yönetsim ve diğer mekanizmaların bulunmaması, su ile ilgili konuların bu ülkenin halen karşı karşıya bulunduğu dramatik durumu daha da zorlaştırmasına neden olacaktır.

Su, yiyecek ve enerji güvenliğinin tehlikede olduğu bir durumda toplumlar bu son derece az olan kaynakları yönetmeye ve bu kaynaklara erişimlerini korumaya çalışacaklardır. İkinci boyut sahillerle ilgilidir. Dünya nüfusunun üçte birinden fazlasının sahil bölgelerinde yaşadığı dikkate alınırsa, iklim değişikliği, özellikle deniz seviyesinin yükselmesi, bu yerleşimlerde özellikle seller, kıyıların erozyonu, tatlı kaynaklarının azalması ve salgın hastalıklar gibi felaketlere yol açacaktır. Örneğin, küçük ada devletlerinde deniz seviyesinin yükselmesi, bu deniz seviyesine çok yakın küçük devletlerin varlığı açısından belki de en büyük güvenlik tehdidini oluşturmaktadır. Ekonomik açıdan ise, deniz seviyesinin yükselmesi sahil balıkçılığının, turizm ve tatil endüstrisinin çökmesine, tarım arazilerinin kaybına ve limanlarda hasara yol açabilir ki bu da uluslararası ticareti etkileyebilir ve çatışma noktalarının sınırları aşarak yayılmasına neden olabilir.

Aşırı hava koşullarının artması üçüncü boyuttur. Son yirmi yılda doğal afetler 2 milyondan fazla can kaybına neden olmuş, her yıl 200 milyon kişiyi etkilemiş, ve 1.2 trilyon Amerikan dolarından fazla ekonomik zarara yol açmıştır. 24 saat süren Katrina kasırgasının ekonomik maliyeti 125 milyar dolar civarındaydı. Hiçbir ülke her yıl üst üste böyle bir maliyeti kaldıramaz – özellikle de az gelişmiş ve gelişme yolundaki ülkeler.

Göçler dördüncü boyutu oluşturur. Çevrenin bozulması ve iklim değişikliği nedeniyle 2050 yılına kadar göç etmek zorunda kalacak insan sayısının 50-350 milyon kişi arasında olacağı tahmin

The increasing global heat, changes in rain amounts, rising sea levels, and the climate change appearing with excess air conditions frequency and intensity has started to threaten the peace and security. While military and political issues maintain their importance, the scope of peace and security concepts has been widened: today including poverty, economic and social threats, epidemics and gradually deteriorating environmental conditions have been regarded as factors weakening the peace. From the ecological point of view, now the integration of environmental management into the development and humane frameworks is not a selection, but also an obligation.

Special Adviser to the UN General Secretary about Conflicts Jan Egeland and UNEP experts have concluded in a study conducted in Sahel region that the circumstance created by climate change and degradation of the environment are causing deaths, damaging livelihood resources and triggering the insecurity. As seen from the Sahel study, climate change worsens the current resource shortage and affects seriously the vulnerable folks and the states with weak adaptation capacities. For this reason, the climate change should not be evaluated only in terms of climate but also it should be dealt with as a threat multiplier enhancing the current trends, tensions and insecurity.

UNEP also believes that consequences of environmental change can be gathered under interconnected

edilmektedir. Çevrenin bozulması göçleri üç şekilde etkileyecektir. Birincisi, küresel ısınma tarım olanaklarını ve su kaynaklarını azaltacaktır. İkinci-si, sel, fırtına ve kuraklık gibi doğal afetlerin artması uyum sağlama kapasitesi az olan daha fazla insanı etkileyecek ve kontrolden çıkacak yer değiştirmelere neden olacaktır. Üçüncüsü, yoğun nüfusa sahip ve deniz seviyesine çok yakın sahil kesimleri tamamen sel altında kalacak veya zarara uğrayacak ve dolayısıyla dönüşü olmayan göçlere yol açacaktır. Örneğin, deniz seviyesindeki bir metrelik yükselme Maldiv Adaları'nın yok olmasına neden olacaktır. Halen gerek Maldivler gerek Kiribati yenisinden yerleşim planları yapmaktadırlar.

Sınır geçen ve paylaşılan su kaynakları konusundaki rekabet sonuncu ve en önemli boyuttur. Örneğin, deniz seviyesi veya karasal buzların çekilmesi Kuzey kutbundaki petrol ve doğal gaz gibi daha önce erişilemeyen kaynakları, veya Kuzey-Batı geçidinde olduğu gibi tarıma uygun alanları veya transit yolları ortaya çıkartacaktır. Bu da mülkiyet ve kontrol konusundaki tartışmaları tetikleyecektir.

Örneğin, Kuzey kutbundaki birkaç ülke halen mevcut olanakları araştırmaktadır - kutup bölgesinin mülkiyeti ve dolayısıyla petrol ve doğal kaynaklarına erişim için askeri altyapı yatırımları yapmak gibi. Örneğin deniz seviyesi veya karasal buzların çekilmesi Kuzey kutbundaki petrol ve doğal gaz gibi daha önce erişilemeyen kaynaklara erişime

five dimensions in parallel to the report of United Nations General Secretary on the issues of climate change and its possible security-related connections. The first dimension is resource shortage. The societies will struggle to manage these extremely low resources and to protect their access to these resources in the case of water, food and energy security is in danger. For this reason conflicts and tensions may increase. For example, the climate change is raising a great risk in terms of water security in Afghanistan where eight percent of its water resource comes from the snow over 2000 meters on Hindu Kush mountains. Absence of governance and other mechanisms to solve the problems about the access to resources and equally sharing of the resources will lead to make harder the dramatic situation confronted by this country about water-related matters.

Environmental Change's Relationship with the Security

The societies will struggle to manage these extremely low resources and to protect their access to these resources in the case of water, food and energy security is in danger. The second dimension is related to coasts. If it is taken into consideration that more than one-third of world population is living in coastal regions, the climate change, especially rising of the sea level will lead to disasters such as floods, coastal erosion, reduction of fresh resources and epidemics in these settlements. For example, rising of sea level in small island states is perhaps one of the biggest security threats for existence of small states very close to this sea level. In economical sense, rising of sea level may cause collapsing of coastal fishing, tourism and holiday industry, loss of agriculture fields and damage in ports, so this may influence the international trade and may lead to expansion of conflict points by crossing borders.

Excessive increase of air conditions is the third dimension. In last two decades, natural disasters have caused loss of lives more than 2 million, each year have affected 200 million people, and have caused to economic damages over 1.2 trillion United States dollars. Economic cost of Hurricane Katrina lasting for 24 hours was about 125 billion dollars. No country can't afford such a cost every successive years – particularly the countries which are less developed and developing countries.

Immigrations form the fourth dimension. It is estimated that the number of people who will be forced to immigrate until 2050 would be between 50-350 million due to environmental degradation of and climate change. Environmental degradation will affect the migrations in three ways. First, global warming will decrease the agriculture possibilities and water resources. Second, the rise of natural disasters such as flood, storm and draught will affect more people with less adaptation capacities and will result in migrations which will be out of control. Third, coastal areas with dense population and very close to sea level will be completely flooded or be damaged and therefore will result in irreversible immigrations. For example, one meter rise at sea level will cause disappearance of Maldiv Islands. Still either Maldives or Kiribati is making re-settlement plans.

The competition about water sources which are crossed by frontiers and being shared is the last and the most important dimension. For example, withdrawal of sea levels or terrestrial ices will reveal the resources which are inaccessible previously such as petroleum and natural gas in North pole, or suitable areas for agricultural or transit routes like in North-West passage. This in turn will trigger the discussions about proprietorship and control.

For example, several countries in the North Pole have still been exploring existing possibilities – such as making military infrastructure investments for ownership of the pole zone and thus access to the natural sources and petroleum. For example, withdrawal of sea levels or terrestrial ices will enable the access to the resources which are inaccessible previously such as petroleum and natural gas in North

Örnek: Çevre ve Güvenlik Girişimi

UNEP 1990'ların başından beri tüm dünyada çevresel faktörlerle bağlantılı çatışmalar ve afetler konusundaki hassasiyet üzerinde durmaktadır. Bu açıdan, Çevre ve Güvenlik Girişimi UNEP'in bu alandaki çalışmalarına iyi bir örnek teşkil eder.

Çevresel güvenlik (veya güvensizlik) konusunda ilk tepki olarak NATO Çevre ve Güvenlik Girişimi (ENVSEC) çerçevesinde çalışan diğer beş uluslararası örgüte -UNEP, BM Kalkınma Programı, AGİT, BM Avrupa Ekonomik Konseyi, ve Bölgesel Çevre Merkezi REC-katılmıştır. Bu benzeri görülmemiş ortaklık, doğası itibarıyla ülkelere güvenliklerini, sosyal istikrar ve barışı, insan sağlığını ve sürdürülebilir geçim kaynaklarını tehdit eden çevresel sorunlarını değerlendirip ele alabilmelerine yardımcı olacak uzman ve kaynak havuzu sunabilir. "Çevresel stres" çok çeşitli ve karmaşık sorunlar oluşturmaktadır; ancak böyle bir program bu sorunların gerektirdiği çok yönlü cevapları sağlayabilir.

Bir ortak üye olarak NATO, Barış ve Güvenlik için Bilim programı çerçevesinde standart işbirliği mekanizmalarını kullanarak Çevre ve Güvenlik Girişimi'ne hem kapasite hem de bilinç artırma konusunda katkıda bulunmaktadır. NATO çevresel faaliyetler konusunda bu ortaklarıyla tek ve açık bir hedefe doğru el ele çalışmaktadır: hassas bölgelerde güvenliği artırmak ve ortaklığa bilimsel ve teknik uzmanlığını getirmek.

Çevre ve Güvenlik Girişimi'nin gerginlikleri azaltmak ve çatışmaları önlemek için programlar geliştirdiği dört bölge Güneydoğu Avrupa, Güney Kafkaslar, Doğu Avrupa ve Orta Asya'dır. Değerlendirmeler yapılrken ortaklar sürekli olarak doğal kaynakların ve ekosistemlerin yok edilmesinin veya gereğinden fazla kullanılmasının gerçekten de toplumların ve ulusların güvenliğini tehdit edebileceğini göz önünde bulundurmaktadır. Bu uluslararası ortaklık ülkelerin uluslararası diyalog ve komşular arası işbirliği vasıtasıyla çevresel risklerle başa çıkabilme çalışmalarına destek sağlamaktadır.

Sonuç olarak, çevresel değişim güvenlik açısından giderek büyüyen ve çok yönlü bir tehdittir ve bu konuda hiçbir şey yapmamanın insan medeniyeti üzerinde dramatik sonuçları olacaktır. Aralık 2009'da Kopenhag'da yapılacak olan BM İklim Değişikliği Konferansı bu açıdan hayati önem taşımaktadır; UNEP bu toplantıda 21. yüzyılın temel güvenlik tehdidini bütünsel biçimde ele alınabilmesi için iklim değişikliği ve güvenlik konusunda gerekli olan ortak ve iddialı bir vizyon üzerinde anlaşmaya varılacağını ummaktadır. Birleşik Krallık eski Çevre Bakanı Margaret Beckett'in 2007'de dediği gibi, "İklim değişikliği bizi bir araya getirebilir-eğer bizi bölmesine izin vermeyecek kadar akıllıysak." (natoreview dergisi)

* Achim Steiner, Birleşmiş Milletler Genel Sekreter Müsteşarı ve UNEP İcra Direktörüdür.

pole. The relationship of climate change with these five security dimensions is not clear and decisive. In other words, the degree of impacts largely depends on how the countries will respond these security risks. However the point is evident that: weak countries or the countries jolted with conflicts don't have the capacity to cope with the climate change. Additionally these countries have potential to destabilize their neighbors suffering problems related to the lack of governance.

Proposed Reciprocation Strategies

UNEP, who has determined the environmental dimensions of climate change, ecosystem management and disasters and conflicts as priority issues, sets forth four dimensions to reciprocate them: Adaptation Based on Ecosystem: To improve the capacity of a country for adaptation to the climate change is the first condition in order to prevent conversion of environmental stress factors into factors which will trigger conflict and hence will lead to deadly natural disasters. To invest in ecosystems is a cost-effective way for being resistant to impacts of climate changes. For example Mangrove ecosystems form a physical barrier between the dangers posed by societies and coasts. The control structures against erosion and watershed management to be carried out through the agency of local water usage rate control, for example, can bring benefits such as providing sustainable livelihood sources to vulnerable communities with economies dependent on irrigation agriculture and fisheries, reduction of disaster risk in regions frequently suffering draught, and development of conflict-preventive mechanisms in regions (for example Cameroon, Chad, Niger and Nigeria located around the Lake Chad) experiencing tensions due to scarcity of water sources.

Green Economy: While "Green Economy" brings advantages like mitigation of the climate change, preventing the reduction of biodiversity, lowering the threats related to the energy, food and water sources on the one hand, it also helps being created of new dynamic industries and qualified businesses and growth of the income on the other hand. The public policy can help the markets for accelerating the transition to the "green economy", as well as evaluation of natural systems in economical sense for dealing with sustainable development and environmental problems and opportunities like adaptation and mitigation of climate change, and financial and technological transfer to developing countries. Strengthening the national and regional governance: The vulnerable countries must think how climate change might affect human and national security and what are the essential risks created by this change, and how can they cope with these. Appropriate UN agencies can become helpful on the subject of researching, observation and evaluation the consequences of climate change special to the country and region by assisting to vulnerable countries. These evaluations should be integrated with national and UN development plans, early warning systems and disaster risk reduction strategies.

Studies may be performed for focusing the attention of international community over security risks to be created by climate change. Strengthening of the global governance: Studies may be carried out at a global level for strengthening the international collaboration about focusing the attention of international community over security risks to be created by climate change, early warning, identification of threats and observation. These are especially important for countries which has yet get rid of crisis, and in which climate change has formed a long term problem in terms of re-structuring and peace-building.

olanak sağlayacaktır İklim değişikliği ile bu beş güvenlik boyutu arasında ilişki açık ve belirleyici değildir. Bir başka deyişle, etkilerin derecesi büyük ölçüde ülkelerin güvenlik risklerine nasıl tepki vereceklerine bağlıdır. Ancak şurası açıktır: zayıf ülkeler veya çatışmalarla sarsılmış ülkeler iklim değişikliğiyle başa çıkacak kapasiteye sahip değildir. Ayrıca bu ülkelerin yönetim eksikliği ile ilgili sorunlar yaşayan komşularını da istikrarsızlığa sürüklemeye potansiyelleri vardır.

Önerilen Mukabele Stratejileri

İklim değişikliği, ekosistem yönetimi ve afetler ve çatışmaların çevresel boyutlarını öncelikli konular olarak belirleyen UNEP buna mukabele edecek dört boyut getirmektedir: Ekosisteme Dayalı Adaptasyon: Bir ülkenin iklim değişikliğine adapte olma kapasitesini geliştirmek, çevresel stres etkenlerinin çatışmayı tetikleyecek ve dolayısıyla ölümcül doğal afetlere neden olacak etkenlere dönüşmesini önlemekteki ilk şarttır. Ekosistemlere yatırım yapmak iklim değişikliğinin etkilerine dayanıklı olabilmek için maliyet etkin bir yoldur. Örneğin Mangrove ekosistemleri toplumların ve sahillerin arz ettiği tehlikeler arasında fiziki bir bariyer oluşturur. Erozyona karşı kontrol yapıları ve yerel su kullanım oranının kontrolü vasıtasıyla yapılacak havza yönetimi, örneğin, ekonomileri sulama tarım ve balıkçılığa bağlı olan hassas toplumalarda sürdürülebilir geçim kaynakları sağlanması, sık sık kuraklık yaşayan bölgelerde afet riskinin azaltılması, ve su kaynaklarının azlığı nedeniyle gerginlikler yaşayan bölgelerde (örneğin Çad Gölü çevresinde yer alan Kamerun, Çad, Nijer ve Nijerya) çatışma önleme mekanizmalarının geliştirilmesi gibi yararlar getirebilir.

Yeşil Ekonomi: "Yeşil ekonomi" bir yandan iklim değişikliğini hafifletme, biyolojik çeşitliliğin azalmasını önleme, enerji, yiyecek ve su kaynakları ile ilgili tehditleri azaltma gibi yararlar sağlar, bir yandan da yeni dinamik endüstriler ve nitelikli işlerin yaratılmasına ve gelirin büyümesine yardımcı olur. Kamu politikası piyasaların "yeşil ekonomi"ye geçişi hızlandırmalarına, hem de iklim değişikliğinin hafifletilmesi ve uyum gibi sürdürülebilir kalkınma ve çevresel sorunlar ve fırsatların ele alınabilmesi için doğal sistemlerin ekonomik açıdan değerlendirilmesine, ve kalkınmakta olan ülkelere finansman ve teknoloji transferi ne yardımcı olabilir. Ulusal ve bölgesel yönetimin güçlendirilmesi: Hassas konumdaki ülkelerin iklim değişikliğinin hafifletilmesi ve uyum gibi sürdürülebilir kalkınma ve çevresel sorunlar ve fırsatların ele alınabilmesi için doğal sistemlerin ekonomik açıdan değerlendirilmesine, ve kalkınmakta olan ülkelere finansman ve teknoloji transferi ne yardımcı olabilir. Ulusal ve bölgesel yönetimin güçlendirilmesi: Hassas konumdaki ülkelerin iklim değişikliğinin hafifletilmesi ve uyum gibi sürdürülebilir kalkınma ve çevresel sorunlar ve fırsatların ele alınabilmesi için doğal sistemlerin ekonomik açıdan değerlendirilmesine, ve kalkınmakta olan ülkelere finansman ve teknoloji transferi ne yardımcı olabilir. Ulusal ve bölgesel yönetimin güçlendirilmesi: Hassas konumdaki ülkelerin iklim değişikliğinin hafifletilmesi ve uyum gibi sürdürülebilir kalkınma ve çevresel sorunlar ve fırsatların ele alınabilmesi için doğal sistemlerin ekonomik açıdan değerlendirilmesine, ve kalkınmakta olan ülkelere finansman ve teknoloji transferi ne yardımcı olabilir. Ulusal ve bölgesel yönetimin güçlendirilmesi: Hassas konumdaki ülkelerin iklim değişikliğinin hafifletilmesi ve uyum gibi sürdürülebilir kalkınma ve çevresel sorunlar ve fırsatların ele alınabilmesi için doğal sistemlerin ekonomik açıdan değerlendirilmesine, ve kalkınmakta olan ülkelere finansman ve teknoloji transferi ne yardımcı olabilir.

Uluslararası toplumun dikkatini iklim değişikliğinin yaratacağı güvenlik riskleri üzerinde odaklandırmaya yönelik çalışmalar yapılabilir. Global yönetimin güçlendirilmesi: Global düzeyde uluslararası toplumun dikkatini iklim değişikliğinin yaratacağı güvenlik riskleri üzerinde odaklandırmaya, erken uyarı, tehditleri belirleme ve gözlemleme konusunda uluslararası işbirliğini güçlendirmeye yönelik çalışmalar yapılabilir. Bunlar özellikle bir krizden henüz çıkmış, ve iklim değişikliğinin yeniden yapılınma ve barış oluşturma açısından uzun vadeli bir sorun oluşturduğu ülkeler açısından önemlidir.

Example: Environment and Security Initiative

UNEP has been concentrating on the vulnerability about conflicts and disasters related to environmental factors all over the world since the beginning of 1990s. In this respect, Environment and Security Initiative is a good example for studies of UNEP in this field. As a first reaction about environmental security (or insecurity), it has participated into five international organizations - UNEP, UN Development Program, AGIT, UN European Economic Council, and Regional Environmental Centre REC - working within the framework of NATO Environment and Security Initiative (ENVSEC). This unprecedented partnership, as of its nature, can provide expert and resource pool which will help countries for evaluating and dealing with the environmental problems threatening their securities, social stability and peace, human health and sustainable livelihood sources. "Environmental stress" is creating diverse and complex problems; only such a program can provide multi-faceted answers required by these problems. NATO, as a partner member, is contributing on both consciousness and capacity rising to Environment and Security Initiative by using standard cooperation mechanisms within the framework of the program of Science for Peace and Security. NATO is working hand in hand towards a single and clear target together with its partner about environmental activities: to enhance security in vulnerable regions and bring scientific and technical expertise to the partnership.

Environment and Security Initiative has developed programs in order to prevent conflicts and reduce tensions for the four regions; South Eastern Europe, South Caucasus, Eastern Europe and Central Asia. While making evaluations, the partner are taking into consideration that continuously destruction of natural sources and ecosystems or using them more than the need indeed could threaten the security of communities and nations. This international partnership is supporting the efforts for being able to overcome the environmental risks by means of countries' international dialogue and collaboration among neighbors. As a result, environmental change is a multi-faceted threat growing increasingly in terms of security and dramatic consequences will be imposed on the human civilization because of doing nothing on this matter. UN Climate Change Conference, which will be held in Copenhagen in December 2009, is of vital importance in this respect; UNEP hopes at this meeting that a common and challenging vision necessary for climate change and security issue will be agreed for the 21st century's essential security threat being able to address in a holistic manner. As United Kingdom former Minister of Environment Margaret Beckett said in 2007, "Climate change can bring us together - if we are wise enough not permit it to divide us" (natoreview journal)

* Achim Steiner, United Nations Secretary General Undersecretary and UNEP Executive Director.

Casus uçak kullanımına dair bir çok makalenin ana akım medyada oldukça sık yayımlandığı bir süreçten geçmekteyiz. Şimdilerde, casus uçaklar hakkındaki tüm gelişmelerden haberdar olmak, bu konuda yaşanan şeylerin çokluğu karşısında, zorlaştı. Son haftalarda, birçok alanda önemli gelişmeler yaşanıyor; dolayısıyla genel bir açıklayıcı çerçeve vermenin gerektiği kanısındayız. Birleşmiş Milletler'in insan hakları ve terörizmle mücadele özel raportörü Ben Emmerson, casus uçak saldırılarının etkileri ve sivilere yönelik hedefli cinayetler konusunda Birleşmiş Milletler'in yürüttüğü soruşturma kapsamında Pakistan'ı ziyaret etti. Emmerson, burada kıdemli hükümet yetkilileri, casus uçak saldırılarının kurbanları ve FATA aşiret liderleriyle görüştü. Ziyaretin ardından, Pakistan'ın Amerikan saldırılarına zımnı onay verip vermediği de dahil olmak üzere birçok önemli meseleyi ele alan bir açıklama yayımladı.

Yetkililerin belirttiğine göre, Pakistan'ın topraklarında bir diğer devletin casus uçak kullanımına gizli onay verdiğine dair haberler yanlış; hükümet kayıtlarına dair yapılan kapsamlı bir araştırma, böylesi bir onayın verildiğine dair en ufak bir kanıtı bile ortaya çıkaramadı. Yetkililer, aynı zamanda, Pakistan'ın Birleşmiş Milletler nezdindeki açıklamalarına işaret ediyorlar; keza söz konusu açıklamalarda, bu pozisyon vurgulanıyor ve Pakistan topraklarında casus uçak kullanımının derhal sonlandırılması çağrısında bulunuluyor.

Sivil zayıat rakamları konusunda ise, açıklamada şöyle söyleniyor: “Özel Raportör'ün verdiği bilgiye bakılırsa; Dışişleri Bakanlığı istatistikleri uyarınca 2004 yılından beri Pakistan toprakları üzerinde en az 330 casus uçak saldırısı gerçekleşti. Kayıtlara göre; bu saldırılardan kaynaklanan toplam ölüm sayısı en az 2200. Yaralanmalardan mustarip olan en az 600 kişi de cabası. Özel Raportör, hükümetin casus uçak saldırıları sonucunda en az 400 sivilin öldüğünü teyit edebildiğini belirtti. 200 kadar kişi daha, muharip-olmayan kategorisinde kabul ediliyordu. Yetkililerin söylediğine göre, eksik raporlama ve sahada etkin soruşturmanın önündeki engellerden dolayı, bu rakamlar, sivil ölü sayısının gözardı edilmesi sonucunu doğurabilir.”

Veziristan'daki casus uçak saldırılarının etkisi hakkında: Kuzey Veziristan'dan gelen aşiret maliklerinden oluşan delegasyonla görüşmelerinde, Özel Raportör'e verilen bilgilere göre, casus uçak saldırıları rutin olarak sivil zayıat doğuruyor ve gündelik işlerini gerçekleştiren yetişkin erkek grupları, bu saldırıların rutin kurbanları haline geliyor. Paştun aşiret geleneklerine aşina olmayan dışarıdan bir göz açısından, hedeflerin yanlış tespit edilmesi gibi son derece gerçek bir risk olduğuna dikkat çekiliyor: Keza, tüm Paştun aşiret üyeleri, Pakistan Taliban üyelerine benzer bir görünüme sahip: Aynı (ve genellikle de ayırt edilemeyecek türden) giysiler ve hepsinin her an silah taşınması bunun sadece bir örneği. Sivil zayıatın artık gündelik bir hakikat haline geldiğini belirtip, bu tür saldırı tehditlerinin tüm topluluk nezdinde korku yarattığına işaret ediyorlar. Söylediklerine göre; casus uçak saldırıları, mevcut aşiret yapılarını parçaladı, yaşam biçimlerini yok etti. Yerel aşiret hukukları –yani Paştunwali- bir ölüm karşısında intikam alınmasını öngörür ve özellikle genç erkekler arasında casus uçak saldırıları karşısında intikam almaya çalışmak gibi bir arzuya yol açabilir ve bu durum da yeni bir kuşağın radikalleşmesi sonucunu doğurabilir.

Amerika, Pakistan ile “sağlam bir çalışma ilişkisi” içerisinde olduğunu ve tüm raporu gördükten sonra daha ayrıntılı bir yanıt vereceğini söyleyerek, içeriği yumuşatılmış bir karşılık verdi. Düzenli okurlarımız, Amerika'nın Yemen ile benzeri bir “iyi işleyen ilişkisi” olduğunu bileceklerdir. 7 Mart günü, Amerikalı yetkililer, Londra'nın merkezinde üst düzey “Yemen'in Dostları” toplantısına katıldıklarında, Dr Peter Schaapveld –ki kendisi psikolojik travma değerlendirme uzmanıdır- casus uçak saldırılarının psikolojik etkileri konusundaki bulgularını Temsilciler Meclisi'nde sunuyordu. Dr Schaapveld, insan hakları savunuma örgütü Reprieve adına Yemen'i ziyaret etti ve 28 kurban ile görüşmede bulundu. Bunların neredeyse %99'unun travmatik bozuklukları bulunmaktaydı. Söylediğine göre; casus uçakların sürekli varlığı şu anlama geliyordu: Bölge sakinleri, daimi olarak yeniden ve yeniden travmaya sürükleniyordu ve bu durumdan kurtulmaları oldukça zordu.

Bununla birlikte, Dr Schaapveld'in söylediğine göre, psikoloji kliniklerinden elde edilen en sarsıcı bulgu, çocuklar üzerindeki etkiydi. Çocuklar, “ışıklarını kaybetmişlerdi” ve asık suratlı bakıyorlardı. Sekiz yaşındaki Yasmin (takma adı) örneğini vermişti. Bu çocuk, casus saldırı sırasında hedef alınmış bir evin bitişiğinde yaşamaktaydı. “Babasının söylediğine göre, kız her gün kusuyordu; sürekli uçak veya casus uçak sesi işitiyordu.” demişti Dr Schaapveld. Kendi ifadeleriyle “Füze fırlattıkları için bu tür şeylerden korkuyorum.” demekteydi.” Doktorun bu korkunç bulguları sunduğu yerden bir mil ötede, Yemen'in Dostları toplantısında, ABD Dışişleri Bakan yardımcısı William Burns, diplomatlara (sert bir yüz ifadesi eşliğinde) şunları anlatmaktaydı: “Yemenliler, ülkelerinin yeniden inşası için cesurca çalışırken, aşırılık yanlıları ve onların patronları, bu ortamı yıkmak için çabalyorlar. Eş başkanlar, tüm kesimleri, işlerini karışmama ilkesi ve Yemen'in

CASUS UÇAKLARIN KÜRESELLEŞMESİ GLOBALIZATION OF SPY AIRCRAFTS

Chris Cole

Çin'in, dünya çapındaki askerî süpergüçlerden biri olarak askerî ve sivil casus uçak gamını geliştirmesi, son derece endişe verici bir durum – özellikle de nükleer silahların yaygınlaşması konusunda.

China's developing military and civilian spy aircraft range as one of the military superpowers worldwide is an extremely worrying situation – especially about the becoming widespread of nuclear weapons.

We are passing through a process wherein many articles regarding the use of spy aircraft are published frequently in the mainstream media. Nowadays, being informed about all news about spy aircrafts has become difficult against multiplicity of things experienced on this subject. In recent weeks, important developments have being experienced in many areas; therefore we believe that it is required to give a general explanatory framework. United Nation's human rights and fight against terrorism special reporter Ben Emmerson visited Pakistan within the scope of investigation conducted by United Nations on effects of spy aircraft attacks and murders targeted to civilians. Emmerson, here has talked with senior government officials, spy aircrafts' victims and FATA tribal leaders. After the visit, he published a statement addressing many key issues including whether Pakistan gives tacit consent for USA's attacks or not. According to officials' statements, the news is wrong that Pakistan is giving secret consent for the use of spy aircraft by another country within its own territory: a comprehensive research made in governmental records couldn't reveal even the slightest evidence regarding such an approval has been given. Officials, at the same time, are indicating the statements of Pakistan in front of the United Nations; likewise in the aforementioned statements, this position is being highlighted and Pakistan is calling for the use of spy aircraft must be terminated immediately within its territory.

Meanwhile about the numbers of civilian loss, it is said in the statement as follows: “Judging from information given by Special Reporter; at least 330 spy aircraft attacks occurred on the territory of Pakistan since 2004 pursuant to the Ministry of Foreign Affairs statistics. According to the records; total death

toprak bütünlüğü, bağımsızlığı, birliği ve egemenliğine saygı duymaya davet ediyor. Bu; en güçlü şekilde benimsememiz gereken bir çabadır.”

Uzun ve korkunç bir sessizliğin ardından, Amerika'nın hedefli cinayetlerinde casus uçak kullanımına AB'den ilk muhalefet işaretleri gelmeye başladı. Avrupa Parlamentosu'nun üç üyesi, bu konuda geniş kapsamlı bir toplantı düzenlediler ve gerek parlamenterlere gerekse araştırmacılara ACLU ve Ben Emmerson tarafından brifing verildi. Avrupa Parlamentosu'nun iki alt komitesinin önümüzdeki ay Amerika'nın programını daha da incelemek üzere bir oturum gerçekleştireceği açıklandı. Amerika'nın casus uçak kullanımını mercak altına almanın yanı sıra, AB'nin masaya yatırması gereken bir diğer mesele ise; Ben Hayes'in mükemmel raporunda ayrıntılandırıldığı gibi, İsrail'in casus uçak üretiminin Amerika tarafından sübvansede edilme şeklidir.

Casus uçakların gizliliğine meydan okunması

ACLU, Amerika'nın casus uçak kullanımına dair ayrıntıların ortaya çıkarılmasına dair süregiden çalışmasında bir zafer elde etti: Temyiz mahkemesi, daha önce verilmiş bir kararı reddederek, CIA'in ACLU'nun Bilgi Edinme Hakkı çerçevesinde casus uçak kullanımına dair bilgi talebine tam yanıt vermesi gerektiği konusunda ısrarcı oldu.

Bununla birlikte, bu kararın anlamı, casus uçak kullanımına ilişkin her bilginin derhal açığa çıkarılması değildir; keza bu konudaki gizlilik ortamı halen devam etmektedir. Aslında, Afganistan'da Amerika'nın gerçekleştirdiği bir dizi aylık casus uçak saldırısı hakkında kısa süren (sadece 3 ay) bir açıklık döneminin ardından, Amerikan ordusu, bu konuda daha fazla veri yayımlamayı reddede-

number resulted from these attacks are at least 2200. Not to mention that at least 600 people suffered from injuries. The Special Reporter stated that the government was able to confirm the death of at least 400 civilians as a result of spy aircraft attacks. Further around 200 people were regarded in non-combatant category. According to officials' explanations, these figures may result in paying insufficient attention to civilian dead numbers due to obstacles in front of the effective investigation in the field and incomplete reporting.” About the effects of spy aircraft attacks in Waziristan: In the interviews made with the delegation consisting of tribal owners coming from North Waziristan, according to the information given to the Special Reporter, spy aircraft attacks are arising civilian casualties routinely and adult men groups performing daily dealings are becoming routine victims of these attacks. From the point of a view unfamiliar with Pashtun tribal traditions, it is noted that there is an extremely real risk like wrong determination of targets: Because, all Pashtun tribe members, have an appearance similar to Taliban members: Same (and generally the kind that can't be distinguished) clothes and bearing weapons of all of them at any moment is only one example of this. They are pointing this kind of attack threats creating fear before all the community by stating that civil casualties have now become a daily reality.

According to their statements; spy aircraft attacks tore existing tribal structures, destroyed life styles. Local tribal laws – so Pashtunwali – stipulate taking revenge against a death and it may lead to a desire like trying to taking revenge against spy aircraft attacks among especially young men and this situation in turn could result in radicalization of a new generation. United States responded with a softened content response by saying that it will give a more detailed response after seeing the entire report and it is in “a strong working relationship” with Pakistan. Our regular readers would know that United States is on the ground of a similar “well-functioning relationship” with Yemen. On 7 March, when American officials attended to the top level “Friends of Yemen” meeting in the centre of London, Dr. Peter Schaapveld – he is psychological trauma assessment expert – was representing his findings about psychological effects of spy aircraft attacks to the House of Representatives. Dr. Schaapveld visited Yemen on behalf of human rights defense organization Reprieve and made interviews with 28 victims. Almost 99% of those had traumatic disorders. According to his speech; the constant presence of spy aircrafts meant that: Residents of the area permanently have been dragged into trauma again and again and it was quite difficult to get rid of this situation.

However, according to the statement of Dr. Schaapveld, the most shocking information obtained from psychology clinics is the impact on children. Children “have lost their lights” and were looking glumly. He offered eight years old Yasmin (nickname) as an instance. This child was living adjacent to a house targeted during a spy attack. “According to his father's statement, the girl was vomiting every day; was hearing constant aircraft or spy aircraft sound,” said by Dr. Schaapveld. With their own expressions he was saying “I'm afraid that sort of things because throwing missiles”. One mile away from the place where the physician presented these terrible findings, at the meeting of Friends of Yemen, USA Deputy foreign minister William Burns, was telling the following lines to diplomats (accompanied by a stern facial expression): “While Yemenis is working bravely for re-construction of their country, extremists and their patrons are striving to demolish this environment. Co-chairmen are inviting all groups to respect the principle non-interference in the internal affairs and Yemen's territorial integrity, independency, unity and sovereignty. This is an effort that we must adopt it in a strongest manner.” After a long and horrible silence, first opposing signs have started to come from EU for the use of spy aircrafts in targeted murders of USA. Three members of European Parliament arranged a comprehensive meeting on this matter and a briefing was given to either parliamentarians or researchers by ACLU and Ben Emmerson. It was announced that two sub-committees of European Parliament will realize a session in order to scrutinize further the USA's program in the next month. As well as getting USA's spy aircraft use under the spotlight, another matter required to be talked over by EU is; as detailed in perfect report of Ben Hayes, subsidization way of Israel's spy aircraft manufacturing by USA.

Challenging to the secrecy of spy aircrafts

ACLU achieved a victory in its ongoing effort with regard to uncovering the details concerning the use of spy aircrafts by USA: The court of appeal insisted on CIA must fully reply the information request of ACLU regarding the use of spy aircraft within the framework of Right of Getting Information, by rejecting a decision made previously.

However, the meaning of this decision is not immediate disclosure of all information concerning the use of spy aircraft; because the confidentiality on this subject has still been continuing. In fact, after an interval period (only 3 months) lasted shortly about a series of monthly spy aircraft attack carried out by USA in Afghanistan; the US army is refusing to issue further

diyor ve eğer daha önce açıkladıysa websitesinden bu verileri silmeye başladı. Araştırmacı Gazetecilik Bürosu'nun aktardığına göre, bu veri, "ABD'nin ve müttefiklerinin Afganistan'daki hava saldırılarında casus uçakların giderek daha fazla rol oynadığını da gösterir nitelikte." Keza, dört hava saldırısından biri, artık casus uçaklarla gerçekleşiyor.

Bu hafta, Drone Wars UK'ye, İngiltere'nin Afganistan'daki casus uçak saldırılarının sayısı hakkında İngiliz Savunma Bakanlığı'ndan, bir bilgi talebine yanıt olarak, gözden geçirilmiş veriler ulaştı. Söz konusu rakamlar şunu gösteriyor: İngiliz casus uçakları, Afganistan'da 1 Ocak 2013 tarihine kadar 363 casus uçak saldırısı gerçekleştirmiş. Veriler, ayrıca geniş çaplı GBU-12 (Paveway) bombaları ile küçük çaplı Hellfire füzeleri arasında kullanılan, ancak 2012 yılında hiç kullanılmamış olan silahları da listeliyor. Acaba, bunun sebebi, daha geniş çaplı bombaların yarattığı yan hasar korkusu mudur, merak ediyoruz?

Amerika, casus uçak operasyonlarını yoksa İngiltere üzerinden mi gerçekleştiriyor?

Geçtiğimiz hafta pazar günü Mail'de yayımlanan bir rapor; Amerika'nın Cibuti'deki üssünün – Camp Lemonnier- Oxfordshire'deki Amerikan istihbarat üssüyle doğrudan bağlantılı olduğunu ortaya çıkardı. USAF Croughton, İngiltere'de Amerikan istihbarat üslerinin bir ağının parçası olup, bu ağın başında Yorkshire'a bulunan Menwith Hill yer alıyor. Amerikan casus uçaklarının Yemen ve Kuzey Afrika'nın diğer ülkeleri üzerinden faaliyet gösterdiği Cibuti'deki Camp Lemonnier ile İngiltere arasında güvenli askeri iletişim bağlarının varlığı, Croughton ve Menwith Hill'in Amerika'nın bu bölgedeki casus uçak uçuşlarından gelen istihbarat ve videoları hiç kuşkusuz analiz ettiğini gösteriyor. Öte yandan, İngiltere'deki Amerikan personeli tarafından bu şekilde elde edilen ve analiz edilen bilgilerin, doğrudan Amerika'nın casus uçak saldırılarını iletirmek için kullanılabileceği de olasılık dahilindedir.

Pazar günü Mail'de, ayrıca, birçok belgeden aktarımlarda bulunulmuştur. RAF Waddington, ilk kez İngiltere topraklarından gelip Afganistan üzerinden geçerek İngiliz Reaper türü casus uçakların çalışması için hazır hale getirildi. Bu zamana değin İngiliz casus uçakları, Nevada'daki Creech Hava Gücü üssünden kontrol edildiler.

Bu belgelerin gösterdiği şey ise; personelin, Amerikan güvenlik onayı bulunan RAF Waddington'da çalışmak üzere işe alındığıdır. Bu şu anlama gelmemektedir: Amerika, Waddington dışında casus uçakları çalıştırıyor. Daha ziyade, bu belgeler şunu teyit etmektedir ki, USAF, RAF ile bilgi paylaşmaktadır – kuşkusuz bu bilgi paylaşımı ters yönlü de olabilmektedir. Dolayısıyla, Amerika'nın güvenlik gereksinimi, Waddington'da bir personel kadrosuna onay vermesi sonucunu doğurmuştur.

Son olarak, bu hafta açıklanan bir diğer bilgi ise, CIA'in Suriye'de olası casus uçak saldırıları için "İslami aşırılık yanlıları" üzerinden istihbarat toplamasıdır. Bu durum, ABD'nin dünya çapında ölümcül casus uçak operasyonlarını yaygınlaştırmayı sürdürdüğünü göstermektedir. Buna rağmen, Amerikan düşünce kuruluşu –Project 2049 Institute- dünyanın dikkatini şu tehdide çekmek istiyor: Çin'in casus uçak geliştirme girişimlerindeki artış. Belki de, hiç şaşırtıcı olmayacak bir şekilde, Project 2049 Enstitüsü yönetim kurulu üyeleri arasında Amerika'nın Savunma eski Bakan yardımcısı ve BAE Systems ve Heritage Vakfı'nın temsilcileri yer alıyor. Çin'in, dünya çapındaki askeri süpergüçlerden biri olarak askeri ve sivil casus uçak gamını geliştirmesi, son derece endişe verici bir durum – özellikle de nükleer silahların yaygınlaşması konusunda. Bununla birlikte, Amerikan bir düşünce kuruluşunun Çin'in casus uçak geliştirme konusunda -Amerika'nın casus uçak kullanımı ele alınmaksızın iddialarda bulunması- küresel barış ve güvenlik açısından risk doğurduğu yönünde iddialarda bulunulması, ironiden öteye geçmemektedir.

<http://www.globalresearch.ca/the-globalization-of-drone-warfare/5327649>

data on this subject and if it have explained beforehand it started to delete these data from the website. According to the Bureau of Investigative Journalism, this data demonstrates that "spy aircrafts have been playing an increasingly greater role in air strikes of USA and its allies in Afghanistan." Also, one in four air strikes is now realized with spy aircrafts.

This week, a reviewed data reached to Drone Wars UK, in response to a request for information, from the British Ministry of Defense about the number of spy aircraft attacks in Afghanistan by England. The aforementioned numbers shows that: England spy aircrafts have carried out 363 spy aircraft attacks until the date of 1 January 2013 in Afghanistan, The data are also listing the weapons used ranging between large-caliber GBU-12 (Paveway) bombs and small-caliber Hellfire missiles, but never used in the year of 2012. I wonder whether the reason of this is the fear of collateral damage caused by wider-caliber bombs, we are curious?

Or, Is the United States carrying out spy aircraft operations over Britain?

A report which was published in the Mail on Monday last week, revealed that the base of USA in Cibuti – Camp Lemonnier – is directly connected with the American intelligence base in Oxfordshire. USAF Croughton is a part of the network of American intelligence bases in England, and Menwith Hill in Yorkshire is taking place at the helm of this network. The presence of secure military communication ties between England and Camp Lemonnier in Cibuti where American spy aircrafts are operating over Yemen and other countries of North Africa, proves that Croughton and Menwith has no doubt been analyzing the intelligence and videos coming from spy aircraft flights of United States in this region. On the other hand, it is also within the probability that these information thus obtained and analyzed by American staff in England, might be used directly in order to advance spy aircraft attacks of USA.

In the Sunday's Mail, additionally, citations from many documents were included. RAF Waddington was made available for operation of England Reaper kind spy aircrafts which for the first time will pass through Afghanistan by coming from British territory. Until this time, British spy aircrafts had been controlled from Creech Air Force base in Nevada.

And the thing showed by these documents that; the personnel have been employed in order to work in RAF Waddington having American security approval. This does not mean that: United States has spy aircrafts operated out of Waddington. Rather, these documents confirm that, USAF is sharing information with RAF and no doubt this information sharing may be in the opposite direction. Therefore, security requirement of United States has resulted in confirmation of a personnel team in Waddington.

Finally, another information announced in this week is, CIA's gathering intelligence over "Islamic extremists" for possible spy aircraft attacks in Syria. This situation shows that USA is continuing to spread deadly spy aircraft operations across the world. In spite of this, American think-tank organization – Project 2049 Institute – wants to draw attention of the world to this threat: The increase in China's attempts for developing spy aircrafts. Perhaps, unsurprisingly, United States former Deputy Minister of Defense and BAE Systems and Heritage Foundation's representatives are taking place among the Project 2049 Institute members of executive board. China's developing military and civilian spy aircraft range as one of the military superpowers worldwide is an extremely worrying situation – especially about the becoming widespread of nuclear weapons. However, an American think-tank organization's claim about China's developing spy aircrafts – asserting claims without addressing the use of spy aircrafts by USA - is creating risks in terms of global peace and security doesn't go beyond irony.

<http://www.globalresearch.ca/the-globalization-of-drone-warfare/5327649>

ORTA DOĞU'DA AZALAN SU KAYNAKLARI TÜRKİYE İÇİN HAZIRLANAN YENİ BELA: SINIR AŞAN SULAR

DIMINISHING WATER RESOURCES IN THE MIDDLE EAST NEW PROBLEM PREPARED FOR TURKEY: TRANSBOUNDARY WATER

**ABD Ulusal İstihbarat Konseyi'ne göre
"Önümüzdeki 10 yıl içinde dünyanın
birçok bölgesinde istikrarsızlık ve siyasi
kriz riski yaratan su sorunları yaşanacak.
Su sorunundan en çok Kuzey Afrika, Orta
Doğu ve Güney Asya etkilenecek. Yeterli
su bulma zorlaşırken ortak havzalardaki
su, baskı aracı olarak kullanılacak ve terör
eylemlerinin hedefi haline gelecek."**

Turquie Diplomatique

Dünya yörüngesindeki uydulardan edindikleri bilgileri kullanan Amerikalı araştırmacılar Ortadoğu'nun zaten zengin olmayan yeraltı su kaynaklarının büyük çapta azaldığını belirledi. Bilimadamları yerel su çatışmalarını kışkırtma tehlikesi yaratan bu kaybın iklim değişikliğinin de etkisiyle giderek artacağı görüşünde. Dicle ve Fırat nehirleri Türkiye'den sonra Suriye ve Irak'tan geçerek Basra Körfezi'ne dökülüyor. Ancak nehirlerin çıkış yeri Türkiye'nin Kürt nüfusun yoğun yaşadığı güneydoğu bölgesi. Türk hükümeti bölge ekonomisini kaldırmak amacıyla nehirler üzerine yirmiyi aşkın baraj inşa etti. Colorado Üniversitesi'nde görevli Katalyn Voss, Türkler'in siyasi ve sosyal nedenlerle mümkün olduğu kadar çok suyu kendi topraklarında kullanmak istediğini söylüyor.

Türkiye'de kullanılan su, güneye komşularına gitmiyor. Bölge 2007'de kuraklık yaşadığında Irak ve Suriye'de tarım üretimi büyük çapta düştü ama Türkiye fazla etkililenmedi. Voss ve grubuna göre Dicle ve Fırat üzerindeki barajlar Türkiye'nin tarım üretimini azaltta tuttu. Ancak Voss, Türkler'in kuraklık sırasında su miktarını aynı düzeyde tutmasının Suriye ve Irak'a akan suyu azalttığını ve sonuçta bu iki ülkenin başka seçenekler bulmak zorunda kalarak yeraltı su kaynaklarına yöndediklerini ve bunları fazlasıyla kullandıklarını söylüyor.

Bölgede mevcut su kaynakları ve kullanımı ile ilgili bilgiler sınırlı ve genellikle gizli. Bu yüzden Voss ve grubu uzay araştırmalarına başvurmuş ve yerçekimindeki hassas oynamaları ölçen dünya yörüngesindeki uyduların verdiği bilgileri kullanmış. Edindikleri bilgi, Dicle ve Fırat nehirlerinin çevresindeki bölgenin 2003 yılından 2009'a kadar yerüstü ve altında 144 bin kilometre küp su kaybettiğini göstermiş. Voss bu miktarın hemen hemen Ölü Deniz'in suyuna eşit olduğunu ve bu suyun çoğunun yeraltından pompalandığını söylüyor. Bunu çok edici bir gelişme olarak niteleyen Voss, iklim değişikliğinin tahmin edilen etkileri de gözönüne alındığında gelecek için hiç de iyimser olmadığını vurguluyor. Voss'a göre bölge giderek kuruyacak, kuraklıkların şiddeti ve sayısı giderek artacak. Voss bunu önlemek için aynı nehir havzasını kullanan üç ülkenin su kaynaklarının gelecekte nasıl kullanılacağı konusunda anlaşmaları gerektiğini söylüyor. Oregon Eyalet Üniversitesi Su Enstitüsü Başkanı Todd Jarvis, Voss grubunun kullandığı uyduların yer sathında yapılmış ölçümlerle doğrulanması gerektiği görüşünde. Ancak bunu yapmak kolay değil çünkü bölge ülkeleri ellerindeki su bilgilerini bir ulusal güvenlik olayı olarak görüyor.

Todd Jarvis bu açıdan Voss grubunun araştırmasının önemli olduğunu, çünkü sorunu gün ışığına çıkarmanın ötesinde bir işlev gördüğünü söylüyor. Jarvis'e göre araştırma ne kadar su kaybı olduğunu belirlemenin ötesine geçerek şu soruyu gündeme getirdi: Voss grubunun bilgilerini su kaynaklarının idaresinde ortak bir yaklaşım izlemek için kullanılabilir miyiz? Jarvis, uzaydan sağlanan bu tür bir bağımsız bilginin dünya sularını paylaşmada daha iyi yollar bulmaya çalışan yetkililer için yararlı bir araç olabileceğini söylüyor. Çünkü suyun çok değerli ve giderek azalan bir doğal kaynak olduğunda herkes görüşbirliği içinde. (14)

*According USA National Intelligence Council,
"Water problems causing political crisis risks and
instability in many regions of the world will be
experienced in the coming 10 years. North Africa,
Middle East and South Asia will be mostly affected
from water problem. While finding sufficient water
becoming difficult, the water in common basins
will be used as a tool of oppression and will
become target of terrorist actions"*

American researchers, who are using information acquired from satellites in the orbit of the world, determined that Middle East's groundwater resources already not abundant have been diminished substantially. Scientists believe that this loss which creates incitement danger for local water clashes will rise increasingly due to the effect of climate change. Tigris and Euphrates rivers are being poured to the Persian Gulf through Syria and Iraq after Turkey. However the origin point of these rivers is the southeast region of Turkey where Kurdish population is densely inhabited. Turkish government constructed dams in excess of twenty over the rivers for the purpose of developing the economy of this region. Katalyn Voss from the Colorado University, Turks desire to use water as much as possible in their territory due to political and social reasons.

The water used in Turkey doesn't go the south, its neighbors. When the region suffered draughty in 2007, agriculture production dropped on a large scale in Iraq and Syria but Turkey was not affected much. According to Voss and his group, the dams on the Tigris and Euphrates had sustained the agriculture production of Turkey. However Voss says that Turks' keeping the amount of water at the same level during draughty decreased the flowing water to Syria and Iraq and ultimately these two countries were obliged to find other options, so they headed towards groundwater resources and used them exceedingly. The information related to existing water sources and their usage in the region is limited and usually hidden. For this reason Voss and his group have applied to space researches and have used the information given by satellites in the orbiting earth measuring the precise

fluctuations in gravitation. The obtained information has showed that the region around the Tigris and Euphrates rivers had lost 144 thousand cubic kilometers underground and aboveground water from the year of 2003 to 2009. Voss says that this amount is nearly equal to the water of Still Sea and most of this water had been pumped from underground. Voss, who qualifies this as a shocking development, stresses that the climate change is not optimistic at all for the future if its estimated effects are considered. In Voss's opinion the region is going to dry gradually, severity and number of draughts will rise increasingly. Voss says that the three countries using the same river basin must agree about how water sources will be used in the future in order to prevent this. Oregon State University Water Institute Head Todd Jarvis thinks that satellite information used by Voss group is required to be confirmed with measurements made at the surface of ground. However to do this is not easy because the countries in this region are regarding the water information in hand as a national security matter. Todd Jarvis says that the research of Voss group is important in this respect, because it has a function beyond bringing the problem to light. According to Jarvis, the research raised this question by going beyond the determination of how much water was lost: can we use the information of Voss group in order to follow a common approach in management of water sources? Jarvis says that this kind of independent information provided by the space may be a useful tool for the authorities who are trying to find better ways for sharing the world water. Because everybody agrees that water is very a precious and gradually dwindling natural resource. (14)

BANKACILIK BİRLİĞİ, AB'Yİ BÖLEBİLİR BORÇ EURO'NUN DÜŞMANI

*THE UNION OF BANKS CAN BREAK EU APART
DEBT IS ENEMY FOR EURO*

Euro Bölgesi üç yıldır devlet borçları kriziyle boğuşuyor. Kapatılması mümkün görünmeyen kamu borçlarının yanı sıra, ayağını yorganına göre uzatmayıp bol keseden harcayan özel hanelerin borçları da astronomik boyutlara vardı. Euro Bölgesi'nin kamu ve özel borç yükü, borç affının yakında yeniden gündeme geleceğine işaret ediyor. Aksi takdirde devlet iflaslarının önlenmesi mümkün olmayacak.

The Euro Zone has been grappling with state debts crisis for three years. As well as public debts improbable to be paid off, the debts of private households have reached to astronomic dimensions because of lavishing abundantly without arranging expenditures according to their income. The Euro Zone's public and private debt burden indicates that debt forgiveness soon will be brought to the agenda again. Otherwise it won't be possible to prevent states' bankruptcies.

Zhang Danhong

Madrid'de yaşayan İrene Gonzales, ondan önce ve ondan sonra da milyonlarca İspanyol'un yaptığı gibi bundan on iki yıl önce az peşinatla pahalı bir apartman daireesi satın aldı. Kredi faizlerinin çok düşük olmasından ve ev alanlara devletin sağladığı vergi indiriminden o da yararlanmak istemişti. Ama krizle birlikte dairenin değeri düştü. Üstelik İrene de artık eskisi kadar para kazanamıyor. Borcun geliri aşması iflas anlamına geliyor. İrene de çoktan müflis. Faiz ve taksit ödeyecek durumda değil. Daireyi sattığı takdirde elde edeceği fiyat kalan borcu kapatmaya yetmeyecek. Çaresizlik içinde evden çıkarılacağı günü bekliyor.

Yüz binlerce İspanyol ailesi de İrene gibi evinden zorla tahliye edilme tehlikesiyle karşı karşıya. İspanya'nın borcu 2,5 trilyon Euro'yu aştı. Özel hanelerin borçları bu meblağın yüzde 70'ini tutuyor. Bu durumdaki tek ülke İspanya değil. Euro Bölgesi'ndeki kamu borç yükü Gayrı Safi Yurtiçi Hâsıla'nın yüzde 90'ını bulurken özel borçlar Euro ülkeleri milli gelirinin üç katına denk geliyor. Avrupa Ekonomik Araştırmalar Merkezi Clemens Fuest bu borçların neden birbirine karıştırılmayacağını şöyle izah ediyor: "Özel sektörün kendine borçlandığını unutmamak lazım. Yani birinin borcu, diğerinin alacağı sayılır."

İrene Gonzales bankasına borçlu. Borcunu ödeyemediği için banka alacağını tahsil edemeyip zarar hanesine yazmak zorunda kalacak. Çok sayıda kredi müşterisi ödeme yapamaz duruma düştüğü takdirde bankanın geleceği tehlikeye girecek.

İspanyol bankaları gayri menkul balonunun patlamasıyla krize sürüklendi. Devlet geçen yıl Euro İstikrar Fonu'ndan 40 milyar çekerek bankaları kurtardı ve bankaların borcuna kefil oldu. Bankalar dipsiz kuyuya dönerse İspanya da, özel bankaları kurtarmak için 70 milyar harcadıktan sonra Euro kurtarma şemsiyesine sığınan İrlanda'nın akıbetine uğrayabilir. Bu da devlet borçlarıyla özel borçların kesin çizgiyle birbirinden ayrılamayacağını gösteriyor. Ekonomist Fuest borçlanmanın mutlaka kötü olmaması gerektiğini, çünkü işletmelerin kredi almadan yatırım yapamayacağını ve kredi ilişkilerinin refahın temeli olduğunu ifade ediyor.

Özel borçlar kamulaştırılıyor

İktisat Profesörü Hanno Beck, borçlarla gelir ve katma değer yaratma gücü arasındaki bağlantı bozulduğu takdirde problemlerin başlayacağına işaret ediyor. Avrupa Ekonomik Araştırmalar Merkezi Başkanı Clemens Fuest bazı Euro ülkelerinin bu sınırı aştığını ve yatırımcının borçlu ülkelere bakışını değiştiren ortak para biriminin bunda önemli rolü olduğunu belirtiyor. Nitekim devalüasyon tehlikesinin ortadan kalkması yatırımcıya cazip gelmiş, faizlerin düşmesi de özel haneleri daha fazla borçlanmaya özendirmişti. Aşırı borçlanma sadece Avrupa'nın güneyindeki kriz ülkelerinin sorunu değil. Hollanda'daki özel hanelerin borçları net gelirlerinin 250 katını buluyor. Almanya'da ise, sıfır faizle para tasarruf etmek yerine ucuz krediyle betona yatırım yapmak daha cazip geldiğinden, gayri menkul kabcacı oluşmaya başladı. Avrupa Merkez bankası sıfıra yakın faiz politikasını sürdüreceğini duyurdu. Ticari bankalar Merkez'den neredeyse bedavaya para temin edebildiği için, tasarruf hesaplarına son derece düşük faiz ödüyor. Enflasyon oranının tasarruf faizini aşması finansal baskı yaratıyor ve borcu olan bundan kârlı çıkıyor.

Her kurtarma operasyonunda özel borçlar devlet borcuna dönüştüğü için bütün ülkelerin or veya geç enflasyonla borç eritme yoluna başvurması beklenebilir. Profesör Hanno Beck bunun en gayri adil krizden çıkış yolu olduğunu söylüyor. "Öncelikle düşük gelirli ve değerli mala yatırım yapma gücü olmayan kesimler enflasyon yüzünden ezilir." diyen Hanno Beck, enflasyonun aslında nakit bulundurandan alınan bir çeşit vergi olduğunu, sezdirmeden alındığı ve onay gerektirmediği için de enflasyonun son derece antidemokratik bir yöntem olduğunu vurguluyor.

Profesör Beck borçları ödemenin en doğru yolunun vergileri arttırmak olduğunu, ancak en dürist ve en şeffaf çözüm olduğu için politikacıların

Irene Gonzales, living in Madrid, purchased an expensive apartment with a low advance payment twelve years ago as millions of Spanish people have been doing before and after her. She has also wished to take advantage of credit interest rates' being too low and tax reduction provided by government to house-buyers. But the value of the apartment dropped with the crisis. Moreover Irene no longer can earn money as before. If the debt exceeds income, this means bankruptcy. Irene is also bankrupt long since. She can't afford to pay interest and installment. If she sells the apartment, the money to be obtained won't be sufficient to pay off the remaining debt. She is waiting in desperation for the day to be removed from the house.

Hundreds of thousands Spanish families are encountered with the danger of forced eviction from their homes like Irene. The debt of Spain has exceeded 2,5 trillion Euro. The debts of private households account for 70 percent of this amount. The only country in this circumstance is not Spain. While public debt burden in Euro Zone is reaching 90 percent of Gross Domestic Product, private debts are corresponding to three times of Euro countries' national income. European Economics Researches Center Chairman Clemens Fuest explains why these debts can't be mixed with each other: "It should be kept in mind that private sector borrows for itself. So one's debt is deemed other's receivable."

Irene Gonzales is owed to the bank. The bank will has to write in loss part for not being able to collect its credit because she can't pay the debt. The future of the bank will be in jeopardy in case of a large number of credit customers can't afford to make payments.

The Spanish banks have been dragged into crisis upon bursting of real estate bubble. The Government rescued the banks by drawing 40 billion from Euro Stabilization Fund last year and stood surety for the debts of banks. If the banks turn into bottomless wells, also the Spain can end up like Ireland which has sheltered under the Euro saving umbrella after spending 70 billion for rescuing the private banks. This proves that state debts and private debts couldn't be separated from each other with definite lines. Economist Fuest expresses that borrowing shouldn't be always

buna yanaşmayacağını söylüyor. Alman iktisatçıya göre Yunanistan, İspanya ve Portekiz borçlarını hiçbir zaman ödeyemeyeceği için borç affının yeniden gündeme geleceğine kesin gözüyle bakıyor. Evinin borcunu ödeyemediği için bireysel iflas eden İrene Gonzales gibi ülkesi İspanya da ilerde alacaklılarıyla devlet iflasını görüşmek zorunda kalabilir.

Avrupa rüyası 2008 yılındaki ekonomik krizden bu yana parlaklığından çok şey yitirdi. Bazı ülkelerde AB'yi savunamlar geri çekilmiş durumda. AB dostu Almanya'da da AB karşıtı bir parti ortaya çıktı. Kriz şimdi sadece ekonominin değil, ortak kimliğin de tehlikeye girdiği yeni bir boyut kazanma yolunda. Avrupa'yı Bankacılık Birliği ile zorla beslemek, Avrupa projesini kurtarmak için zorunlu görülebilir. Ancak burada önemli olan soru, bunun başka düzlemlerde de istenip istenmediği. AB üyesi ülkelerdeki liderlerin güç kaybetmesiyle demokrasi konusundaki açık daha da büyüyecektir. Peki, Avrupa Birliği vatandaşları bunu sineye çekebilir mi? Almanya'nın dünyaca ünlü markalarından Würth'ün üretim müdürü Ralf Gehringer, Avrupa borç tahvili çıkarılmasının Euro'nun kurtarılmasına katkıda bulunacağını belirtiyor ve ekliyor "Uzun vadede Almanya'daki eyaletler arası mali dengeleme sisteminin Avrupada da uygulanması gerekir. Ne var ki bu sistem, zayıf ülkelere göre daha fazla kaynak aktarmak zorunda kalacak olan zengin ülkelerin hoşuna gitmeyebilir."

"Kurtarma politikaları sorumlu"

Finans uzmanı Wolfgang Gerke'ye göre Yunanistan'ın çoktan bir yeniden yapılanma programının refakatinde Euro Bölgesi'nden çıkması gerekliydi. Ancak bu yöndeki tartışmalar sona ermiş görünüyor. Ancak talihini Euro Bölgesi dışında aramaya başlayan bir ülke daha var, o da üçüncü sorunlu ülke olan Kıbrıs Cumhuriyeti. Yapılan güncel bir ankette Kıbrıs Rum kesiminde halkın yüzde 67'si euroyu istemiyor. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Troyka'dan 10 milyar kredi alabilmesi için halkın 13 milyar dolayında tasarrufa gitmesi şart koşulmuştu.

bad, because enterprises can't make investments without receiving loans and credit relationships are the basis of the prosperity.

Private debts are being nationalized

Economics Professor Hanno Beck points out that problems will start if the relationship between debts and income and added value creation power is impaired. European Economics Researches Center Chairman Clemens Fuest specifies that some Euro zone countries have exceeded this limit and the common currency changing the view of investor to indebted countries has an important role in this. Likewise the elimination of devaluation danger has been appealing for investors, and the fall in interest rates has encouraged private households to borrow much more. Excessive borrowing is not a problem only for crisis countries at the southern Europe. Debts of private households in Netherlands are 250 times greater than their net incomes. And in Germany, real estate bubbles have started to form because of investing in concrete with cheap credits is more attractive in spite of saving money through zero interest. European Central bank announced that interest policy close to zero will be continued. Commercial banks are paying extremely low interest for savings accounts because they can acquire money for almost free from the Center. The inflation ratios exceeding the savings interest creates financial pressure and those indebted come out ahead from this. It may be expected that all countries sooner or later resort to debt melting with inflation because of private debts are turning into state debt in each rescue operation. Professor Hanno Beck says that this is the most informal fair way out of the crisis. Hanno Beck, who says that "Firstly those who have low-income and are unable to make investment in valuable property are crushed due to inflation", emphasizes that the inflation is a kind of tax collected from those keeping cash, and actually the inflation is an extremely antidemocratic method because of not necessitating consent and collecting on the sly. Professor Beck says that the most correct way for paying debts is to increase taxes, however politicians won't go along with this because of being the most honest and transparent solution. According to German economist, he believes certainly that debt forgiveness will become a current issue again because of Greece, Spain and Portugal never will be able to pay their debts. The Spain, country of Irene Gonzales who individually went bankrupt because of couldn't pay the debt of her house, may also be forced to negotiate state bankruptcy with its creditors in the future like her.

European dream has lost much of its luster from the economic crisis in the year of 2008. In some countries EU proponents are in retracted position. An anti-EU party has appeared in EU friend Germany. Now the crisis is on the way of gaining a new dimension where not only the economy but also the common identity is jeopardized. To feed the Europe with Union of Banks may be considered as obligatory in order to rescue European project. However the important question here is whether this is wanted in other planes. The gap about democracy will further expand upon losing power of leaders in EU member states. Well, can European Union citizens endure this resignedly? Ralf Gehringer Production manager of Würth, which is among the world famous brands of Germany, states that issuing European debt bonds will contribute to the rescue of Euro and adds that "Inter-state financial equalization system in Germany is needed to be implemented also in Europe in the long term. However this system may not be pleasing for rich countries which will be forced to transfer resources more than poor countries."

"The recovery policies are responsible"

According to financial expert Wolfgang Gerke, Greece already had to leave the Euro Zone in company with a restructuring program. However the discussions towards this seem to be ended. However there is one more country which started to seek its fate out of Euro Zone, it is the third problematic country Republic of Cyprus. 67 percent of the people don't want euro in Greek Cypriot side in a current survey conducted. It has been stipulated to make savings of around 13 billion by the

Lefkoşa'nın kısa bir süre önce Brüksel'e gönderdiği yardım çağrısı, yanıtız kaldı. Finans uzmanı Gerke, Kıbrıs Cumhuriyeti, Yunanistan ve Portekiz'de halkın çaresiz durumundan AB'nin kurtarma politikalarının da sorumlu olduğunu şöyle ifade ediyor. Gerke, "Bankaların kurtarılmasına çalışıldı. Uluslararası büyük mal varlıkları kurtarıldı ama sorunların baş göstermesinde en az payı olan halkın omuzlarına bunun sorumluluğu yüklendi." diyor.

Güven Bunalımı Derin

Güncel bir ankete göre Avrupalıların yarısı artık Avrupa Birliği'ne güvenmiyor. Borç krizi Avrupa Birliği'ne (AB) duyulan güveni sarsıyor. Washington'daki Pew Research Center'in sekiz AB ülkesinde yaptığı araştırmadan bu sonuç çıkıyor. Raporda, yarım yüzyıldır devam eden Avrupa'yı birleştirme gayretlerinin Euro krizine kurban gittiği ve krizin "Tek Avrupa olma" tutkusunu zayıflattığı dile getiriliyor. Oysa kriz sadece Avrupalıların derinde yatan farklılıklarını ortaya çıkardı. Kriz patlak verdiğinden ve ortak ülkeler arasındaki sürüşmelere paralel olarak, para birliğinin zaten kötü olduğunu söyleyenler artmaya başladı. Ortaya atılan tez, Euro'ya geçişin ekonomik değil de siyasi bir karar olduğu. Ortak para birimi kimine göre, yeniden birleşen Almanya'nın dizginlenmesi, kimine göre ise Almanya'nın ortakları üzerinde tahakküm kurabilmesi için düşünülmüş. Euro'ya geçiş sürecini yakından izleyen Princeton Üniversitesi öğretim üyesi tarihçi Howard James, iki tezin de doğru olmadığını ve Avrupa ortak biriminin, 1970'li yılların döviz kurlarındaki şiddetli dalgalanmalarından korunma amacıyla ihdas edildiğini söylüyor. James'e göre, 'Avrupalılar, dünya istikrara kavuşmayacaksa hiç olmazsa Avrupa kendi merkez bankasıyla istikrar bulsun.', dediler.

Euro ülkelerine bütçe açığı ve borç yüküyle ilgili üst sınır getiren Maastricht kriterleri istikrar arzusunun ifadesiydi. Ancak aralarında Almanya ve Fransa'nın da bulunduğu birçok ülke bu kriterlere uymadı. AB Komisyonu da üyeler arasındaki ekonomik bütünlüşmeyi daha ılıyeri götürmek için çalışıyordu. İktisat tarihçisi Werner Abelshauser, "Amaç bütün Euro ülkelerinde aynı kuralları geçerli kılmaktı.", diyor ve ekliyor: "Kuralların herkes için geçerli olması iç pazar açısından çok önemli. Ancak şartların eşitlenmesi Avrupa'daki ekonomi kültürü çeşitliliğine uymuyor. Bunun anlamı, birinin işine gelenin, bir diğerinin işine gelmemesidir."

Kültür farkı

Werner Abelshauser farklı ekonomi kültürünün, çalışkanlık ya da dakiklık gibi vasıflarla ölçülemeyeceğini ve çok uzun bir sürede meydana gelen sosyo-ekonomik yapılanmanın neticesi olduğunu belirtiyor. Örneğin, milli ekonominin omurgasını dev tröstler mi yoksa orta ölçekli işletmeler mi oluşturuyor? Ya da emeklilik ve sağlık sigortaları özelleştirilmiş mi yoksa devlet eliyle mi yönetiliyor? Werner Abelshauser ekonomik anlayış farkına şunu örnek gösteriyor: "ABD'de sosyal devlet yok. Emeklilik sigortası tamamen sermaye piyasası tarafından belirleniyor. Emeklilik fonundaki 35 trilyon euro sürekli olarak kârlı yatırım imkânı arıyor. Kurumsal yatırımcı, diğerleriyle rekabet halinde olduğundan kısa vadeli yatırım yapıyor. Müşteri her üç ayda bir parlak rakamlar görmek istiyor. Böyle olunca da sermaye piyasası kısa vadeli kurallarla işleyebiliyor."

Alman emeklilik sigortasındaki birikmiş hak talebi ise 7 milyar euroyu buluyor. Profesör Abelshauser bu fonun sermaye piyasasında aktif olarak işletilmemesinin ve Alman özel sektörünün sermaye piyasasına alışamamasının nedenini şöyle izah edi-

people for the Republic of Cyprus being able to receive 10 billion credits from Troika. The call for help sent by Nicosia to Brussels remained unanswered. Financial expert Gerke expresses how EU's recovery policies are responsible about desperate situation of the people in Republic of Cyprus, Greece and Portugal. Gerke says that "It was struggled to rescue banks. International big property assets were rescued but the responsibility was put on the shoulders of people who have the minimum share in beginning of problems.

Confidence Crisis is Deep

According to a current survey, half of the Europeans no longer trust in European Union. The debt crisis is shaking the confidence in European Union (EU). This result comes out from the research which was carried out in eight EU countries by Pew Research Center at Washington. It is uttered in the report that the efforts for uniting Europe which has been lasting for half a century fell victim to the Euro crisis and the crisis has weakened the ambition for 'becoming One Europe'. In fact, the crisis just revealed the differences lying deep in Europeans. Because of the outbreak of crisis and in parallel to infighting among partner countries, those who say the monetary union is already bad started to rise. The thesis suggested, transferring to Euro is a political decision rather than economical. The common currency has been contemplated either for reining the reunited Germany according to some, or for Germany being able to establish domination over its partners on the other hand. Princeton University faculty member historian Howard James, who is tracing closely the transition process to Euro, says that both theses are not correct and European common currency has been established for the purpose of protection against severe fluctuations in foreign exchange rates in the 1970s. According to James, 'Europeans said that let at least the Europe reach stability with its own central bank if the world couldn't achieve stability'. The Maastricht criteria which imposed upper limit related to budget deficit and debt burden to Euro countries are an expression of desire for stability. However many countries containing also Germany and France didn't comply with these criteria. The EU Commission was working to take further the economic integration between the members. Economics historian Werner Abelshauser, "The goal was to render same rules valid in all Euro countries" he says and adds that: "Being valid of the rules for everybody is very important in terms of domestic market. However the equalization of conditions doesn't conform to the diversity of economy culture in Europe. This means that if something is useful for one side, than it is not useful for the other side.

The culture difference

Werner Abelshauser states that different economy culture can't be measured with qualifications such as assiduousness or punctuality and is a result of socioeconomic structuring occurred in a very long time. For example, is the backbone of national economy constituted by giant trusts or medium-sized enterprises? Or has the pension and health insurances been denationalized or being managed by the Government? Werner Abelshauser shows the following as an example of economic understanding difference: "There is not a social government in USA. The pension insurance is completely identified by capital market. 35 trillion euro in the pension fund is always seeking for profitable investment opportunity. Institutional investors make short-term investment because of being in competition with others. Customers wish to see bright figures once every three months. As such, the capital market can process with short term rules."

Meanwhile the demand for rights accumulated in German pension insurance reached to 7 billion euro.

yor: "Sermaye piyasasının ilerisini düşünen Alman ekonomik kültürünü hesaba katıp, uzun vadeli perspektif sunabilmesi lazım. Yani üç aylık değil de, on yıllık. Sermaye piyasası bunu yapmıyor. Bu nedenle de küçük ve orta ölçekli Alman işletmeleri Amerikalı yatırımcıya göre çalışan sermaye piyasasının kurallarına yabancı kalıyor."

Hep aynı kavga

Alman iktisat tarihçisi Euro'nun sonunun trajedi olmayacağı ve dar bir koridor içinde dalgalanan sabit para kurlarının Avrupa'ya daha uygun olduğu görüşünde. İngiliz meslektaşı Harold James ise ortak para birimine büyük yatırım yapıldığı için Euro'nun yaşıtılması gerektiğini savunuyor. James aynı zamanda, çoğu güncel tartışmanın aslında çok eski sözlerin tekrarı olması bakımından, kulak tırmalamakla birlikte yeni olmadığını vurguluyor. "1960 ve 70'li yıllarda söylenenlerden kelimesi kelimesine alıntı yapılıyor." diyen James sözlerini şöyle tamamlıyor: "Fransızlar ve İtalyanlar o yıllarda da Avrupa ekonomisini peşinden sürükleyen Almanya'nın genişlemeci politikalar uygulaması gerektiğini savunuyorlardı. Tarih ölçeğinde tartışmaların özü değişmiyor."

İngiliz iktisatçı Walter Bagehot 1869 yılında yayınlanan makalesinde Avrupa'nın birleşmesinin muhtemel sonuçlarını analiz ederken, tek bir para biriminin gerçekleşti olmayacağını ve Kuzey Avrupa'nın sağlam parasıyla, Güney Avrupa'nın zayıf para birimi arasındaki rekabeti Kuzey'in kazanacağını yazmıştı. AB'de 5 milyondan fazla genç işsiz. Tüm girişimlere rağmen özellikle krizden ağır şekilde etkilenen Güney Avrupa ülkelerinde geç işsizlerin sayısı giderek artıyor. Almanya Başbakanı Angela Merkel "Süddeutsche Zeitung" gazetesine yaptığı açıklamada, 'bir kayıp neslin oluşmaması gerektiği' yönünde uyarda bulunarak, genç işsizliği sorununun yalnızca para ile çözülemeyeceğini, zeki reformlara ihtiyaç duyulduğunu söyledi. Merkel, mobilitenin artırılmasının da bu soruna mücadelede önemli bir adım olacağını ifade etti.

Ancak özellikle kriz ülkelerinde vasıflı gençler dahi iş bulmakta zorlanıyor. Örneğin İspanya'nın başkenti Madrid'de yaşayan Elena Silvestra. Bundan birkaç yıl önce, hukuk ve uluslararası ticaret dallarında yüksek lisans sahibi olan 25 yaşındaki Elena'nın, aldığı eğitim ile iyi maaşlı ve güvence- li bir iş bulması gayet kolay olurdu. Ancak ülkede şartlar değişti. Elena Silvestra "Bulabildiğim işlerin hepsi düşük ücretli. Haftada 40 saatlik bir iş için verdikleri ücret sadece 300 euro" diyor. Bu da geçinmeye yetmeyeceği için, Elena tekrar anne ve babasının yanına taşınmış, yiyecek içecekleri, kirayı ve ulaşım masraflarını yine onlar karşılıyor.

5 milyon 600 bin genç işsiz

Ekonomik kriz Elena gibi genç insanları çok ağır bir şekilde etkiliyor. Krizin başlangıcından bu yana AB içinde gençler arasındaki işsizlik oranı yüzde 15'ten yüzde 23'e yükseldi. AB İstatistik Kurumu'nun (Eurostat) güncel verilerine göre, AB genelinde 15 ila 24 yaşlarındaki gençlerin 5 milyon 600 bini işsiz. Özellikle İspanya ve Yunanistan'daki tablo ağır. Euro krizinin derinden vurduğu bu ülkelerde, okul ve üniversite öğrencileri dışındaki gençlerin yarısından fazlası işsiz. İrlanda'nın başkentindeki Dublin Üniversitesi'nden maliye profesörü Constantin Gurdgiev, ekonomik durgunluğun neden genç kuşağı özellikle vurduğunu şöyle açıklıyor: "Genç çalışanlar arasında sendikalı olanların oranı daha az, sözleşmeleri de çoğunlukla süresiz değil. Şirketler için kriz döneminde daha yaşlı çalışanları işten çıkarmak daha pahalıya mal oluyor."

It affects other areas

Enhancing unemployment among young people means the fall in tax revenue of government and decreasing of the consumption. The young people, who are subsisting only at minimum levels, can neither establish families, nor buy houses or automobiles. But consequently the only thing is in jeopardy is not economic growth. Also the social security systems, whereof the young generation is bearing the burden of elderly people, can get their shares from these negative conditions. Finance professor Gurdgiev, who points out that these developments can endanger the social peace, remarks that the young generation who felt as to be left in the lurch by conservatives and social democrats could drift to radical extremes and political currents. Constantin Gurdgive says that there is one more problem: "If the economy revives, those who are unemployed for long time, have to compete with new graduates. However after newer ones find jobs, the others' turn will come.

Unemployment among young people has been taking place in first lines of the political agenda since the beginning of this year. The EU leaders who met at the end of June, decided upon a new program for fighting against the unemployment of the young pe-

Professor Abelshauser expresses the reason of why this fund can't be operated actively in the capital market and why German private sector can't be accustomed to the capital market: "Those who consider ahead of the capital market are needed to offer long-term perspectives by taking into account of German economy culture. So, not three-month, but ten-year. The capital market doesn't do this. For this reason medium and small sized German enterprises remain unfamiliar with the rules of capital market operating according to American investors."

Always the same fight

German economics historian believes that the end of Euro won't be a tragedy and fixed money rates fluctuating within a narrow corridor are more appropriate to Europe. Meanwhile his English colleague Harold James argues that Euro has to be kept alive due to large investment have been made in common currency. James at the same time stresses that most of the current debates are not new however jarring ears in terms of actually being the repetition of very old words. James, "Citations are being made verbatim from those had been said in the years of 1960s and 70s." he says and concludes: "The French and Italians were defending the necessity of expansionist policies to be implemented by Germany which was trailing the European economy also in those years. The core of the discussions doesn't change at historical scale." British economist Walter Bagehot had written in an article published in 1869 that one single currency wouldn't be realistic and the North would win the competition between the strong money of North Europe with the weak money of South Europe while analyzing the possible consequences of the unification of Europe. Young people more than 5 million are jobless. The number of young unemployed people is gradually rising especially in Southern Europe countries which have been affected heavily by the crisis in spite of all initiatives. Germany Prime Minister Angela Merkel said in her explanation made to the "Süddeutsche Zeitung" newspaper that youth unemployment problem couldn't be solved only with money, clever reforms are needed after made a warning in the direction of 'a lost generation should not be created'. Merkel also stated that enhancing mobility will be an important step towards fighting against this problem.

However even qualified young people in crisis countries have difficulty in finding jobs. For example Elena Silvestra living in Madrid capital of Spain. A few years ago, it would be pretty easy for 25-year-old Elena, who has graduate degrees in the fields of law and international trade, to find a guaranteed job with good wage by dint of her education. However the conditions in the country have changed. Elena Silvestra says that "All jobs that I can find are low-paid. The salary given for a 40-hour per week job is only 300 Euros." Due to it is not sufficient to subsist, Elena has moved again to the home of her mother and father, still they are meeting the expenses of foods beverages, rent and transportation.

Economic crisis is affecting heavily the young people like Elena. Since the beginning of the crisis, youth unemployment ratio in EU rose to 23 percent from 15 percent. According to the current data of EU Statistics Institution (Eurostat), 5 million 600 hundred of young people between the age of 15 to 24 are unemployed throughout the EU. Particularly the circumstance in Spain and Greece is serious. More than half of the young people outside of the school and university students are jobless in these countries which the euro crisis struck deeply. Finance professor Constantin Gurdgiev, from Dublin University in the capital of Ireland, expresses why the economic stagnation hi especially the youth generation: "The proportion of young employees who are members to trade unions are less, and their contracts are mostly not indefinite. It costs more for companies to lay off elder employees during the crisis.

Başka alanları da etkiliyor

Gençler arasında işsizliğin artması, devletin vergi gelirlerinin düşmesi ve tüketimin de azalması anlamına geliyor. Geçimini ancak asgari düzeyde sağlayan gençler, ne aile kurabiliyor, ne bir ev satın alabiliyor, ne de otomobil. Ama sonuçta tehlikede olan sadece ekonomik büyüme değil. Genç kuşakların yaşlıların yükünü taşıdığı sosyal güvenlik sistemleri de bu olumsuz koşullardan nasibini alabilir. Bu gelişmelerin sosyal huzuru da tehlikeye sokabileceğine dikkat çeken maliye profesörü Gurdgiev, muhafazakârlar ve sosyal demokratlar tarafından yüz üstü bırakıldıkları hissine kapılan genç kuşağın, radikal uçlara ve siyasi akımlara kayabileceğini kaydediyor. Constantin Gurdgiev, bir sorun daha var, diyor: "Ekonomi canlandığı takdirde, uzun süredir işsiz olanlar, yeni mezunlarla rekabet etmek zorunda kalacak. Ancak yeniler iş bulduktan sonra diğerlerine sıra gelecek."

6 milyar euro bütçe

Gençler arasındaki işsizlik, bu yılın başından bu yana siyasi gündemin de ilk sıralarında yer alıyor. Haziran sonunda bir araya gelen AB liderleri, genç-

lerin işsizliği ile mücadele için yeni bir program kararlaştırdı. İş bulma konusunda daha etkili mekanizmalar ve mesleği geliştirme kursları ile her gencin en geç dört ay içinde yeni bir istihdama, staj yerine ya da meslek içi eğitim imkânına kavuşmasının garanti altına alınması hedefleniyor. Ayrıca eğitim sistemlerinin Almanya'daki gibi meslek hayatına yakın bir biçimde şekillendirilmesi de üzerinde tartışılan noktalardan. Tüm bu atılacak adımlar için AB'nin 6 milyar euroluk bir bütçe ayırmayı planladığı bildiriliyor. Constantin Gurdgiev, eğitime kaynak ayrılmasını olumlu bulsa da, başka alanlara da eğilinmesi gerektiğini kaydediyor. Gurdgiev "Avrupa'daki ek-sigimiz, eğitim, gençlik ya da kabiliyet değil. Eksik olan, ekonomide dinamizm. Asıl bu sorun, eğitimli gençlerin iş bulup geçimlerini sağlamalarına engel oluyor." şeklinde konuşuyor. Maliye profesörünün iyi eğitim almış gençlere tek bir tavsiyesi var, o da AB'den göç etmeleri. İspanyol Elena'nın planı da bu. Elena "Durum değişmezse, göç etmeyi deneyeceğim. Nereye mi? Almanya ya da İngiltere'ye değil kesinlikle. Orada çok İspanyol var. Belki Güney Amerika'ya" açıklamasını yapıyor. (Almanyanın Sesi)

ÇİN VAHİM BİR DURUMDA MI? ÇİN BİR HALK AYAKLANMASINA DOĞRU MU GİDİYOR?

Çin'in yaşadığı sorunlar, ekonomisiyle de sınırlı değil. Yolsuzluk zulmü, çevre bozulması ve siyasi otoritesinin sulistimaliyle tetiklenen protestolar aniden arttı: 2010 yılındaki vaka sayısı 180.000'e ulaşarak 2006'daki rakamların iki katına çıktı. Çin'in azınlık bölgelerindeki eğitilmiş ve müreffeh nüfusu yaratan büyük yatırımlara rağmen, Tibetliler ve Müslüman-Türk Sincan bölgesinde yaşayan Uygurlar arasındaki anlaşmazlık devam ediyor.

*IS CHINA IN A DESPERATE SITUATION?
IS CHINA BEING DRAGGED
INTO A CIVIL INSURRECTION?*

Prof. Dr. Rajan Menon

The problems suffered by China is not limited to its economy. The social protests triggered by corruption, environmental pollution and the abuse of political authority have suddenly increased. The number of incidents in the year 2010 has doubled the figure in 2006 by rising to 180.000. Despite the huge investments that have created the educated and prosperous population in the minority regions of China the conflicts between the Tibetians and the Uyghurs living in the muslim - turkish Sincan region is continuing.

Deng Xiaoping'in kapsamlı ekonomik reformlarının başladığı 1978 yılından 2011 yılına dek, Çin'in GSYİH'sının yıllık ortalaması %10 düzeyinde –yani küresel ekonominin üç katı kadar- arttı. Ancak şimdilerde bu parlak günler geride kalmış olabilir. 2013 yılı ortası itibarıyla, ekonomik büyüme %7,7'ye doğru yavaşladı. Dünyanın geri kalanıyla kıyaslandığında bu rakam halen çok başarılı görünebilir. Amerikalılar, Avrupalılar, ve hatta Japonlar, Çin'deki patinaj hakkında şöyle diyorlar: “Hepimiz bu tür sorunlar yaşadık.”

Otuz beş yıldır Çin'deki siyasi aygıtın, uzun süren bir ekonomik yavaşlama gibi sorunla başa çıkması gerekmedi. Dolayısıyla, söz konusu yavaşlamanın neyin alameti olabileceğine dair tartışma, daha da kötü bir hal alıp daha da uzayabilir. Çin, bir halk ayaklanmasına doğru mu gidiyor? Bu tür bir argüman akla yatkın geliyor. İnsanların gözlerini yuvalarından çıkartan düzeylerdeki büyüme oranları ve buna eşlik eder şekilde yaşam standartlarındaki artış –ve elbette devletin devasa baskı mekanizması- siyasi istikrarın ve kamu desteğinin Komünist Parti lehine sürdürülmesi açısından kritik önem arz etmişti. Yoksa, Pekin döviz rezervleri sayesinde –ve dolayısıyla ekonomiyi harekete geçiren mali krizleri yönetebilmek için gereken sermayeyle- o denli galeyana geldi, o denli kabiliyetli bir hal aldı da düşük ekonomik büyüme onun için pek büyük bir sorun olarak görülüyor mu yoksa? Yaşananlar hakkında aydınlanmak için uzmanların sözlerine kulak asmayın; onlar aynı veriyi görüp farklı sonuçlar çıkarırlar.

Söz konusu acayip değerlendirmelere birazdan geri döneceğiz. Ancak öncelikle, Çin'in 1978'den bu yana kaydettiği çarpıcı gelişmeler hakkında konuşalım. Çin'deki bazı gözlemciler, Pekin'in ekonomik rakamlar üzerinden değişiklikler yaptığını düşünseler de, ülkenin ekonomik dönüşümünün nefes kesici olduğu konusunda da hemfikirler. Çin'in GSYİH'sı –satın alma gücü paritesinin dolar cinsinden ifadesiyle ölçülmekte- 1980 yılında 248 milyar dolar idi. 2012 yılında ise, 12,3 trilyon dolara yükseldi. Kişi başına düşen GSYİH –her ne kadar gelir dağılımını (ki Çin'de yükselen em temel eşitsizlik kaynağıdır) ortaya çıkarmasa da yararlı bir refah ölçüsüdür- benzer şekilde yükselişe geçti: 1980 yılında 205 dolar iken (satın alma gücü paritesi), 2011 yılında 11,316 dolara tırmandı. Hep birlikte ele alındığında; devasa yatırımlar, son derece hızlı bir ekonomik büyüme, nüfus artışında sert düşüşler, okur yazarlığın artması ve yüksek öğrenimdeki kişi sayısındaki büyük yükselişler, 600 milyon Çinlinin yoksulluktan kurtulmasına yardımcı oldu.

Diğer rakamlar ise, Çin'in ekonomik açıdan görünümünü tamamen değiştirdiğini gösteriyor. 1978 yılında, Çin, dünyadaki toplam ihracat değerinin yaklaşık %2'sine karşılık gelmekteydi.

Beginning from the year 1978, in which the comprehensive economic reforms of Deng Xiaoping have been launched up to the year 2011, the annual average of the increase of the GNP of China has been at the level of 10 %, corresponding to three times the increase realized by the global economy. However those bright days may have remained behind nowadays. The economic growth has slowed down towards 7.7 % as of the middle of the year 2013. That figure may still seem quite successful compared to the rest of the world. Americans, europeans and japanese may think as follows regarding this slow-down in China: “We all experienced such problems”. The political system in China didn't had to cope with a problem like long lasting economic slow-down for a period of thirty-five years. Consequently the discussion on what that slow-down is the sign of may even get worse and extend.

Is China going towards a civil insurrection? This kind of an argument seems plausible. The astonishing growth rates and the corresponding increase in the living standards - and of course, the huge repression mechanism of the state - had a critical importance from the point of view of the maintenance of the political stability and the public support in favour of the communist party. Or could we say that China had developed such capabilities thanks to its foreign currency reserves and consequently its strength of capital which is required for activating the economy and manage the financial crisis, that the low level of economy growth is not considered as a big problem? Don't pay heed to what the experts say for being enlightened about what is happening in that country. They come to different conclusions by observing the same data.

We shall revert to those peculiar evaluations below. Bu first of all let's say something about the striking developments that China had realized since 1978. Some observers in China say that China has distorted the economic figures but they still agree on the fact that the economic transformation of the country is breath-taking. GNP of China, which is measured in terms of the purchasing power expressed in terms of USD – was 248 billion USD in 1980 and increased to 12.3 trillion USD in 2012. Likewise, per capita income – which does not reveal the rising and most notable source of inequality in China, namely distribution of income but is still a useful measure of prosperity – was on the rise. Purchasing power parity increased to 11,316 USD in 2011 while it was 205 USD in 1980. When considered all together huge investments, a very rapid economic growth, drastic decreases in the population growth, increasing rate of literacy and big increases in the number of people having higher education, have all contributed to 600 million chinese people in getting rid of poverty. On the other hand, other numerical indicators shows that China has totally changed its economic appearance. China's exports corresponded to 2 % of all the export volume in the

2010 yılı itibarıyla ise payı %10'a yükseldi ve toplam değeri de 1,5 trilyon oldu. Küresel Pazar payındaki bu başarı, dünyadaki diğer ekonomik devlerin – Japonya ve ABD- paylarının azalması sonucu sağlandı. Bu durumu dikkat çekici kılan unsur ise; Çin'in GSYİH'sının, her ne kadar kısa süre önce Japonya'yı geçmiş olsa da, 2012 yılında halen Amerika'nınkinden (15,7 trilyon dolar) düşük olmasıdır. Bununla birlikte, geçtiğimiz yıl Çin'in ticaretinin değeri 3,87 trilyon dolar idi ve Amerika'nın toplam ticaret miktarı olan 3,82 trilyon doları geçmişti. İki ekonominin ticarete olan görece bağımlılığındaki farklılıkları bir kenara bıraksa bile, bu,

world in 1978.

Its share rised to 10 % in 2010 and amounted to a total value of 1.5 trillion USD. The success of having such a share in the global market has been achieved as a result of the decrease of the shares of other economic giants, namely Japan and America. What makes this situation remarkable is the fact that although China's GNP has surpassed that of Japan a short time ago it is still 15.7 trillion USD less than that of America in 2012. However the total value of China's trade has been 3.87 trillion USD, which was higher than that of America, i.e 3.82 trillion USD. Putting aside the differences in the relative dependence of the two economies

TÜRKLERDEN ÖĞRENECEKLERİMİZ

WHAT WE HAVE TO LEARN FROM THE TURKS?

Harris Khalique

Bu silahlı ihtilaflar, küresel terör, tehditler ve güvensizlik çağında belki de koyu yeşil pasaportla girip sıcak bir şekilde saygıyla karşıladığınız tek bir ülke var. Ne tuhaf bir şüpheyle bakılıyorsunuz ne de havaalanında denetimde sıradan çıkmanız isteniyor. Sokakta birine adres sorduğunuzda gülümseyerek size ailedensiniz diyorlar. Satıcılar bile Pakistan'dan olduğunuzu söylediğinizde indirim yapıyorlar. İki ülke arasında çok büyük farklılıklar olsa da bulunabilecek birçok benzerlik de var. Türklerden öğreneceğimiz çok şey var. On yıllar boyunca ekonomik zorluklar, askeri müdahaleler ve sınır ihtilaflarından muzdarip oldular ama yollarında ilerlemeye devam ettiler. Modern Türkiye Cumhuriyeti, ilkel, zayıf ve gözden düşmüş Osmanlı İmparatorluğu'nun kalıntılarından ileriye bakan bir ülkenin temellerini atan vizyon sahibi lider Mustafa Kemal Atatürk tarafından kuruldu.

Müslüman Hintliler içtenlikle Türklerin halifeliği ve sultanlığı devam ettirmesini istediler ama Atatürk, siyasi ve askeri güçleri ile modern bir Cumhuriyet kurdu. Atatürk ile büyük önder Cinnah'ın 20. yüzyılda modern Müslüman çoğunluklu ülkelerin nasıl kurulacağına dair görüşleri benzerdi. Ne var ki Birinci Dünya savaşı sonrası Avrupa ve Batı Asya'daki siyasi ve toplumsal koşullar Atatürk'ün yeni devlet kavramında açık olmasını zorlaştırdı. Atatürk bir komutandı ve Türk ordusunun anayasal rolü vardı. Rolü zamanla azalıyor ve gerginlikler olduğu aşikâr. En önemli hususlardan bir tanesi de Türk demokrasisinin ilim-

In this age of armed conflicts, global terror, threats and insecurity, there is probably only one country in which you are warmly welcome with respect after you have entered there with your dark green passport. Neither people gaze at you with suspicion nor they ask you to step out of line during the control in the airport. When you ask an address to somebody in the street they say to you that you are a member of their family. Even sellers make a discount when you say that you are from Pakistan. Although there are very big differences between the two countries many similarities may be found as well. We have many things to learn from the Turks. They had suffered economic hardship, military interventions and border disputes for tens of years but they continued to proceed in their way. Modern Republic of Turkey has been founded by Mustafa Kemal Atatürk, who was a visionary and forward looking leader, from the remains of the primitive and weak Ottoman Empire which has fallen from grace.

Muslim indians sincerely wanted Turks to maintain the caliphate and sultanate but Atatürk founded a modern republic relying on his political and military power. The views of Atatürk and the great leader Cinnah on how modern states in the countries with a predominantly muslim population would be established in the 20th century were similar. However, the political and social conditions prevailing in Europe and Westein Asia following the 1. World War have made it difficult for Atatürk to be very clear regarding the concept of the new state. Atatürk was a military commander and the turkish army

manşetlere çıkabilecek türden bir haberi. Ve, tek sebebi de, Çin'in dünyaya sattıklarının değeri değil, sattığı şeylerde ortaya çıkan farklılık. Giyim, oyuncak, ayakkabı ve temel elektronik maddeler gibi ürünler, yerlerini, makine ve ekipmanlara bırakmıştı ki bunlar bile tek başına Çin'in ihracatının %50'sinden fazlasına karşılık geliyordu – 1995 yılında %25'lik düzeyle kıyaslandığında. Enerji, bankacılık veya telekomünikasyon olsun, Çinli şirketlerin küresel bir mevcudiyeti söz konusu ve Amerika, Avrupalı, Güney Koreli ve Japon çok-uluslu şirketleriyle rekabet ediyorlar.

Peki, sorun ne o zaman? Sorun şu ki; bilinçli bilgi bölünmüş durumda. Paul Krugman, Çin'in ekonomik büyüme oranındaki azalmanın, "büyük bir sıkıntı"nın habercisi olduğundan ve elde edilen işaretlerde "herhangi bir hata bulunmadığından" emindi. Kendisi ve diğer karamsarlar, Çin'in ekonomik başarısının, endüstriyel sektöre girmek üzere hazırda bulunan devasa bir kırsal nüfusun, işçilere verilen düşük ücretlerin, işgücü arz fazlasının, tüketim aleyhine yapılan devasa yatırımların ve Çin'in döviz kur değerini düşük, ihracat kazançlarını ise yüksek tutan bir kur oranı politikasının bileşkesi olduğunu düşünüyorlar. Bununla birlikte, her ne kadar zamanında etkin olsa da, eski paradigma gidecek parçalanmaya başlıyor. Bunu daha önce görmüştük. Sovyet ekonomisi, 1960'lı yıllarda yavaşlamaya başlamıştı; keza nüfus artış hızlarındaki düşüş ve kırsal işgücü rezervinin yok olması sonucun-

on trade, that was the only kind of news that could hit the headlines. And the only reason for that was not the value of the items which China had sold to the world but the difference in the type of items sold: products such as garments, toys, shoes and basic electronic goods were replaced by machinery and equipment and these alone corresponded to more than 50 % of China's exports – when compared with the level of 25 % in 1995, Chinese companies have a global existence in such sectors as energy, banking or telecommunication and they compete with the multi-national american, european, south korean and japanese companies.

Then what is the problem? The problem is the fact that the conscious knowledge has been divided. Paul Krugman was sure that the falling rate of economic growth in China was the harbinger of a great distress and that the symptoms obtained contained no errors at all. He and other pessimists think that the economic success of China was a combination of a huge rural population which is ready to enter the industrial sector, low wage labor force, oversupply of labor force, huge investments made to the detriment of consumption and a foreign currency policy that keeps the value of the chinese monetary unit low while maintains the export revenues at a high level. However we observe that the old paradigm is increasingly shattering even if it was effective once upon a time. We had observed this before as well. Soviet economy had begun slowing down in the 1960's; it had become more difficult to maintain high growth rates by injecting more capital and labor force in the manufacturing

da imalat sektörüne daha fazla para ve insan akıtmak suretiyle yüksek büyüme oranlarını tutturmak daha zor hale gelmişti. Buradaki en temel farklılık ise; toplam faktör üretkenliği (kompozit işgücü ve sermaye birimi başına üretim) SSCB'de ortaya çıkan boşluğu doldurmazken, Çin'de son yirmi yıl boyunca ciddi biçimde artış gösterdi. Bununla birlikte, Avrupa resesyona batarken, Amerika durgun ekonomik büyüme oranları sergilerken ve çok az istihdam yaratırken, Hindistan ve Brezilya ekonomileri yavaşlarken, Çin'in hızlı büyüme oranlarını sürdürmek üzere ülke dışında büyük satışlara bel bağlamayı sürdürmesi daha zorlaşacak. Dolayısıyla birçok şey, Pekin'in yüksek büyüme oranlarını devam ettirmek için hangi yeni yollara sapacağına bağlı bulunuyor. Söz konusu yüksek büyümenin temel endüstriyellemenin ötesine geçip Batı'yı yakalaması ve yenilikçilikte trendler belirlemesi gerekiyor. Krugman'ın kıyamet senaryosunu reddeden uzmanlar ise, Pekin'in kendisini "yeniden dengelemek" suretiyle düşük büyümeye ve yurtdışındaki talebin azalmasına uyarlayacağından emin durumdadır. Çin ekonomisinin yavaşladığını veya bazı sorunlar içinde olduğunu reddetmiyorlar. Sadece şu noktada ısrar ediyorlar: Çin, yavaşlayan büyümesini yatırımlar ve ihracata daha az bağımlı hale getirecek ve iç tüketime daha fazla önem verecek; hükümet ise bu süreçte –gerekli olduğu üzere- istihdam ve gelirleri güçlendirmek için nakit bolluğunu kullanacak.

Kulağa hoş geliyor – ancak pek de kolay sayılmaz. Öncelikle, "yeniden dengeleme" metaforu, aşırı basmakalıp. Aşırı sola veya aşırı sağa eğilen, ancak doğru yolda pedal çevirmeden önce vücut ağırlığını biraz düzeltmesi gereken bir bisikletçinin görüntüsünü getiriyor zihinlere. Bu, olayı aşırı basitleştirmek demek. Çin'in son otuz yıldır kişi başına düşen gelirindeki devasa artışa rağmen, bugün halen söz konusu gelir 9.300 dolar civarında. Bu rakam, Amerika, Avrupa, Japonya ve Güney Kore'nin oldukça gerisinde kalıyor ve dünyada da 123.sırada –yani Dominik Cumhuriyeti ve Maldiv Adaları'nın gerisine düşüyor. Öte yandan, Çin'in nüfusunun %12'sinin resmi yoksulluk sınırı olan 3,630 doların altında yaşadığı gerçeğini de açıklamaya yetmiyor. Bu, çok büyük bir oran değil; hatta Amerika'daki rakamlardan daha düşük ve 1981 yılında %80'in üzerindeyken bugün oldukça iyi bir noktaya gerilemiş. Ancak, ekonomistlerin "etkin talep" olarak adlandırdığı şeyi gerçekleştiremeyen 130 milyon kişiden söz ediyoruz. Büyüme gücünüz için tüketiciler beş bağlayacaksanız, bu durum, devasa harcanabilir gelire sahip bir nüfusunuz olmasını gerektirir.

Öte yandan, gelir eşitsizliği gibi bir mesele de var ki bu da yeniden dengelemenin önünde bir başka engel olarak duruyor. Bir ülkede kişi başına düşen gelir ne kadar düşükse, tüketim-odaklı ekonomik büyümeyi teşvik etmek de o denli zor olur. Gelir dağılımı ise, son derece çarpık durumda. Ekonomik eşitsizliğin bir ortak tedbir; Gini İndeksidir ve gelir dağılımını ölçer. Bir ülkenin skoru ne denli düşükse, gelir dağılımı da o denli eşitlikçi olur – veya tam tersi. İsviçre'nin Gini skoru 23, Almanya'nın 27, AB'nin genelini 30, Japonya'nın 37, Amerika'nın 45 (pek de gururlanacak bir tablo değil), Çin'in ise 47,4. Yeniden dengelemeye dair tozpembe tahminlerin niçin şüpheyle karşılanması gerektiğine dair bir başka sebep de budur; çünkü Çin'de yüksek eşitsizlik (süper zengin elitin sadece fazla tüketebildiği gerçeği) ve kişi başına düşen gelirlerin düşüklüğü, emeklilik maaşları ve sağlık sigortası oranlarındaki düşüklükle bir arada gerçekleşiyor ve bu durum birçok Çinli açısından ileriiki yaşlarda veya düşkünlük dönemlerinde çok büyük bir koruma sunmuyor.

sector as a result of the falling rate of population increase and the disappearance of the rural sources of labor. The most basic difference at this point is the fact that while the total factor productivity (production per composite labor force and capital unit) fell short of filling out the gap in USSR, it had significantly increased in China in the last twenty years. However it will be more difficult for China to rely on big amounts of sales to abroad for maintaining rapid growth rates while Europe is sinking in recession and America exhibits stagnant economic growth rates and creates a very low amount of employment and Indian and Brazilian economies slow down. Thus, many things depend on the ways that China will follow in order to maintain the high levels of growth rate. That growth must go beyond the basic industrialisation, catch up with western world and establish innovative trends. On the other hand, the experts who reject the doomsday scenario of Krugman are sure of the fact that Pekin shall adapt itself to low rate of growth and the decrease in the demand from abroad by rebalancing itself. They don't deny the fact that the chinese economy has slowed down or suffers some problems. They only insist that China makes its slowing economy less dependent on investments and exports and attaches more importance to domestic consumption while the chinese government shall use abundance of cash in order to strengthen employment and increase the revenues, throughout all that process as required. It sounds great but it may not be said to be very easy. First of all, the metaphor of "rebalancing" appears to be very stereotypical. It brings to mind the appearance of a cyclist who inclines to the extreme left or extreme right but must balance its body weight to a certain extent before pedalling in the correct way. This means an oversimplification of the facts. Despite the huge increase in the per capita income of China in the last thirty years, it is still around 9.300 USD today. That figure is quite behind the per capita income of America, Europa, Japan and South Korea and ranks the 123th in the world – which means that it is even behind Dominic Republic and Maldive Islands. On the other hand, that figure is not also sufficient to account for the fact that 12 % of the chinese population live under the official limit of poverty which is 3.630 USD. That percentage is not a big one and even lower than that of America. Moreover, we may say that it has receded to a quite good level, if we consider that it was over 80 % in the year 1981.

However we are talking about 130 million people which can not realize what the economists call "effective demand". If you shall rely on the consumers for maintaining your capability for economic growth, that policy requires to have a population which has a huge spendable income. On the other hand, there is a problem like inequality of income which stands as a new obstacle in front of rebalancing. The lower the per capita income in a country, the more difficult it is to encourage consumption focused economic growth. However the distribution of income in China is very distorted. A common indicator of economic inequality is Gini index and it measures distribution of income. The lower the gini score of a country, the more equitable is its distribution of income – or vice versa. Gini score of Sweden, Germany, EU, Japan and USA is 23, 27, 30, 37 and 45 respectively while China's gini score is 47.5 (this is not a picture to be proud of at all). This is another reason for looking at the rose-coloured predictions about rebalancing with doubt because the high level of inequality in China (the fact that only the super rich elite is able to realize a high level of consumption) and the low level of per capita income go hand in hand with the low levels of old age pensions and the low rate of the beneficiaries of socila insurance. This situation does not provide a high level of protection for many chinese people in their old age period.

lı bir İslamcı partinin iktidara gelmesine olanak tanınması. Recep Tayyip Erdoğan'ı on yıldan uzun bir süredir Başbakan olarak görüyoruz. Onların ordularıyla bizimki arasında bir fark var. Onların ordusu özgürleştirici bir güçtü. Cumhuriyet kurulmadan önce Türklerin egemenliği için sa-

vaşlar kazandı ve sonra da modern Türkiye'nin kurulmasına yardımcı oldu. Bizim ordumuz ise sömürge ordusuydu. Polis ve bürokrasi için de aynı şey geçerli. Bizim bütün kurumlarımızın ulusal kurumlara dönüştürülmesi gerekti. Kurumların İngiliz isimlerini eski Müslüman savaşçıların isimleriyle değiştirmek yeterli değil. Gelenek, işe alım prosedürleri ve uygulamalar da değişmeli. Her şeyden önce zihniyet değişmeli. Türk siyasi zihniyetine gelelim. İngilizce konuşanlar az. Bazı insanlarla konuşmak ve birkaç İngilizce yayımlanan gazete okumak birbiriyi çelişen köşe yazılarından orada olanların dinamizmini anlamamızı sağladı. Erdoğan bir yandan yerel televizyonlarda Mısır'daki kurbanlar için gözyaşı dökerken ve devrik lider Mursi yanında yer alırken diğer yandan da Türk hükümeti Mısır ordusuyla Müslüman Kardeşler arasındaki en muhtemel ara bulucu olacak. Erdoğan, Suriyeli yönetici Beşar Esad'a karşı ve Türkiye uluslararası bir müdahaleye liderlik etmeye hazır. Bu yüzden Mursi'nin yanında yer alması Suudileri, Batı'yı ve Körfez ülkelerini mutsuz etse de Suriyeli yöneticilere karşı olması da onları rahatlatıyor. Erdoğan'ın her iki meselede de bağımsız bir konuma sahip olduğu görülüyor ama Türk yorumcular siyasi söylemini siyasi karara dönüştüremediğini söylüyorlar. (Pakistan'da günlük yayınlanan The News gazetesi, 28 Ağustos 2013, özet çeviri)

had a constitutional role for the protection of the state. However that role is weakening during the course of time and this situation obviously leads to tensions. One of the most important facts in this regard is that the turkish democracy makes it possible for a moderate Islamic party to come to power. We see Tayyip Erdogan as the prime minister of Turkey for a period of more than ten years. There is a big difference between their army and ours. Their army is a liberating force. Turkish army won wars to establish the dominance of turks around the world before the foundation of the republic and then help to the foundation of the modern Turkey. Our army On the other hand was a colony army. The same applies for the police and bureaucracy as well. All our institutions had to be transformed into national institutions. It is not sufficient to change the english names of the institutions with the names of the muslim warriors of the previous generations. Traditions, recruitment procedures and applications and first of all the mentality must change. Let's now cometo the turkish political mentality. There are only a few people who talk English. After having talked with some people and reading a few newspapers published in English, in which articles with conflict-ing views appeared, I have managed to understand the dynamism of what is happening in the country. While Erdoğan shed tears for the victims in Egypt in the local TV's and supports the overthrown leader Mursi on one hand, the turkish government shall be the most probable mediator between the egyptian army and muslim brothers. Erdoğan is against the syrian leader Besar Esad and is Turkey is ready to lead an international intervention. For that reason, while his alliance with Mursi raises the anger of Saudis, Western World and Gulf countries, his opposite stance against the syrian regime relieves them. It seems that Erdogan has taken an independent stance in both matters but turkish commentators say that he couldn't convert his political discourse into a political resolution. (The daily "News" newspaper published in Pakistan).

BİR ÜNİVERSİTEDEN İLK KEZ ALEVİ ÇALIŞTAYI

AN ALEWI WORKSHOP BY A UNIVERSITY FOR THE FIRST TIME

Istanbul Aydın Üniversitesi Toplumsal Araştırmalar Uygulama ve Araştırma Merkezi (TARMER), Türkiye’de bir ilki gerçekleştirerek üniversite çatısı altında Alevi Çalıştayı düzenlendi. “Alevilik ve Aleviler” konusu önemli birçok ismi bir araya getirdi.

Istanbul Aydın University Societal Researches Application and Research Center (TARMER), held an Alewi Workshop under the roof of university by realizing a first in Turkey. The subject of “Alewism and Alewis” brought many important names together.

6-8 Aralık 2013 tarihleri arasında İstanbul Aydın Üniversitesi Toplumsal Araştırmalar Uygulama ve Araştırma Merkezi (TARMER) tarafından gerçekleştirilen Alevi Çalıştayı’nda, Alevilerin belli başlı sorunları, bugün gelinen nokta itibarıyla ele alındı. “Alevilik ve Aleviler” konusunda akademik ve entelektüel inisiyatif olarak çalışmalar yapan TARMER, üniversitelerin rolünü güçlendirmek ve sürekli gündemde olan Alevi sorunu konusunda tıkanma noktalarını ortaya koymak adına çalıştay düzenledi. Diyanet İşleri Başkanlığı Stratejik Araştırma Daire Başkanı Dr. Necdet Subaşı, Alevi Vakıfları Federasyonu Başkanı Doğan Bermek, İstanbul Aydın Üniversitesi TARMER Müdürü Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem, Dünya Ehlî Beyt Vakfı Başkanı Fermani Altun, İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Hüseyin Hatemi, Türkiye Birlik Partisi Eski Başkanı Mustafa Timisi, İstanbul Aydın Üniversitesi Müttevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın ve Rektör Prof. Dr. Yedigâr İzmirli katılımcılar arasında yer aldı.

‘İnanç grupları kendi dinî gerçekliği içinde ele alınmalı’

Üç gün süren Çalıştay’da “Ne Aleviliğin Sünnilik, ne de Sünniliğin Alevilik üzerinden tanımlanmasının kabul edilebileceği, inanç gruplarını kendi dinî gerçekliği içinde ele almanın sağlıklı bir tercih olduğu görüşü katılımcılar tarafından dile getirildi.

‘Hükümet sorunun kavranması için yeni imkânlar yarattı’

Alevi Çalıştayı sonrası hazırlanan sonuç bildirisinde, hükümet tarafından geçtiğimiz yıllarda gerçekleştirilen çalıştayların, sorunun kavranması ve daha soğukkanlı bir iklim içinde ele alınması açısından yeni imkânlar yarattığını, bu durumun da ilgili kamuoyunda memnuniyetle karşılandığı belirtildi. Bildirgede, Alevilerin belli başlı sorun ve taleplerinin sadece rapor kayıtlarıyla sınırlı kalmasının da hayal kırıklığına yol açtığı savunuldu.

‘Alevi temsil organları ortak bir çaba oluşturmalıdır’

İstanbul Aydın Üniversitesi tarafından düzenlenen Çalıştayda “İslâm geleneği içinde Alevilerin kendi dinî ve kültürel koşullarını inşa eden tarihsel bir topluluk olduğu, Alevi sorununun doğrudan Aleviler arasında konuşulup halledilmesi gereken boyutları bulunduğu, teolojiyle ilgili boyutları hakkında Alevi temsil organlarının çaba göstermesi gerektiği”, ortak kanı olarak ortaya çıktı ve başlıklar arasında yer aldı.

‘Üniversitelerde Çözüm İçin Enstitüler Kurulmalı’

TARMER Müdürü Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem sonuç bildirgesi açıklamasında, “Cem evleri konusunun ele alınış biçimi her şeyden önce iyi niyet, empati ve insan hakları temelinde olmalıdır. İnanç ve düşünce özgürlüğü konusunda; ilgili gruplar başta olmak üzere devlet ve hükümetler de, demokratik çerçeveler içinde yeniden yapılandırılmalı ve toplumun eşitlikçi bir temelde buluşmasının yolları açılmalıdır. Hacı Bektaş Veli Üniversitesi olarak adı değiştirilen Nevşehir Üniversitesi’nin bünyesinde bir araştırma merkezi kurulmalı ve böylece sahici/gerçekçi hedefler doğrultusunda Alevi kimliğinin referans dünyası açığa çıkarılmalıdır. Diğer üniversitelerimizde bu alana ilgi göstermelidir. Alevi bilgi dünyasının geliştirilmesine acil ihtiyaç vardır. Bu amaçla başta üniversiteler olmak üzere her düzeyde derinlikli/geliştirici araştırma birim ve merkezlerine gereksinim daha da artmıştır.” dedi.

‘Alewi representation organs shall establish a common effort’

In the Workshop held by Istanbul Aydın University, the following items appeared as common belief and took part among titles; “Alewis are a historical community which has constructed their religious and cultural conditions within Islam tradition, Alewi problem has aspects that should be talked and dealt with directly among Alewis, Alewi representation organs should make effort on aspects regarding theology.

‘Institutes shall be founded which will seek solutions’

TARMER Manager Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem said in the explanation of final declaration that “Handling way of cem houses should be on the basis of goodwill, empathy and human rights before everything else. With respect to the freedom of belief and thought; particularly relevant groups and also states and government should be restructured within the democratic frameworks and ways should be paved for a society to meet on an egalitarian basis. A research center should be established within Nevşehir University which has been renamed as Hacı Bektaş Veli University and thus the reference world of Alewi identity should be revealed in accordance with genuine/realistic targets. Our other universities should also be interested in this field. There is an urgent need for enhancement of Alewi knowledge world. For this purpose, the requirement has more increased especially for universities and extensive/improve research units and centers at every level”.

Major problems of Alewis were addressed as of the point reached today in the Alewi Workshop held by Istanbul Aydın University Societal Researches Application and Research Center (TARMER) between the dates of 6-8 December 2013. TARMER, which conducts studies by taking academic and intellectual initiative on “Alewism and Alewis”, organized a workshop in order to reveal congestion points about Alewi problem which is always on the agenda and to strengthen the role of universities. Directorate of Religious Affairs Strategic Research Department Head Dr. Necdet Subaşı, Alewi Foundations Federation President Doğan Bermek, Istanbul Aydın University TARMER Manager Prof. Dr. Mustafa Saim Yeprem, World Ahlul Bayt President Fermani Altun, Istanbul Trade University Instructor Prof. Dr. Hüseyin Hatemi, Turkey Union Party Former Chairman Mustafa Timisi, Istanbul Aydın University Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın and Rector Prof. Dr. Yedigâr İzmirli took part among participants.

‘Faith groups shall be addressed within own religious reality’

In the workshop lasted for three-days, participants uttered that it would be a healthy choice to handle faith groups within their own religious reality, and it couldn’t be accepted neither to define Alewism over Sunnism, not Sunnism over Alewism.

‘Government created new opportunities for comprehension of the problem’

It was stated in the final declaration prepared after the Alewi Workshop, the workshops held in last years by the government created new opportunities in terms of comprehension of the problem and handling it philosophically, and this situation was also welcomed with pleasure in the relevant public opinion. In the declaration, it was argued that remaining restricted of Alewis’ certain problems and demands only by report records caused disappointment.

İÇERİDEKİ DÜŞMAN... İSRAİL'DE NEDEN HİÇ DARBE OLMUYOR?

Her nedense İslam ülkelerinde askerler, demokrasi ve kendi uluslarının egemenliğine karşı bir savaş içine sokuldu.

*THE ENEMY INSIDE
WHY HAS NO MILITARY COUP
D'EFAT BEEN MADE IN ISRAEL?*

The soldiers have been put into a war against democracy and the sovereignty of their people in the muslim countries, whatever the reason may be.

İsrail'in eski Başbakanı İzak Rabin'e önemli bir soru sorulmuştu: "İsrail'de neden hiç sıkıyönetim olmadı?" Cevabı netti: "Eğer ordu komutanı olarak hükümetin devrilmesi emrini vermiş olsaydım İsrail askerleri bu emirleri yerine getirmezdi." Rabin başbakan seçilmeden önce ordu komutanlığı yapmış olduğundan tecrübeye dayalı olarak konuşuyordu. İsrail, varlığını Silahlı Kuvvetlerine borçludur ancak silahlı kuvvetler Anayasa'ya uyar ve kanunlara uygun emirleri yerine getirir. Peki İslam ülkelerindeki ordular neden kendilerini anayasal sınırların üzerinde konumlandırırlar? Türkiye'de ordu, hükümeti kanuni olarak devirebilecek anayasa üstü bir organ rolü üstlenmişti. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın halk tarafından seçilerek iktidara gelmiş hükümeti yalnızca Anayasa'yı değiştirmekle kalmadı, aynı zamanda demokratik otoriteye karşı gelen üst düzey generalleri de hapse gönderdi. Bugün Türkiye rekor seviyedeki ticaret fazlası ile Avrupa'daki en hızlı büyüyen ekonomidir.

Mısır 1952 yılından beri askeri boyunduruk altında bulunmaktadır. 500 bin mevcutlu daimi ordusu ile Orta Doğu'daki en büyük güçtür ancak ülkesi için hiçbir kazanım sağlamamıştır. Tüm savaşlarını kaybetmiş ve sonrasında İsrail ile Filistin davasını büyük oranda baltalayan bir barış anlaşması imzalamıştır. Yalnızca Cemal Abdül Nasır'a dürüstlüğü ve doğruluğu için saygı duyulmaktadır.

Ondan sonra gelen Enver Sedat ve Hüsnü Mübarek oldukça kötü bir miras bıraktılar. İlk seçilmiş cumhurbaşkanı olan Muhammet Mursi yalnızca bir yıl görevde kaldıktan sonra ordu tarafından yakalanarak gözaltına alındı. Tüm ulus kitlesel protestolar ile bölünmüş durumda...

Mursi yalnızca bir yıl görevde kaldıktan sonra ordu tarafından yakalanarak gözaltına alındı. Tüm ulus kitlesel protestolar ile bölünmüş durumda. Yalnızca siyasi bir diyalog çözüm sağlayabilir. 21. yüzyılda statükocu güçler, ordu desteğine rağmen üstün gelemez. Cezayir'de de aynı yaklaşım benimsendi. Silahlı kuvvetler seçim sandığından çıkan sonucu kabul etmedi ve ülkenin kontrolünü üstlendi. Sömürgeci boyundurğu devam ediyor. Ben Bella Fransız ordusunu yendi ama kendi ordusunu zapt edemedi. İnsanlar acı çekerken demokrasi mücadelesi sürüyor. Her nedense BAE, Katar, Bahrein, Suudi Arabistan, Ürdün, Fas, Tunus gibi otokratik ülkelerde askeri darbeler yaşanmıyor.

An important question has been asked to the former prime minister of Israel, Isak Rabin: "Why has there never been martial law?"

His answer was clear: "If, as the commander of the army, I had ordered the army to topple the government israeli soldiers would not obey that order." Rabin was talking basing on his own experiment since he was commander of army before he has been elected as the prime minister. Israel is indebted its existence to its armed forces but the armed forces always obeys the constitution and fulfills the orders which are in accordance with the laws. Then we must ask this question: why do the armies in the muslim countries position themselves over and above the constitutional limits? In Turkey the army has assumed the role of a supra-constitutional establishment which can legally topple the government.

The government of the prime minister Tayyip Erdogan which has come to power through parliamentary elections has not only changed the constitution but also sent the high-level generals, who contravened the democratic authority to the prison. Today Turkey is the most rapidly growing economy of Europe with its trade surplus at the record level. Egypt is under military oppression since 1952. It is the biggest military force in the middle-east with its regular army with 500.000 soldiers but that army has realized no military achievements so far. It has lost all the wars and then signed a peace agreement, which undermines the cause of Palestine to a serious extent, with Israel. There is only one thing to have respect for as far as the egyptian army is concerned: righteousness and straightforwardness of Camal Abdul Nassar. His successors Anwar Sadat and Husnu Mubarek had left behind a very bad legacy. Muhammed Mursi who is the first elected president of the country was caught by the army and taken into custody after he had stayed in office as the president for a period of one year. The whole nation is divided through mass protests. Muhammed Mursi was caught by the army and taken into custody after he had stayed in office as the president for a period of one year. The whole nation is divided through mass protests. Only a political dialogue may provide a solution. The status quo forces can not prevail despite the support of the army in the 21st century. The same approach has been adopted in Algeria. Armed forces didn't want to accept the result obtained in the ballot box and took over the control of the country. An oppression similar to that of the colonial power continues.

Ben Bella had defeated the french arm but could not restrain his own army. The fight for democracy is continuing while people are suffering. Military coup d'etat are not observed in autocratic countries such as UAE, Katar,

İran 20. yüzyılın ortasında bir demokrasi olarak ortaya çıktı ve Şah ülkeyi terk etmek zorunda kaldı. Seçilmiş başbakan olan Dr. Musaddık, aynı Cumhurbaşkanı Mursi gibi görevden alınarak hapse gönderildi ve Şah görevine iade edildi. Ardından kendi güçleri ve uluslararası güçlerin yardımı ile Orta Doğu'nun polisi hâline geldi. Nihayetinde İmam Humeyni imparatorluğu çöktü ve demokrasiyi yeniden tesis etti. Askeri üniformalı kontrol altına almak için yalnızca demokratik düzeni korumakla kalmayıp aynı zamanda Iraklıların istilası ile kahramanca savaşan kendi muhafız kadrosunu oluşturdu. İran'ın silahlı kuvvetleri Anayasa'ya ve sivil liderliğe itaat ediyor.

Pakistan, belki de ümmetteki ilk demokrasi olarak ortaya çıktı ama bunu yalnızca 11 yıl (1947-1958 arasında) sürdürebildi. Zorlu kurum ve ulus inşası süreci ülkenin kurucuları tarafından başarıyla tamamlandıktan sonra aynı zamanda Iraklıların istilası ile kahramanca savaşan kendi muhafız kadrosunu oluşturdu. İran'ın silahlı kuvvetleri Anayasa'ya ve sivil liderliğe itaat ediyor.

Pakistan, belki de ümmetteki ilk demokrasi olarak ortaya çıktı ama bunu yalnızca 11 yıl (1947-1958 arasında) sürdürebildi. Zorlu kurum ve ulus inşası süreci ülkenin kurucuları tarafından başarıyla tamamlandıktan sonra aynı zamanda Iraklıların istilası ile kahramanca savaşan kendi muhafız kadrosunu oluşturdu. İran'ın silahlı kuvvetleri Anayasa'ya ve sivil liderliğe itaat ediyor.

Farid A Malik, Pakistan Today gazetesi, 31 Temmuz 2013

Bahrein, Saudi Arabia, Jordan, Morocco and Tunisia, whatever the reason may be. Iran has emerged as a democracy in the middle of the 20th century and tge shah was forced to leave the country. Dr. Musaddık who was the elected prime minister was dismissed from the office just like the president Mursi of Egypt and sent to prison while Shah was reinstated. The shah became the "police" of the middle-east by means of his own military forces and support of the international powers. Then Imam Homeyni toppled the Iran empire and reinstated democracy. He didn't content with protecting democracy and set up his own guardian forces formed by his adherents who had fought against the Iraqi invasion in order to keep those with military forces under control. Armed forces of Iran obey the constitution and civilian authority.

Pakistan emerged as the first democracy among the religious ummah but could maintain it for only 11 years (1947-1958). The despot named Eyup Khan had taken the control of the country and suppressed the newly flourishing democracy following the completion of the challenging process of the formation of the state and nation by the founders of the country. He was followed by General Yahya Khan who divided the country. The third extorter general Ziya attempted at burying democracy for ever and lost his life in a airplane accident during the time in which he planned to impose his own constitution. General Muserref was another disaster and he is now giving an account of his crimes. The sixth article of the Pakistan Islamic Republic shall maybe be the pioneer of a new trend which shall make it possible to let the generals confront the gallows for the first time in an islamic ummah. The armies in the islamic countries are very huge. Pakistan, Egypt, Turkey, Iran as well as Indonesia, Malesia and Bangladesh which were founded later have big armies which can not be overlooked. The military forces in the islamic countries have been forced into a war against democracy and the sovereignty of their own nations, whatever the reason may be. Let's not forget that only sovereign forces can determine their own destiny and build a nation. The process of the formation of institutional empire in the islamic world must come to an end. The days of "Army Inc." to which Ayse had pointed out is a thing of the past. Armies are set up to ensure the integrity of national territories and ruled in accordance with the constitution of their country. It is not their duty to assault democracy. Those with military uniforms are subordinated to the elected leaders and must obey the lawful orders. Those members of the military structure who are enemy of democracy must be found out and sorted out in the name of the sovereignty of the nation. Farid A Malik, the newspaper "Pakistan Today", July 31, 2013.

SUÇLU ENERJİ PİYASASI MI? ENERJİ-GIDA İLİŞKİSİ VE BUNUNLA BAŞA ÇIKMA YOLLARI

IS ENERGY MARKET GUILTY?

*THE RELATION BETWEEN ENERGY AND FOOD AND THE MEANS
OF COPING WITH THAT PROBLEM*

Gıda krizinin kökünde yüksek fiyatlar yatıyor. Fiyatlar niçin bu kadar yüksek? Enerji piyasasındaki değişimler incelenmeden bu nedenlerin tam olarak anlaşılamaz. Bugünkü gıda ve yakıt krizlerinin kökünde insan yatmaktadır. Bu krizler artan talebin ve kısılan arzın bir sonucudur. Bu sorunların çözümü de yine insan zekası ve becerisini gerektirir.

High prices lie at the root of food crisis. Why are the prices so high? These facts can not be explained without an examination of the changes in the energy market. Human factor lies at the root of food and fuel crisis that we incur today. These crisis are the outcome of the increasing demand and decreasing supply. The solution of these problems requires human intelligence and skill.

David G. Victor *

Son birkaç yılda dünya ekonomisi iki ticari mal krizi içine düştü. Bunların her ikisinin de enerji güvenliği üzerinde etkisi vardır. Birincisi, petrol fiyatları tarihte görülmemiş derece artış gösterdi – bu artışın en büyük bölümü son 18 ayda gerçekleşti. İkincisi, yavaş yavaş gelmekte olan gıda maddeleri krizi son birkaç aydır gazete manşetlerinden inmiyor. Neredeyse tüm gıda maddelerinin ticareti bugüne kadarki en yüksek fiyat üzerinden yapılıyor. Birçok hükümetin “yeşil devrim” sayesinde aştıklarını sandıkları gıda kıtlığı artık birçok ülkede gözle görülür düzeydedir. Bunu ayaklanmalar, çatışmalar ve istikrarsızlık takip etmiştir. Temel problemlerin çözümü hükümetlerin piyasa güçlerine, ve özellikle enerji alanında talebi azaltacak yatırımlara daha fazla ağırlık vermelerini gerektirir.

Hükümetler bugüne kadar bu sorunların nedenleri üzerinde pek fazla bir şey yapmadılar. Siyasi gidişat da durumu daha kötüleştirerek gibi görünüyor. Gıda maddeleri konusunda, halklarını doyurmak için bir şeyler yapmak zorunda kalan hükümetler ticaret hayatını ve fiyatları kontrol altına alıyorlar, ki bu da gıda kıtlığını büyük olasılıkla daha vahim hale getirecektir. Enerji konusunda ise, en dikkat çekici nokta hükümetlerin –özellikle dünyanın en büyük enerji tüketicisi olan ABD’nin - tüketicileri daha tutumlu olmaya teşvik etmek için hiçbir şey yapmıyor olmalarıdır.

Bu ikiz krizin nasıl çözümleneceğini belirlemek için ilk önce dünyanın bu belanın içine nasıl düştüğünü değerlendirmek gerekir. Petrol fiyatlarının yüksek olmasının nedeni petrolün sıradan bir mal olmamasındandır. Nakliye alanında büyük miktarlarda petrol kullanılmaktadır ve yüksek enerji yoğunluğu ve kolayca taşınabilir ve depolanabilir bir madde olması nedeniyle bu alanda petrol büyük değer taşımaktadır. Petrol fiyatları yükseldiğinde nakliye sistemleri pek tepki vermezler zira petrolün yerine konacak bir madde yoktur. Dolayısıyla fiyatı artsa bile petrole olan talep yükselmeye devam etmiştir. (Zaman içinde alıcılar tutumlu bir yaklaşımın daha maliyet etkin olduğunu anlayacaklar ve bu da talebi biraz düşürecekler. Örneğin artık havayolları şirketleri ve araba sürücüleri yaygınlaştıkça bezin tüketimini azaltacak olan daha verimli teçhizatı almayı tercih ediyorlar.) Petrol fiyatlarının ve biyoyakıtın gıda fiyatları üzerindeki etkisinin ne olduğunu tam olarak tespit etmek zordur - muhtemelen kesin de olmayacaktır.

Petrol arzı konusunda ise durum daha gariptir zira çoğu petrol rezervleri devlete ait şirketlerce işletilmektedir. Bu şirketlerin tepkileri normal şirketlerinkinden farklıdır. Örneğin, fiyatlar arttığında üretimi arttırmazlar. Bu tür şirketler ve onların sahipleri olan devletlerin bazıları artan fiyatlardan elde ettikleri karı bir kenara koymakla yetinirler. Paralarına para katmak konusunda pek hevesli değildirler zira ellerindeki ancak harcıyor ve yatırım yapıyorlar. Suudi Arabistan, Katar ve diğer birçok ülkenin genişleme projelerini yavaşlatacaklarını veya durduracaklarını açıklamalarının nedeni budur. Diğerleri, örneğin “kaynak laneti”nden mustarip olanlar, garip bir şekilde üretim azaldığında ceplerine daha fazla para aktığını görmektedirler. Niye mi? Çünkü politikacılar para konusunda kapışılarken uzun vadeli yatırım için gereken iş ortamını çöktirirler. Rusya ve Venezuela kaynak açısından zengin ülkeler olmalarına rağmen bu nedenle üretimleri azalmaktadır. Bugün fiyatların yüksek olma nedeni şudur: aşırı yüksek petrol fiyatları talebi pek etkilememekte ve hatta bazı ülkelerde arzı engellemektedir. Küresel açıdan bakarsak, arz ve talep eğrileri neredeyse dikey eğimli hale gelmiştir. Dolayısıyla küçük değişiklikler bir anda büyük dalgalanmalara neden olmaktadır. Petrol ve gıda maddeleri artık yatırım araçları haline geldiğinden kişilerin ellerindeki para bu temel güçleri daha da kuvvetlendirmektedir - diğer piyasaların performansı çok düşük olması ve fiyatların artacağı beklentisi nedeni-

The world economy has fallen into two commercial commodity crisis during the last few years. Both of them has an impact on the energy security. Firstly oil prices increased at an unprecedented level – and the biggest part of that increase has taken place in the last 18 years. Secondly the crisis of foodstuff which has been arising gradually occupy the headlines of the newspapers to a significant extent. Almost all foodstuff are traded at the prices which are the highest ones ever recorded. The scarcity of foodstuff which many governments had believed to have overcome thanks to the so-called “green revolution” is at a clearly visible level in many countries now. This situation was followed by insurrections, conflicts and instability. The solution for basic problems requires the governments to concentrate more on market forces and investments that would reduce the demand especially in the energy field.

The government have not focused enough on the causes of these problems up to now and the political course of

le bu yatırımlar artmıştır. Gıda fiyatlarının neden bu kadar yüksek olduğunu açıklamak daha zordur. Birçok uzman yüksek enerji fiyatlarının nedenini biyoyakıt (ethanol elde etmek için benzinle karıştırılan mısır ve şeker, biyodizel için soya fasulyesi) elde etmek için ekilen ürünlerin değiştirilmesine bağlamışlardır. Uzmanlar tahılın gıda yerine daha çok kar getiren biyoyakıt üretiminde kullanılması ve bu yaklaşımın teşvik edilmesinin gıda fiyatlarını etkilediğini savunmaktadırlar.

Enerji piyasasını durumun tek suçlusu ilan etmek kolaydır. Oysa petrol fiyatlarının ve biyoyakıtın gıda fiyatları üzerindeki etkisini kesin olarak belirlemek zordur. Ayrıntılar bir tarım ürününden diğerine değişmektedir; ancak dikkatle yapılmış araştırmalar gıda fiyatlarındaki artışın yüzde 10 ila 30 arasında bir kısmının biyoyakıtla yapılan yatırımlardan kaynaklandığını göstermektedir. Yatırımların gıda fiyatları üzerindeki etkisi bu yatırımların yeni-

events suggests that the situation will be even worse. As far as foodstuff is concerned, the governments which are forced to do something to saturate their people take the commercial life and prices under control and this, in turn, shall put the scarcity of foodstuff in an even more desperate state. On the other hand the most striking point about the energy issue is the failure of the governments – especially America which is the biggest energy consumer of the world - to do anything for encouraging the consumers to be more thrifty. First of all we must evaluate how the world has fallen into this plague in order to determine how this dual crisis may be solved. The reason of the high oil prices is the fact that oil is not an ordinary commodity. Oil in huge amounts is used in the transportation sector and it is a very valuable product in this field since it has a high level of energy intensity and is easily transportable and storable.

Transportation systems do not give a remarkable reaction to the increases of the oil prices because there is no substitute for oil. For that reason the demand for oil has continued to increase despite the increase of its price. The buyers shall understand that a thrifty approach shall be more cost-effective and this, in turn, will reduce the cost to a certain extent. For example as the airlines and car drivers become more widespread they prefer to buy more efficient equipment that shall help the reduction of benzine consumption. It is difficult to determine exactly the effect of oil prices and bio-fuel on the prices of foodstuff and it shall probably be not certain in the future as well. The situation is the more peculiar regarding the supply of oil because the most of the oil reserves are operated by the state-owned companies. The reactions of those companies to the price increases are different from those of the normal companies. For example they don't increase the production when the prices increase. Some of this kind of companies and the states, which are their owners, suffice with putting aside the profit, which they obtain from the increasing prices. They are not very keen about being minting money because they spend the funds available to them for investments. This is the reason why Saudi Arabia, Katar and many other countries have announced that they shall slow down the expansion projects. Some other countries, for example those which suffer “paradox of plenty” see, in a quite peculiar way, that more Money flow into their pockets when the production has decreased. Why? Because the politicians cause the business environment required for long-term investment to collapse while they quarrel for money. The production in Russia and Venezuela is decreasing despite the fact that these two countries are rich in terms of sources.

The reason of the high prices today may be explained as follows: the extremely high oil prices do not influence the demand very much and even hampers the supply in some countries. When we have a look at the facts from the global point of view, we see that the supply and demand curves have become almost vertically inclined. For that reason it has become possible for the small changes to suddenly give rise to big fluctuations. Since oil and foodstuff have become tools of investment in the present day the money owned by individuals leads to strengthening these basic powers even more – these investments increase due to the low performance of the other markets as well as the expectation of price increases. On the other hand it is even more difficult to explain why the prices of foodstuff has increased to such a high level. Many experts has accounted for the high energy prices by the fact that the products, which have been planted for obtaining bio-fuel (corn and sugar which is mixed with benzine in order to obtain ethanol; soya bean for obtaining bio-diesel) have been replaced by other products. The experts argue that the fact that cereals have begun to be used for the production of bio-fuel, which is rather lucrative, instead of being produced as a foodstuff and the incentives introduced for supporting that approach has led to the increase of the foodstuff prices. It is easy to proclaim the energy market as the only blamable party regarding this situation. But in reality it is difficult to determine the impact of oil prices and biofuel on the foodstuff prices. Details exhibit changes depending on the agricultural product but carefully made research studies

den gözden geçirilmesi için yeterli bir neden değildir. En popüler biyoyakıt türlerinden bazıları – özellikle mısır bazlı geleneksel etanol ve yağ tohumu bazlı biyo dizel – petrole olan bağımlılığı azaltmak için bir hayli pahalı bir yoldur, küresel ısınmaya pek faydası yoktur, ve ekolojik yapı üzerinde etkileri vardır. Enerji ve gıda krizleri biyoyakıtlarla çok da fazla bağlantılı değildir. Yakıt ve gıda maddelerine olan talep birbirine paralel olarak yükselmektedir – özellikle Asya ekonomilerinin (Çin ve Hindistan) hızla büyümesine bağlı olarak. Bu arada yine birlikte hareket eden kuvvetlere bağlı olarak arz da sınırlı ve yavaştır. Piyasa arzını yavaşlatan “münferit” faktörler zaten darıda olan gıda ve yakıt piyasalarını altüst etmektedir. Örneğin Avustralya’da yaşanan kuraklık dünya piyasasında bazı gıda maddelerinin arzını durdurmuştur. Nitelikli mühendisler ve sondaj kulelerinin eksikliği petrol üreticilerinin yeni petrol sahaları açmalarını zorlaştırmaktadır. Teoride, bu ikiz kriz reform için muazzam bir olanak sunmaktadır... Pratikte ise, hiçbir hükümet ciddi bir reform için bu fırsattan yararlanmamıştır.

Bu “münferit” faktörlerden bazıları daimi faktörlere dönüşebilir. Gelecek yıllarda (en azından çiftçiler daha üretken yollar bulana kadar) iklim değişiklikleri tarım üretimini daha fazla kesintiye uğratabilir. Mühendislik ve ağır teçhizat piyasasındaki yetersizlik öngörülebilir gelecekte de değişmeyecek gibi görünmektedir. Teoride, bu ikiz kriz reform için muazzam bir olanak sunmaktadır. Yüksek gıda fiyatları çoğu kez tarım politikasında makul reformlar yapılmasına ciddi bir engel oluşturan çiftçilere daha fazla gelir getirmektedir. Pratikte, hiçbir hükümet ciddi bir reform için bu fırsattan yararlanmamıştır. Örneğin Amerika Birleşik Devletleri şu anda çiftçilere çarpık ödenekler sağlayan tarım politikalarını pekiştirmektedir; oysa bir önceki nesilde de çiftçilerin daha az yardıma ihtiyacı olduğu bir olmamıştı. Japonya ve Avrupadaki temelde çarpık tarım programları da çok az değişmiştir. Bazı durumlarda hükümetlerin icraatları çiftçileri daha da zor duruma itmektedir. Örneğin, Hindistan pirinç ihracatını yasaklamıştır, ki bu da pirinç üreticilerinin aldıkları fiyatları düşürecek ve üretimi artırma isteğini zayıflatacaktır. Gıda güvenliğini garanti edecek en gerçekçi yol çiftçiler ve tüketicilerin çeşitlilik arz eden dünya piyasasında karşılıklı etkileşimde bulunmalarına olanak sağlamaktır.

Enerji alanında, fiyatların yüksekliği tutumlu yaklaşımları özendirmektedir. Ama birçok hükümet bu piyasa güçlerini köreltmektedir. Petrol zengini birçok ülke (İran ve Körfez ülkelerinin birçoğu) petrol ürünleri fiyatlarını dünya piyasasının çok altında tutmaktadır. (Bu ve yüksek refah seviyesi, petrol zengini ülkelerde yeni petrol kaynakları için talebin neden arttığını açıklamaktadır.) Çin, petrol ve elektrik fiyatlarında sıkı bir denetim uygulamaktadır. Bu denetimler bu yılın başlarındaki elektrik kesintilerine kısmen neden olmuştur. Enerji üreticileri enerji fiyatlarını tüketiciye yansıtamadıklarında sıkıştılar ve mal stoklarının giderek küçülmesini kabul etmek zorunda kaldılar. Dolayısıyla arzadaki kesintiler karşısında zayıf bir konumda kaldılar (kar fırtınalarının ülkenin demiryolu sistemini felce uğrattığı zaman olduğu gibi). Bu tür problemlerin giderilmesi temelin düzeltilmesini gerektirmektedir. Gıda ve enerji konusundaki acı gerçek ise batılı hükümetlerin, kısmen küreselleşme nedeniyle, doğrudan bir yapıtıma sahip olmadığıdır. Gıda ve enerji konusundaki acı gerçek ise batılı hükümetlerin, kısmen küreselleşme nedeniyle, doğrudan bir yapıtıma sahip olmadığıdır.

Gıda konusunda, hükümetlerin politikaları arz ve talebi etkiler ama piyasalar globalleştiğe tek

have shown that 10 to 30 % of the increases in the prices of foodstuff can be accounted for by the investments made for biofuel. The impact of the investments on the foodstuff prices is not a sufficient reason to revise those investments. Some of the most popular types of bio-fuel –especially corn based traditional ethanol and oilseed based bio-diesel – is a quite expensive method for reducing the dependence on oil. It is of no use to reduce global warming and it has some adverse effects on the ecological ecological structure. Energy and foodstuff crisis is not very much connected to biofuels. The demand for fuel and foodstuff are rising parallel to each other – especially as a result of the rapid growth of the asian economies (China and India). On the other hand supply is also limited and slow as a result of the factors acting together. Individual factors which has caused the supply to slow down are upsetting the foodstuff and fuel markets. For example the drought experienced in Australia has stopped the supply of some food products in the world market. The lack of qualified engineers and drilling rigs has made it difficult for the oil producers to open new oil fields. Theoretically this dual crisis offers an enormous opportunity for reform. But in practical terms, no government had made use of this opportunity for introducing a serious reform. Some of those individual factors may turn into perpetual factors. Climate changes may lead to even more reductions in agricultural production in the coming years (at least until the farmers find more productive ways). It seems that the insufficiency in the engineering and heavy equipment market shall remain unchanged in the foreseeable future. In theory this dual crisis offers an enormous opportunity for introducing a reform. High foodstuff prices ensures more income for farmers who act as a serious obstacle in front of introducing reasonable reforms in the agricultural policies most of the time. On the other hand no governments have made use of that opportunity for making a serious reform. For example United States of America is reinforcing the agricultural policies which currently provide unsatisfactory subsidies to the farmers. However it has never been observed that the farmers needed less support in the previous generation. The agricultural programs in Japan and Europe which were basically distorted have undergone very minor changes. In some cases the operations of the governments have pushed the farmers into an even more difficult situation. For example India has prohibited the export of rice and this policy shall reduce the prices paid to the rice growers and weaken their wish for increasing production. The most realist way to guarantee food security is to enable the farmers and consumers to enter into mutual communication within the framework of the world market which exhibits diversity. The high prices in the energy field encourages thrifty approaches but many governments blunts those market forces. Numerous oil-rich countries (Iran and most of the gulf countries) keep the prices of petroleum products quite under the world market. (This factor together with the very high level of prosperity explains why the demand for new oil sources have increased in the oil-rich countries).

China applies a tight control on oil and electricity prices. These controls have been partially the cause of the power cuts applied at the beginning of this year. Energy producers fell into a difficult situation because of their failure to reflect the increasing coal prices to the consumers and were forced to accept the increasing shrinking of their merchandise stocks. Thus they fell into a weak position as a result of the interruptions in the supply (just as in the case of paralysing of the railway system of the country as a result of snow storms). The elimination of this kind of problems requires the correction of the you. What is the bitter reality about the energy and foodstuff is the inability of the western governments to introduce a direct sanction partly because of globalization. The policies of the governments about foodstuff influence supply and demand but it is difficult for a single government to take a decision that

bir hükümetin sonucu etkileyecek bir karar alması zordur. Hükümetlerin gıda talebi konusunda bazı etkileri olabilir ama önemli olan yüksek verimli ürünlere olan arzın artırılmasıdır. Petrol konusunda ise, Batılı hükümetlerin, büyük tüketiciler olarak talebi etkileşeler dahi, arz üzerinde hiçbir etkileri olmadığı bilinmektedir. Ancak talep-te değişim, ekonomide enerji kullanımında da bir değişim gerektirir. Ve bu değişimler de yeniliklere ve yeni teknolojilerin kullanılmasına bağlıdır. Gıda arzını arttıracak ve petrol talebini azaltacak önemli bir yol da teknolojik değişimdir. Ancak akıllı teknoloji politikası hükümetlerin güçlerini harekete geçirecekleri en zor alanlardan biridir.

‘Enerji Krizlerinin Sebebi Talep Artışı’

Teknoloji, uzun vadeli ve sabırlı bir yatırım gerektirir; sonuçları belirsizdir ve en iyi yatırımlar piyasa gerçeklerine ayak uydurabilen akıllı yöneticilerin (bürokratlar bu alanda çoğu kez başarılı olamazlar) portföyleri ile yapılır. Politikacılar, bugün yüksek gıda ve petrol fiyatlarında olduğu gibi, krizlerle karşılaştıklarında belirli sonuçlar getirecek sembolik önlemlere başvururlar - fiyatların kontrolü, biyoyakıt üreticileri gibi taraf oldukları grupları kayıran yönergeler ve ticaret kısıtlamaları gibi. Gerekli teknolojiye yapılan yatırımın istenenin çok gerisinde olması endişe vericidir. Bazı batılı hükümetler uluslararası mahsul araştırma enstitülerine yaptıkları yatırımları azaltmaya çalışıyorlar. Oysa bu kurumlar “yeşil devrim”i gerçekleştirmişlerdir ve kendilerine gerekli kaynaklar verildiğinde gelecek yıllarda da aynı başarıyı gösterecek konumdadırlar. Bugün yeni enerji teknolojilerine yapılan yatırım 1980’lerdeki düşüşün tersine bir artış gösteriyor ama yine de istenenin çok altında kalmaktadır.

Özel sektörün bazı alanlardaki yatırımları yöreklendiricidir. Bunlar arasında ileri biyoyakıt ve gelecekteki otomobillerde petrol kullanımından elektrik kullanımına geçilmesini sağlayacak çok gelişmiş aküler bulunmaktadır. Ancak devlet yatırımının en çok gerektiği alanlarda (örneğin elektrik üretiminde küresel ısınmanın temel nedeni olan karbon dioksit emisyonunu ortadan kaldırabilmek için gereken ileri teknolojiye sahip, düşük emisyonlu kömür santralleri gibi) yatırımların düzeyi son derece düşüktür. Dünya çapında bakıldığında bugünkü hükümetlerin yatırım planları bu ileri düzeyli kömür santrallerinden ancak çok azını destekleyebilir. Oysa gelecek yıllarda sağlıklı bir teknoloji portföyü için bu tesislerden birkaç düzine gerekecektir. Bugünkü gıda ve yakıt krizlerinin kökünde insan yatmaktadır. Bu krizler artan talebin ve kısılan arzın bir sonucudur. Bu sorunların çözümü de yine insan zekası ve becerisini gerektirir. Bu da hükümetlerin özellikle yeni teknoloji yatırımlarını daha iyi düzenlemeleriyle mümkündür. (Nato Review)

* David G. Victor hukuk profesörüdür ve Stanford Enerji ve Sürdürülebilir Kalkınma Programı başkanıdır. Kendisi aynı zamanda Dış İlişkiler Konseyi / CFR’de çalışmaktadır.

could influence the result as the markets globalize. The governments may exert some influence regarding the demand for foodstuff but what is important is to increase the demand for products with high efficiency. As far as oil is concerned, even if the western governments may influence the demand as big consumers, it is well known that they have no effect on supply. However a change in the demand also requires a change in the use of energy in the economy. And these changes is dependent on the use of innovations and new technologies. Another important means of increasing the supply of foodstuff and reducing the demand for oil is technological change. However a clever technological policy is one of the most difficult areas for which the governments may mobilize their sources and capacities.

Increase of demand is the cause of energy crisis

Technology requires a long-term and patient investment; the results of such an investment is uncertain and the best investments are made by means of the portfolios of the managers who can adapt themselves to the realities of the market (the bureaucrats are mostly unsuccessful in this respect). The politicians recourse to symbolic measures (like the control of prices, issuing directives that favor the groups that they support like the producers of bio-fuel and constraints on trade) that can bring in certain results, when they confront a crisis as they do against the high foodstuff and oil prices today. It is worrisome that the investment made in the technology required is quite behind the desired level. Some western governments are trying to reduce the investments made in the international crop research institutes. However these institutions have realized the “green revolution” and are in a position to realize the same success in the coming years if they are provided the necessary sources. As of today the investment made in the new energy technologies is increasing in contrast to the decrease in the 1980’s but it is still quite under the desired level. The investments of the private sector in some areas is encouraging. Investments in advanced bio-fuel and very advanced batteries that would ensure the transition from the use of petroleum to electricity in the automobiles are among them. However the level of investments in the fields in which the state investments are mostly needed (for example high-tech coal power plants with low carbon dioxide emissions which are needed to remove the carbon dioxide emissions which are the main cause of global warming in electricity production) is quite low. When we have a look at the facts at the global scale we see that the investment plans of the existing governments may extend support only to a few of these coal power stations. However several dozens of such premises shall be required in the coming years for setting up a sound technology portfolio. Human factor lies at the basis of the foodstuff and fuel crisis of today. These crisis are the result of the increasing demand and the reduced supply. The solution of these problems requires human intelligence and skill. And this is only possible with the ability of the governments to organize especially the technology investments (Nato Review).

DAVID G. Victor is a professor of law and the head of Stanford Energy and Sustainable Development Program. He Works in the Foreign Relations Council/CFR at the same time.

Yirmi yıldan daha uzun süredir ABD, Doğu Akdeniz deniz güvenliği meselesini ikinci plana atmıştı. Ancak 2010 yılında Doğu Akdeniz'in Levant havzasında 3.450 milyar metreküplük doğal gaz ve 1,7 milyar varillik petrol potansiyelinin keşfedilmesi sonrasında bölgenin güvenliği ilk sıraya yükseldi. Söz konusu bölgede Türkiye ve Kıbrıs yeni keşfedilen petrol ve doğal gazı çıkarma ve bu kaynaklara erişimlerini savunma hususunda çıkar çatışması yaşarken İsrail ve Lübnan ortak deniz sınırları ve kara suları hakkında tartışmaya devam ediyor.

Petrol ve doğal gaz rezervlerinin keşfedildiği Levant havzası İsrail, Kıbrıs, Türkiye ve Lübnan gibi ülkeler arasında münhasır ekonomik bölgeler ile ilgili rekabete yol açtı. Türkiye'nin kendine fazla güvenli durumu ile Suriye ve Mısır'daki siyasi kargaşa, Doğu Akdeniz'deki gerginliğin daha da turmanmasına neden oldu. Geçmişten bu yana ABD, İsrail ve Türkiye arasındaki üçlü ilişki bölgedeki istikrarın temelini oluştuyordu. Ancak yakın zamanda bölgede büyük petrol ve doğal gaz rezervlerinin keşfedilmesi ile Doğu Akdeniz değişmeye başladı.

Petrol sahaları, hâlihazırda bölgedeki stratejik ittifakları yeniden şekillendirmeye başladı. Örneğin İsrail ile Kıbrıs arasında ortaya çıkan ekonomik iş birliği ihtimali iki ülke arasındaki diplomatik uzlaşmaya önyak oldu. Ne var ki münhasır ekonomik bölgeler hakkında anlaşmazlıklar bulunduğu için güvenlik endişeleri imar planlarına engel oluyor. Ankara'nın Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni tanıması Kıbrıs'ın münhasır ekonomik bölgesini tehlikeye düşürüyor.

Coğrafya Türkiye'yi, Doğu Akdeniz'de en önemli oyuncu hâline getiriyor fakat Türkiye doğal enerji kaynaklarına sahip değil. Bunun yerine, enerji bakımından zengin Hazar Denizi bölgesini enerjiye aç olan Batı'ya bağlayan coğrafi konumundan faydalanmayı amaçlıyor. Doğu Akdeniz'de yeni gaz sahaları tespit edilirken Türkiye hem enerji merkezi olma konumunu kaybetmek istemiyor hem de bu durumdan kendi payını elde etmeye çalışıyor. Ankara, Kıbrıs'ın gaz ve petrol sahaları üzerindeki egemenliğine itiraz etmek için Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni kullanıyor. Türkiye Enerji Bakanı Taner Yıldız, Mart 2013'te Türk hükûmetinin Kıbrıs ile iş yapan İtalyan petrol ve gaz şirketi Eni gibi- şirketlerin Türkiye'deki projelerdeki rolünü askıya alacağını söyledi.

Noble Enerji'nin Eylül 2011'de Doğu Akdeniz'de petrol ve gaz sondajı yapmaya başlamasından sonra, Türkiye'nin Avrupa Birliği Bakanı Egemen Bağış, Kıbrıs'a karşı askerî güç kullanma tehdidinde bulundu. Bağış, "Donanmamız bu sebeple var." dedi ve ekledi: "Biz denizcilerimizi bunun için eğittik; donanmamızı bu amaçla teçhizatlandırdık. Tüm seçenekler masada, her şey yapılabilir." Aynı ay, kamuya ait Türkiye Petrolleri, Kıbrıs Rum sularına yakın bir yerde silahlı eskortlar eşliğinde keşif sondaj çalışması yürüttü.

Mart 2012'de Türk hükûmeti ülkenin savunma sanayini 2016 yılına kadar dünyanın en büyük 10 savunma sanayinden biri hâline getirmek amacıyla beş yıllık bir strateji planı ortaya koydu. Bu plan iktidardaki Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Türkiye'yi, ABD ve Avrupa yörüngelerinden çıkarma emelini yansıtmaktadır.

Türk yönetimi yalnızca İsrail ve Kıbrıs'ı değil aynı zamanda Rusya'yı da tehdit olarak görüyor.

DOĞU AKDENİZ YENİ BASRA KÖRFEZİ Mİ OLACAK? DEĞİŞEN STRATEJİK İTTİFAKLAR

SHALL THE EAST MEDITERRANEAN BE THE NEW BASRA GULF? CHANGING STRATEGICAL ALLIANCES

Büyük petrol ve doğal gaz rezervlerinin keşfedilmesi ile Doğu Akdeniz değişmeye, stratejik ittifaklar yeniden şekillenmeye başladı. Coğrafya Türkiye'yi, Doğu Akdeniz'de en önemli oyuncu hâline getiriyor. Türk yönetimi yalnızca İsrail ve Kıbrıs'ı değil aynı zamanda Rusya'yı da tehdit olarak görüyor. 2023 yılındaki Akdeniz, 2013 yılındaki Akdeniz'den çok farklı olacak.

East Mediterranean began to change and the strategical alliances began to be reshaped following the discovery of large oil and natural gas reserves. The geographical location of Turkey makes it an important actor in the east Mediterranean. Turkish government considers not only Israel and Cyprus but also Russia as a threat. Mediterranean in 2023 shall be very different from Mediterranean in 2013.

Niklas Anzinger

USA had put the problem of security of sea in the eastern Mediterranean into the background for a period of more than twenty years. However the maintenance of the security of the region became the most important problem following the discovery of 3.450 billion m3 of natural gas and 1.7 billion barrels of oil reserves in the Levant basin of the eastern Mediterranean in the year 2010. While Turkey and Cyprus are experiencing a conflict of interests regarding the extraction of the newly discovered oil and natural gas reserves and having access to those sources in the said region, Israel and Lebanon continue to dispute on their common sea borders and territorial waters.

Levant basin in which oil and natural gas reserves have been discovered give rise to competition among such countries like Israel, Cyprus, Turkey and Lebanon about the exclusive economic zones. The over self-confident stance of Turkey and the political turmoil in Syria and Egypt has caused the tension in the east Mediterranean to escalate. The triple relation between USA, Israel and Turkey had always formed the basis of the stability in the region for a long time. However east Mediterranean has begun to change as a result of the discovery of large oil and natural gas reserves in the recent past. Oil fields has already begun to reshape the strategical alliances in the region.

For example the possibility of economic cooperation that has appeared between Israel and Cyprus has been a factor that has led to diplomatic compromise between the two countries. However the concerns about security hinders the preparation of zoning plans since there is a disagreement over the exclusive economic regions. Rec-

Türkiye kendisini korumak açısından sağlam konumlanmış bir ülke: Bölgedeki en güçlü donanmaya sahip...

Türk yönetimi yalnızca İsrail ve Kıbrıs'ı değil aynı zamanda Rusya'yı da tehdit olarak görüyor. Türkiye kendisini korumak açısından sağlam konumlanmış bir ülke: Bölgedeki en güçlü donanmaya sahip; firkateynler, korvetler, taktik denizaltılar, hızlı hücum gemileri, amfibik gemiler ve lojistik gemilerden oluşan 200 gemilik bir filosu var ve Marmara Denizi'nde Gölçük'te bir donanma komutanlığı var. İsrail konvansiyonel deniz saldırılarını engellemek için hava üstünlüğünü koruyor. Ancak Türkiye'nin uluslararası kuruluşlara üyeliğini İsrail ile kapsamlı iş birliğini önlemek için kullanacağına dair söz vermiş olması nedeniyle NATO, Doğu Akdeniz savunmasının dayandırılacağı platform olmayabilir. NATO oybirliğiyle hareket ettiğinden Türkiye'nin İsrail ile NATO arasında herhangi bir iş birliği ile ilgili etkili bir vetosu bulunuyor. Ayrıca Türkiye'nin İsrail'i dışlama girişimlerine yakın zamanda son vermeyi planladığına dair bir emare de bulunmuyor. Türkiye'nin davranışı, ABD'yi NATO'dan bağımsız hareket etmeye sevk edebilir. ABD geçmişte de benzer şekilde davrandı. 2012 yılında ABD Donanması ortak Yunanistan-İsrail deniz tatbikatlarını destekleyerek İsrail'in Türkiye tarafından dışlanmasına ilişkin hoşnutsuzluğunu gösterdi. 2023 yılındaki Doğu Akdeniz, 2013 yılındaki Doğu Akdeniz'den çok farklı bir görünüme sahip olacak. ABD kendini bu sonuca hazırlamalı. (American Enterprise Institute)

ognition of the Turkish Republic of Northern Cyprus by Ankara imperils the exclusive economic region of Cyprus. The geographical position of Turkey makes it the most important actor in the east Mediterranean but Turkey has no natural energy sources. Instead, she tries to make use of its geographical location that links the energy rich Hazar Sea to the western world which is hungry for energy. While new natural gas reserves are discovered in the east Mediterranean Turkey does not want to loose its status as a energy center on the other hand and attempts to benefit from the said developments for having a share therein on the other. Ankara uses Turkish Republic of Northern Cyprus for the purpose of raising objection against the domination of Cyprus over the natural gas and oil fields. Turkish energy minister Taner Yıldız said that the turkish government has suspended the role undertaken by italian companies like oil and natural gas company Eni, which also do business in Cyprus, in the projects carried out in Turkey in March 2013.

The turkish minister in charge of the European Union, Egemen Bağış threatened to use military power against Cyprus following the oil and natural gas drilling activities launched by Nobel Energy in the eastern Mediterranean in September, 2011. Mr. Bağış said the following in this regard: "This is the raison d'être of our fleet. We have trained our mariners and equipped our fleet for this purpose. All alternatives are on the table and we may have recourse to any of them." During the same month, the public turkish company "Türkiye Petrolleri" carried out reconnaissance drilling activities with the accompaniment of armed escorts in an area near to the Cyprus greek territorial waters. In March 2012, the turkish government has set forth a five yearly strategic plan for the purpose of making the defense industry of the country one of the 10 biggest defense industries of the world until the year 2016. That plan reflects the aspiration of the ruling Justice and Development Party to take Turkey away from the orbit of USA and Europe. Turkish government considers not only Israel and Cyprus but also Russia as a threat. Turkey is a country which is firmly positioned from the point of view of self-protection: It has the strongest navy in the region.

Turkish government considers not only Israel and Cyprus but also Russia as a threat. Turkey is a country which is firmly positioned from the point of view of self-protection: It has the strongest navy in the region. It has a fleet of 200 vessels consisting of frigates, corvettes, tactical submarines, speedy attack ships, amphibious ships and logistical ships. Navy headquarters is located in Gölçük on the coast of Marmara Sea. On the other hand Israel maintains its aerial superiority for preventing conventional attacks from the sea. However since Turkey has promised to utilize her membership to international organizations for preventing a comprehensive cooperation with Israel, NATO may not be the platform on which the defense of the eastern Mediterranean may be based. Since NATO takes its decisions unanimously Turkey has the right of veto about any co-operation between Israel and NATO. Besides, there are no signs that Turkey plans to give an end to its efforts to leave Israel out in the cold in the near future. The attitude of Turkey may lead USA to behave independently from NATO. USA had behaved in the same way in the past as well. It showed discontent against the exclusion of Israel by Turkey by having its navy support the joint Greek-Israeli sea manoeuvres in 2012. East Mediterranean of 2023 shall be very different from the east Mediterranean of 2013. USA must prepare itself for such a consequence (American Enterprise Institute).

YURTDIŞINDAKİ TÜRKLERLE BÜYÜME HEDEFİ

THE TARGET OF GROWTH TOGETHER WITH THE TURKS ABROAD

Türkiye’de kamunun teşvik programları ile “tersine beyin göçü” konusunda sonuçlar alınmaya başladı. Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK), özellikle ABD’deki Türk bilim insanlarının geri dönüşü için 4 yıldır ABD’de “Hedef Türkiye Çalıştayları” düzenliyor.

Turkey plans to develeope its ties with the approximately 4,5 million turkish citizens living abroad and to let the turkish investors and diaspora meet one another. The new draft strategy contains interesting proposals.

Türkiye, yurtdışındaki yaklaşık 4,5 milyon Türk vatandaşıyla bağları geliştirmeyi, Türk yatırımcılarla diasporayı buluşturmayı tasarlıyor. Yeni strateji taslağı ilginç öneriler içeriyor. Türkiye’ye tersine beyin göçü çok büyük miktarlarda olmasa da nitelikli insanlar gözle görülür biçimde geri dönüyorlar. 1960’larda ekonomik sebeplerden Avrupa’ya başlayan göç doğal olarak yine ekonomik sebeplerden Türkiye’ye yönelebiliyor. Yurt dışında yaşayan yaklaşık 4,5 milyonluk nüfusuyla Türkler dünyanın en büyük 10. diasporası. Almanya’daki Türk bilim insanlarının Türkiye’ye dönüşü artıyor. Ancak uzmanlar, Almanya’dan dönüş için teşviklerin artırılması gerektiği görüşünde.

Türkiye’de kamunun teşvik programları ile “tersine beyin göçü” konusunda sonuçlar alınmaya başladı. Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK), özellikle ABD’deki Türk bilim insanlarının geri dönüşü için 4 yıldır ABD’de “Hedef Türkiye Çalıştayları” düzenliyor. Kurumun yaptığı açıklamalara göre çalıştaylar ve TÜBİTAK’ın burs programları kapsamında 248 araştırmacı Türkiye’ye döndü. 717 bilim insanı da ortak çalışmalar için geçici sürelerde Türkiye’de görev yaptı.

Bu çalışmalar daha çok ABD’deki Türk kökenli bilim insanları için yoğunlaşsa da Avrupa ve özellikle Almanya’daki bilim insanlarının dönüşü için de çalışmalar söz konusu. Almanya’nın Nobeli olarak kabul edilen Leibniz Bilim Ödülü sahibi Bochum Ruhr Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Onur Güntürkün, TÜBİTAK’ın ve bazı Türk üniversitelerinin bu konuda çok aktif olduğunu belirtiyor. Güntürkün, Türkiye’ye dönmesi konusunda kendisine de teklif geldiğini ifade ediyor.

Dönüşler başladı

Almanya’da önemli sayıda Türkiye kökenli bilim insanı bulunuyor. Federal Göçmen ve Mülteci Dairesi’nin verilerine göre ülkede bulunan 800 bini aşkın bilim insanı içerisinde Türklerin sayısı 28 bin civarında. Almanya’dan Türkiye’ye geri dönüş konusunda araştırmalar yapan uzmanlar, dönüşlerin söz konusu olduğunu fakat bu konuda henüz tam bir envanterin bulunmadığını belirtiyor. Akdeniz Üniversitesi Avrupa Birliği Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürü Doç. Dr. Erol Esen, Almanya’dan Türkiye’ye bilim insanlarının dönmesi konusunda bir hareket olduğunu, sadece kendi üniversitelerinde yüksek öğrenimini Almanya’da tamamlamış 70 araştırmacının görev yaptığını ifade ediyor. Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nail Alkan ise Liljeberg araştırma şirketinin araştırmasına göre Almanya’da bulunan Türk akademisyenlerin yüzde 38’inin Türkiye’ye dönmeyi düşündüğüne işaret ediyor. Dönmeyi düşünenlerin yüzde 42’si Almanya’ya karşı eksik olan memleket duygusundan dolayı geri dönmeyi düşünüyor. Yüzde 21 ise mesleki açıdan Türkiye’de daha iyi iş imkanları bulabileceklerini ifade ediyor.

‘Potansiyel kullanılmıyor’

Almanya’dan Türkiye’ye bir beyin göçü hareketinin başladığını ifade eden uzmanlar, Almanya’daki Türk araştırmacıların potansiyelinden yararlanılamadığını da vurguluyor. Doç. Dr. Erol Esen, “Almanya’dan önceki dönemlere göre geri dönen Türk araştırmacıların sayısı arttı. Ancak daha çok Türk araştırmacının geri dönmesi için etkili teşvikler yapılmıyor. Gelenler 1-2 yıllığına geliyor. Potansiyelleri değerlendirilemiyor.” ifadelerini kullanıyor. Bunun yanında kendisine de Türkiye’ye dönmesi teklif edilen Prof. Dr. Onur Güntürkün, Türkiye’deki bilim ortamı ile ilgili bazı çekincelerini ifade ediyor: “Türkiye’ye geri dönüşleri, uluslararası akademik alandaki işsizlik ve Türkiye’de çok sayıda üniversitenin kurulması tetikledi. Ancak Türkiye üniversitelerinin çoğu akademik personeli öğretmen olarak görüyor. İyi elemanı getirip yeterince araştırma imkanı sunmuyorlar.” (voa-dw)

The existing potential is not being used

Experts who say that the movement of brain drain from Germany to Turkey has begun also emphasize that the potential of the turkish research specialists is not made use of as it should be. Associate Prof. Dr. Erol Esen says the following in this regard: “The number of researchers returning from Germany has increased compared to the previous periods. However effective incentives are not provided in order to ensure the return of more turkish researchers. Those who return do so for one or two years. Their potential can not be evaluated. Besides, Prof.Dr. Onur Güntürkün who was one of the men of science who have been proposed to return to Turkey states his reservations about the scientific environment in Turkey as follows: “Returns to Turkey have been triggered by the unemployment in the international academic environment and the foundation of numerous universities in Turkey. However the most of the turkish universities consider the academic staff as teachers. They don’t bring qualified specialists and give them sufficient means of research (von-dw).

Although the reverse brain drain is not in huge numbers, it is obvious that qualified people in significant numbers are returning to their homeland. The emigration to Europe which had started in 1960’s for economic reasons has reverted back to Turkey, again for economic reasons. Turks living abroad are the 10. largest diaspora in the world. The turkish screntists in Germany are returning to their country in increasing numbers. However the experts say that the incentives for return from Germany must be increased.

Concrete results have begun to be obtained regarding the reverse “brain drain” through the incentive programs implemented by the state institutions. The scientific and technology research institute of Turkey (TUBİTAK) organizes workshops titled “Target is Turkey” for ensuring the return of especially the turkish screntists in America since four years. According to the announcements made by the said institute 248 researchers have returned to Turkey thanks to the workshops and within the scope of the scholarship programs of TUBİTAK while 248 scientists have worked in Turkey for temporary duties for the purpose of carrying out joint studies.

Although these efforts have mainly focused on the men of science of turkish origin living in America, there are also efforts aiming at ensuring the return of the scientists in Europe and especially Germany to Turkey.

Prof.Dr. Onur Güntürkün, member of the academic staff of Bochum Ruhr University who is the holder of Leibniz science prize, which is accepted as the Nobel prize of Germany, says that TUBİTAK and some turkish universities are very active in this regard and adds that he was also proposed to return to Turkey.

Returns have begun

There is a significant number of turkish men of science in Germany. According to the data announced by the federal office of emigrants and refugees the number of turks among more than 800 thousand men of science in the country is around 28 thousand. Experts who carry out research studies about the return from Germany to Turkey state that there are returns but there is no inventory kept about the exact numbers in this regard.

Director of the center of research and application for the european union of the Mediterranean University, Associate Prof. Dr. Erol Kesen, states that there is a movement towards the return of the men of science from Germany to Turkey and that in their university alone there are 70 research specialists who have completed their higher education in Germany. On the other hand member of the teaching staff of Gazi University, Prof.Dr. Nail Alkan points out that according to the research study made by Lili-jeberg research company 38 % of the turkish academicians in Germany are willing to return to Turkey. 42 % of those willing to return want to return out of the lack of the feeling of homeland for Germany. 21 % On the other hand say that they may have better chances for finding jobs in Turkey.

İSRAİL'E ŞARTLI YARDIM, YENİ BİR YAKLAŞIMIN HABERCİSİ Mİ? AB'NİN İSRAİL POLİTİKASI TEMELDEN DEĞİŞİYOR MU?

*IS THE CONDITIONAL AID TO ISRAEL HARBINGER OF A NEW APPROACH?
IS THE ISRAELI POLICY OF EU CHANGING?*

Avrupa Birliği, İsrail'le yapacağı anlaşmalarda ve kullandıracağı fonlarda 1967 öncesi sınırlarında kullanımı şartını getiren yönetmelik yayınladı. Buna göre, Birlik üyesi ülkeler, Doğu Kudüs, Golan Tepeleri ve Batı Şeria'daki yasa dışı yerleşim yerlerinde yaşayanlara her tür işbirliği, burs ve fon vermeyi yasaklıyor. Bu planın AB'nin İsrail politikalarında temelden bir değişiklik işareti olup olmadığı tartışılıyor.

EU has issued a regulation which stipulates that the funds to be allocated for Israel through the agreements to be concluded with Israel shall prerreuire the use of those funds within the pre – 1967 borders. Accordingly member states of European Union prohibits all kinds of cooperation with and grant of scholarships and funds to those living in the unlawful settlements in Eastern Jerusalem, Golan Hills and western Sheria.

Klaus Jansen

Avrupa Birliği geçtiğimiz günlerde İsrail'i öfkeliendiren bir karar aldı. Mali yardımlarını 2014'ten itibaren şartla bağlamayı planlayan AB, işgal altında bulunan Batı Şeria'daki konut projeleri için İsrail'e artık mali destek vermek istemiyor. AB'nin planı İsrail'de tepkilere neden olurken, uzmanlar da bunun AB'nin İsrail politikalarında temelden bir değişikliğin işareti olup olmadığını tartışıyor. AB'nin İsrail'e mali yardımlarını şartla bağlamak istemesi ülkede büyük öfke yarattı. İsrail gazeteleri, AB'nin ülkelerini boykot ettiğini yazarken, İsrailli politikacılar da Avrupalıların havuç ve şopa politikasını devreye soktuğunu öne sürüyor. İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu'nun sözlerine atıfta bulunarak, İsrail'in sınırlarının görüşmeler yoluyla değil, ekonomik baskı politikalarıyla değiştirilmeye çalışıldığı savunuluyor.

Peki Avrupa Komisyonu'nun kararı tam olarak neleri içeriyor? Buna göre, İsrail'in belirli projeler için AB'den mali yardım istediğinde, bu paraları Batı Şeria, Doğu Kudüs ya da Golan Tepeleri'ndeki projelerde kullanmama taahhüdünde bulunması gerekiyor. Ayrıca bu tartışmalı bölgelerde İsrail kurumlarının varlık göstermemesi de şart koşuluyor. Avrupa Birliği Komisyonu, İsrail'in birçok noktada devam eden yerleşim projelerinin sonlandırılması çağrısı yaptı: "İsrail yerleşimleri uluslararası hukuka göre yasa dışı. Avrupa Birliği İsrail'in işgal ettiği topraklardaki hakimiyetini tanımamaktadır."

AB öne sürdüğü bu şartlarla İsrail'in 1967 yılındaki Altı Gün Savaşları öncesindeki topraklarını geçerli saymış oluyor ve işgal altındaki topraklarda inşa edilen Yahudi yerleşim birimlerinin uluslararası hukuka aykırı olduğunu işaret ediyor. Yeni yönetmeliğe göre, AB üyesi ülkeler İsrail ile yaptıkları her türlü anlaşmada yasa dışı yerleşim yerlerinin İsrail'in parçası olmadığını belirten bir ifadeyi anlaşmaya koymak zorunda olacak. AB, 1975'teki anlaşma uyarınca İsrail'e sosyal, kültürel, askeri ve ticari alanlarda fon sağlıyor.

'Kimse İsrail ile anlaşmazlık istemiyor'

AB'nin İsrail ile imzalayacağı yeni mali yardım sözleşmeleri 2014'ten itibaren geçerli olacak, halen yürürlükte bulunan sözleşmelerde ise bu şartlar yer almayacak. AB Parlamentosu'nda görev yapan liberal Alman politikacı ve Ortadoğu uzmanı Alexandra Thein, 'aslında böyle olmasa daha iyi olurdu' diyor ve ekliyor: "Kanımca sözleşmelerdeki bu şartlar geriye dönük de işleseydi daha iyi olurdu. Ama hukuksal açıdan bu mümkün değil. Bu girişimle büyük bir anlaşmazlığa ya da tartışmaya yol açmayı kimse istemiyor."

Dolayısıyla AB'nin öngördüğü yeni koşullara rağmen şu an için AB'den Filistin topraklarındaki İsrail kurumlarına mali yardım aknaya devam edecek. Ancak önümüzdeki yıllarda İsrail'e AB'den kaç milyon euro hacminde mali yardım yapılacağı belirsiz. AB halihazırda İsrail'deki araştırma ve gençlik projelerine, spor ve polis kuruluşları bünyesindeki projelere ya da 'Ahava' adındaki kozmetik firmasının Batı Şeria'daki üretim projelerine destek oluyor. AB'nin mali yardım kararı alabilmesi için ise öncelikle İsrail'den yeni müzakerelerin gelmesi gerekiyor. Ancak tarih bilimci Tamer Amer-Dahl, pek çok İsrailli'nin böyle bir sözleşme için müracaatta bulunmayı reddedeceğini, çünkü bunun onlar açısından AB'nin tutumunu kabul etme anlamına geleceğini belirtiyor: "İsrail hükümeti açısından işgal altındaki toprakların İsrail'in bir parçası olmadığı gibi bir tartışma söz konusu dahi olamaz."

Siyasal bilimci Jochen Hippler ise ortaya çıkan yeni tartışmaya rağmen Avrupa'nın Ortadoğu politikalarında temelden bir değişiklik olacağına inanmıyor. Duisburg / Essen Üniversitesi'nden Doç. Dr. Hippler, "Kaplumbağa hızıyla hareket ediliyor. Şimdi bu hedefe doğru bir adım daha

It is now being discussed whether that plan is a sign of a fundamental change in the policies of EU towards Israel. European Union has taken a decision in the recent past which made Israel angry. EU which plans to make its financial aids conditional as of 2014 does not want to extend financial support to Israel anymore for the housing projects in the West Sheria under Israeli occupation while the plan of EU had given rise to reactions in Israel. The experts discuss whether this is a sign of a fundamental change in the policies of EU towards Israel. EU's attempt to make its financial aid to Israel conditional had raised raised a great anger in that country.

While israeli newspapers claim that EU has boycotted their country, Israeli politicians say that the europeans have launched a policy of either aid with concession or no aid. Referring to the statements made by the israeli prime minister Benyamin Netanyahu, they claim that Europe tries to change the borders of Israel not through negotiations but through a policy of economic pressure. What is the decision of the European Union all about? According to that decision, when Israel asks for financial aid for certain projects from EU it must undertake not to use the funds granted for the projects in West Sheria, East Jerusalem or Golan Hills. Besides it is also stipulated that israeli institutions must not show any existence in those disputed regions. The commission of the european union called for putting an end to settlement projects which Israel is currently continuing at numerous locations. "Israeli settlements are unlawful according to the international law. European Union does not recognize the sovereignty of Israel in the territories which it had occupied." These stipulations indicate that EU accepts the territories of Israel before the six days wars in 1967 as valid and points out that the jewish settlements that

atılmış oldu. AB, içindeki tüm çelişkili görüşlere ve bölünmelere rağmen bazen söylediklerine gerçekten inandığını belli etmesi açısından bu adım sembolik bir anlamı var. Bu mesaj AB'yi zaafa uğratmıyor, tam tersine güçlendiriyor." diyor.

AB'nin işgal altındaki topraklarla ilgili İsrail'e karşı başka önlemler de alıp almayacağı şimdiden bilinmiyor. Uzun zamandan beri Batı Şeria ya da Golan Tepeleri'nde üretilen ürünlerin özel etiketlere tabi tutulması üzerinde duruluyor. Zira şu anda tüm bu ürünlerin üzerinde "İsrail'de üretilmiştir" ibaresi yer alıyor. AB'nin almış olduğu bu karar Filistin tarafından memnuniyetle karşılandı. Filistin Kurtuluş Örgütü yürütme kurulu üyesi Hanan Ashrawi, yönetmeliği yorumladı: "İsrail çok dikkatli bir şekilde dinlemeli ve şunu anlamalı, bu işgal herhangi bir sorumluluk olmaksızın devam ettirilemez. Her şey sadece İsrail'in yararına olamaz. Bütün dünyanın İsrail'i işgalden dolayı bu şekilde tehdit etmesinin zamanı. İsrail'in Filistin'i yalnız bırakmasının zamanı geldi."

AB'nin yaptırım uyarısı İsrail'i kızdırdı

Avrupa Birliği'nin İsrail'e hibeyi engelleyecek yasa çıkarma uyarısı, İsrail'in tepkisine yol açtı. Başbakan Benyamin Netanyahu, AB'nin uyarısını kabinesinin önde gelen isimleriyle biraraya gelerek görüştü. Netanyahu'nun toplantıda, "Bölgede Suriye'deki sivil savaş, İran'ın nükleer silaha ulaşma çabası gibi bölgesel açıdan istikrara ve barış isteyen konularda görüşmeyi beklerdim." dediği ifade edildi. Netanyahu'nun, "İsrail başbakanı olarak yüzbinlerce Judea, Batı Şeria'da, Golan tepelerinde ve birleşik başkentimiz Kudüs'te yaşayan İsraillinin zarar görmesine izin vermeyece-

have been built in the territories under occupation are contrary to the international law. According to the new regulation EU member countries shall be obliged to include a statement, which states that the illegal settlement areas are not a part of Israel, in all the agreements that they conclude with Israel. EU provides funds to Israel under an agreement made in 1975.

Nobody wants to engage in dispute with Israel

The new financial aid agreements that AB shall sign with Israel shall go into effect beginning from 2014 while the said conditions shall not be included in the agreements which are currently in force. Alexandra Thein who is a liberal german politician, a member of the european parliament and a middle-east expert says the following in this regard: "it would be better if the said stipulations included in the agreements had a retrospective validity. However this is impossible from the juridical point of view. Nobody wants to cause a great dispute or discussion by trying to impose a retrospective validity of the said stipulations. "Consequently the financial aid to the israeli institutions in the palestinian territories shall continue to flow for the time being despite the new conditions prescribed by EU. However the volume of the financial aid that shall be granted by EU to Israel in the coming years is uncertain. EU currently supports projects in Israel such as research and youth projects, projects carried out by sports and police institutions or the production projects of the cosmetic company Ahava in West Sheria. New applications must be submitted from Israel in order that EU takes decision for financial aid. However historicist Tamer Amer-Dahl says that many israelis would reject to make such an application because that would mean accepting the attitude of EU for them. "From the point of view of israeli government, it is out of the question to discuss whether the territories under occupation is a part of Israel" he adds. On the other hand the political scientist Jochen Hippler does not believe that a fundamental change shall take place in the middle-east policies of EU despite the new discussion that has come to the fore. Hippler who is an Associate professor from Duisburg/Essen University says the following in this regard: "The movements are made with the speed of a turtle. A new step has been made forward towards that goal now. That step has a symbolic meaning in respect of showing that EU truly believes some of its stated views despite all the conflicting views and divisions inside itself. That message does not weaken EU, but strengthens it on the contrary. It is presently unknown whether EU shall recourse to other measures against Israel regarding the territories under occupation. One of the measures considered to be taken is to affix special labels on the products which are produced in West Sheria or Golan Hills because all those products bear the label "made in Israel" for the time being. Th decision taken by EU has been welcome in Palestine. Member of the execution board of Palestine Salvation Opportunity, Hanan Ashrawi has interpreted the regulation as follows: "Israel must listen us very carefully and understand that this occupation can not be maintained without assuming any responsibility.

The course of events can not always follow the interests of Israel. It is high time that the whole world threatens Israel because of the occupation. It is high time that Israel leaves Palestine alone." The warning o EU to implement sanctions has made Israel angry. The warning made by EU that it could enact a law that would prevent grants to Israel has raised reactions in Israel. Prime minister Benyamin Netanyahu talked about the warning of EU with the prominent members of his cabinet. In that meeting Netanyahu is said to have said the following: I had expected to talk about such issues as the civil war in Syria and efforts of Iran at having access to nuclear arms, which are important from the point of view of the regional stability and peace". He is further said to have showed his reaction with the following statement: I won't allow hundreds of thousands of Israelis living in Judea, West

Golan Tepeleri

ğim. Sınırlarımıza dışarıdan yapılacak bir diktayı kabul etmeyeceğiz. Konu hakkında taraflar arasında ancak doğrudan müzakerelerle karar verilecektir.” şeklinde tepki gösterdiği bildirildi.

Konuyla ilgili açıklama yapan muhalefetteki İşçi Partisi lideri Shelly Yacimovich ise “Diplomatik izolasyon ülkeye zarar vermekte, pazar ve stratejik tehditler üzerimize çevrilmiş silahlardan daha az tehlikeli değil.” dedi. Yacimovich ayrıca, Netanyahu’ya zaman kaybetmeden Filistinlilerle nihai anlaşma için müzakere masasına oturmasını tavsiye etti. Sosyalist Meretz partisi lideri Zehava Gal-on ise facebook sayfasından yaptığı açıklamada, “İsrail tüm demokratik dünyaya karşı Yahudi yerleşimleri yapmaya ve işgale devam ediyor.” diyerek, “bunun devam etmesi halinde Yahudi yerleşimleri sonumuzu getirecek” değerlendirmesinde bulundu.

AB 750 milyon euro hibe sağladı

Avrupa Birliği şu ana kadar İsrail üniversitelelerinde endüstri ve hastaneler üzerine sürdürülen 70 başlık altındaki bin 900 araştırma projesine toplam 750 milyon euro hibe sağladı. Yapılan yardımlar İsrail’in genel bütçeden araştırma programları için ayırdığı miktarın yüzde 40’ına karşılık geliyor. AB daha öncede Batı Şeria’da üretilen ve AB’ye ihraç edilen malların ithalatının durdurulması yönünde bir karar almak için girişimde bulunmuş ancak Amerika Dışişleri Bakanı John Kerry’nin başlatmaya çalıştığı barış görüşmelerinin sonuçlanmasını bekleme kararı almıştı. İsrail’i ziyaret eden AB Dış ilişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Catherine Ashton’da ziyareti sırasında Netanyahu’ya, ABD’nin sürdürdüğü barış görüşmelerine hızla başlaması için baskı yapmıştı.

Bu arada İsrail’in enerjide dışa bağımlılığını sona erdiren dev doğalgaz yatakları Tamar ve Leviathan’ın bölgedeki jeopolitik denge açısından da önemli bir dönüm noktası olması bekleniyor. Hayfa’nın yaklaşık 90 kilometre batısın-

Sheria and Golan Hills and our capital Jerusalem to incur any harm. We won't accept any constraints to be imposed on our territories from outside. The matter in dispute shall be decided upon only through direct negotiations between the parties. On the other hand, the leader of the opposing Workers Party Shelly Yacimovich said the following: “Diplomatic isolation endangers our country and threats coming from the market and strategic threats are no less dangerous than the arms which target us. Yacimovich also advised Netanyahu to start negotiations with the Palestinians for a final peace without losing time. On the other hand, the leader of the socialist Meretz party, Zehava Gal-on made the following evaluation in his statement made on his facebook page: Israel is continuing to build jewish settlements and occupy the palestine territories against the whole democratic world. The continuation of jewish settlements shall bring our end.”

EU has up to now provided donations in the total amount of 750 million Euro for 1900 research projects carried out in the israeli universities on various industrial sectors and hospitals under 70 headings. The financial aid provided by EU corresponds to 40 % of the funds allocated by Israel for research programs from the general budget. EU had previously made an attempt to take a decision for the stoppage of the import of goods produced in West Sheria and exported to EU but had instead decided to wait until the finalization of peace negotiations that the American Secretary of state John Kerry had tried to commence. High representative of EU Foreign relations and security policy, Catherine Aston, who visited Israel too had urged Netanyahu to be quick for starting the peace negotiations which were being continued by USA. On the other hand, the giant natural gas reserves in Tamar and Leviathan which had put an end to Israel's dependence on foreign sources are expected to be a significant turning point from the point of view of the geopolitical balance in the region. Flow of natural gas has started from Tamar reserves which are located approximately 90 kms to the west

daki Tamar yataklarından doğalgaz akışı başladı. Doğalgaz, boru hattı aracılığıyla Aşdod limanına ulaştırılıyor. Açılış töreninde konuşan İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu, “İsrail’in enerji bağımsızlığı yolunda önemli bir adım attığını” söyledi. Enerji Bakanı Silvan Şalom ise “tarihi bir olaya tanık olduklarını” belirtti.

İsraili uzmanların on yıllardır devam eden petrol arama çalışmaları sonuç vermemekteydi. 1999’da, Aşdod limanı açıklarında bir doğalgaz rezervi keşfedildi. Aşdod’u 2009-2010’da Hayfa açıklarındaki Tamar yatakları izledi. Denizin 5 bin metre derinliğindeki yataкта 238 milyar metreküp doğalgaz bulunduğu hesaplanmış. Dünya’nın en büyük doğalgaz rezervi sayılan Leviathan sahasında ise 450 milyar metreküp doğalgaz bulunduğu tahmin ediliyor.

İsrail’in kaderini değiştiren yataklar

Tamar ve Leviathan yatakları, İsrail’in doğalgazda başka ülkelere bağımlılığını ortadan kaldıracak. Mısır, İsrail’e 2005’ten bu yana son derece makûl koşullarda doğalgaz satıyordu. Ancak Hüsnü Mübarek iktidarının sonu, bu kaynağın tehlikeye girmesine neden oldu. Doğalgaz boru hatları sık sık saldırıya uğradı. Yeni Mısır yönetimi 2012’de doğalgaz anlaşmasını tek taraflı olarak iptal ettiğini açıkladı. Bunun sonucunda İsrail’de elektrik fiyatları yüzde 25 oranında arttı. Yeni doğalgaz yatakları, tüketiciden önce yatırımcıları sevindirecek. Bunların başında ABD-Teksa merkezli Noble Energy şirketi geliyor. İsraili Delek Grubu, Isramco ve Dor Alon, diğer yatırımcıları oluşturuyor. Konsorsiyum, keşif, sondaj ve geliştirme çalışmalarına 2 milyar 800 milyon euro ayırdı. İsrail devleti de vergi gelirlerinin ciddi oranda artmasını bekliyor. Söz konusu yataklardan önümüzdeki 25 yıl içinde yaklaşık 30 milyar euro kazanılması mümkün. İsrail Başbakanı Netanyahu yeni kaynakla bütçe açığının kapatılacağını açıkladı.

of Hayfa. Natural gas is transmitted to Asdod port through pipe-line. Prime minister Benyamin Netanyahu who made a speech during the opening ceremony said that Israel has taken a significant step in the way to independence in terms of energy.

Minister of energy Silvan Shalom On the other hand stated that they have witnessed a historical event. The efforts of the israeli experts for exploring oil reserves which have been continuing for tens of years had not yielded no results. A natural gas reserve has been discovered offshore Ashod port in 1999 and this was followed by the discovery of Tamar reserves offshore Haifa in 2009-2010. It has been calculated that 238 billion m3x of natural gas has been found in these reserves which were 5000 meters deep from the sea level. On the other hand it is estimated that there is natural gas in the amount of 450 billion m3 in the Leviathan basin which is accepted as the largest natural gas reserve of the world.

The reserves in Tamar and Leviathan shall remove the dependence of Israel to other countries for the supply of natural gas. Egypt has been selling natural gas to Israel under very reasonable conditions since 2005. However the end of Husnu Mubarek's rule caused that source to be imperiled. Frequently attacks were made to natural gas pipe-lines. The new egyptian government announce that it had cancelled the natural gas agreement one-sidedly. Electricity prices increased 25 % in Israel as a result thereof. The new natural gas reserves shall make the investors happy before the consumers, most notably the company Nobel Energy based in Texas/ USA. The israeli Delek Group, Isramco and Dor Alon are among the other investors. The consortium has allocated 2 billion 800 million Euros for exploration, drilling and development activities. On the other hand israeli government expects tax revenues to increase at a significant level. It is possible to earn approximately 30 billion Euro from the said reserves in the coming 25 years. Israeli prime minister Netanyahu said that the budget deficit would be closed by using this new source.

Jeopolitik engeller ve fırsatlar

İsrail’in söz konusu yataklardan çıkardığı doğalgazı ihraç edebilmesinin önünde jeopolitik engeller bulunuyor. Tel Aviv Üniversitesi’ne bağlı Ulusal Güvenlik Araştırmaları Enstitüsü’nce 2012 Temmuz’unda düzenlenen bir konferansa çeşitli Avrupa ülkeleri ve Türkiye’den katılan uzmanlar da bu gerçeğin altını çizdi. İsrail’in petrolden sorumlu müsteşarı Alexander Varhavsky, 25 yıl boyunca 400 milyar metreküp civarında doğalgaz ihraç edebilecek konumda olduklarını, bu miktarın mevcut rezervin yarısına denk geldiğini söyledi. İhracat için Lübnan, Türkiye ve Kıbrıs’ın işbirliği şart görünüyor. Ancak İsrail ile Lübnan arasında Doğu Akdeniz’deki denizdibi doğalgaz rezervleri üzerindeki uyuşmazlık giderilemedi. Lübnan bu yataklar üzerinde hak iddia ediyor. Söz konusu yataklar 200 kilometrelik deniz sınırı kapsamında yer almasına karşılık Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesi uyarınca ekonomik münhasır alan kapsamında değerlendiriliyor. İsrail, Doğu Akdeniz’de, AB üyesi Kıbrıs Cumhuriyeti ile işbirliği adımları atarken Lübnan’ın bu alandaki talepleri henüz belirsizliğini koruyor.

İsrail için Güney Kıbrıs ile uzlaşmış olmak yetmiyor. Adanın kuzeyinde “Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti”ni tanıyan tek ülke olan Türkiye, garantör ülke olarak Ada’nın kaderinde söz sahibi. Ankara, doğalgaz kavgasında bütün kozlarını oynayacağını vurgulamıştı. İsrail Başbakanı Netanyahu’nun Mavi Marmara operasyonundan dolayı özür dilemesi, ikili ilişkiler açısından yeni bir dönemin başlangıcı olarak vurgulanıyor. Yatırımcıların hesaplamalarına göre Leviathan sahasındaki doğalgaz üç yıl içinde ihraç edilebilecek. İsrail’in petrolden sorumlu müsteşarı Alexander Varhavsky yalnızca İsrail’in enerji ikmalinin güvence altına alınmış olmayacağını, bu temiz enerji kaynağı sayesinde Avrupa Birliği’nin Rusya’ya olan bağımlılığının da azaltılabileceğini belirtiyor. Türk kaynaklarınca, Akdeniz’in dibine düşecek boru hattının, İsrail gazını Türkiye üzerinden Avrupa’ya taşıyabileceği belirtiliyor. İsrail hükümeti doğalgaz ihracatına henüz netlik kazandırmadı. İsrail donanmasının Tamar doğalgaz sahasında sürekli devriye gezmesi, bu gelir kaynağına ne kadar önem biçildiğini gösteriyor. (dw)

Geopolitical obstacles and opportunities

There are geopolitical obstacles in favor of the export of the natural gas extracted by Israel from the said reserves. Experts from various european countries and Turkey who participated in a conference organized by the Research institute on national security of Tel-Aviv University in July, 2012 underlined that reality. Israeli undersecretary in charge of petroleum, Alexander Varhavsky, has stated that they are in a position to export approximately 400 billion m3 of natural gas for a period of 25 years and that this amount corresponds to half of the existing reserves. Cooperation with Lebanon, Turkey and Cyprus is considered a precondition for the realization of export. However the dispute between Israel and lebanon regarding the undersea natural gas reserves could not have been eliminated. Lebanon lays claim over those reserves. Although the said reserves located within the 200 km long sea borders they are evaluated within the scope of the area of economic exclusivity under the treaty of maritime law of the United Nations. While Israel takes steps towards a cooperation with EU member Republic of Cyprus in the eastern Mediterranean, Lebanons's demands in this re-

gard are still uncertain. A compromise with Southern Cyprus is not sufficient for Israel. Turkey which is the only country that recognizes the existence of the Turkish Republic of Northern Cyprus in the North of the island have a say for the destiny of the island. Ankara has emphasized that it would use all means available in the struggle for natural gas. That the israeli prime minister Netanyahu has apologized because of the raid on Blue Marmara boat is emphasized as the starting of a new period. According to the calculations of the investors, it will be possible to export the natural gas resources in the leviathan field. The israeli undersecretary in charge of oil, Alexander Varhavsky said that this source shall not only secure the energy supply of Israel but also could ensure the reduction of Europe to Russia for energy supply. Turkish sources state that a pipe-line to be laid under the Mediterranean could transport the israeli gas to Europe through Turkey. The israeli government has not exactly clarified the issue of natural gas export. The fact that the israeli navy is permanently patrolling around Tamar natural gas field is an indication of the value attributed to that source of income (dw)

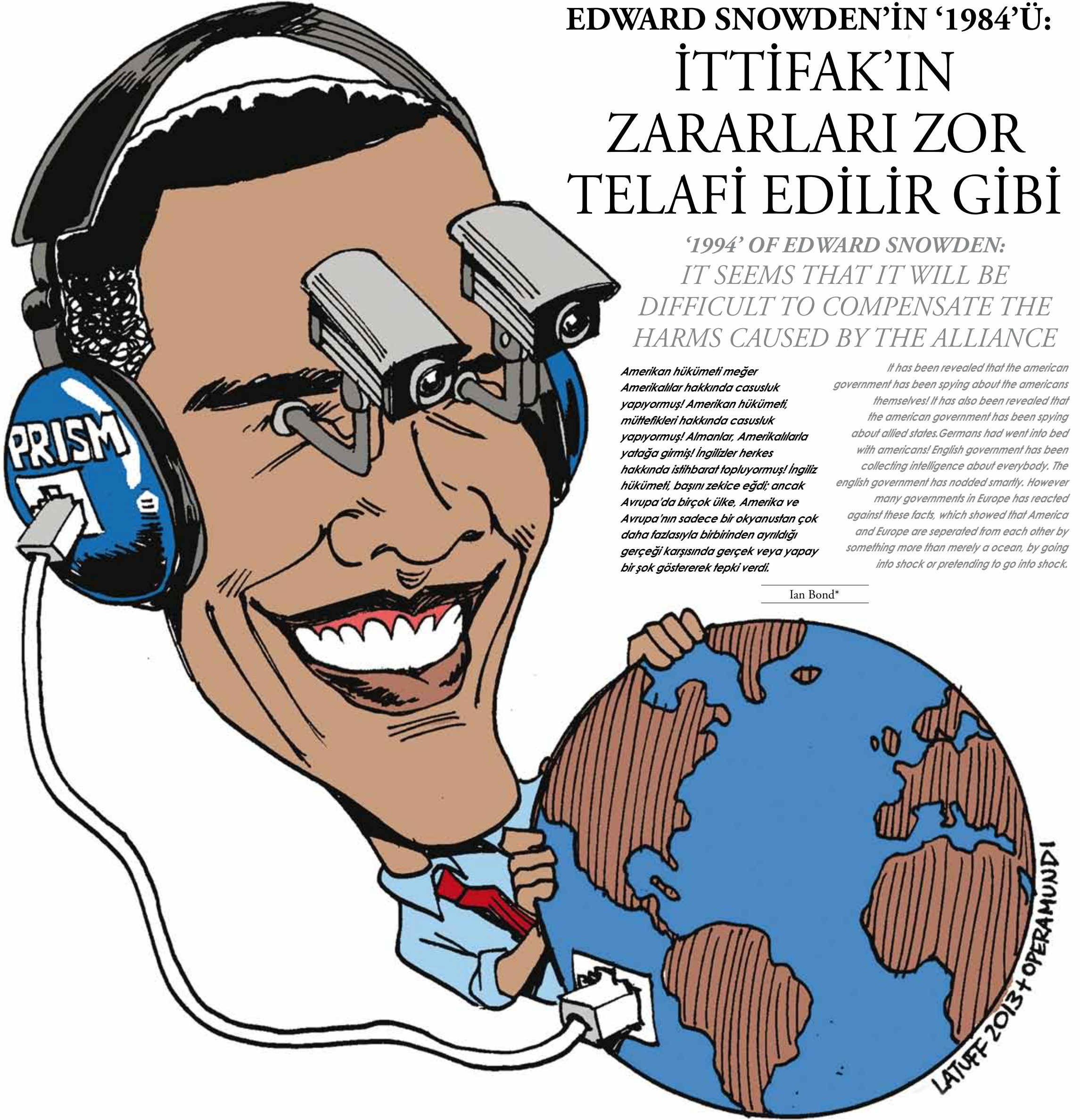
EDWARD SNOWDEN'İN '1984'Ü: İTTİFAK'IN ZARARLARI ZOR TELAFİ EDİLİR GİBİ

*'1994' OF EDWARD SNOWDEN:
IT SEEMS THAT IT WILL BE
DIFFICULT TO COMPENSATE THE
HARMS CAUSED BY THE ALLIANCE*

*Amerikan hükümeti meğer
Amerikalılar hakkında casusluk
yapıyormuş! Amerikan hükümeti,
müttefikleri hakkında casusluk
yapıyormuş! Almanlar, Amerikalılarla
yatağa girmiş! İngilizler herkes
hakkında istihbarat topluyormuş! İngiliz
hükümeti, başını zekice eğdi; ancak
Avrupa'da birçok ülke, Amerika ve
Avrupa'nın sadece bir okyanustan çok
daha fazlasıyla birbirinden ayrıldığı
gerçeği karşısında gerçek veya yapay
bir şok göstererek tepki verdi.*

*It has been revealed that the american
government has been spying about the americans
themselves! It has also been revealed that
the american government has been spying
about allied states. Germans had went into bed
with americans! English government has been
collecting intelligence about everybody. The
english government has nodded smartly. However
many governments in Europe has reacted
against these facts, which showed that America
and Europe are separated from each other by
something more than merely a ocean, by going
into shock or pretending to go into shock.*

Ian Bond*

Amerikan Ulusal Güvenlik Ajansı eski çalışanı Edward Snowden, Hong Kong ve Moskova'daki sığınaklarından dünyaya birbiri ardı sıra şoke edici bilgiler sunuyor: Amerikan hükümeti meğer Amerikalılar hakkında casusluk yapıyormuş! Amerikan hükümeti, müttefikleri hakkında casusluk yapıyormuş! Almanlar, Amerikalılarla yatağa girmiş! İngilizler herkes hakkında istihbarat topluyormuş! İngiliz hükümeti, başını zekice eğdi; ancak Avrupa'da birçok ülke, Amerika ve Avrupa'nın sadece bir okyanustan çok daha fazlasıyla birbirinden ayrıldığı gerçeği karşısında gerçek veya yapay bir şok göstererek tepki verdi. Bazı politikacılar, Komisyon'u, Transatlantik Ticaret ve Yatırım Ortaklığı (TTIP) hakkında müzakereleri başlatmamak konusunda uyarırken, Avrupa Parlamentosu'nun bazı üyeleri ise bu anlaşmayı onaylamayacaklarına dair tehditler savurdular.

Hikâyenin çoğu zaman birbirleriyle çıkan iki boyutu var ve farklı meseleleri gündeme getiriyor. Birinci mesele; terörizm ve organize suçların önlenmesinin olduğu boyutların, herkesten veri veya "meta veri" (içerici haricinde bir iletişimden elde edilen tüm bilgi) toplamayı meşrulaştırmasıdır. İkincisi ise; müttefikler hakkında istihbarat toplamının ahlaki boyutu ve değeridir.

The former expert of the american natural security agency, Edward Snowden, is continuing to provide shocking information to the world from his refuge in Hong-Kong and Moscow. It has been revealed that the american government has been spying about americans themselves as well as about its allies! Germans have went into bed with the americans. English government has been collecting intelligence about everybody. The english government has nodded smartly. However many governments in Europe has reacted against these facts, which showed that America and Europe are separated from each other by something more than merely a ocean, by going into shock or pretending to go into shock.

Some politicians warned the commission not to start the negotiations on the "Transatlantic Trade and investment partnership (TTIP) some members of the european parliament uttered threats that they wouldn't ratify that treaty. There are two aspects of the story which overlaps with each other for most of the time and they bring different problems into question. The first problem is that the dimensions reached in the fight against and the prevention of terrorism and organized crime has legitimized the collection of data or meta-data (all information obtained from a communication apart from its content) from everybody. The second problem is

Amerika'nın "güvenlik" karşısında "mahremiyet" ikilemine dair değerlendirmeleri, genellikle, Snowden'in NSA'nın iç casusluğu ve çalışanlarına verilen sıradışı erişim yetkileri hakkında söylediklerine odaklandı. Avrupa üzerindeki etkisi ise pek fazla dikkat çekmedi.

Reding'in açıklamaları, serbest ticaret anlaşmalarına, ABD'ye veya her ikisine birden zaten kuşkuyla yaklaşan Avrupa Parlamentosu üyelerini cesaretlendirme riskini barındırıyor -örneğin Amerika'nın Terörist Finansman Takibi Programı için Avrupa'daki bankaların verilerine erişimine dair anlaşmayı askıya almışlardı zamanında. Avrupa Parlamentosu üyelerinin elinde koz var; çünkü olası bir TTIP anlaşmasını onaylamaları gerekiyor. Her ne kadar İngiliz yetkililer istihbarat meselelerinin Avrupa Parlamentosu'nun yetki alanı dışında olduğunu iddia edecek olsalar da, piyasaların elektronik ticaret ve telekomünikasyona açılması sonucunda kaçınılmaz olarak veri koruma ve mahremiyet meseleleri gündeme gelecek. Parlamento, 4 Temmuz günü kabul ettiği NSA denetim programına dair kararda bunun sinyalini vermiş; Komisyon'a "AB'nin veri koruma standartlarının TTIP sonucunda zarar görmemesini sağlama" çağrısında bulunmuştu.

the moral dimension and value of the collection of intelligence about the allies. The evaluations of America related to the dilemma of "right of confidentiality" against security has generally focused on what Snowden has said about the inside espionage of NSA and the unusual authorization of access given to its staff. On the other hand the impact of his statements on Europe has not attracted much attention.

The statements made by Reding involves the risk of encouraging the members of the european parliament who already had a suspicious approach towards the free trade agreements or USA or both – for example the european parliament has once suspended the agreement on the access to the data of the banks in Europe for the implementation of the american program for the follow-up of the financing of terror. The members of the european parliament have a trump in their hands because they are required to approve a probable TTIP agreement. Although the english officials claim that the intelligence issues are outside the scope of authority of the european parliament, data protection and confidentiality issues shall be inevitably brought to the agenda as a result of the opening of the markets to electronic commerce and telecommunication. The parliament had given the signal for this in its decision on NSA supervision program accepted on July 4 and had called the com-

Merkel: “İngiltere’nin mahremiyet algısı Almanya’dan farklı”

Merkel: “The perception of confidentiality by England is different from that of Germany”

Almanya, Nazi ve Komünist gizli polisten kalan belleğiyle, mahremiyet ihlallerine karşı en büyük hassasiyeti gösterdi. Şansölye Merkel, bu süreçte temkinli bir tavır izledi; bir demokraside istihbarat hizmetlerine olan ihtiyacı savundu ve bir müttefik olarak Amerika’nın değerini vurguladı. Ancak, aynı zamanda, eleştirileri okları da arttıkça, 14 Temmuz’da kendisiyle yapılan bir röportajda AB’nin mahremiyet ve veri korumaya dair yeni ve sıkı kuralları benimsemesi gerektiğini önerdi ve böylelikle de 1995 yılından kalma veri koruma direktifinin ulusal düzeyde farklı yorumlara maruz kalmasının önlenebileceğini ifade etti. Merkel, Facebook’un da İrlanda’da daha rahat bir rejim altında çalışmak suretiyle Almanya’nın sıkı mahremiyet kurallarını ihlal etmesinden yakınlardan İngiltere’nin mahremiyet algısının Almanya’dan farklı olduğunu belirtti. Keza, İngiltere, Komisyon’un 1995 yılındaki direktifi gözden geçirme çabalarının önünde büyük bir engel oluşturmaktaydı.

Müttefiklerin müttefikler üzerinden istihbarat toplayıp toplayamayacağına dair Avrupalıların yaptığı yorumlar ise, ya safca ya da ikiyüzlü. Amerika’nın bu yılın başında Fransa’ya ekonomik istihbarat elde etmek üzere Amerikan bilgisayarlarının içine sızmakla suçlamasının ardından, Fransa Cumhurbaşkanı Hollande ve Dışişleri Bakanı Fabius’un nazıkçe yanıt vermesi belki doğaldır; ancak Le Monde tarafından ortaya çıkarılan bilgi ise yenilir yutulur cinsten değildi ve Fransız liderlerin gülünç duruma düşmesine sebep oldu: Buna göre, Fransız yabancı istihbarat servisi GDSE, yığınlarca istihbarat toplamaktaymış.

Benzer şekilde, Başkan Obama’nın ilk olarak ciddiyetten uzak bir şekilde vermiş olduğu tepki “Size garanti ederim ki Avrupa başkentlerinde benim kahvaltıda ne yediğimden konuşma notlarının ne olacağına dair ilgilenen insanlar var.” Avrupalıların hassasiyetleri konusunda pek hassasiyet göstermediğini ortaya çıkarmıştı. Amerika Cumhuriyet Başsavcısı Eric Holder ise, Avrupa Adalet, Temel Hakları ve Vatandaşlıktan sorumlu Komisyon üyesi Viviane Reding ile “Söz konusu NSA programlarıyla ilgili bilgileri ortaya çıkarmak” üzere bir uzman grubu kurulması konusunda uz-

Germany has shown a great sensitivity to the violations of confidentiality with its memory overtaken from the Nazi and communist secret police. Chancellor Merkel has followed a sober attitude throughout this process. She defended the need for intelligence services in a democracy and emphasized the value of America as an ally. However against the increasing criticisms, she said that EU must adopt new and tight rules for the protection of confidentiality and private data and argued that this would prevent the data protection directive issued in the year 1995 to be interpreted in different ways, in an interview made with her. She also complained that Facebook can operate under a more undisturbed regime in Ireland and violate the tight confidentiality rules of Germany in this way and added that England had a different perception of confidentiality than the Germans. Likewise England formed a big obstacle in front of the efforts of the commission to revise the directive issued in 1995..

On the other hand the interpretations made by the

laşmışlardı. Grup, sonbaharda bir rapor hazırlayacaktı. AB kurumlarının Snowden meselesine verdiği yanıtlar da tutarsızlık arz etti. AB Yüksek Temsilcisi Catherine Ashton, 1 Temmuz günü yayımladığı ölçülü açıklamada, bu bilgilerden haberdar olduğunu, Amerika’dan acil bir açıklama talep ettiğini ve bu konu netlik kazanana dek herhangi bir açıklama yapmayacağını belirtti. Bununla birlikte, Viviane Reding -bir uzmanlar grubu kurulması hakkında Eric Holder ile vardığı anlaşmayı bir yana bırakırsak- 30 Haziran günü halka açık bir toplantıda şu ifadeleri kullandı: “Ortaklarımızın, müzakerelerimizin ofislerindeki faaliyetleri hakkında casusluk yaptıklarına dair en ufak bir kuşumuz var ise, bu denli büyük bir transatlantik piyasası hakkında müzakere edemeyiz.” TTIP müzakereleri, yeterince zorlu geçecekken, anlaşmayı bu şekilde ipoteklemek istemiyorlardı. Ne iyi ki AB’nin Washington’da görüşmelerin ilk aşamasını yürütecek olan baş müzakerecisi, bu fikri yinelenmedi.

europeans about whether the allies may collect intelligence over other allies are either very naive or hypocrite. The polite reply of the french president Holland and minister of foreign affairs Fabius against the accusation of France by America for having leaked to the american computers for the purpose of obtaining economic intelligence was may be something normal; however the information revealed by Le Monde was hard to swallow. and caused the french leaders to be made mockery of. According to the said news, french foreign intelligence service GDSE was collecting plenty amount of intelligence.

Likewise the initial reaction of President Obama against the said news in an altogether unserious n-manner by saying “I guarantee you that there are people in the capitals of Europe who are interested in knowing what I eat in the breakfast up to the notes of my speeches” has revealed that he is not so much sensitive about the sensitivity of the europeans. On the other hand, the chief public prosecutor of America Eric Holder has agreed with Viviane Reding, the member of the european commission in charge of justice, basic rights and citizenship, on the establishment of a group of experts for revealing the information related to NSA. The group would prepare a report in autumn. The replies of EU institutions to the case Snowden also showed inconsistencies. In her temperate announcement on July 1, EU high representative, Catherine Ashton said that she was aware of those information and requested an urgent explanation from America and added that she would make no statements until the case has been clarified. However Viviane Reding - putting aside her compromise with Eric Holder on the establishment of a group of experts - made the following statement during a public meeting on July 30: “If we have the slightest doubt that our partners engage in espionage about the activities of our officials in their offices, we can not negotiate about such a huge transatlantic market.”. They didn’t want to put the agreement in pledge in this way while it was obvious that TTIP negotiations would be quite challenging. Fortunately the chief negotiator which would preside the first phase of the negotiations in Washington did not repeat that idea.

Snowden meselesine dair tepkiler, Avrupa ve Amerika’nın İnternet çağında mahremiyet ve güvenlik konusunda ciddi bir tartışmaya ihtiyaçları olduğunu gösteriyor. Yüz milyonlarca Facebook kullanıcısı kendi hayatları hakkında bilgileri en ince ayrıntısına dek yüklerken ve on milyonlarca kişi akıllarından her bir geçeni tweet atarken, “mahremiyet” ne anlama gelmektedir? Terörizm sanal uzaydan beslenirken, buna nasıl karşı koyarız? Jan Fleischauer, Der Spiegel’de sürekli şu soruyu sormuştu: Almanya, saldırganların meta datalarını incelemeyi gecikmeden dolayısı bir terörist saldırıya uğrasaydı, Adalet Bakanlığı bu tür saldırıların “kişisel bilgilerimizin kaderini belirleme hakkı” için ödendiğini söyleyecek kadar cesur olabilir miydi? Şayet Avrupa Parlamentosu üyeleri, tıpkı İngiltere parlamento istihbarat ve güvenlik komitesi gibi, gizli brifingleri almak konusunda bazı mekanizmalara sahip olsalardı, Avrupa Parlamentosu’ndaki tartışmalar çok daha aydınlatıcı geçerdii. 2011 yılında Parlamento için yazılan bir rapor, bunun, Europol gibi Avrupa denetleme kuruluşlarıyla bağlantılı olarak bunun nasıl gerçekleşebileceğine dair bazı hassas öneriler getirmiş; “bilme gereksinimi” ilkesi ve “Avrupa Parlamentosu’na güvenlik incelemesi” kavramlarını masaya yatırmıştı. Bu öneriler, diğer hassas alanları kapsayacak şekilde genişletilebilir. Hiç kuşku yok ki, İngiliz bakanların beti benzi atacaktır bu fikir karşısında; ancak bunun alternatifi daha da kötüdür. Hele ki Avrupa Parlamentosu’nun, terörizmle ve organize suçla mücadele konusunda elzem olan uluslararası veri paylaşım anlaşmalarının Avrupa Parlamentosu tarafından bloke edilebileceği düşünüldüğünde....

Atlantik’in her iki yakasındaki hükümetler, müttefikleri üzerinden casusluk faaliyetlerinin maliyetleri ve yararları konusunda daha etraflıca düşünmek durumundadırlar. Foreign Affairs için bir makale kaleme alan Henry Farrell ve Abraham Newman, şöyle bir tartışmayı gündeme getirmişlerdi: Müttefikleri hakkında casusluk yaparken yakalandığında Amerika’nın Avrupa’daki çıkarlarına verilen zarar, elde edilen istihbaratın

mission to ensure that the data protection standards of EU is not damaged as a result of TTIP.

The reactions regarding the case of Snowden shows that Europe and America need a serious discussion about the privacy and security issues in the age of internet. What does privacy mean while Hundreds of millions of Facebook users load the information about their lives in finest details in the internet site and tens of millions of people send any thought that come to their mind through twitter? How can we withstand terrorism when it is fed by the virtual space? Ian Fleischauer has always asked the following question in the magazine “Der Spiegel”?:

If Germany had incurred an offense because of the delay in the examination of the meta-data of the of-

değerinden ağır basıyor mu? Amerika Birleşik Devletleri ve AB, yeterince yakın ortaklardır ve bu casusluk faaliyeti sonucunda aslında Amerikalılar, sorarak öğrenemeyecekleri türden bir istihbarat elde etmiş benzemiyor. AB’nin diğer ticari ve diplomatik müzakere ortakları açısından ise bu durum doğru değil. Edward Snowden, önemli istihbarat programlarına ciddi zararlar verdi; ancak AB açısından yararlı bir hizmet sunmuş oldu: keza, AB’nin güvenliğini ne kadar artırması gerektiğini gösterdi. Şimdi ise, AB artık bazı noksanlarını biliyor ve onları hızlı bir şekilde gidermek zorunda olduğunun da farkında. Keza onu birden çok Büyük Birader izliyor.

*Dış Politika Dir. Avrupa Reform Merkezi

fenders could the ministry of justice be brave enough to say that this kind of offenses has been paid as a price for the right of determining the destiny of our personal information? If the members of the european parliament had some mechanisms to have secret briefings just like the intelligence and security committee of the english parliament, the discussions in the european parliament would be much more enlightening. A report issued for the parliament in the year 2011 has put forward some sensitive proposals on how this could be realized in connection with the european supervision institutions like Europol and had brought the concepts of “the need to know” and “security inspection for the european parliament “to the table. These proposal may be expanded in a manner that would comprise other sensitive areas. It is without doubt that the english ministers would grow pale against that idea but its alternative is even worse, especially when it is taken into consideration that the international agreements on data sharing which are necessary for fighting terrorism and organized crime may be blocked by the european parliament. ...

Governments on both sides of the Atlantic are required to think more extensively about the cost and benefits of the espionage activities carried out through their allies. Henry Farrell and Abraham Newman who has written an article for Foreign Affairs magazine had brought the following discussion to the agenda: When America had been caught while spying about its allies, did the damage brought on the american interests in Europe outweigh the value of the intelligence obtained? United States of America and EU are very close partners and it seems that America couldn’t have collected intelligence which it could not have learned by asking, as a result of the said espionage activity. However this is not true from the point of view of other commercial and diplomatic negotiation partners of EU. Edward Snowden has caused serious harm on the important intelligence programs but he provided a service which has been useful from the point of view of EU since it showed the extent to which EU must increase its security. As of today EU knows some of its deficiencies and is also aware of the necessity that it must remove them rapidly. It is followed by more than one big brothers.

*Foreign policy director, European Reform Center

Birçok ekonomist için 1930'ların siyasi ka-busu korumacılığa yönelmelerinden kay-naklanmıştır. Bu tutum ekonomik buhranı daha da kötüleştirmiş ve kitlesel işsizliğe, ve daha da önemlisi, faşist saldırganlığın artmasına yol aç-mıştı. Ekonomistler ve tarihçiler o tarihlerdeki eko-nomiler ve buhranı takip eden çatışmalar arasında bağlantılar kurmuşlardır. Adam Tooze, Nazi geniş-lemesinin ekonomik amaçlı olduğunu savunmak-tadır. Diğerleri, ABD ve Japonya arasındaki askeri çatışmayı ABD'nin Japonya'yı abluka altına alması-nın tetiklediğini düşünmektedirler. "Sınırları ticari mallar geçemezse askerler geçer" sözü GATT (Ta-rifeler ve Ticaret Genel Anlaşması) ve AB'nin ya-ratılışında itici güç olmuştur. "Sınırları ticari mal-lar geçemezse askerler geçer" sözü GATT (Tarifeler ve Ticaret Genel Anlaşması) ve AB'nin yaratılışın-da itici güç olmuştur. AB, Fransa ve Almanya'nın birbirleriyle sürekli çatıştığı kaynakların müşte-reken yönetilmesi amacıyla kurulmuş olan Avru-pa Kömür ve Çelik Topluluğundan yola çıkmış-tır. Ama şüpheciler - ekonomik nedenlerin istik-rarsızlığı beslediğini kabul etmekle beraber – koru-macılığı ikincil suçlu olarak görmektedirler. Yakın zamanda Londra'da verdiği bir konferansta Nobel ödüllü ekonomist Paul Krugman, 1930'lardaki kri-zin korumacılıktan kaynaklandığı düşüncesine "asıl bir yalan" olarak atıfta bulunmuş ve 1930 krizinin asıl nedeninin deflasyonist makro politikalar oldu-ğunu ve bugünkü krizden çıkmanın yolunun mali teşvik olduğunu savunmuştur.

Krizin ticaret üzerinde önemli bir etkisi olaca-ğı inkar edilemez. Aslında 2007'den beri ticaret ve üretimde görülen düşüş 1929'lardan başlayarak ya-şanmış olan modeli aynen takip etmektedir. Korumacılığın bir tehlike olduğunu da inkar edemeyiz. Ancak, aynı zamanda hem rahatlatıcı hem de kor-kutucu olan şey, ticaretin korumacılığa başvurul-madan ne kadar düştüğüdür. İşin rahatlatıcı kısmı, ticaret yapan ülkelerin korkulandan çok daha azı-nın korumacı önlemlere başvurduğunu listeleyen ve yeni başlatılmış olan Küresel Ticaret alarmıdır (http://www.globaltradealert.org).

İşin korkutucu kısmı ise ticaretin ne kadar hız-la ve ne kadar fazla azaldığıdır. Çin'in mayıs ayın-daki ihracatı bir evvelki yıla göre %26 düşmüş-tür. Hindistan'ın ihracatı bir evvelki yıla göre %30 düşmüştür (ancak düşüş hızı yavaşlamaktadır). Şu ana kadar yapılan korumacılık Dünya Ticaret Örgütü'nün ruhuna değilse bile kurallarına harfi-yen uymaktadır. Krugman, serbest ticaretin diğer faktörlerin yanı sıra sisteme ve potansiyel olarak gü-venlikle ilgili konulara bağlı olduğu konusunda Pe-ter Sutherland (eski Dünya Ticaret Örgütü Direk-törü) ile hemfikir. Dünya Ticaret Örgütü sistemi uluslararası ilişkilerde hukukun üstünlüğü için bir örnek teşkil eder. Bu sistemin tehlikeye atılması sa-dece ekonomik uzmanlaşma kazanımlarının kaybı anlamına gelmez. Bu güne kadar ki en büyük teh-dit Çin'de görülecektir. Ocak ayındaki işsizlik oranı bugüne kadar görülen en yüksek düzeye ulaşmıştı.

Korumacılık tehdidi, ortaya çıkmakta olan küre-sel kurallara dayalı rejimleri tehdit edebilir. Ancak ticaretin çökmesi de istikrar ve dolayısıyla güvenlik açısından büyük bir potansiyel tehdit oluşturun. Bu güne kadar ki en büyük tehdit Çin'de görülecek-tir. Ocak ayındaki işsizlik oranı bugüne kadar gö-rülen en yüksek düzeye ulaşmıştı. Bu yılki üniver-site mezunlarının iş bulmakta zorlandıkları bildiri-liyor. Çin büyümeye devam ediyor ama giderek art-an işsizlikten kaçınılabilmesi için yıllık % 6 GSYİH büyüme oranını sürdürmek zorundadır. Çin koru-macılığı reddetmiş ve genişleyici bir maliye politi-kası benimsemiştir. Bir Çin hükümet yetkilisinin "1930'lardan hepimiz ders aldık, değil mi?" dedi-ğini duydum. Ancak kriz büyür ve toplumsal hu-zursuzluğa yol açarsa, Komünist parti, muhalefeti bastırmak ve açık ticaret stratejisini ve diğer eko-nomik liberalizasyon önlemlerini yeniden gözden geçirmek için daha sert bir tutum içine girmek zo-runda kalacaktır. Çinin bu yeni finansal gücünün onu ABD ile karşı karşıya getirecek bir rotaya otu-rup oturtmayacağını kestirmek güç. Çin'in dolarla-rına sıkı sıkıya tutunmaktan başka bir seçeneği yok gibi görünüyor, ama bu durum ciddi bir toplu-m-sal rahatsızlığa yol açarsa siyasi bir tepki oluşacak-tır. Şanghay Örgütü'ne eğer planlandığı gibi İran da katılırsa, Rusya, Çin ve Orta Asya'yı birleştiren bu örgüt önemli bir role sahip olabilir.

Diğer BRIC (Brezilya, Rusya, Hindistan ve Çin) ülkelerinde krizin etkileri daha karmaşıktır. Brezilya'da daha muhafazakâr bir finans sitemi var-dır ve uluslararası ticarete fazla açık değildir. Ama 2008 sonlarında endüstriyel üretimini hızla düşmüş-tür. Rusya endüstriyel ihracatının hacminden zi-yade petrol fiyatlarından ve potansiyel olarak fi-nansal istikrarsızlıktan etkilenmiştir. Bunların ülke içinde yapacağı etkiler ülke dışında da hissedilebi-r. Hindistan, ihracatındaki düşüşe rağmen, finan-sal etkilere daha az maruz kalmıştır. Ancak krizin Hindistan'daki çeşitli ayrılıkçı hareketleri etkileme-si ve dolayısıyla dış istikrarsızlığa yol açması ola-sıdır. Pakistan daha da hassas durumda kalabilir. AB ve Hindistan arasında imzalanması beklenen ser-best ticaret anlaşması Pakistan'ın endüstrisini teh-dit etmektedir ve eğer AB Pakistan'ın paralel bir pi-yasa açılımı isteğine cevap veremezse bunun doğru-na bir siyasi tepkisi olacaktır.

KORUMACILIK: GERÇEKTE KİMİ KORUYOR?

PROTECTIONISM: WHO IS REALLY PROTECTIONIST?

Çini'n yeni finansal gücünün onu ABD ile karşı karşıya getirecek bir rotaya oturtup oturtmayacağını kestirmek güç. Çin'in dolarlarına sıkı sıkıya tutunmaktan başka bir seçeneği yok gibi görünüyor, ama bu durum ciddi bir toplumsal rahatsızlığa yol açarsa siyasi bir tepki oluşacaktır. Şanghay Örgütü'ne eğer planlandığı gibi İran da katılırsa, Rusya, Çin ve Orta Asya'yı birleştiren bu örgüt önemli bir role sahip olabilir.

It is difficult to anticipate if new financial power of China shall put it in a route which shall let it confront America. It seems that China has no alternative other than to hanging on to its dollars tightly but if this situation causes a serious social unrest a political reaction shall arise. If Iran joins Shanghai organization as planned, this organization which has United Russia, China and Middle Asia may play an important role.

Peter Holmes *

For many economists the political nightmare of the 1930's was caused by the orientation towards protectionism. That situation has worsened the economic crisis even further and caused mass unemployment and, more important, led to the intensification of the fascist aggression. Economists and historians have established a connection between the economies prevailing in that period and the conflicts that followed the crisis. Adam Tooze argues that Nazi expansionism had an economic purpose. Other commentators think that the military conflict between USA and Japan has been triggered by the blockade of Japan by USA. The motto "If the commercial commodities can not cross the borders, then the armies shall cross them" had been the driving force in the creation of GATT (General Treaty on Tariffs and Trade) and EU. EU has been inspired by the European coal and steel community which has been established for the purpose of managing and operating the sources, over which there is conflict between France and Germany, jointly. However the sceptics accept that economic factors feed instability but thinks that protectionism must be blamed as well as the secondary factor. In a lecture that he recently gave in London, Nobel prize winner economist Paul Krugman has referred to the idea that "the crisis in the 1930's has been caused by protectionism" as a noble lie and claimed that the main reason of the 1930 crisis was the deflationist macro policies and the way out of the present crisis was the introduction of financial incentives.

It can not be denied that the crisis shall have a significant impact on trade. In deed the decrease in trade and production observed since 2007 exactly follows the model that has been experienced beginning from 1929's. We can also not deny that protectionism is a danger. However what is both relieving and frightening is the extent to which the trade has decreased without recourse to protectionism. The relieving side of this phenomenon is the global trade alarm which is an initiative that has been newly launched and shows that the number of the countries which recourse

to protectionist measures are far below than than the feared level (http://www.globaltradealert.org).

The frightening side of the said phenomenon is the drastic speed and amount of the decrease of trade. The exports of China has dropped 26 % in the month of May compared to the last year, while the drop in India has been 30 % (however the speed of decrease is slowing down). The protectionism that has been implemented so far complies exactly with the rules, if not the spirit, of World Trade Organization. Krugman agrees with Peter Sutherland (former director of World Trade Organization) on the idea that free trade depends on the system and potentially security related issues besides other factors. The system of World Trade Organization is an example of the rule of law in international relations. Endangering that system does not only mean the loss of the gains obtained from economic specialisation. The biggest trade up today shall be seen in China. The unemployment in January has been at the highest level ever observed.

The danger of protectionism may threaten the regimes based on the emerging global rules. However the collapse of trade too constitutes a big potential threat from the point of view of stability and consequently security. The threat, which is the biggest one up today, shall be seen in China. The rate of unemployment in the month of January has been the highest rate up to-day. University graduates of this year are said to have difficulties in finding jobs. China continues to grow but it must maintain an annual GNP growth rate of 6 % in order to cope with the increasing rate of unemployment. China has rejected protectionism and adopted an expansionist fiscal policy. I have heard a Chinese governmental official saying "We all taken our lesson from the 1930's, haven't we? However if the crisis grows and causes social unrest, the communist party shall be forced into adopting a harsher attitude for repressing the opposition and review the open trade strategy and other measures of economic liberalisation. It is difficult to anticipate if this new financial power of China shall put it in a route which shall let it confront America. It seems that China has no alternative other than to hanging on to its dollars tightly but if this situation causes a serious social unrest a political reaction shall arise. If Iran joins Shanghai organization as planned, this organization which has United Russia, China and Middle Asia may play an important role.

The effects of the crisis on other BRIC countries (Brasilia, Russia, India and China) is more complex. There is a more conservative financial system in Brasilia which is not very open to international trade. But the industrial output of the country has rapidly decreased in the final period of 2008. Russia has been influenced not so much from the volume of its industrial exports but from the oil prices and financial instability. The impact of these factors on the country may also be felt outside the country. India has incurred less impact of financial factors despite the decrease in its exports. However there is the possibility that the crisis influences various seperationist movements in India and consequently lead to external instability. Pakistan may fall into an even more sensitive situation. The free trade agreement which is expected to be signed between EU and India threatens the industry of Pakistan and if EU does not respond to the demand of Pakistan for a similar trade liberalisation, it shall incur a political reaction from that country.

Other regions which are in a sensitive situation are in the southern Mediterranean. Algeria is in a situation which is similar to that of Russia. The high number of unemployed people may encourage Islamic fundamentalism – especially at a time when the Islamic groups are the only organization that provide social aid. Krugman states that more financial incentive may be required. If a successful macro policy may be found which makes use of the available means we may avoid the worst incentive, i.e. armament. However it seem that pressure shall be imposed in the direction of reducing rather than increasing the military expenditures after the worst period has been overcome (at least in the west). A serious protectionism of the type that has been applied in 1930's shall be a blow in economic terms and a gruesome danger from the political point of view. Economic instability has a potential to increase economic nationalism and maybe political nationalism and consequently create a conflict. During the days during which this article has been written the protectionists raise their voice more in relation to those in Europe however there is a serious potential of political opposition. Natty discourse on cooperation is currently continuing. The crisis may have different effects on developing countries and drag countries like Pakistan, which are already in an instable situation but are strategically important, to a deeper instability.

As the crisis has clearly revealed, the handover of the global power shall undoubtedly have an impact on the global strategic balance. As a result, the crisis has a potential to cause political instability in the countries all over the world. Trade has incurred a big blow. A serious protectionism of the type that has been applied in 1930's shall be a blow in economic terms and a gruesome danger from the political point of view. However if the macro part of the crisis can be solved that danger can be repulsed.

** Peter Holmes is a lecturer in contemporary European studies at the graduate and post-graduate level, economy at the graduate level and international economy at the post-graduate level in Sussex University. Holmes is an expert of European Economic Integration and other global public policy issues (including EU-World Trade Organization relations).*

** Peter Holmes Sussex Üniversitesinde Lisans ve Lisansüstü düzeyinde Çağdaş Avrupa Etütleri; Lisans düzeyinde Ekonomi; Lisansüstü düzeyinde Uluslararası Ekonomi dersi vermektedir. Holmes Avrupa Ekonomik Entegrasyonu konusunda ve diğer küresel kamu politikaları konularında (AB-Dünya Ticaret Örgütü ilişkileri dahil) uzmandır.*

NOBEL BARIŞ ÖDÜLLÜ TEVEKKÜL KARMAN İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİNDE İLK DERSİNİ VERDİ

NOBEL PEACE LAUREATE TEVEKKÜL KARMAN

GAVE HER FIRST COURSE IN İSTANBUL AYDIN UNIVERSITY

Nobel Barış Ödüllü Yemenli Kadın Gazeteci ve Aktivist Tevekkül Karman, Başkanlığını yürüttüğü İstanbul Aydın Üniversitesi Barış ve Demokrasi Merkezinin bir dizi etkinliği için İstanbul'a geldi.

Nobel Peace Laureate Yemeni Woman Journalist and Activist Tevekkül Karman, arrived in Istanbul for a series of activities of Istanbul Aydın University Peace and Democracy Center headed by her.

Dünyanın değişik ülkelerinde “Ortadoğu ve Barış” konularında düşünce üreten, bilim ve siyaset insanlarının bir araya geldiği Tevekkül Karman Barış ve Demokrasi Merkezi, üç gün süren yoğun bir programla öğrencileri ve akademisyenleri bir araya getirdi. İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Kampüsünde gerçekleşen etkinliklerin ilk gününde İstanbul Aydın Üniversitesinde ve diğer üniversitelerde eğitim gören uluslararası öğrenciler, Tevekkül Karman ile bir araya gelerek Ortadoğu'nun son durumunu değerlendirdiler. Siyaset ve uluslararası ilişkiler konusunda ilk dersini veren Karman, Ortadoğu'da gözlemlediği siyasal ve kültürel değişimleri öğrencilerle paylaştı. Öğrencilerden gelen soruları yanıtlayan Karman, Mısır'daki son olaylar hakkında, “Bütün dünya-daki insanlar için özgürlük, haysiyet, demokrasi, adalet, hukuk, barış olması dilegidir. Tüm insanlar birbirini kabul etmeli ve beraber var olmalıdır. Onların hangi ırktan, dinden, renkten ya da guruptan oldukları önemli olmamalıdır.” dedi. Konuşmasında yeni bir dünya, yeni bir ülke, yeni bir nesil yaratmanın önemine de dikkat çeken Karman, “Bir arada olmak için, barış, demokrasi, insan hakları, adalet için tüm dünya bir olmalıdır. Özellikle benim ülkemde yaşananlardan sonra insanlar bir olmalıdır. Yeni bir sayfa açılmalı ülkem ve coğrafyam huzur bulmalıdır.” dedi.

Global vatandaşlık konusuna da değinen Karman, artık dünya vatandaşı kavramının olması gerektiğini belirterek, insanlara hak ve özgürlüklerinin verilmesi gerektiğini söyledi. Tevekkül Karman öğrencilere verdiği ilk dersin ardından akademisyenlerle bir araya gelerek Fikir Üretme Toplantısına katıldı. Barış ve Demokrasi Merkezinin yıllık etkinlik ve çalışma planını ekibiyle değerlendiren Karman, bireysel çalışmaları hakkında da bilgi verdi.

Tevekkül Karman Peace and Democracy Center, where science and politics people producing thoughts on the issues of “Middle East and Peace” in various countries of the world are gathered, brought together students and academicians with an intense program lasting three days. International students, who are studying in Istanbul Aydın University and other universities, discussed the latest status of Middle East by coming together with Tevekkül Karman on the first day of activities held in Istanbul Aydın University Florya Campus. Karman, who gave her first course about politics and international relations, shared with students the political and cultural changes that she observed in Middle East. Karman, answering the questions asked by students, said about the recent events in Egypt that “Availability of freedom, dignity, democracy, justice, law, peace for the people in the whole world is my wish. All human beings should recognize each other and exist all together. Their race, religion, color or groups shouldn't be important.” Karman, drawing attention to the importance of creating a new world, a new country, a new generation, “The entire world should be one for being together, for peace, democracy, human rights, justice. Especially people should be one after the events experienced in our country. A new page should be opened, my country and geography should find peace.”

Karman, touching on the subject of global citizenship, by stating that now world citizenship concept should be present, said that rights and freedoms should be provided to the people. Tevekkül Karman attended to the Generating Idea Meeting by coming together with academics after the first course given to the students. Karman, discussing the annual activity and work plan of Peace and Democracy Center, gave information also about her individual studies.

ROMANYA'DAKİ ÜNİVERSİTELERİN TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMLERİ GÜÇLENDİRİLECEK

TURKISH LANGUAGE AND LITERATURE DEPARTMENTS OF UNIVERSITIES IN ROMANIA WILL BE REINFORCED

Romanya'nın en önemli üniversitelerinden Dimitrie Cantemir Christian Üniversitesi'nin Rektörü Prof. Corina Dumitrescu ve delegasyonu, İstanbul Aydın Üniversitesi'ni ziyaret etti. Yapılan görüşmeler sonucunda Rektör Prof. Corina Dumitrescu İAU'nun programlarının zenginliği ve bu konuda sürekli yenilenen çalışmalarından etkilendiğini ve İstanbul Aydın Üniversitesi ile İşletme, Ekonomi, Hukuk alanlarında işbirliği yapma kararı aldıklarını belirtti. Bu alandaki çalışmaların ilk ayağının Romanya'da Türk Dili ve Edebiyatı bölümlerinin güçlendirilmesi ve yaygınlaştırılması çalışması olacağını söyleyen ve akademik kadroların bir araya gelerek bir çalışma takvimi hazırlayacağını dile getiren Prof. Corina Dumitrescu, Mayıs 2014 tarihinde “kültürlerarasılık” konferansının gerçekleştirileceğini, yaz okulu ve ERASMUS programı kapsamında karşılıklı öğrenci ve akademisyen değişimlerinin sağlanması hususunda işbirliği başlatıldığını sözlerine ekledi.

Uzaktan eğitim alanında işbirliği yapılması planlanan Dimitrie Cantemir Üniversitesi ve İstanbul Aydın Üniversitesi arasında Mevlana Değişim Protokolü imzalandı. Ayrıca Dimitrie Cantemir Christian Üniversitesinin Rektörü Prof. Corina Dumitrescu ve delegasyonu önümüzdeki günlerde gerçekleşecek olan EURAS Genel Kurulu Konferansına davet edildi. Heyet işbirliği anlaşmasının hemen ardından İstanbul Aydın Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Koordinatörlüğü'nün organizasyonu ile hazırlanan şehir turuna katıldı. Dimitrie Cantemir'in İstanbul Balat'ta yer alan müzesi başta olmak üzere Kapalıçarşı, Ayasofya ve Sultanahmet'e ziyaretler gerçekleştirdi.

The Rector Prof. Corina Dumitrescu and his delegation of Dimitrie Cantemir Christian University among the most important universities of Romania, visited Istanbul Aydın University. As a result of meetings, Rector Prof. Corina Dumitrescu stated that he was impressed by the richness of IAU's programs and constantly renewed studies in this regard and they made a decision to collaborate with Istanbul Aydın University in the fields of Business Management, Economics, Law. Prof. Corina Dumitrescu, who says that the first step of the studies in this area will be reinforcing and making widespread of the Turkish Language and Literature departments in Romania and utters that academic cadres will prepare a working schedule by coming together, also added that “interculturalism” conference will be held in May 2014, cooperation was initiated about enabling reciprocal student and academic exchanges under the summer school and ERASMUS program. Mevlana Exchange Protocol was signed between Istanbul Aydın University and Dimitrie Cantemir University where cooperation is planned in the area of distance education. Moreover Rector Prof. Corina Dumitrescu and his delegation of Dimitrie Cantemir Christian University were invited to the EURAS General Assembly Conference to be held in the coming days. The delegation joined to the city tour prepared through the organization of Istanbul Aydın University International Relations Coordination Office immediately after the cooperation agreement. They performed visits in particular to the museum of Dimitrie Cantemir located in Istanbul Balat, and to the Grand Bazaar, Hagia Sophia, Blue Mosque.

GENÇ MUCİT ÖDÜLE DOYMUYOR

İstanbul Aydın Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğrencisi Saeid Dadaşzade ve takım lideri olduğu Robotic Grubu Hırvatistan'da düzenlenen 38. Dünya İcat ve Buluşlar Yarışmasında altın madalyalarla döndü. Uluslararası birçok yarışmada birincilikleri ve dereceleri bulunan Dadaşzade, Türkiye'nin en genç mucidi konumunda yer alıyor. Amerika, Malezya ve Romanya'da düzenlenen icat yarışmalarından altın madalyayla dönen Saeid Dadaşzade, Avrupa'nın en yetenekli mühendisi ödülünü de sahiptir. Saeid Dadaşzade geçtiğimiz hafta Hırvatistan'ın Zagreb kentinde düzenlenen 38. Dünya İcat ve Buluşlar Yarışmasında patenti İstanbul Aydın Üniversitesine ait olan iki yeni projeye katıldı. Türkiye resmi temsilcisi olarak katıldığı yarışmada Elecon ve GraMer projeleriyle jüri karşısında yer aldı. Headbelt (Baş Ağrısını gideren Başlık), Anti-Lumbago Belt (Bel ağrısı ve bel fitiğine iyi gelecek manyetik dalga yayan kemer), Gaining shopping understanding to kids with a computer game (Küçük çocuklara alışveriş anlayışı kazandıracak öğretici bilgisayar oyunu), Intelligent Traffic Sign (Akıllı trafik işaretleri) projeleri ve Continuously Variable Transmission makale çalışmasıyla Avrupa'nın en genç mühendisi ödülüne ve birçok özel ödüle layık görülen Dadaşzade, yeni projeleriyle 2014 yılında adından söz ettirmeye hazırlanıyor. Evlerde ve iş yerlerinde su tesisatlarına yerleştirilen mekaniksel regülatörle basıncı kullanarak enerji üreten ve kullanılmak üzere pillerde depolayan Elecon Projesi, Hırvatistan'da düzenlenen Dünya İcat ve Buluşlar Yarışmasında, ülkemize ilk altın madalyayı getirdi. GraMer, kırmızı civa, hava, su elementlerinin birleşimiyle ortaya çıkan tepkimenin sonucunda elde edilen enerjinin kullanıma dönüştürülmesi projesiyle de ikinci altın madalya İstanbul Aydın Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğrencisi Saeid Dadaşzade'nin oldu.

YOUNG INVENTOR IS AWARDED TOO MUCH

İstanbul Aydın University Faculty of Engineering student Saeid Dadaşzade and the Robotic Group in which he is the team leader returned with gold medals from the 38th World Invention and Innovations Contest organized in Croatia. Dadaşzade, who has first ranks and degrees in many international contests, takes the position of the youngest inventor of Turkey. Saeid Dadaşzade, who returned with gold medals from invention contests organized in America, Malaysia and Romania, has the most talented engineer reward of Europe. Saeid Dadaşzade participated in the 38th World Invention and Innovations Contest organized in the city of Zagreb of Croatia last week with two new projects patented on behalf of Istanbul Aydın University. He took place before the jury with Elecon and GraMer projects in the contest where he attended as official representative of Turkey. Dadaşzade, who deemed worthy of many special awards and the Europe's youngest engineer award with the projects of HeadBelt (The Cap soothing the headache), Anti-Lumbago Belt (the belt transmitting magnetic wave that to be good for back pain and herniated disc), Gaining shopping understanding to kids with a computer game, Intelligent Traffic Sign and article study named as Continuously Variable Transmission, is preparing to have his name mentioned rather frequently in 2014 with new projects. The Elecon Project, which generates energy by using pressure with mechanical regulator placed into water installations in houses and work places and storing in batteries for usage, brought the first gold medal to our country in the World Invention and Innovations Contest held in Croatia. The second gold medal was given to Saeid Dadaşzade student of Istanbul Aydın University Faculty of Engineering with the project of GraMer, converting the energy into use obtained as a result of reaction emerging through combination of red mercury, air, water elements.

Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Destekleme Başkanlığı (KOSGEB)'in işbirliğiyle kuruluş çalışmalarına başlanan İstanbul Aydın Üniversitesi Teknoloji Geliştirme Merkezinin açılış gerçekleştirildi.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ TEKNOLOJİ GELİŞTİRME MERKEZİ AÇILDI

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY
TECHNOLOGY DEVELOPMENT
CENTER WAS OPENED

Istanbul Aydın Üniversitesi Florya Halit Aydın yerleşkesi Türeci Salonu'nda gerçekleştirilen Teknoloji Geliştirme Merkezi açılış törenine KOSGEB Başkanı Mustafa Kaplan, İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkan Vekili Dr. Fatih Aydın, Rektör Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, Mütevelli Heyet Başkan Danışmanları Prof. Dr. Hasan Saygın ve Prof. Dr. Ahmet Metin Ger, TEKMER Koordinatörü Doç. Dr. Zafer Utlu, KOSGEB Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü Yasin Serhat Canoruç katıldılar.

Açılışta konuşan KOSGEB Başkanı Mustafa Kaplan, KOSGEB'de yapılan değişimlere vurgu yaparak 2008 yılından bu yana önemli mesafeler kat edildiğini belirtti. Kaplan konuşmasına; "İşin başına geldiğimizde bazı hayallerimiz vardı. KOBİ'lerimizin gelişimine ciddi destek sağlayacak destekleme programı tasarlamak ve KOBİ'lerin yeni ekonominin gereklerini algılayabilecek, onların gelişimlerini destekleyebilecek bir model tasarlamaktı. KOSGEB olarak bunları belirli bir aşamaya getirdiğimizi ifade edebilirim. Daha gidilecek çok yol var, bunun farkındayız ama KOBİ'ler gelişecek ve kalkınacaksa ancak bir bilenin eliyle, bir bilenin desteği ile olacaktır. O bilense üniversitemizdir, üniversitemizde bulunan akademisyenlerimizdir. Üniversitedeki ortama KOBİ'lerimizi ne kadar çok çekebilirsek biz o derece iş dünyamızın kalkınmasına ve gelişmesine katkıda bulunmuş oluruz. KOSGEB olarak destek modellerimizi kurgularken sadece teknoloji geliştirme ve inovasyon faaliyetleri anlamında değil, üniversitenin her bölümünü ilgilendirebilecek, üretim aşamasından pazarlama aşamasına kadar, işletmenin her safhasına destek olabilecek bir model kurguladık. Şu anda üniversitelerden alınacak eğitim ve danışmanlıkların hepsini destekliyoruz" şeklinde konuştu.

İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yedigâr İzmirli'de İstanbul Aydın Üniversitesinin çalışmalarına değinerek; "Üniversitemiz, ülkemizin ve dünyamızın ihtiyaç duyduğu nitelikli insan kaynağını yetiştirme ve araştırma yapmak gibi geleneksel işlevlerin yanı sıra yeni nesil üniversitelerin ağırlık noktasını oluşturan Teknoloji Transfe-

KOSGEB President Mustafa Kaplan, Istanbul Aydın University Board of Trustees Deputy Chairman Dr. Fatih Aydın, Rector Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, Board of Trustees Advisor to the Chairman Prof. Dr. Hasan Saygın and Prof. Dr. Ahmet Metin Ger, TEKMER Coordinator Assoc. Prof. Dr. Zafer Utlu, KOSGEB Press and Public Relations Manager Yasin Serhat Canoruç attended the Technology Development Center opening ceremony held in Istanbul Aydın University Florya Halit Aydın campus Orange Hall. KOSGEB President Mustafa Kaplan, who spoke at the opening, stated that significant progress have been covered since 2008 by stressing the changes made in KOSGEB. Kaplan spoke during his speech as; "We had some dreams when we acceded to this duty. This was to design a supporting program which would provide serious support in development of our Small and Medium Sized Enterprises

ri ve İnovasyon yoluyla ekonomik hayata ve topluma katkıda bulunmayı görevleri arasında tanımlamıştır. Bu nedenle kurulduğu yıldan bugüne kadar üretilen bilgiyi ürüne dönüştürme hedefini gerçekleştirmek üzere üniversite-sanayi işbirliklerini üst seviyede tutmuştur. Elbette bu hedefe ulaşmak için güçlü teknolojik alt yapının oluşması gerekmektedir. Bu altyapının oluşması adına üniversitemizde teknoloji merkezimiz ve çeşitli laboratuvarlarımız kurulmuştur. Üniversitemizde yürütülen Ar-Ge çalışmalarının ürüne dönüştürülmesi amacıyla KOSGEB işbirliği ile İstanbul Aydın Üniversitesi Teknoloji Geliştirme Merkezimiz de kurulmuştur." dedi. TEKMER Koordinatörü Doç. Dr. Zafer Utlu ise konuşmasında teknolojinin temel amaçlarından, TEKMER'in sunduğu imkanlar ve bu imkanlardan kimlerin yararlanabileceği hakkında bilgiler verdi.

The opening of Istanbul Aydın University Technology Development Center, which establishment works has been started in collaboration with Supporting Directorate of Small and Medium Enterprises Development and Support Organization (KOSGEB), was realized.

and to design a model which through our Small and Medium Sized Enterprises could perceive the requirements of new economy, to support their developments. I, as being KOSGEB, can say we brought them at a certain stage. There is long way to be gone, we are aware of this but if Small and Medium Sized Enterprises will develop and improve, it will only be with support of, by hand of a knowing person. Those knowing are our universities, our academics in our universities. How much we can achieve to pull Small and Medium Sized Enterprises to the environment in the University, we would have contributed to the development and improvement of our world of business to that extent. We constructed a model not only in the sense of technology development and innovation activities, but that can be a support to every stages of the enterprise, from the production stage to the marketing stage, might be of interest to every department of the university, while we were constructing the support models as KOSGEB. Currently, we are supporting all trainings and consultancies to be received by universities." Istanbul Aydın University Rector Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, touching on the studies of Istanbul Aydın University, said that; "Our university has identified among its tasks to contribute to the economic life and the society through Technology Transfer and Innovation which forms the center of gravity of new generation universities as well as the conventional functions such as conducting researches and raising the qualified human source needed by our country and world. For this reason, it has held university-industry cooperation at the top level in an attempt to realize the target for converting the knowledge produced until now from the year of foundation into product. Of course, the formation of strong technological infra-structure is necessary in order to achieve this target. Technology center and various laboratories have been established in our university for the formation of this infra-structure. Istanbul Aydın University Technology Development Center has also been established in collaboration with KOSGEB for the purpose of converting the R & D studies conducted in our university into products." And TEKMER Coordinator Assoc. Prof. Dr. Zafer Utlu gave information in his speech about basic objectives of the technology, the opportunities offered by TEKMER and who can benefit from these opportunities.

BİLİM DÜNYASININ KAPILARI ÇOCUKLAR İÇİN ARALANIYOR

İstanbul Aydın Çocuk Üniversitesi, Kış Okulu ve Üstün Zekâlılar Okulu Programlarıyla çocuklara kapılarını yeniden açtı. Avrupa Çocuk Üniversiteleri Birliği üyesi olan İstanbul Aydın Çocuk Üniversitesi, uluslararası eğitim kriterlerine uygun, konusunda en iyi akademisyenleri bünyesine dâhil eden ve teknolojik olarak üst düzeyde donanıma sahip bir şehir üniversitesi olarak, Kış Okulu ve Üstün Zekâlılar Okulu programlarını sürdürüyor. 5 Ekim'de başlayan Kış Okulu programının Gems, Eğlence, Fen, Grafik Web Tasarımı, Zekâ Oyunları ve Ritim Müzik atölye eğitimlerini tamamlayan Çocuk Üniversitesi, İstanbul Aydın Üniversitesi Tepeköy Sosyal tesislerinde aileler için bilgilendirme toplantısı düzenledi. Ailelere, bir ay süren atölye uygulamaları sonucunda çocukların derse olan ilgisi, başarıları ve genel kişilik özellikleri konusunda bilgi verildi. Üstün Zekâlılar Okulunda ailelerin eğitimine yönelik ek etkinlikler düzenleyen Çocuk Üniversitesi, vermiş olduğu özel eğitim, bireysel danışmanlık ve aile eğitimleriyle "Mutlu Aile, Mutlu Çocuk" düşüncesini ortaya çıkarmak amacıyla çalışmalarını sürdürüyor. 6-13 yaş arası çocuklara eğitim veren Çocuk Üniversitesi ikinci dönem atölyeleri, Astronomi, Drama, Elektrik-Elektronik, Masal Atölyesi ve Zekâ Oyunları Atölyesi ile devam edecek.

Istanbul Aydın Children's University reopened its gates to the children with Winter School and Superior Witted School Programs. Istanbul Aydın University Children's University, which is a member of European Children's Universities Union, as being a city university compatible with international education criteria, including the best academics in its body and having the top level hardware in technologically, is continuing Winter School and Superior Witted School programs. The Children's University, which completed the Gems, Amusing Science, Graphic Web Design, Intelligence Games and Rhythm Music workshop trainings of the Winter School program started on 5 October, organized an information meeting for families in Istanbul Aydın University Tepeköy Social facilities. Families were informed about children's interests in the courses, success and general personality characteristics as a result of one month long workshop practices. The Children's University, which held additional activities towards families' education in Superior Witted School, is continuing its studies in an attempt to reveal the thought of "Happy Family, Happy Child" through special education, individual counseling and family education. Second term workshops of Children's University, providing education to children aged 6-13, will continue with Astronomy, Drama, Electric-Electronic, Fable Workshop and Intelligence Games Workshop.

THE DOORS OF SCIENCE WORLD ARE OPENED OUT FOR CHILDREN

